

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΔ΄

Τρίτη 25 Νοεμβρίου 2014

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2270, 2271
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας Καλλιθέας, σελ. 2225, 2248
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2222, 2223, 2224, 2226, 2239, 2241, 2242, 2244, 2254, 2255, 2260, 2261, 2265, 2267
4. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το νόμο περί «Ποινικής ευθύνης των Υπουργών», όπως ισχύει, δικογραφία που αφορά στον Υπουργό Δημοσίας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη κ. Βασίλειο Κικίλια, σελ. 2270

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων:

- α) Προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας:
 - i. σχετικά με τα προβλήματα των εργαζομένων-απολυμένων στο κλειστό, πλέον, εργοστάσιο ΦΑΝΚΟ, πρώην ΤΡΙΚΟΛΑΝ, με έδρα τη Νάουσα, στην περιφερειακή ενότητα Ημαθίας, σελ. 2219
 - ii. σχετικά με τις εργατικές κατοικίες στον Άγιο Ιωάννη Κέρκυρας, σελ. 2221
- β) Προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τον Έμπολα στην Ελλάδα, σελ. 2222
- γ) Προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την εγκύκλιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, σύμφωνα με την οποία οι απόφοιτοι κυπριακών λυκείων θεωρούνται αλλογενείς αλλοδαποί, σελ. 2224

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Έρευνα, τεχνολογική ανάπτυξη και καινοτομία και άλλες διατάξεις», σελ. 2226
2. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Οικονομικών, Εθνικής Άμυνας, Εσωτερικών, Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Τουρισμού, Ναυτιλίας και Αιγαίου, Επικρατείας και ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ρυθμίσεις θεμάτων Μεταφορών Τηλεπικοινωνιών και Δημοσίων Έργων», σελ. 2244

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2260 - 2271
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 2219 - 2246
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 2246 - 2260

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ Μ. ,

σελ. 2261

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 2222

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 2261

ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 2254

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2260, 2261, 2265, 2267

ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 2223, 2226, 2239, 2241, 2242, 2244

ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε. , σελ. 2224

ΚΟΛΛΙΑΣ Κ. , σελ. 2242

ΚΟΥΙΚ Τ. , σελ. 2241, 2242, 2261

ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 2254, 2261

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. ,

σελ. 2242, 2260

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 2224, 2242, 2244, 2260

ΜΑΚΡΗ Ρ. , σελ. 2267

ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 2254, 2255

ΦΩΤΙΟΥ Θ. , σελ. 2241, 2242

B. Επί των αναφορών και ερωτήσεων:

ΒΟΡΙΔΗΣ Ε. , σελ. 2222, 2223

ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε. , σελ. 2224

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Θ. , σελ. 2219, 2220

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 2224, 2225

ΜΠΕΖΑΣ Α. , σελ. 2219, 2220, 2221, 2222

ΣΑΜΟΪΛΗΣ Σ. , σελ. 2221, 2222

ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. , σελ. 2222, 2223

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων:

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ Μ. ,

σελ. 2267, 2268

ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. , σελ. 2257

ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ Ε. , σελ. 2263

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 2265

ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 2252, 2253, 2254, 2255

ΓΡΕΓΟΣ Α. , σελ. 2248

ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ Κ. , σελ. 2262

ΔΗΜΑΣ Π. , σελ. 2245

ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ε. , σελ. 2263

ΔΙΩΤΗ Η. , σελ. 2258

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 2256

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. , σελ. 2264, 2265

ΚΟΝΣΟΛΑΣ Ε. , σελ. 2239, 2241

ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 2254, 2261

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ,

σελ. 2261

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. ,

σελ. 2259, 2260

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 2226, 2239, 2244, 2251, 2255, 2256, 2260

ΜΑΚΡΗ Ρ. , σελ. 2268

ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 2251

ΜΠΑΤΣΑΡΑ Γ. , σελ. 2270

ΞΟΥΛΙΔΟΥ Σ. , σελ. 2246

ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 2255, 2256

ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 2254, 2256, 2260

ΡΕΠΟΥΣΗ Μ. , σελ. 2249, 2251

ΦΩΤΙΟΥ Θ. , σελ. 2241, 2242, 2244, 2254

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΔ'

Τρίτη 25 Νοεμβρίου 2014

Αθήνα, σήμερα στις 25 Νοεμβρίου 2014, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.04' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθεί η έκτη με αριθμό 3174/30-9-2014 ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Θεοδόση Κωνσταντινίδη, προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τα προβλήματα των εργαζομένων-απολυμένων στο κλειστό, πλέον, εργοστάσιο «ΦΑΝΚΟ», (πρώην «ΤΡΙΚΟΛΑΝ»), με έδρα τη Νάουσα, στην περιφερειακή ενότητα Ημαθίας.

Θα απαντήσει ο Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας κ. Αντώνιος Μπέζας.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κωνσταντινίδης για δύο λεπτά για να αναπτύξει την ερώτησή.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, είναι γνωστό το ζήτημα σε εσάς, σας το θέσαμε και προφορικά στη συνάντηση που είχαμε στο Υπουργείο. Η «οδύσσεια» των εργαζομένων αυτών ξεκινάει το 2004, όταν γίνονται από τη «FANCO» εβδομήντα έξι απολύσεις, από τον όμιλο «ΚΛΩΝΑΤΕΞ», και στην πορεία, μέσα από διάφορες διαδικασίες και αγώνες, αυτοί οι εργαζόμενοι εντάσσονται στην ειδική εισοδηματική ενίσχυση ανεργίας. Εν τω μεταξύ, κάνουν και προσφυγή για την ακύρωση της απόλυσης.

Θέλω να σημειώσω ότι αυτό το καθεστώς ειδικής εισοδηματικής ενίσχυσης της ανεργίας, τον καιρό εκείνο, λειτούργησε και ως βαλβίδα εκτόνωσης, όχι μόνο στην Νάουσα όπου είχαμε αθρόες απολύσεις στον κλάδο της κλωστοϋφαντουργίας αλλά και σε άλλους χώρους και σε άλλες βιομηχανίες.

Το 2011, από το 2004 που έγιναν οι απολύσεις, με τελεσίδικη απόφαση του Αρείου Πάγου αυτές οι απολύσεις θεωρούνται άκυρες και διατάσσεται επαναπρόσληψη. Εν τω μεταξύ, το 2012, όπως είναι γνωστό, ο όμιλος «ΚΛΩΝΑΤΕΞ» πτωχεύει. Σε αυτόν ανήκει και το εργοστάσιο της «FANCO». Με αυτόν τον τρόπο θεωρήθηκε ότι μπορεί να αναβιώσει η εργασιακή σχέση των εργαζομένων. Φυσικά, αντικείμενο δεν υπήρχε, γιατί δεν υπήρχε επιχείρηση.

Παρατηρείται, λοιπόν, το εξής πρωτόγνωρο: Το 2013 ο ΟΑΕΔ με δύο έγγραφα του ζητάει πίσω τα ποσά που δαπανήθηκαν για τους απολυμένους της «FANCO». Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι για

το διάστημα αυτό της εισοδηματικής ενίσχυσης, που ήταν ασφαλισμένοι αυτοί οι άνθρωποι, να πάρουν πίσω την ασφάλιση και σε δεύτερη φάση να παρθούν πίσω και οι συντάξεις. Είμαστε σε μια τέτοια διαδικασία.

Το ερώτημα που θέτω, κύριε Υπουργέ, είναι το εξής: Αν δεν κάνω λάθος, στις 2 του Δεκέμβρη το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΑΕΔ θα συζητήσει για την ακύρωση των ανακλητικών αποφάσεων. Το αιτούμενο λοιπόν είναι να υπάρξει πραγματικά τέτοια απόφαση, ανάκληση αυτών των εγγράφων του ΟΑΕΔ, για να λυθεί το πρόβλημα και να διασωθούν και οι συντάξεις είκοσι οκτώ ανθρώπων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας κ. Μπέζας για τρία λεπτά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πράγματι ένα περίπλοκο πρόβλημα αυτό που έχουμε μπροστά μας για να λύσουμε. Ας προσπαθήσουμε λίγο να ξεδιαλύνουμε το πώς είναι η κατάσταση. Όπως είπατε κι εσείς, με το άρθρο 13 του ν. 3460/2006, όπως αυτός τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 3680/2008, οι άνεργοι κλωστοϋφαντουργοί, οι απολυμένοι από τις κλωστοϋφαντουργικές επιχειρήσεις της Νάουσας ή από το εργοστάσιο της «Ενωμένης Κλωστοϋφαντουργίας», της πρώην «ΤΡΙΚΟΛΑΝ», για το διάστημα από 1-1-2002 έως και 31-12-2008, οι οποίοι είχαν συμπληρώσει επτάμισι χιλιάδες ημέρες ασφάλισης και το πεντηκοστό έτος της ηλικίας τους έως το τέλος του 2008, ελάμβαναν αυτήν την ειδική επιδότηση ανεργίας, η οποία ισούτο με την ανά ατομική περίπτωση δικαιούμενη κύρια και επικουρική σύνταξη του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, αφαιρουμένης της ασφαλιστικής εισφοράς, και τους παρέχονταν πλήρης ασφάλισή για το διάστημα της ειδικής επιδότησης.

Μετά την 1-1-2013 με το ν.4093/2012 καταργήθηκαν οι ειδικές επιδοτήσεις ανεργίας και όσοι ελάμβαναν την 31-12-2012 αυτήν την ειδική επιδότηση ανεργίας θα συνέχιζαν να επιδοτούνται με βάση τις κοινές διατάξεις περί ανεργίας, με το επίδομα ανεργίας, δηλαδή θα ελάμβαναν αυτό το βασικό μηνιαίο επίδομα για χρονικό διάστημα που ανέρχεται το ανώτατο σε δώδεκα μήνες. Αυτό είναι το νομικό καθεστώς.

Τώρα, τι προβλήματα προέκυψαν απ' αυτήν την κατάσταση; Οι εργαζόμενοι της πρώην «ΤΡΙΚΟΛΑΝ» προσέφυγαν στο δικαστήριο, πράγματι, όπως είπατε και το δικαστήριο έκρινε -και έχουμε σχετικές δικαστικές αποφάσεις, τη 13/2008 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Βέροιας, τη 953/2009 του Εφετείου Θεσσαλονίκης και τη 1005/41/2011 του Αρείου Πάγου- ότι ήταν άκυρη

η καταγγελία των συμβάσεων εργασίας, ότι κακώς, μη νόμιμα, τους απέλυσε η εταιρεία.

Βάσει αυτών των αποφάσεων, αναγνωρίστηκε η υποχρέωση της εργοδότης εταιρείας να προβεί στην καταβολή των οφειλόμενων αποδοχών και κατ' επέκταση στην ασφάλισή τους από 7-10-2004 έως 6-3-2005. Αυτές οι αποφάσεις αφορούσαν αυτήν την περίοδο, από 7-10-2004 έως 6-3-2005.

Όπως ήταν φυσικό, η αντίστοιχη υπηρεσία του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Νάουσας, σε εφαρμογή αυτών των δικαστικών αποφάσεων, προχώρησε στην ασφάλισή τους με την έκδοση πράξης επιβολής εισφορών, που αφορούσε στο συγκεκριμένο διάστημα.

Στη συνέχεια, όσοι από τους εργαζόμενους είχαν το δικαίωμα και το ήθελαν προχώρησαν σε νέα αγωγή και το Μονομελές Πρωτοδικείο Βέροιας με νέα απόφασή του, τη 18-2011, αναγνώρισε την υποχρέωση της εργοδότης εταιρείας να προβεί στην καταβολή των αποδοχών και κατ' επέκταση στην ασφάλισή τους για το επόμενο διάστημα, από τις 7-3-2005 έως τις 30-6-2008.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Επιτρέψτε μου για μισό λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Η αντίστοιχη υπηρεσία του υποκαστήματος ΙΚΑ-ΕΤΑΜ της Νάουσας προχώρησε στην ασφάλισή τους και στην έκδοση της αντίστοιχης πράξης επιβολής εισφορών, που αφορούσε και αυτό το χρονικό διάστημα.

Έπειτα, όμως, οι εργαζόμενοι προέβησαν και σε νέα αγωγή για το μεταγενέστερο διάστημα μετά τις 30-6-2008, η οποία όμως αγωγή λόγω των επανειλημμένων δικαστικών αναβολών δεν εκδικάστηκε και διακόπηκε η διαδικασία, γιατί, όπως είναι γνωστό, η επιχείρηση κηρύχθηκε σε πτώχευση από το 2012.

Με βάση, λοιπόν, όλα αυτά και καθώς εκκρεμούσε σχετικό ομαδικό αίτημα των εργαζομένων προς το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ να προβεί στην ασφάλισή τους και για το μεταγενέστερο διάστημα μετά τις 30-6-2008 υποβλήθηκε από την αρμόδια υπηρεσία ερώτημα προς τη νομική διεύθυνση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ -σας διαβάζω από το ερώτημα- «για το εάν στη συγκεκριμένη ασφαλιστική περίπτωση υποχρεούται το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ να προβεί στην ασφάλιση των εργαζομένων της εν λόγω επιχείρησης χωρίς την προσκόμιση σχετικής δικαστικής απόφασης, ερμηνεύοντας μόνο το πνεύμα των προηγούμενων σχετικών δικαστικών αποφάσεων ή αν θα πρέπει για την ασφαλιστική τους τακτοποίηση να προσκομίσουν τη σχετική έκθεση επαλήθευσης των πιστώσεων του εισηγητή δικαστή της πτώχευσης, δεδομένου ότι η εν λόγω επιχείρηση ήδη τελεί υπό καθεστώς πτώχευσης».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τα υπόλοιπα στη δευτερολογία σας, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Υπάρχει απάντηση της νομικής υπηρεσίας και θα αναφερθώ σ' αυτήν στη δευτερολογία μου, όπως και στο άλλο θέμα που έχετε θέσει για την ανάκληση των αποφάσεων ειδικής επιδότησης ανεργίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Κωνσταντινίδη, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Είναι σειρά οι αποφάσεις και τις έχω και εγώ, κύριε Υπουργέ. Το ζήτημα είναι ότι μένουν είκοσι οκτώ εργαζόμενοι άνεργοι για μεγάλο χρονικό διάστημα, μετέωροι, με αυτές τις εγκυκλίους, τα έγγραφα του ΟΑΕΔ και αν ισχύσουν αυτά, σύντομα θα έχουμε για τους είκοσι έξι εργαζόμενους που νομίζω ότι έχουν βγει στη σύνταξη ανάκληση των συντάξεων.

Σε άλλες τέτοιες περιπτώσεις αποφασίστηκε, μέσα εδώ, με τροπολογία που ψηφίστηκε στις 21-12-2013 σχεδόν ομόφωνα από τη Βουλή, να μην ενταχθούν οι εργαζόμενοι, των οποίων αμφισβητήθηκε εάν ο χρόνος αυτής της ειδικής επιδότησης αποτελεί συντάξιμο χρόνο. Άρα, έχουμε και προηγούμενο.

Το ζήτημα, λοιπόν, δεν είναι μόνο οι γνωμοδοτήσεις των νομικών και των νομικών υπηρεσιών, το ζήτημα είναι –και σας το θέτω ευθέως- εάν έχετε την πολιτική βούληση να προχωρήσουμε σε μια τέτοια κατεύθυνση, ώστε να υπάρξει ανάκληση των αποφάσεων του ΟΑΕΔ, για να προχωρήσουμε με αυτήν τη διαδικασία.

Η πτωχευτική περιουσία του ομίλου «ΚΛΩΝΑΤΕΞ» είναι μεγάλη. Εάν ο ΟΑΕΔ έχει απαιτήσεις, μπορεί από την πτωχευτική

διαδικασία να αποκτήσει αυτά που θα κριθεί ότι κατέβαλε ως μη οφειλόμενα. Όμως, είναι κρίμα εργαζόμενοι οι οποίοι ταλαιπωρούνται από το 2004, δέκα χρόνια τώρα, να ξαναγυρίσουν σε καθεστώς της προηγούμενης δεκαετίας, γιατί ήδη πέρασαν τα χρόνια και δεν μπορούν να κάνουν και τίποτε άλλο. Γι' αυτό χρειάζεται και η πλευρά της κοινωνικής ευαισθησίας στην αντιμετώπιση του συγκεκριμένου ζητήματος.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εμείς ευχαριστούμε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Εμείς έχουμε την πρόθεση να διευκολύνουμε την κατάσταση, αλλά υπάρχει και μία νομοθεσία η οποία δεν μπορεί να τροποποιηθεί μόνο για τους συγκεκριμένους εργαζόμενους, διότι πρέπει να βλέπουμε τη γενική ισχύ της νομοθεσίας.

Κύριε συνάδελφε, συγχωρήστε με που δεν έδωσα, άμεσα, ευθέως απάντηση σε αυτό που είπατε, αλλά έπρεπε να πω όλο το ιστορικό, για να καταλάβουμε όλοι πόσο πολύπλοκο και περίπλοκο είναι το θέμα.

Υπήρχε, λοιπόν, αυτό το ερώτημα προς τη νομική υπηρεσία, προς τη νομική διεύθυνση του ΙΚΑ. Η νομική διεύθυνση του ΙΚΑ εξέδωσε μία γνωμοδότηση, η οποία είναι πολύ πρόσφατη, στις 21-11-2014, η οποία λέει ότι για το χρονικό διάστημα μετά τις 30-6-2008 είναι σαφές ότι δεν υφίσταται κανένα θέμα για τους σαράντα τρεις από τους εβδομήντα έξι εργαζόμενους για τους οποίους έχει ήδη συντελεστεί η επαλήθευση των απαιτήσεων τους για το χρονικό διάστημα από τις 7-10-2004 έως τις 19-7-2012, μετά την κήρυξη της πτώχευσης. Για τους άλλους εργαζόμενους, για τους οποίους δεν έχουν επαληθευθεί οι απαιτήσεις, η νομική υπηρεσία προτείνει για τον καθέναν απ' αυτούς να αναζητηθούν στοιχεία και να εξεταστεί κάθε περίπτωση ατομικά.

Έρχομαι τώρα στο άλλο θέμα, αυτό της ανάκλησης των αποφάσεων της ειδικής επιδότησης ανεργίας των ασφαλισμένων. Ο ΟΑΕΔ, στηριζόμενος στις δικαστικές αποφάσεις που έκριναν άκυρη την απόλυση των εργαζομένων, εφάρμοσε το νόμο για την ανάκληση των επιδομάτων ανεργίας και ανακάλεσε τις αποφάσεις παροχής ειδικής επιδότησης ανεργίας. Αφού ήταν άκυρη η απόλυση, ζητά πίσω αυτά τα ποσά της ειδικής επιδότησης ανεργίας.

Σύμφωνα με τον ΟΑΕΔ και σύμφωνα με τη νομοθεσία, το ποσό που προκύπτει από την ανάκληση των παροχών ειδικής επιδότησης ανεργίας, που βασίζονται στην καταγγελία σύμβασης του προσωπικού της επιχείρησης «ΤΡΙΚΟΛΑΝ», θα αναζητηθεί μέσω της πτωχευτικής διαδικασίας από την εταιρεία. Το ποσό που προκύπτει από την ανάκληση των παροχών ειδικής επιδότησης ανεργίας, η αξίωση των οποίων βασίστηκε σε άλλη μεταγενέστερη απασχόληση, διότι κάποιοι από αυτούς είχαν μεταγενέστερη απασχόληση, δηλαδή έφυγαν από την «ΤΡΙΚΟΛΑΝ» και συνέχισαν να απασχολούνται αλλού...

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Τι να έκαναν τόσα χρόνια;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): ...θα έπρεπε θεωρητικά, με βάση το νόμο, να αναζητηθεί από τους ίδιους τους ασφαλισμένους. Εδώ είναι το πρόβλημα.

Όλοι, βέβαια, τώρα οι πρώην εργαζόμενοι έχουν καταθέσει ενστάσεις κατά των αποφάσεων ανάκλησης. Η εκδίκαση αυτών των ενστάσεων θα συζητηθεί στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΑΕΔ -όχι στις 2 Δεκεμβρίου, έχει δοθεί μία αναβολή και πάει στις 9 Δεκεμβρίου, γιατί νομίζω ότι απουσιάζει στις 2 Δεκεμβρίου ο διοικητής του ΟΑΕΔ- αφού προσκομιστούν από τους εργαζόμενους όλα τα στοιχεία τα οποία έχουν ζητηθεί από τον ΟΑΕΔ, για να κριθεί κάθε περίπτωση ατομικά και να αποφανθεί το Διοικητικό Συμβούλιο για καθεμία περίπτωση ατομικά.

Πιστεύω ότι σε συνεργασία με το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΑΕΔ και με δεδομένη την πολιτική βούληση που υπάρχει από εμάς, ως Υπουργείο Εργασίας, να μην επιβαρυνθούν οι πρώην εργαζόμενοι, θα βρεθεί λύση. Δεν χρειάζεται και δεν μπορούμε να πάμε σε νομοθετική ρύθμιση ειδικά γι' αυτούς. Νομίζω ότι σε συνεννόηση με το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΑΕΔ και με βάση τις ενστάσεις τις οποίες έχουν υποβάλει οι εργαζόμενοι θα

βρούμε λύση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τη πρώτη με αριθμό 372/23-6-2014 ερώτηση δευτέρου του Βουλευτή Κερκύρας του Συνασπισμού Ριζοπα-στικής Αριστεράς κ. Στέφανου Σαμοΐλη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τις εργατικές κατοικίες στον Άγιο Ιωάννη Κέρκυρας.

Θα απαντήσει ο Υφυπουργός κ. Αντώνιος Μπέζας.

Ο συνάδελφος κ. Σαμοΐλης έχει τον λόγο για δύο λεπτά για να αναπτύξει την ερώτηση.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΜΟΪΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρόκειται, λοιπόν, για την ολοκλήρωση των εργατικών κατοικιών στον Άγιο Ιωάννη Κέρκυρας. Επρόκειτο να παραδοθεί το έργο, σύμφωνα με τη συμβατική του υποχρέωση, στις 14-1-2011.

Από το 2012, κύριε Πρόεδρε, έχω καταθέσει τρεις ερωτήσεις. Τις έχω καταθέσει τον έβδομο του 2012, τον ενδέκατο του 2013 και τον έβδομο του 2014. Σε μια απάντηση που τελικά έδωσε το Υπουργείο Εργασίας, αφού παραθέτει το νομικό πλαίσιο αλλά και διάφορα στοιχεία ενημερωτικά σε σχέση με το έργο, απαντάει ότι θα γίνει «η αποπεράτωση του οικισμού και η παράδοση του σε πλήρη λειτουργία εντός του πρώτου εξαμήνου του 2013». Αυτό απαντάει ο Υπουργός, έχει υπογραφή του κ. Βρούτση.

Κοιτάξτε, κύριε Μπέζα, οι εκατόν εξήντα τέσσερις Κερκυραίοι δικαιούχοι είναι αγανακτισμένοι, διότι ένα συγκρότημα, το οποίο θα έπρεπε να είχε παραδοθεί από το 2011, είναι τέσσερα χρόνια τώρα που δεν έχει τελειώσει και μάλλον δεν διαφαίνεται η ημερομηνία παράδοσης. Θεωρούν οι δικαιούχοι ότι τους κοροϊδεύετε, ότι το Υπουργείο Εργασίας κοροϊδεύει.

Ποιοι είναι οι λόγοι της καθυστέρησης, κύριε Μπέζα, και πότε θεωρείτε ότι θα παραδοθεί το συγκεκριμένο συγκρότημα; Είναι συγκεκριμένη η ερώτηση και θα θέλαμε μια απάντηση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Έχετε τον λόγο, κύριε Υπουργέ, για τρία λεπτά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Συγγνώμη που θα σας το πω, αλλά ξέρετε, κύριε συνάδελφε, -και εγώ ξέρω, γιατί κοντά είμαι και εγώ εκεί, γείτονας-....

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΜΟΪΛΗΣ: Κοντά είστε αλλά... (δεν ακούστηκε)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): ... ότι δεν κοροϊδεύει το Υπουργείο Εργασίας. Ξέρετε ότι τα προβλήματα που υπήρχαν, είχαν σχέση με τον εργολάβο, δεν είναι θέμα του Υπουργείου Εργασίας.

Πράγματι αυτός ο οικισμός του Αγίου Ιωάννη -ο οικισμός V, έτσι όπως ονομάζεται στην Κέρκυρα- ξεκίνησε να κατασκευάζεται το 2007 και η συμβατική του ημερομηνία ήταν 14-1-2011. Όμως, υπήρξαν σημαντικές καθυστερήσεις, κυρίως στον βραδύ ρυθμό εκτέλεσης των εργασιών από τον ανάδοχο του έργου -διότι ο ανάδοχος είχε οικονομικές δυσκολίες-, αλλά υπήρξαν και διαδοχικές εμπλοκές, με σημαντικότερη την αιφνίδια κατάργηση του ΟΕΚ, του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας, και την κατάργηση του βιολογικού σταθμού των λυμάτων του οικισμού. Γι' αυτό, λοιπόν, και το Διοικητικό Συμβούλιο του τώως ΟΕΚ και στη συνέχεια το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΑΕΔ, έδωσε παρατάσεις στη συμβατική προθεσμία, την πήγε στις 18-4-2014.

Με απόφαση στις 29-4-2014 του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΑΕΔ αποφασίστηκε η δημοπράτηση του εξωτερικού αγωγού αποχέτευσης του οικισμού -αφού καταργήθηκε ο βιολογικός καθαρισμός-, για να συνδεθεί ο οικισμός με τον βιολογικό σταθμό, νομίζω, των Σινιράδων. Οπότε για τον λόγο αυτό έχουμε και άλλη παράταση για τις 24-11-2014.

Ο οικισμός βρίσκεται στο στάδιο ολοκλήρωσης των κατοικιών. Έχει κατασκευασθεί μέρος των δικτύων υποδομής και διαμορφώνονται οι αύλαιοι χώροι. Πράγματι συνεχίζουν να εκτελούνται οι εργασίες με αργό ρυθμό από τον ανάδοχο και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο η Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών του ΟΑΕΔ απέστειλε ειδική πρόσκληση. Αυτό είναι το εργαλείο και το όπλο το οποίο έχει μία τεχνική υπηρεσία, όταν υπάρχει καθυστέρηση του εργολάβου. Απέστειλε ειδική πρόσκληση σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία για να εκτελέσει τις συγκεκριμένες εργασίες

στα κτήρια του οικισμού, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριάντα ημερών. Ο ανάδοχος ανταποκρίθηκε σε αυτήν την ειδική πρόσκληση και δεσμεύθηκε ότι μέχρι 31-12-2014 θα έχει αποπεράτωση όλα τα κτήρια του οικισμού.

Αυτό ως προς το δεύτερο σκέλος της ερώτησης. Περιμένουμε στο τέλος του χρόνου να παραδώσει το κτηριακό κομμάτι.

Όσον αφορά στην ανάθεση της εργολαβίας για την κατασκευή του εξωτερικού αγωγού αποχέτευσης η Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών του ΟΑΕΔ έχει ολοκληρώσει τη σύνταξη των συμβατικών τευχών και του προϋπολογισμού του έργου -1.663.500 ευρώ συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ. Επειδή, όμως, το έργο είναι σύνθετο και πρόκειται για έναν αγωγό ο οποίος έχει μήκος οκτώ χιλιομέτρων και θα κατασκευασθεί εκτός του οικισμού, διερευνάται η εναλλακτική λύση κατασκευής του από το δήμο μέσω προγραμματικής σύμβασης του ΟΑΕΔ με το δήμο, την οποία θα χρηματοδοτήσει ο ΟΑΕΔ. Νομίζω ότι γι' αυτό το λόγο έχει εκδηλωθεί πρόσφατα και ενδιαφέρον της νέας δημοτικής αρχής της Κέρκυρας για την ανάληψη κατασκευής του αγωγού μέσα από μια προγραμματική σύμβαση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΜΟΪΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι, κύριε Μπέζα τα χαρτιά που κρατάτε στα χέρια σας και διαβάσατε για το έργο, οι κάτοικοι, οι δικαιούχοι τα γνωρίζουν απέξω. Τα γνωρίζουν σημείο-σημείο. Τα έχουν μάθει εδώ τα τέσσερα χρόνια και γνωρίζουν τι έγινε με τον βιολογικό, πώς μεταφέρθηκε και άλλαξε ο βιολογικός, τι θα γίνει με την εργολαβία.

Η δεύτερη εργολαβία, που αφορά τον αγωγό σύνδεσης του οικισμού εργατικών κατοικιών με το βιολογικό καθαρισμό, έχει καθυστερήσει φοβερά. Εν πάση περιπτώσει, απευθύνομαι σε εσάς που εποπτεύετε τον οργανισμό. Δεν καταλαβαίνω: Είναι εδω και δύο χρόνια που συντάσσονται τα τεύχη δημοπράτησης. Τι θα γίνει;

Η δική μου ενημέρωση, κύριε Μπέζα, να μην λέει για 1.620.000 ευρώ προϋπολογισμό, όπως είπατε, αλλά ότι δεν είναι ολοκληρωμένα τα τεύχη δημοπράτησης. Τι θα γίνει, λοιπόν; Πότε θα δημοπρατηθεί η συγκεκριμένη εργολαβία;

Οι δικαιούχοι των εργατικών κατοικιών -το επαναλαμβάνω, κύριε Μπέζα- είναι αγανακτισμένοι και νιώθουν ότι τους κοροϊδεύετε. Αυτό που είπατε σήμερα τα είχε πει και ο κ. Κεγκερόγλου σε επίκαιρη ερώτηση πριν ένα χρόνο. Μας έλεγε τότε ο κ. Κεγκερόγλου ξανά, πότε είναι η συμβατική προθεσμία, ότι καταλαβαίνει τα προβλήματα, για τον εργολάβο και για όλα αυτά τα θέματα και ότι εν πάση περιπτώσει αφού εγκριθεί ο ανακεφαλαιωτικός πίνακας που είχαμε τότε και η ειδική πρόσκληση που ξαναείπατε, θα ολοκληρωθεί το έργο μέχρι τον Ιούνιο του 2014. Αφού, λοιπόν, στην πρώτη απάντηση του Υπουργείου Εργασίας μάς είχατε πει ότι θα ολοκληρωθεί το πρώτο εξάμηνο του 2013, στην επίκαιρη ερώτηση πριν ένα χρόνο ο κ. Κεγκερόγλου μάς είπε ότι θα ολοκληρωθεί τον Ιούνιο του 2014 και σύμφωνα με την απόφαση του ΟΑΕΔ.

Αλλά, δεν σας πιστεύει κανένας. Δεν είναι ότι δεν σας πιστεύω εγώ, δεν σας πιστεύουν οι κάτοικοι. Δεν έπρεπε υποτίθεται η δεύτερη εργολαβία, η κατασκευή του αγωγού σύνδεσης του οικισμού με το βιολογικό καθαρισμό, να έχει δημοπρατηθεί πριν ενάμιση χρόνο; Γιατί δεν έχει δημοπρατηθεί μέχρι σήμερα και πότε θα δημοπρατηθεί, εν πάση περιπτώσει; Και από ποιον θα δημοπρατηθεί; Γιατί από ό,τι καταλαβαίνω, ο ένας πετάει το μπαλάκι στον άλλον. Δεν θέλει κανείς να εκτελέσει αυτήν την εργολαβία. Και είναι λογικό, κύριε Μπέζα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Διότι, όταν έχεις έναν αγωγό τον οποίο τον περνάς από ιδιοκτησίες, από ιδιότητα χωράφια κ.λπ., και δεν έχεις κάνει απαλλοτριώσεις, δεν θέλεις να κάνεις την εργολαβία. Θα σε αφήσουν να περάσεις; Λάβετέ το και αυτό υπ' όψιν σας. Και πείτε μας μια ημερομηνία, πότε θα δημοπρατηθεί!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Υπουργέ, έχε-

τε τον λόγο, για τρία λεπτά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Κύριε συνάδελφε, νομίζω είστε μηχανικός και ξέρετε ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος πέραν από αυτόν στον οποίο βαδίζει ο ΟΑΕΔ στη συγκεκριμένη περίπτωση.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΜΟΪΛΗΣ: Σαν το σαλίγκαρο βαδίζει, όμως!

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Ξέρετε το γιατί. Θα σας το πω έτσι απλά: Εάν πάμε σε επόμενο στάδιο και κηρυχθεί έκπτωτος ο εργολάβος, τότε δεν πρόκειται να τελειώσει ποτέ το έργο. Θα μείνει έτσι όπως είναι και δεν θα παραδοθεί ποτέ.

Άρα, η προσπάθεια που γίνεται είναι να υπάρχει μια συνεννόηση και μια συνεχής πίεση στο πλαίσιο των δυνατοτήτων που δίνει η νομοθεσία για την εκτέλεση των τεχνικών έργων, προκειμένου να ολοκληρωθεί το έργο.

Δεύτερον, δεν σας είπα τα ίδια πράγματα με αυτά που σας είπαν πριν ένα χρόνο. Σας είπα διαφορετικές ημερομηνίες. Έχει γίνει ειδική πρόσκληση στον εργολάβο και περιμένουμε στις 31-12-2014 να τελειώσει τα κτήρια του οικισμού. Θα δούμε εάν θα δοθεί και άλλη παράταση μετά τις 31 Δεκεμβρίου. Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς. Αυτό εξαρτάται, πρώτον, από την πρόοδο των εργασιών –εάν πράγματι είναι έτοιμος να παραδώσει τα κτήρια και δεύτερον, από το τι θα γίνει με την εργολαβία για την κατασκευή του εξωτερικού αγωγού αποχέτευσης.

Έχει ολοκληρωθεί η μελέτη και τα συμβατικά τεύχη δημοπράτησης και προϋπολογισμού, αλλά υπάρχει πρόβλημα. Το είπατε και μόνοι σας ποιο είναι το πρόβλημα, ότι δηλαδή ο αγωγός θα πρέπει να περάσει μέσα από ιδιοκτησίες. Και γι' αυτό νομίζω ότι ίσως η καλύτερη διαχείριση του έργου είναι να υπάρξει μια προγραμματική σύμβαση ανάμεσα στον ΟΑΕΔ και στο Δήμο Κερκυραίων. Όπως έχω πληροφορηθεί –εσείς θα το ξέρετε καλύτερα– η νέα δημοτική αρχή εκδήλωσε ενδιαφέρον για να πάρει επάνω της αυτό το έργο και να βγει η κατάσταση από το αδιέξοδο στο οποίο βρίσκεται.

Να γίνει, λοιπόν, μία προγραμματική σύμβαση ανάμεσα στον ΟΑΕΔ και τον Δήμο Κερκυραίων με χρηματοδότηση του ΟΑΕΔ για να εκτελεστεί το έργο από τον Δήμο Κερκυραίων και να ξεπεραστούν και τυχόν προβλήματα που υπάρχουν σε σχέση με πιθανά ιδιοκτησιακά θέματα, τα οποία θα τεθούν.

Από αυτά τα δύο, λοιπόν, θα δούμε αν θα υπάρξει άλλη παράταση του έργου: από το πως θα εκτελεστεί η εργολαβία του εξωτερικού αγωγού –για την οποία, επαναλαμβάνω, υπάρχουν μελέτες, υπάρχουν και τα συμβατικά τεύχη– και από την πορεία των εργασιών και την υπόσχεση του εργολάβου να ολοκληρώσει μέχρι 31-12 το καθαρά κτηριακό αντικείμενο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ακολουθεί η τρίτη με αριθμό 3785/20-10-2014 ερώτηση πρώτου κύκλου της Βουλευτού Μαγνησίας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Μαρίας Χρυσοβελώνη προς τους Υπουργούς Υγείας και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τον ιό Έμπολα στην Ελλάδα.

Θα απαντήσει ο Υπουργός Υγείας κ. Μαυρουδής Βορίδης.

Έχετε τον λόγο, κύριε συνάδελφε, για δύο λεπτά για να αναπτύξετε την ερώτηση.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θεωρώ ειλικρινά πως με τη σημερινή σας παρουσία εδώ αναιρείτε κάποιες από τις κακές εντυπώσεις που έχει δημιουργήσει το Υπουργείο Υγείας με τη μη απάντηση πλήθους ερωτήσεων στη Βουλή. Δεν ξέρω που οφείλεται αυτή η κατάσταση, αλλά θα σας φέρω ένα παράδειγμα για να είμαι συγκεκριμένη. Μόνο για τον Έμπολα εγώ έχω καταθέσει δύο ερωτήσεις, τη συζητούμενη και άλλη μία στις 27 Οκτωβρίου, οι οποίες δεν έχουν συζητηθεί. Αυτές, βεβαίως, έρχονται να προστεθούν σε δεκάδες άλλες αναπάντητες ερωτήσεις, που μόνο εγώ έχω απευθύνει στο Υπουργείο Υγείας και, βεβαίως, αναφέρομαι στο πεντάμηνο της δικής σας θητείας.

Εσείς, κύριε Υπουργέ, ως χρόνια Βουλευτής, μπορείτε να γνωρίζετε πάρα πολύ καλά πόσα προβλήματα μπορούν να δημιουργηθούν από τη μη απάντηση κοινοβουλευτικών ερωτήσεων.

Στα σημερινά ερωτήματα, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, επίσης, στις 19 Οκτωβρίου η Πρόεδρος του ΚΕΕΛΠΝΟ, η κ. Κρεμαστινού, δήλωσε στο «MEGA» και στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» ότι η εισαγωγή κρούσματος Έμπολα είναι σχεδόν αναπόφευκτη και αυτό παρά τις αντίθετες εκτιμήσεις όλων των αρμοδίων διεθνών οργανισμών. Μάλιστα, πριν από λίγες ημέρες είχαμε και την ανακύκλωση ανύπαρκτων ειδήσεων, όπως είναι η δήθεν εμφάνιση κρούσματος σε ελληνικό πλοίο στο εξωτερικό.

Φυσικά, τελικά η πληροφορία αυτή διαψεύστηκε, αλλά έμεινε η εντύπωση πως γίνεται από κάποιους προσπάθεια μετατόπισης της προσοχής της κοινής γνώμης από πραγματικά προβλήματα σε φοβικά, προκατασκευασμένα σενάρια.

Ενόψει, λοιπόν, αυτού, θα ήθελα τη ενημέρωσή σας σχετικά και επιπλέον, με αφορμή την ερώτηση αυτή, σας ερωτώ γιατί δεν προχωρήσατε εδώ και μήνες στην προμήθεια συνηθισμένων παιδικών εμβολίων για γνωστά νοσήματα, ενώ οι ειδικοί σας προειδοποιούν συνεχώς για τον κίνδυνο επανεμφάνισης στην Ελλάδα μεταδοτικών ασθενειών, που έχουν εκλείψει εδώ και δεκαετίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Υπουργέ, έχουμε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το πρώτο, το οποίο θα ήθελα εγώ να αναφέρω, είναι ότι δεν έχει υποπέσει τουλάχιστον στη δική μου αντίληψη να μην απαντά το Υπουργείο Υγείας ειδικώς σε επίκαιρες ερωτήσεις.

Η κατεύθυνση, που τουλάχιστον εγώ έχω δώσει –και δεν έχω στοιχεία που να μαρτυρούν τον αντίθετο– είναι ότι οι επίκαιρες ερωτήσεις των συναδέλφων απαντώνται όλες, όχι πάντοτε από εμένα, αλλά είτε από τη συνάδελφο Υφυπουργό είτε από τον Αναπληρωτή Υπουργό. Όμως, επειδή μου το λέτε, επιφυλάσσομαι να ελέγξω τη ροή των επίκαιρων ερωτήσεων, για να δω εάν υπάρχει έλλειψη απαντήσεων.

Σε ό,τι αφορά τις γραπτές ερωτήσεις, επίσης, η κατεύθυνση, η οποία υπάρχει, είναι να απαντώνται όλες. Εγώ προσωπικά απαντώ σε πολλές απ' αυτές τις ερωτήσεις. Τώρα θα ζητήσω κατάσταση για να δω αν, πράγματι, υπάρχουν αναπάντητες ερωτήσεις. Σας διαβεβαιώ πάντως ότι η πρόθεση του Υπουργείου είναι να μην αφήνει καμία ερώτηση ανταπάντηση.

Ένα δεύτερο ερώτημα, κύριε Πρόεδρε, που ανακύπτει είναι ένα ζήτημα τάξεως. Θέλω να πω ότι ο Κανονισμός σε σχέση με τις επίκαιρες ερωτήσεις λέει ότι πρέπει να έχουν μία ορισμένη έκταση και πρέπει να περιέχουν το μέγιστο δύο ερωτήματα.

Άρα, εδώ για να μπορεί να απαντήσει ο Υπουργός, εάν υποβάλλονται, όπως εν προκειμένω, επτά ερωτήματα, τα οποία μάλιστα, όπως τα έχω κατανεμίσει, αφορούν τέσσερα διαφορετικά Υπουργεία, είναι προφανές κατά τη γνώμη μου ότι από πλευράς υπηρεσιών ενδεχομένως του Κοινοβουλίου θα πρέπει να γίνεται μία υπόδειξη στους συναδέλφους, προκειμένου να λειτουργεί αποτελεσματικά η διαδικασία των επίκαιρων ερωτήσεων.

Έρχομαι στα ερωτώμενα.

Η πρώτη ερώτηση είναι τι έγινε με το υγειονομικό και άλλο προσωπικό που είχε διατεθεί από το ΚΕΕΛΠΝΟ σε κέντρα κράτησης και πρώτης υποδοχής και πόσοι εργάζονται σήμερα ανά κέντρο αλλοδαπών.

Συνολικά, στα κέντρα αυτά εργάζονται πενήντα εννέα υγειονομικοί υπάλληλοι. Εάν χρειάζεστε την κατανομή τους, θα σας δοθεί σε γραπτή ερώτηση, γιατί δεν έχω χρόνο τώρα.

Δεύτερη ερώτηση: Τι συμβαίνει με τα κρούσματα φυματίωσης σε κέντρα κράτησης;

Πράγματι, στην Αμυνδαλέζα και στο Αστυνομικό Τμήμα Πατησίων υπήρξαν δύο τέτοια κρούσματα. Πραγματοποιήθηκε η προβλεπόμενη επιδημιολογική προσέγγιση των περιστατικών, δηλαδή έλεγχος του αστυνομικού προσωπικού που ήρθε σε επαφή με τους εν λόγω κρατούμενους και όλων των λοιπών κρατούμενων στους εν λόγω χώρους κράτησης, καθώς και χορήγηση προφυλακτικής αγωγής κατά περίπτωση.

Επισημαίνεται, δε, ότι από το σχετικό υγειονομικό έλεγχο ουδείς εκ των ανωτέρω διαπιστώθηκε να νοσεί, ενώ παράλληλα βρίσκεται σε εξέλιξη η διαδικασία ελέγχου, με τεστ Μαντού, του αστυνομικού προσωπικού.

Γιατί η πρόεδρος του ΚΕΕΛΠΝΟ, η κ. Κρεμαστινού, δήλωσε

ότι είναι πολύ πιθανή η εμφάνιση του Έμπολα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού.)

Κύριε Πρόεδρε, έχω λίγο χρόνο για να προσπαθήσω να απαντήσω στα ερωτήματα, που είναι επτά και όχι δύο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μάλιστα, κύριε Υπουργέ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στις 8-8-2014 η επιτροπή για τις επείγουσες καταστάσεις (Emergency Committee) του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας ανακήρυξε την επιδημία του Έμπολα ως περιστατικό έκτακτης ανάγκης διεθνούς υγειονομικού ενδιαφέροντος, που σημαίνει ότι όλες οι χώρες, κυρία συνάδελφε, όχι μόνο η Ελλάδα, ασχολούνται με το θέμα του Έμπολα.

Επίσης, πραγματοποιήθηκε έκτακτη συνεδρίαση των Υπουργών Υγείας στην οποία συμμετείχε η Ελλάδα. Τη Δευτέρα 8 Δεκεμβρίου πρόκειται να συναντηθώ με τον αρμόδιο Επίτροπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τον κ. Στυλιανίδη, για τα θέματα του Έμπολα. Σήμερα είχα τηλεφωνική επαφή με τον καινούργιο Επίτροπο Υγείας για τα θέματα του Έμπολα.

Επομένως, αυτό είναι ένα θέμα που απασχολεί τη διεθνή, την παγκόσμια κοινότητα. Δεν το υπερτιμούμε. Δεν δημιουργούμε συνθήκες –ας το πω έτσι- φόβου ή πανικού. Η διεθνής κοινότητα, πάντως, πρέπει να πάρει τα μέτρα της και πρέπει να είναι έτοιμη. Η Ελλάδα, επίσης, πρέπει να πάρει τα μέτρα της και ετοιμάζεται για να το αντιμετωπίσει.

Ελπίζω ότι με την ερώτησή σας δεν μας μέφεστε για τις ετοιμασίες που κάνουμε. Αντιλαμβάνεστε, φαντάζομαι, τη σημασία που έχει να είμαστε έτοιμοι. Γι' αυτό και ετοιμαζόμαστε συνέχεια, με εκπαιδεύσεις και με μία σειρά άλλων πραγμάτων για το θέμα του Έμπολα, που μετά χαράς να τα συζητήσουμε. Κάνουμε αρκετά πράγματα και νομίζω ότι σωστά τα κάνουμε. Σε καμία περίπτωση, δεν θα θέλαμε να δημιουργήσουμε –ας το πω έτσι- μία αδικαιολόγητη ανησυχία.

Ποιος έδωσε εντολές στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων να ανακυκλώσει την τρομολαγνεία;

Απαντά το Αθηναϊκό Πρακτορείο ότι «ουδέποτε συνέβαλε στην ανακύκλωση ανύπαρκτων ειδήσεων, όπως είναι η δήθεν εμφάνιση του ιού στην Πάτρα. Αντιθέτως, μετά και την εμφάνιση σχετικών δημοσιευμάτων, το ΑΠΕ μετέδωσε είδηση με τίτλο «Πάτρα: Δεν πάσχει από Έμπολα ο άνδρας που προσήλθε σε νοσοκομείο της πόλης». Σας ενημερώνουμε επίσης ότι το ΑΠΕ ουδέποτε έλαβε εντολές να ανακυκλώνει την τρομολαγνεία για τον Έμπολα στην Ελλάδα».

Για τα άλλα τρία ερωτήματα επιφυλάσσομαι να απαντήσω στη συνέχεια. Αντιλαμβάνεστε, όμως, την πίεση του χρόνου και τη δυσκολία που δημιουργεί η πληθώρα των ερωτημάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρία Χρυσοβελώνη, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Υπουργό για τη διευκρίνιση που έκανε και για την έρευνα που θα κάνει για την απάντηση των από τη δική μου πλευρά παραπόνων για τις απάντητες ερωτήσεις τόσο τις επίκαιρες όσο και τις απλές ερωτήσεις.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας πω ότι έχετε δίκιο ότι στην αναπάντητη ερώτηση που κατέθεσα τον Οκτώβρη του 2014 υπήρχαν πράγματι επτά ερωτήματα, πλην, όμως, σε αυτήν που συζητάμε σήμερα επικεντρώθηκαν στα δύο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Αφήστε τα διαδικαστικά, κυρία συνάδελφε. Μπείτε κατευθείαν στην ερώτηση.

ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Κύριε Υπουργέ, από αυτά τα οποία είπατε συγκρατώ το ότι από τη δική σας την πλευρά μάλλον υπάρχει η δέσμευση για τα θέματα που αφορούν τον Έμπολα ότι δεν θα υπάρξει κάποια τρομολαγνεία από την πλευρά των Υπουργείων και οποιωνδήποτε άλλων και ότι απλώς θα αναφέρετε αυτά τα οποία πραγματικά συμβαίνουν.

Ξέρω ότι το φαινόμενο απασχολεί όλες τις χώρες. Αυτό που μου αρκεί είναι ότι απ' ό,τι κατάλαβα υπάρχει δέσμευση ότι δεν θα υπάρχει τρομολαγνεία γι' αυτό το θέμα.

Επίσης, αυτό που θα ήθελα –μια και δεν απαντήσατε στο επόμενο ερώτημα– είναι να υπάρχει από τη δική σας πλευρά μία δέσμευση ότι θα αντιμετωπίσετε άμεσα άλλους πραγματικούς εγχώριους άμεσους κινδύνους από μεταδοτικές ασθένειες.

Εδώ θέλω να πω ότι αναφέρομαι σε κάποια στοιχεία τα οποία είχαν επικαλεστεί πολύ σοβαρά οι Γιατροί του Κόσμου. Σας θυμίζω δηλαδή πως κατήγγειλαν δημοσίως το γεγονός ότι το 50% των παιδιών που προσέρχονται στα ιατρεία τους είναι ελλιπώς ή καθόλου εμβολιασμένα για κοινές ασθένειες, όπως για παράδειγμα είναι ο κοκκύτης, ο τέτανος, η διφθερίτιδα και η μηνιγγίτιδα. Την ίδια ώρα, όμως, τα δημόσια εμβολιαστικά κέντρα παραμένουν κλειστά λόγω έλλειψης εμβολίων, ενώ οι ανασφάλιστοι γονείς δεν έχουν τη δυνατότητα να καλύψουν το κόστος του βασικού εμβολιασμού των παιδιών τους.

Επομένως, θα ήθελα να έχω μία απάντηση και μία δέσμευση από τη δική σας πλευρά και σε αυτό το ερώτημα στο οποίο δεν μπορέσατε να απαντήσετε στην πρωτολογία σας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά για να δευτερολογήσετε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επανερχόμενος λίγο στο θέμα του Έμπολα, λέω ξανά ότι είμαι στη διάθεσή σας για να ενημερώσουμε αναλυτικά και λεπτομερώς για εκείνα τα οποία κάνει η Ελλάδα, προκειμένου να αντιμετωπισθεί τυχόν ύπαρξη κρούσματος του συγκεκριμένου ιού στη χώρα μας. Γίνονται αρκετά πράγματα, γίνονται πράγματα τα οποία είναι εναρμονισμένα με τις καλύτερες πρακτικές του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας. Οφείλω να πω ότι το υγειονομικό μας προσωπικό προετοιμάζεται, έχει κάνει και συνεχίζει να κάνει συγκεκριμένες ενέργειες και ότι υπάρχουν δράσεις οι οποίες βρίσκονται σε εξέλιξη.

Για αυτό το πολύ σοβαρό θέμα η εκτίμηση είναι ότι δεν θα έχουμε ύφεση της επιδημίας στις τρεις χώρες της Δυτικής Αφρικής, προτού περάσουν τρεις με τέσσερις μήνες τουλάχιστον και υπό την προϋπόθεση ότι θα υπάρξει διεθνής κινητοποίηση εκεί, προκειμένου να αντιμετωπισθεί η επιδημία σε αυτές τις χώρες.

Αυτή είναι η κατάσταση. Προφανώς, από τη μία πλευρά, δεν θέλουμε να δημιουργήσουμε κανένα πανικό, από την άλλη, όμως, είμαστε –ξαναλέω– υποχρεωμένοι να ετοιμαζόμαστε, να παίρνουμε μέτρα και να κάνουμε ό,τι μπορούμε, για να αντιμετωπίσουμε το θέμα αυτό.

Όσον αφορά τα εμβόλια, στην Ελλάδα οι εμβολιασμοί των παιδιών γίνονται σύμφωνα με το Εθνικό Πρόγραμμα Εμβολιασμών Παιδιών και Εφήβων και αυτό διαμορφώνεται κάθε φορά από την Εθνική Επιτροπή Εμβολιασμών, η οποία κανονίζει ποια εμβόλια περιλαμβάνονται σε αυτό το πρόγραμμα ή όχι. Για την ακρίβεια, αυτή η επιτροπή είναι γνωμοδοτική, γνωμοδοτεί στον Υπουργό και ο Υπουργός αποδέχεται ή όχι τη συγκεκριμένη γνωμοδότηση.

Το Υπουργείο Υγείας σε ό,τι αφορά στο θέμα αυτού του προγράμματος εμβολιασμού είναι σε φάση ολοκλήρωσης διαδικασιών διενέργειας ανοιχτού διεθνούς διαγωνισμού για προμήθεια και διάθεση εμβολίων για την εμβολιαστική κάλυψη απόρων και ανασφαλίστων παιδιών. Επιπλέον, αναμένει την εκτέλεση της ετήσιας παραγγελίας για το τρέχον έτος από το Ινστιτούτο Παστέρ, το οποίο επίσης διενεργεί διεθνή διαγωνισμό.

Μετά την ολοκλήρωση των συγκεκριμένων διαγωνισμών το Υπουργείο θα διαθέσει ποσότητες εμβολίων στις περιφέρειες και στις διοικήσεις των υγειονομικών περιφερειών, ανάλογα με την εκτίμηση των αναγκών τους. Υπάρχουν περαιτέρω στοιχεία –ο χρόνος, όμως, πάλι είναι εξαιρετικά περιορισμένος– τα οποία αναφέρονται στους επιμέρους εμβολιασμούς, στους αντιφυματικούς κ.λπ.. Όμως, πάλι αυτό θα πρέπει να το ρωτήσετε με γραπτή ερώτηση, γιατί ο χρόνος είναι εξαιρετικά περιορισμένος.

Έχετε αναφερθεί ακόμα σε δύο ερωτήματα. Ένα από αυτά είναι πού κατέληξε η έρευνα της δικαιοσύνης σχετικά με το θάνατο εκατόν πενήντα ατόμων κατά την προηγούμενη εμβολιαστική περίοδο.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης με ενημερώνει ότι έχει διαβιβαστεί

στην Εισαγγελία Πρωτοδικών η υπ' αριθμόν 43076/25-2 αναφορά του Ιατρικού Συλλόγου. Σχηματίστηκε ποινική δικογραφία, χρεώθηκε σε εισαγγελέα, διαβιβάστηκε στον Πταισματοδική Αθηνών για διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης. Αυτή περαιώθηκε στις 19 Μαΐου 2014, χρεώθηκε εκ νέου σε εισαγγελέα και διατάχθηκε περαιτέρω διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης. Μετά το πέρας αυτής επεστράφη στην Εισαγγελία Πρωτοδικών στις 16-8-2014 και χρεώθηκε εκ νέου στον ίδιο εισαγγελέα για περαιτέρω επεξεργασία.

Ως προς το έβδομο ερώτημά σας, αν έχει ξεκινήσει η Δικαιοσύνη έρευνα για την κινδυνολογία και τη συστηματική τρομολαγνεία, το Υπουργείο δικαιοσύνης απαντά ότι δεν τίθεται προς διερεύνηση κανένα ποινικό αδίκημα, προκειμένου να επιληφθεί η Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με την τέταρτη υπ' αριθμόν 3463/8-10-2014 ερώτηση πρώτου κύκλου της Βουλευτού Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου- Χρυσή Αυγή κ. Ελένης Ζαρούλια προς τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την εγκύκλιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, σύμφωνα με την οποία οι απόφοιτοι κυπριακών λυκείων θεωρούνται «αλλογενείς αλλοδαποί».

Θα απαντήσει ο Υπουργός κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

Κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά για να αναπτύξετε την ερώτηση.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτή την ερώτηση την είχα υποβάλει πριν οκτώ μήνες στον κ. Αρβανιτόπουλο, ο οποίος απαξίωσε να απαντήσει. Τώρα το Υπουργείο σας μου έστειλε μία εκπρόθεσμη απάντηση. Τώρα τελευταία μάς απαντάτε συνεχώς εκπρόθεσμα.

Αυτό που μου στείλατε, όμως, δεν είναι απάντηση επί της ουσίας. Επιμένετε να ονομάζετε τους Κυπρίους αλλοδαπούς. Δεν μας έχετε απαντήσει αν θα κάνετε κάποια αλλαγή επί του θέματος. Μας είπατε απλά ότι πρέπει να πληρούν κάποιες προϋποθέσεις, δηλαδή ο ένας τουλάχιστον να είναι ελληνικής καταγωγής. Τι σημαίνει «ελληνικής καταγωγής»; Τι είναι δηλαδή οι Κύπριοι; Αυτό είναι ύβρις ως προς τους Κυπρίους.

Θα ήθελα να μου απαντήσετε αν θα αλλάξετε αυτόν τον προκλητικό χαρακτηρισμό για τους Έλληνες της Κύπρου σε όλα τα επίσημα έγγραφά σας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εμείς ευχαριστούμε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία συνάδελφε, κατ' αρχάς να υπενθυμίσω κάτι που έχω πει επανειλημμένα. Σε ό,τι αφορά την παρουσία του Υπουργείου Παιδείας στη Βουλή -και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και στην Ολομέλεια- είχαμε υποσχεθεί, από τις 9 Ιουνίου που αναλάβαμε, ότι η παρουσία αυτή θα είναι πληθωρική.

Η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων ήταν μία σχεδόν ενεργός επιτροπή. Είναι μία επιτροπή που συνεδριάζει πάρα πολύ συχνά, ενίοτε μία και δύο φορές την εβδομάδα. Επίσης, το Υπουργείο στον κοινοβουλευτικό έλεγχο είναι πάντα παρόν.

Και αν κάποια στιγμή, για λόγους ανωτέρας βίας ενός Βουλευτή που ρωτά ή της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου, αναβάλλεται μία επίκαιρη ερώτηση, αυτό είναι συγχωρητέο γιατί είναι σπάνιο. Αυτήν την εβδομάδα θα είμαστε σχεδόν και τις πέντε μέρες του κοινοβουλευτικού βίου εδώ. Είναι τιμή μας να απαντάμε στους Βουλευτές ως προς τα ερωτήματα που θέτουν.

Όμως, κύριε Πρόεδρε, είχα πει από την πρώτη στιγμή ότι εκεί που υπάρχει πραγματική αδυναμία είναι στον κοινοβουλευτικό έλεγχο που διεξάγεται δια των γραπτών ερωτήσεων.

Κυρία συνάδελφε, έχετε κάνει την ερώτησή σας πριν αναλάβω. Προσπαθώ να απαντώ και στις γραπτές ερωτήσεις, αλλά δηλώνω ότι έχουμε αδυναμία. Δέχομαι την κριτική και από τη δική σας πλευρά ότι ο γραπτός κοινοβουλευτικός έλεγχος απαντάται με καθυστέρηση. Μα, είναι τόσες πολλές οι ερωτήσεις, ώστε και τα λάθη ανά πάσα στιγμή στις απαντήσεις είναι στην ημερήσια διάταξη και ο χρόνος δεν μας φτάνει. Γι' αυτό ζητήμα κατα-

νόηση από την πρώτη στιγμή.

Και επειδή είμαστε παρόντες σε όλα τα υπόλοιπα και με συνεχή κατάθεση σχεδίων νόμων, θεωρούμε ότι πρέπει να μας δικαιολογήσετε αυτήν την αδυναμία να είμαστε γρήγοροι στον κοινοβουλευτικό έλεγχο που διεξάγεται γραπτώς.

Μου έχει τύχει, κυρία συνάδελφε, επί χρόνια ολόκληρα να μην παίρνω καμμία απάντηση από συγκεκριμένα Υπουργεία. Είναι συχνό το φαινόμενο, μην το θεωρείτε παράδοξο ή ότι αφορά εσάς. Αντίθετα. Επειδή ξεκινήσατε τη δική σας τοποθέτηση ασκώντας αυτή την κριτική, είχα την υποχρέωση να απαντήσω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρησιμοποιήσω και τη δευτερολογία μου.

Πάμε τώρα στην ουσία. Δεν έχει αλλάξει κάτι φέτος. Η εγκύκλιος που υπέγραψα εγώ είναι μία εγκύκλιος που επαναλαμβάνει προηγούμενες. Ό,τι ισχύει, όπως αναφέρεται μέσα, ισχύει ακριβώς με τον ίδιο τρόπο για όλες τις χώρες και από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν μπορούμε να κάνουμε κάποιο διαχωρισμό για τους συνέλληνες μας της Κύπρου.

Όταν μιλά, πάντα χρησιμοποιώ τον όρο «τα δύο κράτη του Ελληνισμού». Αυτό το λέμε όλοι ή όσοι τουλάχιστον αγαπάμε να μιλάμε με αυτόν τον τρόπο κι εγώ ανήκω σε αυτούς. Όταν μιλάς όμως για ίδιους όρους σε ό,τι αφορά την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση στους είκοσι οκτώ, δεν μπορείς να κάνεις διάκριση για τους Κυπρίους επειδή είναι συνέλληνες. Αυτή είναι η βάση πάνω στην οποία σας απαντά το Υπουργείο στον κοινοβουλευτικό έλεγχο που ασκείτε. Εγώ υπογράφω την απάντηση.

Μήπως υπάρχει κάποια παρεξήγηση από την πλευρά σας σε ό,τι αφορά μία διπλή εκδοχή της απάντησης;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα συνεχίσω στη δευτερολογία μου, για να μην καταχραστώ της γενναιοδωρίας σας.

Είναι άλλο να λέτε -και να λέει η απάντησή μου σε εσάς- ότι υπάρχουν δύο κατηγορίες, δηλαδή οι απόφοιτοι της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία κράτη-μέλη έχουν πολίτες ή πρόσωπα γενικότερα που τελειώνουν τις εκπαιδευτικές τους διαδικασίες μη ελληνικής καταγωγής και άλλο -στη συνέχεια της απάντησης- να λέμε γι' αυτούς οι οποίοι τελειώνουν τα σχολεία της Κύπρου, αλλά είναι -υπό τις τρεις προϋποθέσεις που σας απαντώ- ελληνικής καταγωγής.

Αυτή η διάκριση γίνεται. Και θα μου δώσετε την ευκαιρία στη δευτερολογία μου να γίνω πιο σαφής.

Πάντως, κύριε Πρόεδρε, πάνω σε αυτά τα επιχειρήματα χτίζετε τη απάντησή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχετε τον λόγο, κυρία συνάδελφε, για τρία λεπτά.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ: Ευχαριστώ.

Το πλήθος των συνεδριάσεων της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων δεν αποτελεί κριτήριο ορθής άσκησης των καθηκόντων σας. Αυτό για το οποίο κρίνεστε είναι η ποιότητα των πρωτοβουλιών σας. Και επιμένετε να αποκαλείτε τους Κυπρίους αλλογενείς-αλλοδαπούς. Κανείς δεν σας έχει δώσει αυτό το δικαίωμα να θεωρείτε μη ελληνικής καταγωγής τους Κυπρίους.

Βέβαια, δεν μπορείτε να κάνετε διαφορετικά, διότι αυτήν τη στιγμή μπορεί να γίνονται -όχι εσείς, άλλο Υπουργείο- μαζικές ελληνοποιήσεις εκατοντάδων αλλοδαπών για να τους ετοιμάσουν για ψηφοφόρους.

Και αλήθεια, τα αποκόμματα ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΚΚΕ κ.λπ. δεν έχουν λόγο ύπαρξης, αφού υπάρχει η Νέα Δημοκρατία, πιο αριστερή από τους αριστερούς και πιο ανθελληνική από τους πιο φανατικούς ανθελληνες.

Νέα νομοσχέδια για να ελληνοποιείτε αλλοδαπούς μπορείτε να κάνετε. Να λέτε, όμως, τους Κυπρίους, Έλληνες δεν μπορείτε.

Το πολιτικό κόστος και η αφόρητη πίεση από την παρουσία της Χρυσής Αυγής στο Κοινοβούλιο είχε αναγκάσει τους νεοδημοκράτες να σιωπήσουν προσωρινά. Τώρα, όμως, έρχονται εκλογές και οι ιδεολογικές επιταγές της παγκοσμιοποίησης και του ανθελληνισμού συμπληρώνονται από το ωφελμιστικό κίνητρο των νέων ψηφοφόρων, μπας καιτσιμηθεί καμμία μονάδα η

«ΝΔούλα», ενώ από τους Κυπρίους δεν μπορείτε να πάρετε καμία ψήφο. Γι' αυτό και δεν μπορείτε, μας είπατε, να το αλλάξετε αυτό.

Προφανώς, οι ξένοι αφέντες σας, σάς διέταξαν να προχωρήσετε γρήγορα στην εφαρμογή των «νεοταξίτικων» εντολών που σας έχουν δώσει για να εκμεταλλευτείτε το γεγονός ότι ο Αρχηγός της τρίτης πολιτικής δύναμης της χώρας είναι έγκλειστος στις φυλακές, οι μισοί Βουλευτές της Χρυσής Αυγής είναι στον Κορυδαλλό, ενώ οι άλλοι μισοί βρίσκονται σε κατ' οίκον περιορισμό ή υπάρχει απαγόρευση λόγου και παρουσίας σε εκδηλώσεις, υπολογίζοντας πως οι αντιδράσεις θα είναι μικρότερες από κάθε άλλη εποχή.

Ο Σαμαράς, τελικώς, αποδεικνύεται ο καλύτερος φίλος και υπηρέτης των κομμουνιστών. Σε ένα ελάχιστο χρονικό διάστημα κατάφερε να πραγματώσει τα πιο τρελά τους όνειρα.

Χάρισε το όνομα της Μακεδονίας στους Σκοπιανούς, κατάφερε να φτάσει τουρκικό πολεμικό πλοίο μέχρι το Σούνιο και νομιμοποίησε όλους τους λαθρομετανάστες. Διοργάνωσε και εκτέλεσε τη σκευωρία εναντίον της φωνής του ελληνισμού της Χρυσής Αυγής. Βιάζεται να δώσει τη χαριστική βολή στην Ελλάδα, πριν την αναπόφευκτη κατάρρευσή του. Όμως, ας μην κάνουν όνειρα οι «νεοταξίτες» και το ανδρείκελό τους, γιατί θα μας βρουν απέναντί τους. Η νέα προδοσία δεν θα περάσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν ισχυρίστηκα, κυρία Ζαρούλια, ότι η συχνή παρουσία στη Βουλή δημιουργεί τεκμήριο ορθών πολιτικών επιλογών. Όμως, επειδή έχω ζησει -όπως και πολλοί συνάδελφοι στην Αίθουσα αυτή Βουλευτές να ρωτούν - μεταξύ των οποίων και η δική μου περίπτωση- σε κενά υπουργικά έδρανα και οι επιτροπές της Βουλής να μην λειτουργούν, λέω, απαντώντας σε δική σας κριτική, ότι στο λειτουργικό πεδίο είμαστε παρόντες και μάλιστα πληθωρικά. Συνεπώς, δεν έχετε δίκιο. Βέβαια, αυτό δεν σημαίνει πως όταν το λειτουργικό κριτήριο αυτό πηγαίνει καλά, παίρνουμε και σωστές αποφάσεις. Οι αποφάσεις μας είναι αυτές που πιστεύουμε ότι είναι σωστές και κρίνονται.

Δεύτερον, εγώ δεν θα παρακολουθήσω τα υπερβολικά σας επιχειρήματα, παρότι δεν σας κρίνω ότι είναι τόσο αιχμηρά που θα μου πέρανε από το μυαλό να σας απαντήσω. Δεν θέλω να το κάνω. Θέλω να μείνω στην ουσία αυτού που με ρωτάτε, για να σας πω ότι δεν έχετε δίκιο.

Καταλαβαίνω την ευαισθησία. Τη συμμερίζομαι. Επαναλαμβάνω ότι όταν μιλώ για τους Κυπρίους αδελφούς, μιλώ για τα δύο κράτη του ελληνισμού. Όμως, αυτό είναι πολιτική τοποθέτηση. Στα νομικά, ειδικά όταν αυτά διέπονται και από το ενωσιακό δίκαιο, πρέπει να είσαι σοβαρός και σωστός. Δεν μπορείς να κάνεις διάκριση όταν πρόκειται για τον τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση ανάμεσα σε πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και έχεις τα εξής κριτήριά σου.

Αυτό σας απήντησα. Επιμένω στην απάντησή μου. Είναι σωστή η απάντησή μου. Άλλωστε, διδόταν με ακριβώς τον ίδιο τρόπο και τα προηγούμενα χρόνια.

Πρώτον, σε ό,τι αφορά απόφοιτους κυπριακών σχολείων της δευτεροβάθμιας που είναι ελληνικής καταγωγής βάσει τριών κριτηρίων -αν τουλάχιστον ένας από τους γονείς είναι Έλληνας

κ.ο.κ.-, γι' αυτούς υπάρχει το σύστημα της ελεύθερας εισόδου στα πανεπιστήμια με βάση την επίδοσή τους.

Σε ό,τι αφορά όλους τους άλλους, υπάρχουν οι ίδιοι όροι εισόδου τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση στην Ελλάδα. Και εκεί ο γενικός όρος, πράγματι, είναι ο εξής: «Απόφοιτοι λυκείων ή αντίστοιχων σχολείων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης μη ελληνικής καταγωγής».

Όταν μας ζητάτε να κάνουμε ειδική αναφορά στους Κυπρίους είμαστε προσεκτικοί.

Δεν λέμε ότι δεν είναι Έλληνες, κύριε Πρόεδρε. Λέμε ότι σε αυτήν την κατηγορία, που μόλις διάβασα, ανήκουν και οι απόφοιτοι κυπριακών λυκείων. Το λέμε με τρόπο έξυπνο και σοβαρό. Για να μην μπορούμε σε θέματα διακρίσεων, σε σχέση με το ενωσιακό δίκαιο, αποτυπώνουμε την πραγματικότητα στο νομικό επίπεδο με πάρα πολύ προσεκτικό τρόπο.

Δεν υπάρχει η φράση -η οποία θα δικαιολογούσε και υπερβολές- ότι αυτοί δεν είναι Έλληνες. Δεν είπαμε κάτι τέτοιο στην απάντησή μας.

Θεμελιώνω σε αυτά τα επιχειρήματα την απάντησή μου. Δεν ξέρω αν σας ικανοποίησα, αλλά αυτή είναι η απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας Καλλιθέας (Α' τμήμα).

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η πρώτη με αριθμό 3519/391/10-10-2014 ερώτηση - ΑΚΕ του Βουλευτή Ιωαννίνων της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρου Καλογιάννη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την καθυστέρηση στην οριοθέτηση της γης με υψηλή παραγωγικότητα, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Η δεύτερη με αριθμό 3375/7-10-2014 ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Καστοριάς του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ευάγγελου Διαμαντόπουλου προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με την εισοδηματική ενίσχυση σε οικογένειες που κατοικούν μόνιμα σε ορεινές και μειονεκτικές περιοχές σύμφωνα με την οδηγία 75/268/ΕΟΚ, δεν θα συζητηθεί λόγω αναρμοδιότητας και διαγράφεται.

Η πέμπτη με αριθμό 52/18-6-2014 ερώτηση πρώτου κύκλου της Βουλευτού Αιτωλοακαρνανίας της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Νίκης Φούντα προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με πρόσκληση για παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών νομικού συμβούλου προς το ελληνικό δημόσιο και σε σχέση με την διερεύνηση της αξιοποίησης της συμμετοχής του στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας «ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΛΥΚΕΣ Α.Ε.», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και των ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Έρευνα, τεχνολογική ανάπτυξη και καινοτομία και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της, της 20-11-2014, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις.

Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί των άρθρων και των τροπολογιών του.

Σας γνωρίζουμε ότι στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ θα είναι ο Βουλευτής κ. Πύρρος Δήμας.

Επίσης, η Γραμματέας των Ανεξάρτητων Ελλήνων ορίζει ως ειδική αγορήτρια τη Βουλευτή κ. Σταυρούλα Ξουλίδου και ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή κ. Τέρενς-Σπένσερ-Νικόλαο Κουίκ.

Επίσης, ο Λαϊκός Σύνδεσμος Χρυσή Αυγή ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης κ. Αντώνιο Γρέγο και Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή Αχαΐας κ. Μιχαήλ Αρβανίτη.

Ακόμα, η Δημοκρατική Αριστερά διά του κ. Κουβέλη ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή Αχαΐας κ. Νικόλαο

Τσούκαλη και ειδικό αγορητή τη Βουλευτή Α' Πειραιώς κ. Μαρία Ρεπούση.

Τέλος, οι Ανεξάρτητοι Δημοκρατικοί Βουλευτές ορίζουν ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο την κ. Ραχήλ Μακρή και ως ειδικό αγορητή τον κ. Κωνσταντίνο Γιοβανόπουλο.

Ο κύριος Υπουργός έχει ζητήσει τον λόγο πριν από την έναρξη της συζήτησης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να καταθέσω ορισμένες νομοτεχνικές βελτιώσεις τις οποίες έχουν πάρει από τις 15.00' το μεσημέρι όλοι οι εισηγητές των κομμάτων, καθώς και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Τις έχουμε στείλει με e-mail, διότι δεν θέλαμε να ψάχνονται εδώ για να βρουν αν πρόκειται πράγματι για βελτίωση ή για κάποια διάταξη, η οποία προσπαθούμε να περάσει λαθραία. Άρα, υπάρχει μία ενημέρωση για τα νομοτεχνικά θέματα, την οποία και επικαλούμαι, όσο κι αν πολλές φορές οι συνάδελφοι από το φόρτο της εργασίας τους δεν προλαβαίνουν να δουν όλα τα κείμενα ή δεν μπορούν εύκολα –και αυτό είναι κάτι που καταλαβαίνω– να τις εντάξουν μέσα στο συνολικό πλαίσιο του νόμου.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προσθήκες-νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

25-11-2014

LL

ΠΡΟΣΘΗΚΗ -ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Έρευνα, Τεχνολογική Ανάπτυξη και Καινοτομία και άλλες διατάξεις»

1. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 του Σχεδίου Νόμου αντικαθίσταται η φράση «Θεολογική Ακαδημία Βόλου» από τη φράση «Ακαδημία Θεολογικών Σπουδών Βόλου».
2. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Σχεδίου Νόμου προστίθεται περίπτωση λ) ως εξής:
«λ) Η ενίσχυση των συνεργειών και της συμπληρωματικότητας μεταξύ των εθνικών ή περιφερειακών δράσεων ΕΤΑΚ με άλλα κεντρικά διαχειριζόμενα προγράμματα της Ένωσης».
3. Η παράγραφος 6 του άρθρου 8 του Σχεδίου Νόμου αντικαθίσταται, ως εξής:
«6. Η προκήρυξη δράσεων και προγραμμάτων ΕΤΑΚ, μετά από εισήγηση του ΓΓΕΤ και απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, η αξιολόγηση, η παρακολούθηση της υλοποίησης και η χρηματοδότηση προτάσεων, η πιστοποίηση συνδρομής των όρων εφαρμογής των κινήτρων που προβλέπονται για την δημόσια χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων ΕΤΑΚ και η διερεύνηση των επιπτώσεών τους στην οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ζωή και στην άμυνα της χώρας.»
4. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 11 του Σχεδίου Νόμου μετά τη φράση «τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων» προστίθεται η φράση «και το Γενικό Γραμματέα Έρευνας και Τεχνολογίας στα ζητήματα των αρμοδιοτήτων τους».
5. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 11 του Σχεδίου Νόμου διαγράφεται η περίπτωση (η) διότι αντίκειται στην παράγραφο 9 του άρθρου 16 του Σχεδίου Νόμου.
6. Η παράγραφος 1 του άρθρου 12 του Σχεδίου Νόμου αντικαθίσταται ως ακολούθως:
«1. Τα μέλη του ΕΣΕΚ ορίζονται με την ακόλουθη διαδικασία:

- α) ο ΥΠΑΙΘ, μετά από πρόταση του ΓΓΕΤ, διορίζει τον πρόεδρο, τον αντιπρόεδρο του ΕΣΕΚ, τους εκπροσώπους του παραγωγικού επιχειρηματικού κόσμου, τους εκπροσώπους των ΠΕΣ και τα εννέα μέλη, ώστε ν' αντιπροσωπεύονται τα γνωστικά αντικείμενα της έρευνας α) των Ανθρωπιστικών Επιστημών & Τεχνών, β) Αγροβιοδιατροφής και Τροφίμων, γ) Βιο-επιστημών και Υγείας, δ) Ενέργειας, ε) Περιβάλλοντος, ζ) Επιστημών Μηχανικού, η) Κοινωνικών Επιστημών, θ) Μαθηματικών & Επιστημών Πληροφορικής, ι) Φυσικών Επιστημών, με θητεία, η οποία διαρκεί (4) έτη και μπορεί να ανανεώνεται για μία φορά. Με την ίδια απόφαση ορισμού των μελών του ΕΣΕΚ ορίζονται ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και ο γραμματέας του με τον αναπληρωτή του. Κατ' εξαίρεση με την έναρξη ισχύος του παρόντος, το ήμισυ των μελών που διορίζονται με την διαδικασία του παρόντος άρθρου έχουν διετή θητεία·
- β) σε περίπτωση παραίτησης, έκπτωσης, απώλειας της δικαιοπρακτικής ικανότητας μέλους του ΕΣΕΚ ή αδυναμίας του να εκτελέσει τα καθήκοντά του, διορίζεται με απόφαση του ΥΠΑΙΘ για το υπόλοιπο της θητείας, αντικαταστάτης του από την αντίστοιχη θεματική περιοχή.»
7. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 12 αντικαθίσταται ως ακολούθως:
- «3. Ο ΓΓΕΤ και το ΕΣΕΚ υποστηρίζονται στο έργο τους από Τομεακά Επιστημονικά Συμβούλια (ΤΕΣ), τα οποία μπορούν να συνιστώνται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Έρευνας και Τεχνολογίας μετά από τη σύμφωνη γνώμη του ΕΣΕΚ και με αντικείμενο τα ως άνω επί μέρους γνωστικά αντικείμενα της έρευνας.»
8. Στο άρθρο 13 του Σχεδίου Νόμου προστίθεται παράγραφος 2 ως ακολούθως και οι υπόλοιπες αναριθμούνται:
- «2. Τα ερευνητικά κέντρα τα οποία έχουν το χαρακτήρα νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου διέπονται συμπληρωματικά από τις γενικές διατάξεις περί νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου».
9. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 13 του Σχεδίου Νόμου η φράση «ΕΣΕΤΑΚ» αντικαθίσταται από την φράση «ΕΣΕΚ».

10. Το άρθρο 14 του Σχεδίου Νόμου αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 14

Όργανα διοίκησης των ερευνητικών κέντρων είναι το διοικητικό συμβούλιο, ο διευθυντής του ερευνητικού κέντρου ή διευθυντής κεντρικής διοίκησης στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και οι διευθυντές των ινστιτούτων».

11. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 15 του Σχεδίου Νόμου διαγράφεται η λέξη «όμως».

12. Η παράγραφος 5 του άρθρου 15 του Σχεδίου Νόμου διαγράφεται και οι υπόλοιπες παράγραφοι αναριθμούνται.

13. Στο τέλος της περίπτωσης δ) της παραγράφου 14 του άρθρου 15 του Σχεδίου Νόμου προστίθεται η φράση: «για όλους τους δημόσιους ερευνητικούς οργανισμούς».

14. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 6 του άρθρου 16 του Σχεδίου Νόμου, η φράση «διάρκειας πέντε (5) ετών» αντικαθίσταται με την φράση «διάρκειας τεσσάρων (4) ετών.»

15. Στο τέλος του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 6 του άρθρου 16 του Σχεδίου Νόμου, μετά την φράση «μέχρι την ολοκλήρωση των εργασιών της ειδικής επιτροπής κριτών» προστίθεται η φράση «και σε κάθε περίπτωση μέχρι έξι (6) μήνες.»

16. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης δ) της παραγράφου 2 του άρθρου 18 του Σχεδίου Νόμου αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«δ) «Ως ερευνητές ή ΕΛΕ Α' και Β' βαθμίδας ΝΠΔΔ διορίζονται όσοι έχουν τα απαιτούμενα προσόντα κατά το παρόντα νόμο και την ιδιότητα του πολιτικού διοικητικού υπαλλήλου σύμφωνα με τις διατάξεις του δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα. Η εργασιακή σχέση του ερευνητικού κέντρου ΝΠΔΔ με τους ερευνητές Α' και Β' βαθμίδας και τους ΕΛΕ αντίστοιχης βαθμίδας είναι διάρκειας αορίστου χρόνου».

17. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 18 του Σχεδίου Νόμου προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως:

«το ειδικό επιστημονικό – τεχνικό προσωπικό των ερευνητικών κέντρων που έχουν το χαρακτήρα ΝΠΔΔ διορίζεται σε υφιστάμενες οργανικές θέσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα».

18. Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 18 του Σχεδίου Νόμου, η φράση «κείμενες διατάξεις» αντικαθίσταται με τη φράση «του ν. 3801/2009, όπως ισχύει. Το διοικητικό και βοηθητικό προσωπικό των ερευνητικών κέντρων που έχουν το χαρακτήρα ΝΠΔΔ διορίζεται σε υφιστάμενες οργανικές θέσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα».

19. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του Σχεδίου Νόμου διαγράφεται η φράση «ή τους οργανισμούς των τεχνολογικών φορέων».

20. Η παράγραφος 6 του άρθρου 21 του Σχεδίου Νόμου αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και για εκκρεμείς διαδικασίες αξιοποίησης ερευνητικών αποτελεσμάτων κατά την έναρξη του παρόντος νόμου.»

21. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης δ) της παραγράφου 7 του άρθρου 21 του Σχεδίου Νόμου, αντικαθίσταται ως εξής:

«Την επεξεργασία στη βάση διεθνών προτύπων διαδικασιών διαμόρφωσης σε συνεργασία με δημόσιους ερευνητικούς οργανισμούς πλαισίου και προγραμμάτων εκπαίδευσης στη νομοθεσία της ευρεσιτεχνίας, ελάχιστης διάρκειας τριών (3) ετών, καθώς και πιστοποίησης των αποφοίτων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης των προγραμμάτων αυτών με εξειδίκευση στην κατοχύρωση ευρεσιτεχνίας.»

22. Η περίπτωση α) της παραγράφου 2 του άρθρου 23 του Σχεδίου Νόμου αντικαθίσταται, ως εξής:

«α) Χρηματοδότησης από τον τακτικό προϋπολογισμό για την πλήρη κάλυψη των μισθολογικών δαπανών των ερευνητών, των ΕΛΕ, του ειδικού επιστημονικού – τεχνικού, διοικητικού και βοηθητικού προσωπικού των ερευνητικών κέντρων και των τεχνολογικών φορέων που υπάγονται στη ΓΓΕΤ».

23. Μετά την περίπτωση α) της παραγράφου 2 του άρθρου 23 του Σχεδίου Νόμου, οι ακόλουθες περιπτώσεις β) και γ) αναριθμούνται ως γ) και δ), και προστίθεται περίπτωση β), ως εξής:

«β) Χρηματοδότησης από τον τακτικό προϋπολογισμό μέρους των λειτουργικών εξόδων των ερευνητικών κέντρων και των τεχνολογικών φορέων που υπάγονται στη ΓΓΕΤ σύμφωνα με τους όρους σχετικής προγραμματικής συμφωνίας, τη διάκριση των δραστηριοτήτων τους σε οικονομικές και μη οικονομικές, το εκάστοτε ισχύον θεσμικό πλαίσιο κρατικών ενισχύσεων και τους κανόνες του ανταγωνισμού».

24. Η παράγραφος 13 του άρθρου 23 του Σχεδίου Νόμου αντικαθίσταται ως εξής:

«13. Οι φορείς που εισφέρουν στο Λογαριασμό έχουν τη δυνατότητα να προσδιορίσουν το είδος των δαπανών που θα καλυφθούν με τις πιστώσεις που διαθέτουν και το χρόνο στον οποίο θα αναλωθούν αυτές.

Στο άρθρο δεύτερο του ν. 3845/2010 μετά από την παράγραφο 1στ προστίθεται νέα παράγραφος, με το εξής περιεχόμενο:

«1ζ. Τα ερευνητικά κέντρα που έχουν συσταθεί ως ΝΠΙΔ και οι Ειδικοί Λογαριασμοί Κονδυλίων Έρευνας των ΝΠΙΔ και ΑΕΙ κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 25 του ν. 1514/1985 και του άρθρου 18 του ν. 706/1977, τα Ερευνητικά Πανεπιστημιακά Ινστιτούτα (Ε.Π.Ι.) που ιδρύθηκαν κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 17 του ν. 2083/1992, τα Ειδικά Νομικά Πρόσωπα (Εταιρείες) για την Αξιοποίηση και Διαχείριση της Περιουσίας των ΑΕΙ, που ιδρύθηκαν κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 7 του άρθρου 41 του ν. 2413/1996 (Α' 124), τα Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου για τη διαχείριση της περιουσίας των κονδυλίων έρευνας των ΑΕΙ που συστήνονται κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 58 του ν. 4009/2011 καθώς και οι τεχνολογικοί φορείς που υπάγονται στον ΥΠΙΑΙΘ, κατά τις ερευνητικές, τεχνολογικές, αναπτυξιακές, εκπαιδευτικές, επιμορφωτικές, επιστημονικές,

καλλιτεχνικές και συναφείς προς τον σκοπό λειτουργίας τους δραστηριότητες, εξαιρούνται από την υποχρέωση καταβολής των πάσης φύσεως αποδοχών και πρόσθετων αμοιβών μέσω της Ενιαίας Αρχής Πληρωμών της περίπτωσης 1.δ του παρόντος άρθρου, αναδρομικά από 01.01.2013. Ο έλεγχος των δαπανών θα γίνεται από την αρμόδια Γενική Διεύθυνση Δημοσιονομικών Ελέγχων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, στην οποία οι φορείς της παρούσας παραγράφου οφείλουν να αποστέλλουν σε εξαμηνιαία βάση τις σχετικές καταστάσεις πληρωμών. Οι φορείς του πρώτου εδαφίου, υποχρεούνται, με ποινή αναστολής της δημόσιας χρηματοδότησης, να υποβάλλουν στη Φορολογική Διοίκηση ηλεκτρονικές καταστάσεις με τις κάθε είδους καταβαλλόμενες αποδοχές, πρόσθετες αμοιβές και αποζημιώσεις. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών και κατά περίπτωση αρμοδίου Υπουργού, που εκδίδεται εντός προθεσμίας δύο μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, ορίζονται ο χρόνος υποβολής και τα στοιχεία των υποβαλλομένων ηλεκτρονικών καταστάσεων, ώστε να είναι αξιοποιήσιμες για φορολογικούς σκοπούς.»

25. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 29 του Σχεδίου Νόμου η φράση «στην παράγραφο 3» αντικαθίσταται από τη φράση «στην παράγραφο 2».

26. Η παράγραφος 4 του άρθρου 29 του Σχεδίου Νόμου αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Για την πρόσληψη ή την εξέλιξη σε βαθμίδα ερευνητών συγκροτείται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του ερευνητικού κέντρου μετά από σχετική εισήγηση του διευθυντή του οικείου ινστιτούτου και γνώμη του επιστημονικού συμβουλίου του, ειδική επταμελής επιτροπή κριτών, η οποία απαρτίζεται από το διευθυντή του οικείου ινστιτούτου ή του ερευνητικού κέντρου, εάν δεν υφίσταται ινστιτούτο, ως πρόεδρο και έξι μέλη, καθηγητές ή ερευνητές Α' βαθμίδας, που περιλαμβάνονται κατά προτίμηση από τον εθνικό κατάλογο κριτών και τουλάχιστον δύο προέρχονται από ερευνητικά κέντρα ή ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της ημεδαπής ή αλλοδαπής για την πρόσληψη ή εξέλιξη ερευνητών Α' και Β' βαθμίδας ή ερευνητικά κέντρα μόνον της ημεδαπής για τους λοιπούς. Τα υπόλοιπα προέρχονται, είτε από το οικείο ερευνητικό κέντρο, είτε από άλλα ερευνητικά κέντρα ή ΑΕΙ της

ημεδαπής. Σε περίπτωση κρίσης ερευνητών για εκλογή ή εξέλιξη σε βαθμίδες Γ' έως και Β' ή ως άνω επιτροπή απαρτίζεται από καθηγητές ή ερευνητές ανώτερης βαθμίδας με επιστημονικό έργο στο ίδιο ή, αν δεν υπάρχει, σε συναφές γνωστικό αντικείμενο με εκείνο της υπό πλήρωση ή υπό εξέλιξη θέσης».

27. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 10 του άρθρου 29 του Σχεδίου Νόμου, αντικαθίσταται η φράση «τριών ετών» από τη φράση «τεσσάρων ετών»

28. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 30 του Σχεδίου Νόμου μετά την φράση «Ο εθνικός κατάλογος κριτών» προστίθεται η φράση «εγκρίνεται από το ΕΣΕΚ και».

29. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 35 του Σχεδίου Νόμου αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο Επισκέπτης Καθηγητής παρέχει διδακτικό έργο σε μεταπτυχιακά προγράμματα και συνεπιβλέπει διδακτορικές διατριβές, ως κύριος επιβλέπων, σε τομείς συναφείς με το επιστημονικό του πεδίο».

30. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 35 του Σχεδίου Νόμου στο τέλος προστίθενται εδάφια ως ακολούθως:

«Οι ερευνητικοί οργανισμοί μπορούν να εκπονούν και να συνδιοργανώνουν κοινά ερευνητικά και μεταπτυχιακά προγράμματα με ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα του εξωτερικού. Η δυνατότητα αυτή ασκείται στο πλαίσιο των διατάξεων του παρόντος άρθρου και υλοποιείται με τη σύναψη, μετά από απόφαση των οικείων οργάνων διοίκησης, σχετικής σύμβασης του ερευνητικού οργανισμού και του ΑΕΙ του εξωτερικού με την οποία καθορίζονται οι όροι συνεργασίας τους».

31. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 37 του Σχεδίου Νόμου αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Η απόσπαση ή η μεταφορά γίνεται με πρόταση του δημόσιου ερευνητικού οργανισμού και απόφαση του ΓΓΕΤ».

32. Μετά την παράγραφο 2 του άρθρου 47 του Σχεδίου Νόμου, προστίθενται παράγραφοι 3 και 4 ως εξής και οι υπόλοιπες αναριθμούνται:

«3. Τα Διοικητικά Συμβούλια των υφισταμένων κατά το χρόνο δημοσίευσης του παρόντος Ερευνητικών Κέντρων συνεχίζουν να λειτουργούν μέχρι τη λήξη της θητείας τους. Κάθε αντικατάσταση μέλους ή συνολικά των μελών Διοικητικού Συμβουλίου Ερευνητικού Κέντρου λόγω λήξης της θητείας τους πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

4. Το ήδη υπηρετούν προσωπικό (ερευνητές, ΕΛΕ, επιστημονικό – τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό και διοικητικοί υπάλληλοι) των υφισταμένων ερευνητικών κέντρων που εποπτεύονται από τη ΓΓΕΤ διατηρεί την ίδια σχέση εργασίας και τη θέση την οποία κατέχει κατά τη δημοσίευση του παρόντος».

33. Στο τέλος του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 47 του Σχεδίου Νόμου προστίθεται η φράση: «ή τις αντίστοιχες προβλέψεις του εσωτερικού κανονισμού ή οργανισμού του τεχνολογικού φορέα».

34. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 47 του Σχεδίου Νόμου μετά τη φράση «κρίνονται επιτυχώς με το ερευνητικό κέντρο» προστίθεται η φράση «ή τεχνολογικό φορέα»

35. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 47 του Σχεδίου Νόμου στο τέλος του η φράση «σε δημόσιο ερευνητικό οργανισμό» αντικαθίσταται από τη φράση «σε δημόσιο ερευνητικό οργανισμό ή τεχνολογικό φορέα».

36. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 49 του Σχεδίου Νόμου αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Με την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, τα ερευνητικά κέντρα και οι τεχνολογικοί φορείς που εποπτεύονται από τον ΓΓΕΤ διέπονται από τις διατάξεις του θεσμικού πλαισίου σύστασής τους, όσον αφορά τη φύση, τους σκοπούς, τη σύνθεση των οργανικών θέσεων προσωπικού των ΝΠΙΔ, την εποπτεία, τη διοίκηση και κατά τα λοιπά από τις διατάξεις του παρόντος».

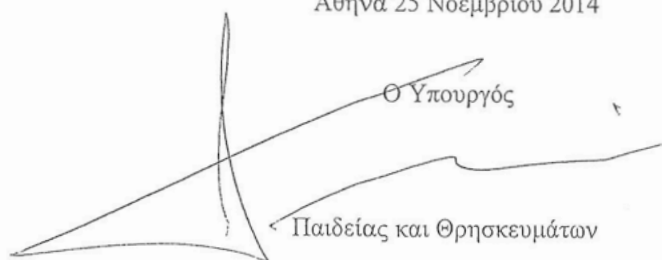
37. Το άρθρο 50 του Σχεδίου Νόμου αντικαθίσταται ως εξής:

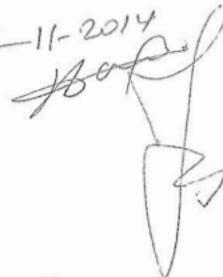
« Άρθρο 50 – Καταργούμενες διατάξεις

Κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος ή ρυθμίζει διαφορετικά θέματα που διέπονται από τον παρόντα νόμο.»

Αθήνα 25 Νοεμβρίου 2014

Ο Υπουργός
Παιδείας και Θρησκευμάτων

25-11-2014

ΠΡΟΣΘΗΚΗ – ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

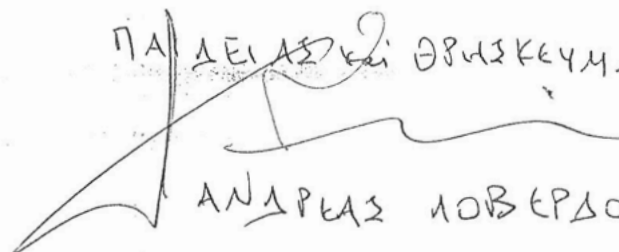
ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Έρευνα, Τεχνολογική Ανάπτυξη και Καινοτομία και άλλες διατάξεις»

1. Στην Τροπολογία του Σχεδίου Νόμου με αριθμό Γενικό 2033 και Ειδικό 289, ~~στο άρθρο 2~~
η φράση «μορφωτικού, επιμορφωτικού, πολιτιστικού, ψυχαγωγικού ή
αθλητικού σκοπού» αντικαθίσταται από την φράση «πολιτισμικού,
ψυχαγωγικού ή αθλητικού σκοπού».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΠΡΟΣΘΗΚΗ - ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Έρευνα, Τεχνολογική Ανάπτυξη και Καινοτομία και άλλες διατάξεις»

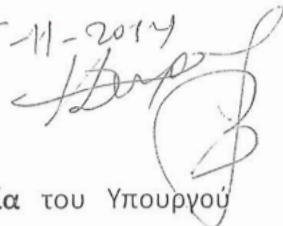
Στην Τροπολογία του Σχεδίου Νόμου με αριθμό Γενικό 2034 και Ειδικό 290:

1. Διαγράφεται το άρθρο 4 και το άρθρο 10.
2. Στο άρθρο 7 η φράση «Μέλη ΔΕΠ Α.Ε.Ι.» αντικαθίσταται ως ακολούθως:
«Μέλη Δ.Ε.Π. και Ε.Π. των Α.Ε.Ι.».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ

25-11-2014

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

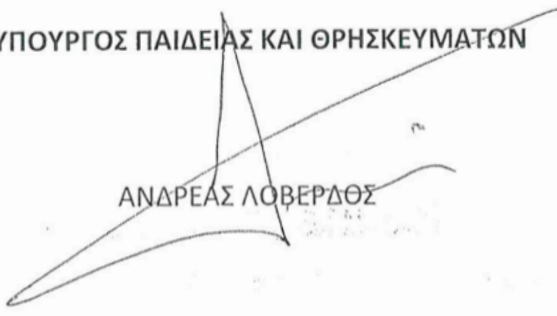
Στην υπ' αριθμ. 2030/286/21.11.2014 Τροπολογία του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων στο σχέδιο νόμου «Έρευνα, Τεχνολογική Ανάπτυξη και Καινοτομία και άλλες διατάξεις» του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων επέρχονται οι κάτωθι νομοτεχνικές βελτιώσεις:

1. Στην παρ. 1 του **άρθρου 4** της Τροπολογίας, μετά τη φράση «δύνανται να χαρακτηρίζονται υφιστάμενες σχολικές μονάδες ως Πρότυπα Πειραματικά Σχολεία» προστίθεται η φράση «ή να ιδρύονται νέα Πρότυπα Πειραματικά Σχολεία με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων για την ίδρυση σχολικής μονάδας της δημόσιας εκπαίδευσης».
2. Στο **άρθρο 6** της Τροπολογίας, η φράση «31η Αυγούστου 2014» αντικαθίσταται από τη φράση «11η Σεπτεμβρίου 2014».
3. Στο **άρθρο 7** της Τροπολογίας, η φράση «με απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης» αντικαθίσταται από τη φράση «με Προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων».

Αθήνα, 25.11.2014

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, το λέω τώρα εισαγωγικά, γιατί θέλω να έχουμε στο μυαλό μας όλοι οι συνάδελφοι της Εθνικής Αντιπροσωπείας που δεν είναι μέλη της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων ότι το ίδιο το νομοσχέδιο για την έρευνα και την τεχνολογία είναι ένα μεγάλο νομοσχέδιο με πάρα πολλά άρθρα, στο οποίο όμως προστέθηκαν και πάρα πολλές τροπολογίες από το Υπουργείο Παιδείας, αλλά και τροπολογίες από άλλα Υπουργεία. Άρα, η δουλειά μας είναι πραγματικά πάρα πολλή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και αυτό το λέω για τους συναδέλφους που δεν είναι μέλη της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων- υπάρχει ένα στοιχείο που θέλω να σας παρακαλέσω πολύ να το συνεκτιμήσετε στην κριτική σας. Η κατάσταση του σχεδίου νόμου και η πρώτη του συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, καθώς και στις επόμενες δύο συνεδριάσεις, συνοδεύτηκε από την κατάθεση των τροπολογιών που ήρθαν εμπροθέσμως. Τις καταθέσαμε από τότε όχι επισήμως, αλλά ανεπισήμως, προκειμένου να υπάρξει κοινοβουλευτική ζύμωση και για να ξέρουν όλοι οι Βουλευτές τι είναι αυτό που θα έρθει για ψήφιση στην Ολομέλεια.

Μετά την ολοκλήρωση, κύριε Πρόεδρε, της διαδικασίας στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και επειδή υπήρχε αίτημα από αρκετούς Βουλευτές να γίνουν κι άλλες συνεδριάσεις ή να αναβληθούν χρονικά οι συνεδριάσεις της επιτροπής και να μακρύνει η Ολομέλεια, προκειμένου να υπάρχει πλήρης γνώση των Βουλευτών, εισηγηθήκαμε -και έγινε δεκτό από την επιτροπή- να γίνει μια εμβόλιμη συνεδρίαση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων με πρωτοβουλία του Υπουργείου Παιδείας, ούτως ώστε να συζητηθούν μόνο οι τροπολογίες. Έτσι, λοιπόν, έγινε μια συζήτηση τρεισήμισι ωρών πάνω στις τροπολογίες.

Άρα, υπάρχει μεν πολλή δουλειά και πολλές διατάξεις, αλλά υπάρχει και μία προεργασία η οποία δεν έγινε την προηγούμενη εβδομάδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Άρα, έχουν κατατεθεί έγκαιρα, κύριε Υπουργέ. Θα διανεμηθούν και θα τις δουν οι συνάδελφοι.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αυτή η προεργασία γίνεται περίπου επί ενάμιση μήνα τώρα.

Σ' αυτές τις τροπολογίες -και μ' αυτό θα κλείσω- συμπεριλαμβάνονται και ορισμένες που αφορούν την Εκκλησία της Κρήτης. Θέλω να πω, λοιπόν, γι' αυτές δυο λόγια και δεν θα ξαναμιλήσω γι' αυτές και θα κλείσω αυτήν τη σύντομη παρέμβασή μου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ξέρετε πάρα πολύ καλά τη συνθετότητα που έχουν τα εκκλησιαστικά της Ορθοδοξίας στην Ελλάδα. Κανένας δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι η Ελλάδα ακολούθησε το κλασικό πρότυπο του εθνοκεντρισμού, κάθε καινούργιο κράτος, κάθε κράτος και την Εκκλησία του. Εμείς στη χώρα μας έχουμε την πολυτέλεια της «πληθυντικότητας» -να το πω έτσι- το προνόμιο, εν πάση περιπτώσει, να έχουμε διαφορετικά καθεστώτα μέσα στην ίδια μας τη χώρα, μια μικρή χώρα, της οποίας το εκκλησιαστικό καθεστώς είναι σύνθετο.

Δεν είναι μόνο η Εκκλησία της Ελλάδας. Είναι και η ημιавтономη Εκκλησία της Κρήτης, είναι οι ιερές Μητροπόλεις της Δωδεκανήσου, είναι οι Μητροπόλεις των νέων χωρών, είναι το ειδικό συνταγματικό καθεστώς του Αγίου Όρους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Υπάρχουν καθυστερήσεις δεκαετιών και αν θέλετε και μια εθελούσια στρέβλωση. Ήθελε ορισμένα βασικά θέματα για τη λειτουργία της Εκκλησίας της Κρήτης να συζητούνται, διαρκώς και ποτέ να μη λύνονται.

Σας πληροφορώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές -το είπαμε και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και αυτό είναι το τελευταίο μου επιχείρημα- ότι μετά από ενδελεχή διάλογο επιλύουμε τα θέματα αυτά. Θα καταλάβουν οι νομικοί εξ ημών πόσα προβλήματα δημιουργούνται σε ένα μόρφωμα -εκκλησιαστικό εν προκειμένω- όταν δεν έχει νομική προσωπικότητα. Η Εκκλησία της Κρήτης δεν είχε νομική προσωπικότητα και αυτό της δυσκόλεψε τη ζωή σε καθημερινές της εκφάνσεις και λειτουργίες.

Πρωτίστως λύνουμε αυτό. Λύνουμε το πρόβλημα -που μεταφερόταν στις δεκαετίες, κύριε Πρόεδρε,- του τριτοπρόσωπου σε ό,τι αφορά την επιλογή του νέου Αρχιεπισκόπου. Και όλα αυτά τα λύνουμε με τη συναίνεση του Οικουμενικού Πατριαρχείου, με τη συναίνεση της Εκκλησίας της Κρήτης, με τη συναίνεση και της Εκκλησίας της Ελλάδος, η οποία φυσικά για όλα τα θέματα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Θα έχουμε την ευκαιρία, κύριε Υπουργέ, στη συζήτηση του νομοσχεδίου να τα πούμε αυτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ήθελα να το υπογραμμίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ, διευκολύνετε τη διαδικασία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν θα έχω την ευκαιρία, επειδή δεν υπάρχουν διαφωνίες σε αυτά, να υπογραμμίσω αυτά τα θέματα. Γι' αυτό αφιέρωσα αυτή μου την πρώτη παρέμβαση -πέραν του σχολιασμού των νομοτεχνικών βελτιώσεων- και σε αυτό το πολύ ουσιαστικό θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ωραία. Σας ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ενημερώσω το Σώμα ότι από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ορίζεται ως ειδική αγορήτρια η Βουλευτής κ. Μανωλάκου Διαμάντω.

Τον λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Εμμανουήλ Κόνσολας.

Έχετε στη διάθεσή σας δεκαπέντε λεπτά, κύριε συνάδελφε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι, όπως περιέγραψε ο κύριος Υπουργός, προηγήθηκε μία εξαιρετική συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και μάλιστα, σε κοινή συνεδρίαση με την Επιτροπή Έρευνας και Τεχνολογίας το προηγούμενο διάστημα, όπου εκεί είχαμε τη δυνατότητα να εκφραστούμε, να καταθέσουμε απόψεις, ιδέες, προτάσεις για το χάρτη του ερευνητή, για τη Χάρτα της έρευνας στη χώρα.

Εκεί αναδείχθηκε, με κάθε λεπτομέρεια, ότι το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα -το οποίο μετά από επίπονη προσπάθεια και μακρό χρόνο το Υπουργείο φέρνει για συζήτηση στην Εθνική Αντιπροσωπεία- αφορά κυρίως την προοπτική και το μέλλον της χώρας. Είναι ένα νομοσχέδιο που συνδέεται με ένα νέο, σύγχρονο, βιώσιμο αναπτυξιακό πρότυπο, με κυρίαρχο δομικό χαρακτηριστικό το τρίγωνο της γνώσης. Σηματοδοτεί, δηλαδή, αυτό το νομοσχέδιο την επένδυση στη χώρα για την έρευνα, για την τεχνολογική ανάπτυξη και για την καινοτομία. Απαραίτητη συνθήκη για όλα αυτά είναι η δημιουργία ενός νέου πλαισίου -και μάλιστα, ενιαίου εθνικού πλαισίου- για την έρευνα. Δεκαετίες μετά αναπτύσσεται μία νομοθετική πρωτοβουλία, με εξαιρετική προοπτική για τη χώρα, όταν μάλιστα στο πλαίσιο του Συντάγματος -αναφέρομαι συγκεκριμένα στο άρθρο 16- προβλέπεται ότι η τέχνη, η επιστήμη, η έρευνα και η διδασκαλία είναι ελεύθερες, η δε ανάπτυξη και η εφαρμογή τους αποτελούν ευθύνη του κράτους.

Η χώρα μας έχασε πολύτιμο έδαφος και χρόνο, όταν άλλες χώρες επενδύουν εδώ και χρόνια στον τομέα της έρευνας, της τεχνολογίας και της καινοτομίας. Οι πόροι που διατίθεντο για την έρευνα ήταν πολύ κάτω από τον μέσο ευρωπαϊκό όρο και δεν υπήρχε ενιαίος εθνικός χώρος για την έρευνα. Κυρίως, όμως, δεν υπήρχε στρατηγική στόχευση.

Η έλλειψη όλων αυτών των προαπαιτούμενων δημιουργήσε μία εικόνα στη χώρα διάσπαρτων ερευνητικών δραστηριοτήτων, τα ευρήματα των οποίων παρέμεναν πολλές φορές αναξιοποίητα για τους παραγωγικούς φορείς, αλλά και για την ίδια την παραγωγή πλούτου στη χώρα. Σε κάποιες περιπτώσεις, κυριάρχησε η αντίληψη ότι κάνουμε έρευνα για την έρευνα. Η ερευνητική δραστηριότητα, όμως, δεν μπορεί να αναπτύσσεται σε ένα αποστερωμένο περιβάλλον. Αντίθετα, πρέπει να χαρακτηρίζεται από εξωστρέφεια, πρέπει να συνδέεται με την κοινωνία, με την στρατηγική ανάπτυξη της οικονομίας, ιδιαίτερα αυτή την περίοδο που η χώρα έχει ανάγκη παραγωγής καινοτόμων δραστηριοτήτων για την ίδια την οικονομία.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα είναι από τα πιο σημαν-

τικά που έχουν έρθει προς ψήφιση στη Βουλή τα τελευταία χρόνια. Έρχεται να καλύψει ένα πολύ μεγάλο θεσμικό κενό. Το νομοθετικό πλαίσιο για την έρευνα, την τεχνολογική ανάπτυξη και την καινοτομία, έτσι όπως είχε διαμορφωθεί με το ν. 1514/1985, ήταν ανεπαρκές και ασύμβατο με τις σύγχρονες συνθήκες. Ιδιαίτερες αναφορές έκανε ο κ. Βασιλάκος κατά τη συζήτηση στις Επιτροπές, όπου ανεδείχθη αυτή η δυνατότητα που δίνει το νομοσχέδιο να καλύψει το παραπάνω κενό.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, όπως είπε και ο κ. Λοβέρδος, θεραπεύει αυτές τις ανεπάρκειες και λαμβάνει υπ' όψιν του μάλιστα το περιεχόμενο της Ευρωπαϊκής Χάρτας του Ερευνητή. Αυτό είναι πολύ σημαντικό, όταν στη συζήτηση στην επιτροπή από τους εκπροσώπους των ερευνητικών κέντρων και τους ερευνητές αυτό ακριβώς είχε αναδειχθεί.

Επίσης, ανατρέπει τις υπάρχουσες ανεπάρκειες, αλλά δεν διατάσσει την κατάσπαση, αφού μπορεί να εφαρμοστεί άμεσα από την πρώτη μέρα της ψήφισής του, χωρίς να προκαλέσει δυσλειτουργίες στους ερευνητές, στα ερευνητικά κέντρα, αλλά και στην έρευνα εν γένει στη χώρα. Δημιουργεί, λοιπόν, ένα πλαίσιο παραγωγικής και ουσιαστικής αξιοποίησης όλων των πόρων που θα διατεθούν από το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, για να αναπτυχθεί η ερευνητική δραστηριότητα σ' αυτόν τον σημαντικό και ευαίσθητο τομέα που έχει ανάγκη η χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για πρώτη φορά δημιουργείται ένας ενιαίος εθνικός χώρος έρευνας. Για πρώτη φορά, δηλαδή, η Ελλάδα αποκτά μία εθνική πολιτική –και αυτό είναι πολύ σημαντικό– για την έρευνα, την τεχνολογική ανάπτυξη και την καινοτομία. Για πρώτη φορά, η ερευνητική κοινότητα μπορεί να λειτουργήσει σε ένα σύγχρονο, ευέλικτο και λειτουργικό θεσμικό πλαίσιο, που εγγυάται την αξιοποίηση του ανθρώπινου επιστημονικού δυναμικού.

Επιπρόσθετα, για πρώτη φορά κυριαρχεί μία άλλη αντίληψη που συνδέεται με την έρευνα, την πραγματική οικονομία, την παραγωγική διαδικασία, αλλά κυρίως με την ίδια την κοινωνία. Επιτρέψτε μου να σκιαγραφήσω αναλυτικά αυτά τα σημεία που αφορούν μία νέα εθνική στρατηγική, που σχεδιάζεται και διαμορφώνεται από το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας, Τεχνολογίας και Καινοτομίας, η λειτουργία του οποίου τίθεται σε νέα βάση.

Στο Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας, Τεχνολογίας και Καινοτομίας προβλέπεται η συμμετοχή μελών της ερευνητικής και πανεπιστημιακής κοινότητας και –το τονίζω αυτό– εκπροσώπων του ιδιωτικού τομέα από την έρευνα, την τεχνολογία και την καινοτομία. Αναδεικνύεται η περιφερειακή διάσταση της ανάπτυξης των τομέων της έρευνας, της τεχνολογικής ανάπτυξης και της καινοτομίας. Μέχρι τώρα δεν υπήρχε. Υπήρχαν περιφερειακά προγράμματα, πολιτικές από την περιφέρεια, αλλά η έρευνα στην περιφέρεια δεν είχε συνδεθεί ποτέ με το βασικό στόχο της εθνικής πολιτικής και στρατηγικής για την έρευνα.

Σε κάθε περιφέρεια υπάρχουν ιδιαιτερότητες που πρέπει να μελετηθούν και να αντιμετωπιστούν και συγκριτικά πλεονεκτήματα που πρέπει να αξιοποιηθούν. Το νομοσχέδιο προβλέπει τη δημιουργία περιφερειακών επιστημονικών συμβουλίων σε κάθε μία από τις δεκατρείς περιφέρειες της χώρας. Η διασύνδεση της έρευνας με την επιχειρηματικότητα και την παραγωγική διαδικασία στις περιφέρειες έχει πολλαπλασιαστικά οφέλη.

Μ' αυτό το νομοσχέδιο θεσπίζεται, επίσης, η δημιουργία ειδικών συνδέσμων σε κάθε Υπουργείο, που θα έχουν την αρμοδιότητα των θεμάτων που σχετίζονται με την έρευνα, την τεχνολογική ανάπτυξη και την καινοτομία. Αυτή είναι πολύ σημαντική παράμετρος, αφού συνδέει την έρευνα με οριζόντιες και κάθετες στρατηγικές για την ίδια την έρευνα.

Προηγουμένως αναφερθήκαμε στη στρατηγική στόχευση που υπηρετείται με την εκπόνηση ενός επταετούς σχεδίου δράσης, που θα εγκρίνεται κάθε φορά από τη Βουλή. Μετά το πέρας της επταετίας θα επικαιροποιείται και θα υπάρχουν διορθωτικές παρεμβάσεις από τις ανάγκες της κοινωνίας και από τα νέα δεδομένα. Παράλληλα, είναι αξιοσημείωτο να αναφέρουμε ότι θα υπάρχει διαρκής αξιολόγηση και παρακολούθηση αυτών των δράσεων.

Αντιμετωπίζεται, λοιπόν, με τον καλύτερο τρόπο μία χρόνια παθολογία, όπως ήταν ο κατακερματισμός των ερευνητικών δρα-

στηριοτήτων και η εγγενής αδυναμία διασύνδεσης της έρευνας με την πραγματική οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσα ανέφερα προηγουμένως περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο που έχει έρθει προς ψήφιση, το οποίο διασφαλίζει το συντονισμό της ερευνητικής δραστηριότητας σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο.

Διασφαλίζεται η ένταξή τους σε μια εθνική στρατηγική, η οποία είναι ενταγμένη –πέρα των άλλων– και στην αξιοποίηση των πόρων της νέας προγραμματικής περιόδου 2014-2020, μεγάλο μέρος των οποίων θα διατεθεί για τη διασύνδεση της επιχειρηματικότητας με την έρευνα και την καινοτομία.

Ποια είναι όμως τα πλεονεκτήματα και οι νέες ευκαιρίες που δημιουργούνται μέσα από τις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου για τον τομέα της έρευνας; Δίνεται, λοιπόν, η δυνατότητα να αναφερθούμε μερικώς σε αυτά. Δίνεται η δυνατότητα να αναπτυχθούν συνεργασίες, κοινές ερευνητικές δράσεις με τη συμμετοχή ερευνητικών κέντρων, πανεπιστημίων, φορέων του δημοσίου, αλλά και του ιδιωτικού τομέα σε εθνικό, αλλά και σε διεθνές επίπεδο.

Ορισμένοι επιμένουν να δαιμονοποιούν τον ιδιωτικό τομέα. Αγνοούν, προφανώς, την ενεργό συμμετοχή και συμβολή του στην ανάπτυξη του τομέα της έρευνας σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο. Είναι καιρός να φύγουν από το παράλογο σύμπαν που κυριαρχεί και να ζήσουν την πραγματικότητα που έχει ανάγκη η χώρα αυτή την περίοδο, ιδιαίτερα όταν τώρα αναζητούμε νέους διαύλους που θα οδηγήσουν σε ένα βιώσιμο και μακροχρόνιο πλαίσιο ανάπτυξης. Μέσα σε αυτές τις συνεργασίες, τις συνέργειες προκύπτουν ιδέες, προκύπτουν δράσεις και οι πολιτικές που απευθύνονται στην αγορά δημιουργούν πλούτο, θέσεις εργασίας και ρυθμούς ανάπτυξης. Δημιουργούνται νέες ερευνητικές υποδομές για την ενίσχυση των τεχνολογιών, της πληροφορικής και της επικοινωνίας.

Υπάρχουν όμως και παράπλευρα πλεονεκτήματα από τη στροφή της χώρας στην έρευνα και στην καινοτομία. Μέσα από τις δράσεις που αναπτύσσονται οδηγούμαστε στη μείωση του κόστους των επιχειρήσεων και στην αύξηση μιας ανταγωνιστικότητας της οικονομίας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ερευνητική δραστηριότητα πρέπει να συνδέεται με το αποτέλεσμα, με την αριστεία, με την αξιοκρατία και τη διαφάνεια. Αυτά τα στοιχεία του κορυφαίου κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων για το νομοσχέδιο από όλες τις πτέρυγες της Εθνικής Αντιπροσωπείας. Η ερευνητική δραστηριότητα συνδέεται με αποτελέσματα, με την αριστεία, με την αξιοκρατία και τη διαφάνεια, αφού οι διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου συνδέονται, τόσο με τη δημόσια χρηματοδότηση των ερευνητικών κέντρων και με την αξιολόγηση, αλλά και με ένα σύνολο προβλέψεων του νομοσχεδίου, που θεσπίζει κριτήρια στο πλαίσιο μάλιστα ενός ειδικού συστημικού μορφώματος αξιολόγησης, αφού στο πλαίσιο αυτής της αξιολόγησης διασφαλίζεται η ουσιαστική διοικητική, οικονομική ανεξαρτησία των ερευνητικών κέντρων και των ινστιτούτων, που σημαίνει ότι η αξιολόγηση σε οριζόντια και σε κάθετη δράση ελέγχει, αποτιμά την προσπάθεια κάθε στιγμή, σε κάθε δομή σε εθνικό επίπεδο και σε περιφερειακό επίπεδο μάλιστα. Αποκτούν, λοιπόν, διοικητική ευελιξία, δυνατότητες διαχείρισης των οικονομικών τους με οικονομικά κριτήρια, χωρίς γραφειοκρατικές αγκυλώσεις.

Ακόμει συνήθως πολλούς από εμάς να χύνουν δάκρυα ή στην καλύτερη περίπτωση να προβαίνουν σε διαπιστώσεις, επισημάνσεις αποπασματικές, για την αιμορραγία του κορυφαίου επιστημονικού δυναμικού στη χώρα, που φεύγει στο εξωτερικό, στην Ευρώπη, στην Αμερική για καλύτερη τύχη. Δεν πρέπει να αντιμετωπίσουμε τις γενεσιουργές αιτίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτό το φαινόμενο, που είναι κοινή διαπίστωση, ενδεχόμενα; Δεν πρέπει να ανατρέψουμε και να αναστρέψουμε όλα αυτά που αποτελούν εμπόδια για τα λαμπρά μυαλά στην πατρίδα μας, το πλούσιο ανθρώπινο δυναμικό, ερευνητικό και επιστημονικό, τους σπουδαίους Έλληνες επιστήμονες που θέλουν να ασκήσουν ερευνητική δραστηριότητα και έχουν καινοτόμες ιδέες; Δεν πρέπει να τους δώσουμε ένα ελκυστικό περιβάλλον να δραστηριοποιηθούν στη χώρα;

Αυτό επιχειρεί το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη θεσμοθέτηση της κινητικότητας των ερευνητών στα ερευνητικά κέντρα, στα πανεπιστήμια, αλλά και στον ιδιωτικό τομέα. Δημιουργείται ένα νέο διοικητικό λειτουργικό μοντέλο στα ερευνητικά κέντρα, στα ινστιτούτα, προσαρμοσμένο και με τα ισχύοντα ευρωπαϊκά στάνταρτ εκεί που υπάρχουν ερευνητικά κέντρα, ινστιτούτα και πανεπιστήμια, που κάνουν τη διαφορά. Αυτό θέλουμε να φέρουμε στη χώρα: ποιοτική διαφορά με πολλαπλασιαστικά οφέλη σε όλα τα επίπεδα.

Το νέο πλαίσιο λειτουργίας των ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων προβλέπει -ενδεικτικά να αναφέρουμε μερικά από τα σημεία του- τη δημιουργία επιστημονικών συμβουλίων σε κάθε ερευνητικό κέντρο. Επίσης, την απλοποίηση των διαδικασιών για τη χρηματοδότησή τους -θα ξεπεράσουμε τις αγκυλώσεις και τη γραφειοκρατία- καθώς και την ουσιαστική κατοχύρωση του Ενιαίου Εθνικού Χώρου Έρευνας. Πώς επιτυγχάνεται αυτό; Επιτυγχάνεται με ένα νέο και ενιαίο κανονιστικό πλαίσιο λειτουργίας, που θα ισχύσει για όλα τα ερευνητικά κέντρα, αμέσως από την ψήφισή του. Δίνεται η δυνατότητα συνεργασίας των ερευνητικών κέντρων σε κοινά προγράμματα, αλλά και με συνέργειες με τον ιδιωτικό τομέα. Δίνεται πρόσθετα η δυνατότητα απασχόλησης των ερευνητών στον ιδιωτικό τομέα. Κατοχυρώνεται ο Ενιαίος Εθνικός Χώρος Έρευνας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Θα παρακαλέσω τους συναδέλφους να μην απασχολούν τον Υπουργό, ώστε να ακούει τους εισηγητές.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατοχυρώνεται ο Ενιαίος Εθνικός Χώρος Έρευνας με το νέο και ευέλικτο πλαίσιο συνεργασίας ανάμεσα στα ερευνητικά κέντρα και στα πανεπιστήμια, με τη θεσμοθέτηση του επισκέπτη ερευνητή και του επισκέπτη καθηγητή αντίστοιχα. Στα ερευνητικά κέντρα των πανεπιστημίων ζούμε πολλοί από εμάς την ανάγκη αυτή της ώσμωσης ερευνητικών κέντρων, ινστιτούτων με τα πανεπιστήμια.

Κατοχυρώνεται ο νέος Ενιαίος Εθνικός Χώρος Έρευνας με αδιάβλητες και διαφανείς διαδικασίες για την αξιολόγηση των ερευνητών, σύμφωνα με τα ισχύοντα σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Σαφέστατα, θα μπορούσε να πει κανείς ότι οι πόροι που διατίθενται για την έρευνα, την τεχνολογική ανάπτυξη και την καινοτομία αποτελούν ένα μεγάλο ζητούμενο. Είναι αλήθεια. Στο νομοσχέδιο, ωστόσο, καθορίζεται ως προαπαιτούμενο η σταδιακή αύξηση των δαπανών στον προϋπολογισμό, προκειμένου να φθάσουμε κοντά στο μέσο όρο που ισχύει για τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η αύξηση της χρηματοδότησης έχει και έμμεσα χαρακτηριστικά, σχετιζόμενη με τα φορολογικά κίνητρα και ελαφρύνσεις, που θα δοθούν στις επιχειρήσεις, που θα επενδύσουν στην έρευνα και στην καινοτομία.

Η οικονομική αυτοτέλεια των ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων δεν μπορεί, όμως, να στηρίζεται αποκλειστικά στη δημόσια χρηματοδότηση. Αποκτά δυναμική, όταν συνδέεται με εξωστρεφείς συμφωνίες και δραστηριότητες, μέσα από τις συμπράξεις με δημόσιους φορείς, με την αυτοδιοίκηση, με τον ιδιωτικό τομέα και μέσα από την αξιοποίηση ευρωπαϊκών πόρων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στο νομοσχέδιο περιλαμβάνονται και οι διατάξεις που αφορούν την εναρμόνιση του πλαισίου λειτουργίας της Εθνικής Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας, σύμφωνα με τα ισχύοντα διεθνώς και τις διεθνείς συνθήκες, αλλά και τις διατάξεις που υποστηρίζουν και αξιολογούν προγράμματα έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και καινοτομίας στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και στα σχολεία, μία πολύ σημαντική παράμετρος που είναι ανάγκη πλέον για τη χώρα.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνοντας, επιτρέψτε μου να αναφέρω ότι στο πλαίσιο αυτής της σύντομης τοποθέτησής μας για το σχέδιο νόμου διαπιστώνουμε πως ανοίγουν νέες προοπτικές και αναδεικνύονται ευκαιρίες για πρότυπη ερευνητική δραστηριότητα, που έχουν προβολή στο μέλλον. Η δραστηριότητα αυτή στηρίζεται στο πλαίσιο αυτών των δομικών χαρακτηριστικών του νομοσχεδίου που αποτελούν πολύτιμο σύμβουλο -αν τελικώς γίνει νόμος του κράτους- στην αυτοδιοίκηση, στην περιφερειακή τοπική ανά-

πτυξη, σε όλες τις επιχειρήσεις, στην ίδια την εθνική οικονομία.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προκαλούσε εντύπωση σε πολλούς από εμάς -αλλά νομίζω ότι πρέπει να αναφερθώ- το γεγονός ότι αν και η Ελλάδα αποτελεί ένα πρότυπο τουριστικής βιομηχανίας θα έλεγα, εντούτοις στη χώρα μας δεν υπάρχει ένα ερευνητικό κέντρο με πεδίο αναφοράς στον τουρισμό. Κατέθεσα στον κύριο Υπουργό -και το είδε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον- πρόταση για δημιουργία ινστιτούτου τουριστικών ερευνών, στο πλαίσιο αυτής της ανάγκης που έχει η χώρα για τεκμήρια, ώστε να συνδεθεί η αγορά εργασίας με αναπτυξιακό πρότυπο και νομίζω ότι έρχεται να καλύψει ένα πολύ μεγάλο κενό και σε αυτήν την τουριστική βιομηχανία που είναι πυλώνας ανάπτυξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω, λοιπόν, να αναφέρω για άλλη μία φορά ότι το νομοσχέδιο αυτό αναδεικνύει προοπτικές για την έρευνα, την τεχνολογική ανάπτυξη και την καινοτομία και καλώ όλους τους συναδέλφους να το υπερψηφίσουν, κάτι που άλλωστε αναδείχθηκε και από τη συζήτηση στις επιτροπές, από όλες τις πτέρυγες της Βουλής.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ki εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κόνσολα.

Τον λόγο έχει η συνάδελφος Βουλευτής και Εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κυρία Φωτίου.

Έχετε τον λόγο για δεκαπέντε λεπτά, κυρία Φωτίου.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, να χαίρετώ κατ' αρχάς τους ερευνητές που βλέπω στα θεώρια.

Είναι γεγονός ότι τα δύο τελευταία χρόνια κατακλύζεται η κοινή γνώμη από συνεχείς δηλώσεις Υπουργών και του ίδιου του Πρωθυπουργού της χώρας για το ρόλο της έρευνας ως μοχλού ανάπτυξης, ως φράγματος ανάσχεσης του brain drain, ως κινητήριας δύναμης για την ανάπτυξη της καινοτομίας και την ενίσχυση της παραγωγικής ικανότητας της χώρας.

Στις δημόσιες δηλώσεις, που φαίνεται ότι δεν κοστίζουν τίποτα -άκουσα και τέτοιες από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας- τονίζονται οι πρωτοφανείς επιδόσεις χωρίς οικονομικά μέσα των Ελλήνων ερευνητών και δίνονται τζάμπα υποσχέσεις για δεκαπλασιασμό των κονδυλίων της έρευνας από 0,2% που είναι σήμερα στο 2% του ευρωπαϊκού μέσου όρου. Δηλώνετε πολλές φορές ότι τα ΑΕΙ και τα ερευνητικά κέντρα πρέπει να αποτελέσουν ενιαίο χώρο λειτουργίας υποχρεώσεων και δικαιωμάτων και σήμερα ο κ. Κόνσολας τον είδε αυτόν τον ενιαίο χώρο να δημιουργείται με αυτό το νομοσχέδιο που φέρνετε εδώ.

Φαίνεται, όμως, ότι ο νόμος, όλον αυτόν τον καιρό, καθυστερεί γιατί τα συμφέροντα είναι μεγάλα. Γράφεται ο νόμος και ξεγράφεται και επιτέλους εμφανίζεται τον περασμένο Δεκέμβριο του 2013 σε μια διαβούλευση δεκαπέντε, δεκαεννέα ημερών, συμπεριλαμβανομένων των Χριστουγέννων, απέχει πολύ από τις διακηρύξεις των κομμάτων και εξαφανίζεται.

Για να εμφανιστεί ξανά, χρειάστηκε ο Γενικός Γραμματέας της Έρευνας και Τεχνολογίας να βάλει στις μνημονιακές υποχρεώσεις της χώρας το Μάιο του 2014 την ύπαρξη του νόμου, ώστε να μπορέσει πλέον να εμφανιστεί το 2014 στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Μόνο που όταν εμφανίζεται στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων...

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Κύριε Γενικό, γελάτε; Είναι ντροπή!

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Μόνο που τότε εμφανίζεται στην επιτροπή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τι είναι αυτά που κάνετε, κύριε Κουίκ;

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Ο Γενικός, κύριε Πρόεδρε, γελάει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τι είναι αυτά που κάνετε; Εσείς...

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Εσείς να τον ανακαλέσετε στην τάξη, όχι εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μπορείτε να έρθετε

να μου το πείτε με ήρεμο τρόπο.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Όχι, δεν έχω κανένα λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Α, δεν έχετε;

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Κύριε Πρόεδρε, σεβασμός εδώ μέσα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχετε τον λόγο για να φωνασκείτε στην Αίθουσα;

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Να τον επαναφέρετε στην τάξη, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Γιατί χτυπάτε το χέρι; Σε ποιον χτυπάτε το χέρι; Καθίστε κάτω, παρακαλώ.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Να γελάει με μια συνάδελφο ο Γενικός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ορίστε μας!

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Όχι τσαμπουκά σε μένα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εσείς κάνετε τον τσαμπουκά. Βρήκαμε τρόπο τώρα!

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Να τον επαναφέρετε στην τάξη. Είναι ντροπή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τι είναι αυτά που συμβαίνουν; Να μην γράφονται στα Πρακτικά!

Συγγνώμη, κυρία Φωτίου, εκ μέρους του Προεδρείου.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχω πει να μην γραφτούν οι διακοπές στα Πρακτικά.

Συγγνώμη, κυρία Φωτίου. Συνεχίστε, παρακαλώ.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Έρχεται, λοιπόν...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Ψυχραιμία, κύριοι συνάδελφοι. Ο νόμος έχει προβλήματα μεγála και θα τα ακούσετε και αν θέλετε να γελάτε, δεν πειράζει. Η πραγματικότητα θα μας επιβεβαιώσει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν γέλασε κανείς, κυρία Φωτίου.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Μόνο που τότε, όταν τον φέρατε λοιπόν πριν δυο μήνες στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ο νόμος ήταν χειρότερος από αυτόν που είχατε καταθέσει το Δεκέμβριο του 2013. Είναι ένας νόμος κακογραμμένος, δείγμα μιας αδικαιολόγητης προχειρότητας, ο οποίος τελικά αποτυπώνει αντιτιθέμενα συμφέροντα, τα οποία επιχειρείτε να καλυφθούν μέσω ασφαειών και πολλαπλών ερμηνειών. Τροπολογείτε μέχρι τελευταίας στιγμής. Εγώ περιμένω εκατόν πενήντα τροπολογίες μέχρι το τέλος της ημέρας σήμερα.

Αν τον ψηφίσετε, θα δημιουργήσετε μια μεγάλη περιπέτεια για το ερευνητικό σύστημα και τους ερευνητές της χώρας. Επί δύο μήνες στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων τον «τροπολογείτε» συνεχώς επί τα χείρω, όπως είχαμε την ευκαιρία να αποδείξουμε. Έρχεται τώρα στην Ολομέλεια...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Με συγχωρείτε, κυρία Φωτίου.

Θα παρακαλέσω τους συναδέλφους Βουλευτές να μην αποσχολούν τον Υπουργό για να ακούει τους εισηγητές. Τα είπα και πριν. Τουλάχιστον ο Υπουργός να περιμένει να ακούσει τους εισηγητές.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Είναι κι άλλες τροπολογίες τις οποίες «παζαρεύουν» με τον Υπουργό; Δεν είναι προφανές αυτό, κύριοι της Κυβέρνησης; Δεν είναι προφανές ότι όλη την ώρα σηκώνεστε για να τον ρωτήσετε αν θα κάνει αποδεκτή την τροπολογία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρία Φωτίου, τα είπα κι εγώ. Δεν χρειάζεται να τα πείτε κι εσείς.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Να τα πω κι εγώ. Γιατί να μην τα πω;

Κύριε Πρόεδρε, αν διακόπτομαι κάθε τρία λεπτά, δεν υπάρχει συνοχή στο λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Έχετε δίκιο. Παρακάλεσα δύο φορές.

Συνεχίστε, κυρία Φωτίου.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μηδενίστε της το χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο επί προ-

σωπικού!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Αυτά που είπε η κ. Φωτίου είναι φανταστικά, υποθέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εντάξει τώρα κι εσείς, αν θέλετε να συνεχίσετε και αν θέλετε να υπάρξει αυτή η κατάσταση...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Δεν μπορεί να τοποθετείται για ένα θέμα που ανέφερα στον κύριο Υπουργό και δεν έχει καμμία σχέση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Δεν σας έχω δώσει τον λόγο, δεν ακούγεστε κι εσείς μιλάτε. Κάντε ό,τι νομίζετε.

Κυρία Φωτίου, συνεχίστε.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Ξαναφέρετε το χρόνο στα κανονικά του, κύριε Πρόεδρε, γιατί πραγματικά δεν μπορώ να συνεχίσω. Αυτή η απειλή του χρόνου μου έχει φέρει πανικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μην ανησυχείτε.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Ωραία. Δεν ανησυχώ.

Λέω, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, ότι τελικά, μέσα απ' όλες αυτές τις συνεχείς ανατροπές και τις τροπολογίες, έχουμε αυτή τη στιγμή στα χέρια μας ένα νομοσχέδιο το οποίο αποτυπώνει πολύ καθαρά αυτό που λέει ο λαός «ώδινεν όρος και έτεκεν μυν», δηλαδή το βουνό γέννησε ποντικό, κύριε Υπουργέ, τρωκτικό αδηφάγο, νεοφιλελεύθερης κοπής.

Το νομοσχέδιο είναι κατώτερο των προσδοκιών όλων των ερευνητικών κέντρων, του ερευνητικού προσωπικού της χώρας, των διακηρύξεων των κομμάτων και των κρίσιμων περιστάσεων που περνάει η χώρα. Είναι τελικά ένα νομοσχέδιο οπισθοδρόμησης, σε σχέση με το ν. 1514/1985 που ψηφίσατε εσείς, κύριε Υπουργέ, ως ΠΑΣΟΚ το 1985. Τότε σάς υπαγόρευε τους νόμους μια επιστημονική κοινότητα κινητοποιημένη και ενεργή μετά την πτώση της χούντας. Σήμερα υπαγορεύει τους νόμους η τρόικα;

Το σημερινό ΠΑΣΟΚ καταστρέφει ό,τι σημαντικότερο πρόσφερε τότε για τη δημόσια έρευνα και την ανώτατη εκπαίδευση της χώρας. Ενώ δύο νόμους-πλαίσιο, ν. 1514/1985 και το ν. 1268/1982. Η Κυβέρνηση, όχι μόνο δεν τους βελτιώνει ή δεν τους εξελίσσει, αλλά τους πετάει στο καλάθι ως άχρηστους, τους βάζει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας.

Αυτό το νομοσχέδιο έχει 50 άρθρα. Είναι πράγματι ένας μεγάλος νόμος, όμως δεν συνιστά νόμο-πλαίσιο με προοπτική μακροπρόθεσμη σε βάθος εικοσαετίας, τριακονταετίας, όπως θα έπρεπε να είναι. Γιατί έπρεπε να είναι νόμος-πλαίσιο; Διότι η ίδια η φύση της έρευνας απαιτεί μακροχρόνια πλαίσια, για να μπορέσει να αποδώσει και να αναπτυχθεί.

Δυστυχώς, αυτό το νομοσχέδιο εκφράζει με σαφήνεια τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές στο χώρο της έρευνας, δηλαδή η έρευνα και τα ερευνητικά ιδρύματα να εξυπηρετούν άμεσα επιχειρηματικά συμφέροντα, αντί του δημοσίου συμφέροντος.

Αναγκάζετε τα ερευνητικά ιδρύματα της χώρας να λειτουργούν σαν επιχειρήσεις καινοτομίας, για λογαριασμό του ιδιωτικού τομέα, για να επιβιώσουν. Αναγκάζετε τους ερευνητές να λειτουργούν ως επιχειρηματίες, αφού το κράτος δεν εξασφαλίζει τελικά ούτε τη μισθοδοσία τους ούτε το εργασιακό τους καθεστώς, διότι το κράτος δεν δεσμεύεται ότι θα τους διασφαλίσει με δημόσιους πόρους, δηλαδή με δημόσια χρηματοδότηση για την έρευνα. Δεν δεσμεύεται ούτε για ένα ευρώ για τα ερευνητικά κέντρα.

Όχι μόνο δεν δημιουργείτε τον ενιαίο χώρο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και έρευνας, αλλά επιτείνετε τη πολυδιάσπαση και την πολυτυπία του.

Το νομοσχέδιο αυτό κυρίως πλήττει την έννοια του δημόσιου αγαθού, δηλαδή του αγαθού που επιτελείται σε δημόσιους φορείς που στελεχώνονται με δημόσιους λειτουργούς και χρηματοδοτούνται με δημόσιο χρήμα. Αυτό ορίζουν ως δημόσιο αγαθό τα άρθρα 16 και 5 του Συντάγματος και όχι όσα γράφονται ως ερμηνεία του άρθρου 16 στην έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής.

Λυπόμαστε πάρα πολύ γι' αυτήν την έκθεση, η οποία αναδεικνύει ότι δημόσιο αγαθό είναι η ελευθερία του καθενός μας να κάνει έρευνα. Αυτό είναι το δημόσιο αγαθό;

Η κριτική μας θα γίνει σε έξι σημεία. Η κεντρική φιλοσοφία του

νομοσχεδίου που συζητάμε αποτελεί στροφή στη χρήσιμη δέθεν έρευνα με επίκεντρο την καινοτομία εις βάρος της βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας.

Κύριοι Βουλευτές, η βασική έρευνα σε όλες τις επιστημονικές περιοχές είναι προαπαιτούμενο για την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη της χώρας με σύγχρονους όρους, ακόμα και αν δεν οδηγεί σε άμεσες επενδύσεις ή άμεση οικονομική αξιοποίηση, όπως είναι για παράδειγμα στις ανθρωπιστικές επιστήμες, στα μαθηματικά, στη θεωρητική φυσική. Έχει μεγάλη σημασία για τη δημιουργία ισχυρής γνωστικής βάσης προς όφελος της κοινωνίας και αποτελεί προϋπόθεση για την καινοτομία και ανάπτυξη. Είναι κοντόφθαλμο το σχέδιο που βλέπει την έρευνα ως καινοτομία. Είναι εξαιρετικά κοντόφθαλμο και υποχειριάζει το μέλλον της χώρας.

Δεν δημιουργείτε τον ενιαίο χώρο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης-έρευνας, που είναι πράγματι εξαιρετικά κρίσιμος για την κατάσταση σήμερα της χώρας. Αντίθετα, επιτείνετε τον κατακερματισμό του υφιστάμενου ερευνητικού ιστού και της πολυτυπίας του με νέες συγχωνεύσεις ή καταργήσεις που θα συμβαίνουν με προεδρικά διατάγματα πια και όχι με νόμους, όπως προέβλεπε εκείνος ο καθυστερημένος παλιός νόμος-πλαίσιο του '85.

Οδηγείτε σε πλήρη ιδιωτικοποίηση τα υφιστάμενα ερευνητικά κέντρα, είτε είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου είτε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και προβλέπετε τη θεσμοθέτηση ερευνητικών κέντρων -πρωτοφανές- με ημερομηνία λήξης.

Πιστεύουμε ότι δημιουργείται θεσμικό κενό με την κατάργηση των προεδρικών διαταγμάτων, σύσταση των ερευνητικών κέντρων και όπως γνωμοδοτεί ο καθηγητής κ. Παπαδημητρίου δημιουργείται ένα σοβαρό ενδεχόμενο για ξαφνικό θάνατο τύπου ΕΡΤ των ερευνητικών κέντρων, παρά την τροποποίηση που κάνατε την τελευταία στιγμή πριν τρεις ώρες. Επιφυλασσόμαστε να ζητήσουμε ονομαστική ψηφοφορία στις ανάλογες μεταβατικές διατάξεις, αλλά και στις απαράδεκτες τροπολογίες που έχετε καταθέσει, όπως είναι η πριμοδότηση των ιδιωτικών κολλεγίων κ.ο.κ..

Ανοίγετε παράλληλα τη δυνατότητα χαρακτηρισμού ως ερευνητικών πλήθους οργανισμών και φορέων ιδιωτικού δικαίου, επιχειρήσεων κ.λπ., χωρίς προϋποθέσεις και κριτήρια, διευκολύνοντας τα διάφορα συμφέροντα στο χώρο της επιστήμης και της έρευνας να δραστηριοποιούνται είτε ως εταιρείες έντασης γνώσης κατ' όνομα και κριτήρια είτε ως ερευνητικά ινστιτούτα.

Παραδίνετε σημαντικές εθνικές υποδομές, που λειτουργούν σήμερα σε ερευνητικά κέντρα -νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου- με σκοπό το δημόσιο συμφέρον στην ιδιωτική πρωτοβουλία ή τα οδηγείτε στη διάλυση, όπως για παράδειγμα το σεισμολογικό δίκτυο, τη ραδιολογική προστασία, υποδομές για αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών κ.ο.κ..

Το νομοσχέδιο αποχαρκτηρίζει τους υπηρετούντες ερευνητές από δημόσιους λειτουργούς και τους μετατρέπει σε συμβασιούχους αορίστου χρόνου, παρά τη νομοτεχνική βελτίωση που φέρατε πάλι στις 15.00'.

Δημιουργείτε έτσι ένα ζοφερό μέλλον γι' αυτούς που ονομάζετε υποκριτικά «εξαιρετικούς επιστήμονες». Αλλάζει ο τρόπος κρίσης τους εις βάρος τους. Δεν προβλέπεται η εξέλιξη των ήδη υπηρετούντων ΕΛΕ και Β' και Γ' κατηγορίας χωρίς διδακτορικό.

Με μισθούς ελάχιστους, λοιπόν, που μπορεί να μην υπάρχουν, αν δεν τους εξασφαλίσουν μόνοι τους και με το μέλλον αόρατο, κάνετε το λειτούργημα του ερευνητή επαχθές.

Εσείς, της Κυβέρνησης, με αυτό το νομοσχέδιο οξύνετε περαιτέρω το φαινόμενο της μαζικής φυγής των νέων επιστημόνων στο εξωτερικό. Γιγαντώνετε το brain drain μ' αυτό το νομοσχέδιο. Ποια είναι η ελκυστική θέση για τους ανθρώπους να πάνε εδώ ερευνητές; Οδηγείτε τους νέους επιστήμονες, το πολύτιμο μέλλον πράγματι της Ελλάδας, στην απελπισία και στη μετανάστευση.

Δεν υπάρχει η έννοια της δημόσιας εθνικής χρηματοδότησης. Δεν εγγυάται το κράτος ούτε ευρώ στα δημόσια ερευνητικά κέντρα, ούτε προφανώς την κάλυψη όλων των παγίων λειτουργικών αναγκών τους, παρά μερικώς ή τη μισθοδοσία του προσωπικού τους. Αυτά τα διαπραγματεύεται κάθε κέντρο ξεχωριστά με τον πανίσχυρο ΓΓΕΤ ή το ΥΠΑΙΘ μέσω προγραμματικών συμβάσεων.

Νέο πεδίο δόξης λαμπρόν για πελατειακές σχέσεις.

Ενώ δεν υπάρχει, λοιπόν, δημόσιο χρήμα για την έρευνα, όπως όλοι ομολογούν, αυτό διασπαθίζεται σε ένα νέο αχανή χώρο δι-καιούχων, τους περιβόητους λοιπούς, που λέει το νομοσχέδιο. Ποιοι είναι οι «λοιποί»; Δεν ξέρουμε ποιοι είναι. Επιλεκτικά όμως ονομάζεται -με τι κριτήρια άραγε;- η Θεολογική Ακαδημία Βόλου -τη διορθώσατε κιόλας- το Εβραϊκό Μουσείο Ελλάδας, το Ερευνητικό Κέντρο Μοχάμεντ Άλι, το Ίδρυμα Ορμύλια κ.ο.κ.

Παράλληλα θα χρηματοδοτήσετε και φορείς της αλλοδαπής. Σε ποια χώρα υπάρχει αυτή η γενναιοδωρία; Αυτό είναι πρόκληση για την Ελλάδα της κρίσης.

Τέλος, επιμένετε ότι η έρευνα θα χρηματοδοτηθεί με επενδύσεις όταν ομολογείτε ότι αυτό δεν έγινε ποτέ στη χώρα μας. Είναι διεθνώς γνωστό και τεκμηριωμένο ότι μόνον οι δημόσιες επενδύσεις είναι μοχλός ανάπτυξης της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης και της καινοτομίας.

Δώσατε φέτος, το 2014, 36 εκατομμύρια όλα και όλα στα δημόσια ερευνητικά κέντρα. Ξέρετε ότι με τις νέες περικοπές του 30% που υπάρχουν στον προϋπολογισμό για την έρευνα του 2015, σε έξι μήνες δε θα μπορούν ούτε τη μισθοδοσία τους να πληρώσουν. Ο καυγάς γίνεται για τα 36 εκατομμύρια που δώσατε και τα οποία θα μειώσετε κατά 30%.

Εγκαθιδρύετε ένα μη ακαδημαϊκό, αυταρχικό και σκανδαλώδες, αδιαφανές μοντέλο διοίκησης. Είναι αυτή η καταπληκτική διοίκηση που μας εξήγησε ο κύριος Κόνσολας με την απόλυτη εξουσία του ΥΠΑΙΘ και του ΓΓΕΤ, οι οποίοι διορίζουν την πλειοψηφία των διοικητικών συμβουλίων των ερευνητικών κέντρων. Νομιμοποιείτε τον υπουργικοκεντρικό χαρακτήρα όλων των επιτελικών οργάνων σχεδιασμού.

Υπάρχει, λοιπόν, μια γιγάντια ΓΓΕΚ, ένας πανίσχυρος γενικός γραμματέας που αποφασίζουν τα πάντα, όπως και ένας πανίσχυρος Υπουργός. Θα καταθέσω στα Πρακτικά το ανάλογο οργανόγραμμα.

Παράλληλα, η ΓΓΕΚ γίνεται και φορέας εκπαίδευσης με υποβαθμισμένο το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Καινοτομίας. Παρά τις προηγούμενες βελτιώσεις που είχατε φέρει και είχατε κάνει στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, τώρα τελευταία ώρα αφαιρείτε πάλι αρμοδιότητες από το Συμβούλιο Έρευνας και Καινοτομίας. Κάτι δεν πάει καλά, ε; Του δώσατε πολλές.

Συμπερασματικά, τι συμβαίνει με το νέο νόμο και τι πριμοδοτεί; Πριμοδοτείται η διπλή ιδιωτικοποίηση της έρευνας. Ιδιωτικοποιούνται τα δημόσια ερευνητικά κέντρα, πριμοδοτείται η νέα αγορά ιδιωτικών ερευνητικών κέντρων και φορέων.

Όλοι δε, οι οργανισμοί καθορίζεται να λειτουργούν με επιχειρηματικά κριτήρια.

Σε συνθήκες κρίσης δηλαδή η Κυβέρνηση γνωρίζει ότι το μόνο υπαρκτό χρήμα είναι το χρήμα του ΣΕΣ, δηλαδή του Συμφώνου Εταιρικής Σχέσης, το νέο ΕΣΠΑ 2014-2020, το οποίο θα διανεμηθεί στις δεκατρείς περιφέρειες της χώρας με ανταγωνιστικά προγράμματα για τις ευρωπαϊκές περιφέρειες. Προϋπόθεση, όμως, για τη χρηματοδότηση είναι η σύνδεση των ερευνητικών κέντρων με αυτές.

Αντί, λοιπόν, να σχεδιάσει και να αξιοποιήσει τον υφιστάμενο ερευνητικό ιστό, αντίθετα θέλει να δημιουργήσει μια νέα μεγάλη ιδιωτική αγορά ερευνητικών υπηρεσιών σε περιφέρειες κατά το δοκούν σε συνεργασία με τα ευρωπαϊκά κέντρα, η οποία αγορά θα χρηματοδοτηθεί με σημαντικά ευρωπαϊκά κονδύλια και από τον πενιχρό κρατικό προϋπολογισμό. Όλο αυτό θα γίνει με χαλαρούς κανόνες. Δείγματα αυτής της αγοράς άρχισαν ήδη να εμφανίζονται στις περιφέρειες. Να θεωρήσω ότι και η πρόταση που έκανε ο κ. Κόνσολας, αφορά την περιφέρειά του;

Απορρυθμίζοντας δηλαδή όλο το ερευνητικό σύστημα δημιουργείτε τις απαραίτητες προϋποθέσεις για να διαχειριστείτε το νέο ΕΣΠΑ 2014-2020.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι -τελειώνοντας- δεν πρόκειται μόνο γι' αυτό. Δυστυχώς, το σχέδιο νόμου επιφέρει ριζικές ανατροπές στο δημόσιο σύστημα έρευνας της χώρας και ναρκοθετεί -αυτό είναι το σημαντικό- το μέλλον. Οι αλλαγές που θα γίνουν, αν σήμερα και αύριο το ψηφίσετε, θα καθορίσουν το μέλλον, θα καθορίσουν το επιστημονικό, τεχνολογικό και αναπτυξιακό μέλλον της χώρας και τις νέες γενιές επιστημόνων, τόσο όσον

αφορά τις αυριανές δυνατότητες παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας προς όφελος της κοινωνίας όσο και το τι θα απομείνει από πόρους και υποδομές μετά το 2020, που δεν θα υπάρχει το ΣΕΣ 2014-2020.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρία Φωτίου, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν ακούσατε τις εκκλήσεις μας να το αποσύρετε -δύο μήνες τώρα κάνουμε αυτές τις εκκλήσεις στην Επιτροπή Μορφωτικών και να το αναδιατάξετε.

Θα το καταψηφίσουμε, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο που δεν έχει ούτε τη συναίνεση των ερευνητικών ομοσπονδιών, ούτε των ΑΕΙ της χώρας, όπως λέει και η Σύνοδος των Πρυτάνεων, και δεσμευόμαστε ως ΣΥΡΙΖΑ για την υπεράσπιση της δημόσιας έρευνας, την υλοποίηση μιας μακροπρόθεσμης, συνεκτικής ερευνητικής και αναπτυξιακής πολιτικής, στο πλαίσιο πράγματι του ενιαίου χώρου ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας, που θα ιδρύσουμε για την ανασυγκρότηση της ελληνικής κοινωνίας και την ανάπτυξη.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Θεανώ Φωτίου, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μισό λεπτό, κύριε Υπουργέ. Θέλετε να κάνετε καμμία διευκρίνιση;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θέλω να κάνω μια απολύτως απαραίτητη διευκρίνιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Γιατί αν θέλετε να απαντήσετε στην κ. Φωτίου, θα το κάνετε στην ομιλία σας, γιατί ακολουθούν και οι άλλοι εισηγητές. Αν είναι να διευκρινίσετε, ευχαρίστως να πάρετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θέλω να κάνω μια διευκρίνιση, επειδή θα μιλήσω αύριο, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα διακόψω τη διαδικασία σε καμία της φάση, θα μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ωραία. Έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Η διευκρίνισή μου σχετίζεται με την αναφορά της κυρίας συναδέλφου στη Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών της Βουλής. Την θεωρώ οξεία. Πολλές φορές διαφωνούμε με αυτά που λέει η Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών και άλλες φορές βέβαια, συμφωνούμε. Αλλά έχει ένα θέμα το πώς αναφερόμαστε σε αυτήν. Καλή δουλειά κάνει, κατά τη γνώμη μου.

Διευκρινίζω: Αυτό που ακούστηκε και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων πάρα πολλές φορές -και ίσως επαναληφθεί και εδώ και είναι λάθος- είναι ότι μπορεί να ήταν καλύτερος ο νόμος του Λιάνη. Δεν θα κάνω εγώ αυτή τη στάθμιση ούτε μπορώ να την κάνω.

Ωστόσο, η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας του 1989, η οποία ερμήνευσε το Σύνταγμα, άρθρο 16 παράγραφος 1 και το νόμο εκείνο καταλήγει στο συμπέρασμα, κύριε Πρόεδρε -για να καταλάβουμε για τι μιλάμε και επαναλαμβάνω ότι πρόκειται για το 1989 - ότι με την έννοια των άρθρων τάδε κατοχυρώνεται ατομικό δικαίωμα όλων στην έρευνα, υπό την έννοια ότι κάθε φυσικό και νομικό πρόσωπο έχει το δικαίωμα να προβαίνει σε επιστημονική έρευνα στους τομείς των ενδιαφερόντων του.

Συγκεκριμένα, με την εν λόγω απόφαση, το Δικαστήριο έκρινε ότι ούτε η επιστημονική έρευνα περιορίζεται μόνο στα πανεπιστήμια ούτε η ανάπτυξη και η υποστήριξή της είναι αποκλειστικό καθήκον του κράτους. Απλώς, το κράτος πρέπει να ενισχύσει την επιστημονική έρευνα από οποιονδήποτε φορέα ιδιωτικό ή δημόσιο κι αν διεξάγεται αυτή. Ένα το κρατούμενο. Δεν μπορεί κανείς να πει ότι αυτά είναι απόψεις και δεν είναι διευκρινίσεις και είναι απολύτως απαραίτητο να ξέρουν οι συνάδελφοι που δεν είναι στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων για τι ακριβώς συζητάμε.

Δεύτερον, είπα ότι από τις τρεις η ώρα το μεσημέρι στείλαμε στους εισηγητές των κομμάτων, όλων των κομμάτων και στους κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους τις νομοτεχνικές βελτιώσεις που καταθέσαμε κατά την έναρξη της διαδικασίας νομοτεχνικές που διορθώνουν λάθη, προβλήματα τα οποία έχει ένα σχέδιο νόμου και τα καταλαβαίνεις μέχρι και την τελευταία στιγμή, ειδικά όταν είναι τόσο μεγάλο. Εκεί, κυρία συνάδελφε, θα είχατε δει, αν το είχατε δει, αν το είχατε προσέξει, ότι σε σχέση με αυτό που είπατε, για το καθεστώς που διέπει τους ανθρώπους που εργάζονται στην έρευνα, υπάρχουν τρεις συγκεκριμένες ρυθμίσεις.

Η πρώτη: Ως ερευνητές ή ΕΛΕ Α' και Β' βαθμίδας νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου διορίζονται όσοι έχουν τα απαιτούμενα προσόντα κατά τον παρόντα νόμο και την ιδιότητα του πολιτικού διοικητικού υπαλλήλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Δημοσιούπαλληλικού Κώδικα. Αυτό είναι το ένα.

Η δεύτερη: Το ειδικό επιστημονικό τεχνικό προσωπικό των ερευνητικών κέντρων που έχουν το χαρακτήρα νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου διορίζεται σε υφιστάμενες οργανικές θέσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του Δημοσιούπαλληλικού Κώδικα.

Η τρίτη: Το διοικητικό και βοηθητικό προσωπικό των ερευνητικών κέντρων που έχουν το χαρακτήρα νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου διορίζεται σε υφιστάμενες οργανικές θέσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του Δημοσιούπαλληλικού Κώδικα.

Άρα, έχετε δίκιο;

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Αυτό λέει και για τους υπηρετούντες;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τους καλύπτει όλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Λέτε να μην το έχω δει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρία Φωτίου, σας παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Προφανώς. Αν έχετε...

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Αυτό λέει, κύριε Υπουργέ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κυρία Φωτίου, δεν έχετε τον λόγο. Σας παρακαλώ.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μία φράση θα σας πω ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε. Σας είπα τι θα ακολουθήσει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κάτι μου προσέθεσε και θέλω να της απαντήσω, κύριε Πρόεδρε. Γιατί να μην κάνουμε αυτή τη δημιουργική διαδικασία; Αν θεωρείτε ότι υπάρχει μεγαλύτερη διασφάλιση για τους εργαζομένους ήδη με την προσθήκη μίας ακόμη λέξης -καταλαβαίνω τι θέλετε να πείτε- να τη βάλουμε.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Δεν είναι προφανές;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μετά η κριτική σας, όμως, πού θα πάει; Ήταν πολύ αυστηρή η κριτική σας.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κανένα πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ.

Έχω μία ανακοίνωση προς το Σώμα.

Οι Υπουργοί Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Οικονομικών, Εθνικής Άμυνας, Εσωτερικών, Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Τουρισμού, Ναυτιλίας και Αιγαίου, Επικρατείας και ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ρυθμίσεις θεμάτων Μεταφορών Τηλεπικοινωνιών και Δημοσίων Έργων».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διοικητική Επιτροπή.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ, κ. Πύρρος Δή-

μας για δεκαπέντε λεπτά.

ΠΥΡΡΟΣ ΔΗΜΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν χρειάζεται πολλή σκέψη για να αντιληφθούμε ότι για να αντιμετωπίσουμε το χρέος, να καταπολεμήσουμε την ανεργία και να βιώσουμε την ανάπτυξη χρειαζόμαστε περισσότερη έρευνα, τεχνολογική ανάπτυξη και καινοτομία. Λόγω της οικονομικής κρίσης, τα τελευταία χρόνια η καινοτομία επιχειρηματικότητα, η ίδρυση νέων επιχειρήσεων και οι επενδύσεις υψηλού επιχειρηματικού κινδύνου, παραμένουν στην Ελλάδα σε πολύ χαμηλά επίπεδα.

Επιπρόσθετα, με δεδομένους τους αυστηρούς δημοσιονομικούς περιορισμούς μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, έχουμε ως χώρα να αντιμετωπίσουμε μεγάλες προκλήσεις, όπως είναι η κλιματική αλλαγή, η επιτάχυνση της πράσινης ανάπτυξης, η πρόληψη και διαχείριση φυσικών καταστροφών και η προστασία της δημόσιας υγείας.

Μετά την κοινωνία της πληροφορίας, σειρά έχει η κοινωνία της γνώσης και αυτή, για να μας ανοίξει τις πύλες της, χρειάζεται τα απαραίτητα νομοθετικά εργαλεία για τη δημιουργία ενός εθνικού χώρου ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας στην Ελλάδα.

Ο αρχικός ν. 1514/1985, ένας πολύ χρήσιμος και πρωτοποριακός νόμος για την εποχή του, σήμερα έχει γίνει δύσχρηστος στην εφαρμογή του, μετά τις πολλαπλές και αποσπασματικές τροποποιήσεις, που έχει υποστεί.

Αντίθετα, ο νόμος που τον αντικατέστησε, ο ν. 3653/2008, δεν εφαρμόστηκε. Ξεπεράστηκε και έχει τεθεί σε αναστολή μέχρι τις 31-12-2014.

Σε γενικές γραμμές, το προτεινόμενο νομοσχέδιο, αξιοποιώντας το ν. 3653/2008 και ενσωματώνοντας τις σύγχρονες διεθνοποιημένες εξελίξεις στον τομέα της ΕΤΑΚ, δίνει ισχύ νόμου σε μια στρατηγική και σε ένα σχέδιο δράσης για την ΕΤΑΚ.

Κατ' αρχήν, διαμορφώνεται το πλαίσιο δημιουργίας της εθνικής στρατηγικής μας για την έρευνα, την τεχνολογική ανάπτυξη και την καινοτομία, καθώς και το απαραίτητο σχέδιο δράσης για την υλοποίησή της.

Το εν λόγω σχέδιο δράσης ισχύει για επτά χρόνια και εγκρίνεται από τη Βουλή των Ελλήνων, παίρνοντας τη μορφή νόμου, ο οποίος θα επικαιροποιείται ανά επταετία. Αυτό είναι ένα πολύ θετικό σημείο του νομοσχεδίου, που οφείλουμε να το αναδείξουμε.

Η οικονομία μας και η ανάπτυξη της πρέπει να βασιστεί στη γνώση. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος για να αποφύγουμε την υπερχρέωση, τη χαμηλή ανταγωνιστικότητα και την οικονομική ύφεση. Επομένως, καθίσταται επιτακτική η ανάγκη θέσπισης ενός ευέλικτου, αποτελεσματικού και προπάντων μη γραφειοκρατικού νομικού πλαισίου, που θα ενοποιεί, θα συντονίζει και θα βελτιώνει την ανώτατη εκπαίδευση και την έρευνα.

Σε αυτό το πλαίσιο, η εθνική στρατηγική μας για την έρευνα, την τεχνολογική ανάπτυξη και την καινοτομία, για να μπορέσει να επιφέρει τα αναμενόμενα αποτελέσματα, πρέπει να αποκτήσει ένα ανανεωμένο μοντέλο λειτουργίας, προσαρμοσμένο στις διεθνείς εξελίξεις, που θα το χαρακτηρίζει η συνάφεια, η συνοχή και η καθολικότητα.

Κινητικότητα, αποκέντρωση και διεθνοποίηση πρέπει να είναι οι άξονες της ΕΤΑΚ ως κινητήριας δύναμης της οικονομίας και της ανάπτυξης. Διαλειτουργικότητα, αυθεντικοποίηση και ασφάλεια συναλλαγών έρχονται να δώσουν νέα ώθηση στη διαμόρφωση συνεργασιών μεταξύ των ερευνητικών οργανισμών των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και των επιχειρήσεων.

Μόνο με σταθερές και μακροπρόθεσμες δημόσιες επενδύσεις, διαφοροποιημένες από τις συνήθως αποσπασματικές επενδύσεις του ιδιωτικού τομέα που υπαγορεύονται από τις πρόσκαιρες ανάγκες της αγοράς, τα προϊόντα της έρευνας και της τεχνολογίας θα μετασχηματιστούν σε πραγματική οικονομική ανάπτυξη. Μόνο με την παροχή επαρκών κινήτρων, πέρα των φορολογικών, θα καθιερωθούν, η επιστημονική ποιότητα και η αριστεία στην έρευνα και θα εδραιωθεί η καινοτομία στη χώρα μας.

Με τη βοήθεια των τεχνολογιών πληροφορίας και επικοινωνίας, κοινωνία και οικονομία πρέπει να αποκτήσουν ευκολότερη και καλύτερη πρόσβαση στη γνώση, που είναι και το ζητούμενο της εποχής μας.

Κατά την ακρόαση των εξωκοινοβουλευτικών φορέων ασκή-

θηκε σκληρή κριτική στο παρόν νομοσχέδιο. Η επιστημονική και ερευνητική κοινότητα ανέδειξε τη σοβαρή απόκλιση που παρατηρείται μεταξύ των προθέσεων του νομοσχεδίου και της υλοποίησής του, όπως τελικά διαμορφώνεται με τη μορφή και το περιεχόμενο των ειδικών διατάξεών του.

Εξίσου πάσχει και η αιτιολογική του έκθεση, που απέχει χρονικά πολύ και αποκλίνει ουσιαστικά από το νομοσχέδιο. Για να μπορέσουμε να εγκαταλείψουμε το επίπεδο των διακηρύξεων της αιτιολογικής έκθεσης και να προχωρήσουμε στο επίπεδο των πράξεων και λύσεων ενός λειτουργικού νομοθετήματος, πρέπει να δώσουμε βάση και σημασία στα κρίσιμα ζητήματα που ανέδειξαν οι φορείς και η ερευνητική και επιστημονική κοινότητα. Τους το οφείλουμε και αυτό θα πράξουμε.

Πρώτα και κύρια, καλούμαστε να αξιοποιήσουμε στο έπακρο το ανθρωπινό κεφάλαιο, το γνωστικό κεφάλαιο και τη δημιουργικότητα του λαού μας. Είμαστε διάσημοι σε όλο τον κόσμο για τα επιτεύγματα των ερευνητών και επιστημόνων μας, που συνήθως μεγαλουργούν στο εξωτερικό.

Για να σταματήσουμε αυτή την αιμορραγία πρέπει προηγουμένως να σταματήσουμε τη διαρκή εργασιακή και μισθολογική αβεβαιότητα του εναπομείναντος στη χώρα μας ερευνητικού προσωπικού, να ενισχύσουμε και να αναβαθμίσουμε έμπρακτα την εργασιακή τους ανεξαρτησία. Δεν είναι δουλειά του ερευνητικού προσωπικού να σχεδιάζει και να υλοποιεί επενδύσεις.

Για να αποτραπούν στρεβλώσεις και παρενέργειες στον τομέα της δημόσιας έρευνας και καινοτομίας και για να μην αναγκαστούν οι Έλληνες ερευνητές να μεταλλαχθούν σε επιχειρηματίες, πρέπει να τους εξασφαλίσουμε πλήρως μισθολογικά και λειτουργικά.

Ως ένα σημείο, τούτο έχει επιτευχθεί. Ύστερα από δική μας παρέμβαση έχει ληφθεί μέριμνα, ώστε να διασφαλιστούν οι οργανικές θέσεις και το υπηρεσιακό καθεστώς του υπηρετούντος στα ερευνητικά μας κέντρα προσωπικού και μετά την ψήφιση του παρόντος νομοθετήματος.

Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να αποτραπούν παρερμηνείες ως προς τα εργασιακά κεκτημένα και δικαιώματα, μέχρι την έκδοση των νέων προεδρικών διαταγμάτων που προβλέπονται από το παρόν νομοθέτημα. Κατοχυρώνοντας τον δημόσιο χαρακτήρα των ερευνητικών μας κέντρων, δεν σημαίνει ότι δαιμονοποιούμε, ταυτόχρονα, τη σχέση και τη σύνδεσή τους με το επιχειρείν.

Στο μέτρο και στο βαθμό που επιτρέπουν οι ευρωπαϊκοί κανόνες, πρέπει να ενθαρρυνθεί η συνεισφορά του ιδιωτικού τομέα στην έρευνα, στην τεχνολογική ανάπτυξη και την καινοτομία.

Σε καμμία περίπτωση, όμως, δεν μπορεί ο ρόλος του δημοσίου ερευνητικού συστήματος να είναι μονοστηρίκι. Δεν μπορεί να επικεντρώνεται στην αύξηση και μεγιστοποίηση του κέρδους. Δεν μπορεί να αναφέρεται αποκλειστικά στην ανάπτυξη της επιχειρηματικής δράσης. Αλλιώς, πώς θα χρηματοδοτείται η βασική έρευνα στις ανθρωπιστικές και κοινωνικές επιστήμες, που δεν έχει άμεσο οικονομικό αντίκρισμα;

Υπάρχουν αμέτρητοι τομείς και φορείς στην έρευνα, που δεν επιφέρουν κέρδη στις επιχειρήσεις, αλλά συνεισφέρουν στο γενικό καλό και προάγουν το δημόσιο συμφέρον. Συνεπώς, είναι υποχρέωση της πολιτείας να τους χρηματοδοτεί και φυσικά να τους αξιολογεί. Προπάντων, είναι υποχρέωση του Έλληνα νομοθέτη να δημιουργήσει το αναγκαίο θεσμικό πλαίσιο σύστασης και λειτουργίας των ερευνητικών κέντρων, κατά τα διεθνή πρότυπα, παρέχοντάς τους, συγχρόνως, τα απαραίτητα εχέγγυα, ώστε να βρουν το δρόμο τους στην ελληνική κοινωνία και να επιτύχουν τους σκοπούς τους.

Διαλειτουργικότητα, αυθεντικοποίηση και ασφάλεια συναλλαγών, έρχονται να δώσουν νέα ώθηση στη διαμόρφωση συνεργασιών μεταξύ των ερευνητικών οργανισμών, των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και των επιχειρήσεων. Η δημιουργία κοινών υποδομών και εγκαταστάσεων, η συμμετοχή σε δίκτυα και συστάδες επιχειρήσεων, σε κοινότητες γνώσης και καινοτομίας, καταγράφονται ως τα πρόσφορα μέτρα για την επίτευξη της σύνδεσης της επιχειρηματικότητας με το ερευνητικό και επιστημονικό δυναμικό της χώρας.

Σε όλα αυτά, πρωταρχικό μας μέλημα είναι η προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος. Εάν καινοτομούμε παραγκωνίζοντας το

δημόσιο συμφέρον, ματαιοπονούμε. Για εμάς είναι μονόδρομος. Η καινοτομία και η έρευνα πρέπει να τεθούν στην υπηρεσία του πολίτη. Αυτόν και το μέλλον του πρέπει να προάγουμε. Αλλιώς, χάνουν την αξία τους.

Ο δρόμος είναι μακρύς και δύσκολος, επειδή οι απαιτήσεις και οι προκλήσεις του καιρού μας είναι μεγάλες. Δεν υπάρχουν, όμως, περιθώρια ολιγωρίας. Πρέπει να δράσουμε και να αντιδράσουμε.

Με το παρόν νομοθέτημα έχει γίνει ένα πρώτο βήμα. Χρειάζεται, όμως, να γίνουν πολλά περισσότερα και κατά κύριο λόγο οφείλουμε να δημιουργήσουμε τους όρους και τις προϋποθέσεις, ώστε σύντομα να είμαστε σε θέση να καλέσουμε πίσω όλους εκείνους του ερευνητές μας που αναγκάστηκαν να ξενιτευτούν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Είναι ανάγκη να προχωρήσουμε προς τα εμπρός, με συνέπεια, διαφάνεια και υπευθυνότητα. Η χώρα χρειάζεται ένα νέο νόμο για την έρευνα, την τεχνολογική ανάπτυξη και την καινοτομία.

Στις άλλες διατάξεις, χαιρετίζουμε ιδιαίτερα την εξαγγελθείσα από τον Υπουργό τροπολογία, για την αύξηση από μία σε δύο των διδακτικών ωρών της φυσικής αγωγής, τη στιγμή που το εβδομαδιαίο πρόγραμμα μαθημάτων γενικής παιδείας στην Γ' τάξη του ημερησίου γενικού λυκείου, μειώνεται κατά μία ώρα διδασκαλίας.

Την ανάγκη αύξησης των εβδομαδιαίων ωρών διδασκαλίας του μαθήματος της φυσικής αγωγής την είχα επισημάνει με ερωτήσεις μου στο παρελθόν, δεδομένου ότι ο αθλητισμός και η σωματική άσκηση ανήκουν στις βάσεις του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Αυτή η νομοθετική ρύθμιση λειτουργεί ως μέτρο ανάσχεσης της παρατηρούμενης στις μέρες μας προοδευτικής υποβάθμισης και συρρίκνωσης του μαθήματος της φυσικής αγωγής στα σχολικά προγράμματα. Γι' αυτό και την υποστηρίζουμε. Έγινε μια καλή αρχή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Τον λόγο έχει η κ. Ξουλίδου, ειδική αγορήτρια των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, για δεκαπέντε λεπτά.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΞΟΥΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο αποδεικνύει, μετά παρησίας, τη χρόνια παθογένεια του εγχώριου πολιτικού συστήματος.

Ένας ώριμος και συνεδητοποιημένος νους κατανοεί τη σπουδαιότητα και την αναγκαιότητα της έρευνας, της ανάπτυξης και της καινοτομίας. Οι όροι αυτοί είναι αλληλένδετοι, τόσο μεταξύ τους, όσο και με τη γενικότερη πρόοδο και ευημερία.

Η οικονομική ανάπτυξη και η βιωσιμότητα συνδέονται άρρηκτα με την τεχνολογική πρόοδο και εξέλιξη. Η ανάπτυξη εξάλλου είναι βασισμένη στη γνώση. Οι παραγόμενες καινοτόμες ιδέες προσφέρουν μια ολιστική προσέγγιση για τη δημιουργία ενός ανταγωνιστικού υπόβαθρου, ικανού να σταθεί επάξια στο διεθνές περιβάλλον. Κάθε κοινωνία που επιζητάει ένα αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο, επενδύει στους τομείς αυτούς και προωθεί μακρόπνοα σχέδια, που θα αναχατίσουν τις λειτουργίες και τις εφαρμογές τους.

Δεν θα ήταν παράλογο να πούμε ότι οι εν λόγω τομείς αποτελούν τη συνισταμένη δύναμη, το τρίγωνο της γνώσης. Το άριστο εθνικό ερευνητικό δυναμικό αποτελεί ένα αξιόπιστο εργαλείο κοινωνικής και οικονομικής ανόδου. Οι παραγωγοί καινοτομίας είναι συνυφασμένοι με την προσέλκυση νέων κερδοφόρων επενδύσεων. Η θεσμοθέτηση ενός νόμου ευέλικτου, ο οποίος θα είναι χρήσιμος, εφαρμόσιμος και κυρίως θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες απαιτήσεις και ανάγκες του ερευνητικού κόσμου και στις εθνικές οικονομικές ανάγκες, είναι επιτακτική.

Στόχος είναι η έρευνα να αποτελέσει τον καταλύτη διασφάλισης της οικονομίας, της ανταγωνιστικότητας, ακόμα και σε εποχή οικονομικής ύφεσης. Με τις αποφάσεις σας, όμως, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι όλα αυτά σας αφήνουν παγερά αδιάφορους.

Το κατατεθέν νομοσχέδιο είναι το επιστέγασμα της ολοκληρωτικής καταστροφής. Ακολουθείτε ακόμα και εδώ τη συνηθισμένη πολιτική των περικοπών και μάλιστα, σε τομείς που έχουν ήδη μαρτυρήσει από παλαιότερες τέτοιου είδους τακτικές. Σύσσωμη η ερευνητική κοινότητα ζητάει επίμονα και μάταια να σταθείτε συνοδοιπόρος στην προσπάθειά της για ενίσχυση της έρευνας, της τεχνολογίας και της καινοτομίας και να μεριμνήσετε έμπρακτα για την αύξηση των χορηγούμενων κονδυλίων.

Εσείς ανταποκριθήκατε στο κάλεσμά τους, ψαλιδίζοντας εκ νέου τον ήδη ελλειμματικό προϋπολογισμό κατά 30%. Αυτό καθιστά τα ερευνητικά κέντρα, ετοιμοθάνατες μονάδες. Ακόμα και οι έστω ταπεινές κρατικές επιχορηγήσεις τίθενται υπό αίρεση και κρίνονται από τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των φορέων.

Αντίκειται δηλαδή, στη συνταγματική αρχή, βάσει της οποίας είναι υποχρέωση της πολιτείας να υποστηρίζει και να χρηματοδοτεί όλο το φάσμα της επιστημονικής έρευνας. Η κρατική επιχορήγηση δεν είναι επαρκής για να καλυφθούν οι ανάγκες μισθοδοσίας του τακτικού προσωπικού.

Οι επιλογές σας δεν συγκλίνουν επ' ουδενί με τις κυβερνητικές υποσχέσεις και εξαγγελίες. Αντιθέτως, υπονομεύουν κάθε προσπάθεια ανάκαμψης των ερευνητικών μονάδων. Ακόμα και κατόπιν ενδελεχούς μελέτης μου, είναι αδύνατον να διακρίνω ένα ορθολογικό και υλοποιήσιμο μέτρο, που θα αναδιαρθρώσει τον ερευνητικό ιστό.

Διατείνεστε ότι ο νέος αυτός νόμος θα διαμορφώσει μία ενιαία εθνική πολιτική, θα ενισχύσει και θα αξιοποιήσει το ερευνητικό δυναμικό και τις εθνικές ερευνητικές υποδομές, θα άρει τους ανασχετικούς παράγοντες που εμποδίζουν την ερευνητική διαδικασία και κυρίως θα ενισχύσει την αναπτυξιακή πορεία.

Πώς θα πραγματοποιηθούν αυτοί οι στόχοι, όταν ακολουθείτε τη γνώριμη μνημονιακή πολιτική και όταν υπάρχει παντελής απουσία ενός πλαισίου πρόνοιας; Ας είμαστε ρεαλιστές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτό που διαφαίνεται από τις προωθούμενες διατάξεις είναι η ιδιωτικοποίηση της έρευνας και η απαρίθμηση του ερευνητικού ιστού.

Τα δημόσια ερευνητικά κέντρα θα έχουν το ρόλο μιας ιδιωτικής επιχείρησης. Η επενδυτική δραστηριότητά δεν σχετίζεται σε κανένα επίπεδο με το ερευνητικό έργο. Αποπροσανατολίζει τους ερευνητές από τον ποιοτικό, επιστημονικό τους στόχο και ανοίγει δρόμο κατασπατάλησης των πόρων τους. Το αποτέλεσμα είναι ότι πλήττεται η έρευνα ως δημόσιο αγαθό.

Ομολογουμένως, αυτό αποτελεί μία παγκόσμια θλιβερή πρωτοτυπία. Το δημόσιο ερευνητικό σύστημα μεταλλάσσεται ριζικά και το μέλλον του υποθηκεύεται. Το τεχνολογικό μέλλον της χώρας προδιαγράφεται μελανό. Το σύνολο του νομοσχεδίου είναι ένα συμπλήρωμα πρόχειρων και κακογραμμένων ιδεών, που θα απαξιώσουν περαιτέρω την έρευνα. Ακόμα και στα σημεία που δόθηκαν προσπάθησατε να διορθώσετε, παρατηρούμε μία σωρεία ασαφειών και παραλείψεων.

Εφόσον πέρασε σχεδόν ένας χρόνος από την κατάθεσή του, διαπιστώνουμε την αναντιστοιχία με την αιτιολογική έκθεση που το συνοδεύει και με την έκθεση δημόσιας διαβούλευσης, όπως επίσης δεν τηρούνται οι βασικές αρχές του ρηξικέλευθου και ουραγού για την τότε εποχή ν. 1514/1985, όπως είχε δεσμευτεί η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας.

Επιπλέον, είναι ορατή η ανακολουθία ανάμεσα στο κείμενο και στα αντίστοιχα άρθρα. Είναι μία πρόταση παράταιρη, που δεν ακολουθεί κανένα διεθνές ερευνητικό πρότυπο όσον αφορά την κατεύθυνση της χρηματοδότησης της οργάνωσης, του σκοπού και του ρόλου των δημοσίων ερευνητικών κέντρων.

Το κυριότερο κομμάτι της αρνητικής κριτικής, όμως, έγκειται στον ισοπεδωτικό του χαρακτήρα και στην αδυναμία του να καλύψει τις σύγχρονες ανάγκες του ερευνητικού δυναμικού.

Ο νόμος αυτός όχι μόνο δεν συμπληρώνει την ήδη υπάρχουσα νομοθεσία, αλλά θα έλεγα ότι varkoθετεί το μέλλον και την αξία της έρευνας και της τεχνολογίας. Γίνεται προάγγελος αρνητικών συνεπειών, που θα επιφέρουν δυσλειτουργίες στα δημόσια ερευνητικά κέντρα και στους εργαζομένους, οι οποίοι μένουν έωλοι.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ερευνητές δεν είναι πρόσφατα, παρ' όλες τις λαμπρές επιτυχίες που απαρτίζουν το βιογραφικό τους. Αν ανατρέξουμε σε παρελθοντικά στοιχεία, θα

διαπιστώσουμε την κρατική αμέλεια, τα χαμηλά ποσά επιχορηγήσεων, τις ελλείψεις, τις όχι και τόσο ευνοϊκές συνθήκες εργασίας και παράλληλα μία σειρά από μακροσκελείς παγκόσμιες διακρίσεις. Η πολιτεία απαντάει σε αυτές τις επιτυχίες με το να παραγκωνίζει και να απαξιώνει την επιστημονική και κοινωνική τους προσφορά.

Ο σεβασμός των εργασιακών δικαιωμάτων οφείλει να είναι πρωταρχική προτεραιότητα. Αυτό όμως για εσάς είναι μία άγνωστη παράμετρος, που ανελλιπώς και με μεγαλειώδη προσπάθεια τη μολύνετε. Δημιουργείτε ένα νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο καταργεί συλλήβδην σταθερές θέσεις εργασίας σε όλους τους ερευνητικούς φορείς. Δεν προσδιορίζεται πουθενά αν το είδος εργασίας θα είναι μόνιμο ή όχι και συνεπώς, δεν προστατεύεται και δεν θεμελιώνεται ο μόνιμος χαρακτήρας της σχέσης εργασίας των ερευνητών.

Αναφορικά με την εργασιακή σχέση των απασχολούμενων σε κέντρα ιδιωτικού δικαίου με συμβάσεις αορίστου χρόνου, οι προτεινόμενες διατάξεις δίνουν το δικαίωμα ανατιμωχόμενων λύσης της εργασιακής σχέσης. Δεν θα ήταν παράλογο να υποστηρίξουμε ότι οι παραπάνω διατάξεις είναι ικανές να προκαλέσουν δυσχέρειες και ασάφειες στο ερευνητικό τους έργο. Δεν επιλύουν τα βασικά ζητήματα για το ήδη υπάρχον ερευνητικό προσωπικό, λόγω του περιορισμένου εννοιολογικού χαρακτήρα του άρθρου 49 για τη σύσταση και τη λειτουργία των ερευνητικών κέντρων. Χρησιμοποιούν τον όρο «περιορισμένους», γιατί μόνο έτσι μπορεί να χαρακτηριστεί, τη στιγμή που ασχολείται μόνο με τη φύση, την εποπτεία και τους στόχους των κέντρων, αντί να συμπεριληφθούν και ρυθμίσεις που αφορούν το εργασιακό καθεστώς ερευνητών και προσωπικού. Οι πάγιες ανάγκες δεν καλύπτονται και θα έλεγα ότι δημιουργούνται πελατειακές και κομματικές σχέσεις εξάρτησης.

Στο παρόν νομοσχέδιο είναι έκδηλη η γενικότερη υποβάθμιση της ανεξαρτησίας των εργαζομένων στον χώρο της έρευνας. Απειλούνται βασικά εργασιακά δικαιώματα και θα έλεγα πως δίνεται η δυνατότητα άμεσης μείωσης του προσωπικού. Επιπλέον, το εναπομείναν προσωπικό θα βρίσκεται σε καθεστώς μισθολογικής αβεβαιότητας και θα οξύνονται οι μισθολογικές αντιθέσεις, καθώς θα επιβάλλονται εργολαβικές σχέσεις εργασίας.

Καταλαβαίνετε ότι έτσι ωθείτε τους επιστήμονες να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε χώρες του εξωτερικού, προκαλώντας ένα ακόμη κύμα μετανάστευσης, και ότι χαράκωνετε ακόμα περισσότερο την εθνική έρευνα. Έχετε αναρωτηθεί για τις επιπτώσεις που θα δημιουργηθούν με τις περικοπές έργων στα «Αριστεία Ι», «Αριστεία ΙΙ», «ERC» και «Θαλής»; Θα διογκωθεί η ανεργία και θα αθετηθεί η υποχρέωση της πολιτείας για τη χρηματοδότηση του ερευνητικού ιστού.

Επίσης, ο ρόλος του Κοινοβουλίου στις διαδικασίες ελέγχου είναι αόρατος και οι αποφάσεις για τη σύσταση, κατάργηση και συγχώνευση των ερευνητικών κέντρων μεταβιβάζεται στην εκτελεστική εξουσία.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να αναφερθώ στην απόφαση υπερεξουσιών σε διευθυντές ερευνητικών ιδρυμάτων. Εμμέσως πλην σαφώς, καθιερώνεται ο ανεπίτρεπτος θεσμός των ισόβιων διευθυντών και επεκτείνεται η απόλυτη εξουσία της εκάστοτε διοίκησης επί του συνόλου του προσωπικού και των ερευνητών. Αν και δείχνετε ότι προσπαθείτε να περιορίσετε τα κακώς κείμενα, στην ουσία τα επιμηκώνετε με τα «διακοσμητικά» μέτρα που προτίθεστε να λάβετε. Οι τριετείς θητείες των διευθυντών γίνονται πενταετείς και δεν ορίζεται το ακριβές χρονικό διάστημα, στο οποίο πρέπει να ολοκληρωθούν οι απαραίτητες διαδικασίες. Συνεπώς ο διευθυντής συνεχίζει να κατέχει το αξίωμά του για άγνωστο χρονικό διάστημα και χωρίς τον περιορισμό ορίου ηλικίας. Παραμένει άγνωστο πόσο θα διαρκεί η θητεία ενός διευθυντή. Διαιωνίζεται το πρόβλημα διοίκησης της «πίσω πόρτας». Η έλλειψη θέσπισης κανονισμών για την εξυπηρέτηση των διευθυντών αποτελεί τροχοπέδη για την ανανέωση του προσωπικού και για την αναβάθμιση του παραγόμενου ερευνητικού έργου.

Ένα άλλο σημείο διαφωνίας είναι η μονομερής στροφή προς την καινοτομία, προπερνώντας την έρευνα και μη προβλέποντας τη συνέργεια μεταξύ των ΑΕΙ και ΤΕΙ και των ερευνητικών

κέντρων. Κινούμενοι σε τέτοια τροχιά, δεν μπορούμε να χτίσουμε και να συγκροτήσουμε έναν ενιαίο χώρο έρευνας και εκπαίδευσης. Ο ενιαίος αυτός χώρος θεμελιώθηκε με τον ν. 4009/2011 και απέβλεπε στην ισότιμη βάση συνέργειας μεταξύ των ΑΕΙ και ΤΕΙ και των ερευνητικών κέντρων.

Θα περιμέναμε να εμβαθύνετε και να εμπλουτίσετε την ισχύουσα νομοθεσία, αλλά προς απογοήτευσή μας διακρίνουμε μέτρα που συντελούν στη διακριτική μεταχείριση μεταξύ των ερευνητών και των ερευνητικών κέντρων σε σύγκριση με τους καθηγητές και τα ΑΕΙ. Για να είμαι πιο συγκεκριμένη, οι ερευνητές μετατρέπονται σε συμβασιούχους, χωρίς να καταστεί σαφές το εργασιακό τους καθεστώς. Απουσιάζει η ρύθμιση για τη μονιμότητα των ερευνητών α' και β' βαθμίδας και αυτό προκαλεί πυροδότηση σχετικά με την αυτοτέλεια των ερευνητικών κέντρων.

Άλλο ένα επιπλέον σημείο αντιπαράθεσης είναι η συγκέντρωση όλων των εξουσιών στα χέρια της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας. Ουσιαστικά, εφεξής η Γενική Γραμματεία θα έχει τις αρμοδιότητες ενός υπερυπουργείου. Τοποθετείται σε ρόλο γενικού ρυθμιστή και ελεγκτή, ενώ η ίδια θα αξιολογείται ανά τριετία, παρακαλώ! Θα δρα, δηλαδή, ανεξέλεγκτα, με υπέρτατη δύναμη εξουσίας και όχι μόνο θα αποφασίζει, θα συντονίζει, θα αξιολογεί τα μελλοντικά ερευνητικά προγράμματα, αλλά θα μπορεί να λειτουργεί ως εκπαιδευτικό ίδρυμα οργανώνοντας ακόμα και προγράμματα σπουδών και θα μπορεί να προωθεί τα ερευνητικά του δικαιώματα. Το νέο αυτό πρόσωπο της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας θα είναι στην ουσία ένας φορέας που θα αξιολογεί και θα χρηματοδοτεί. Αυτό είναι και το πιο παράδοξο, διότι μια τέτοια ρύθμιση θα προκαλέσει σύγχυση, σύγκρουση και διαταραχή του ερευνητικού ιστού.

Στο ακριβές αντίθετο άκρο οδεύει το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας, το ΕΣΕΤ. Καταβαρβαθρώνεται και βρίσκεται στο ναδίρ. Ένα όργανο το οποίο έπρεπε να έχει ουσιαστικό και θεσμικό ρόλο μετατρέπεται σε πιόνι της Γενικής Γραμματείας, δεν έχει ρυθμιστικό ρόλο και λογοδοτεί στη Γενική Γραμματεία και όχι στο αρμόδιο Υπουργείο, ως είθισται. Η διαδικασία επιλογής των μελών που το απαρτίζουν θα πάψει να έχει διαφανή χαρακτήρα. Η εποπτεία των επιστημονικών προγραμμάτων του Υπουργείου Παιδείας αφαιρείται από τη γνωμοδότησή του και δεν διασφαλίζεται η ανεξαρτησία του.

Ο χαρακτήρας οδοστρωτήρα που έχει το νομοσχέδιο δεν σταματά εδώ. Εξίσου σημαντικό είναι και το ζήτημα της δημιουργίας νέου τύπου νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου και η ασάφεια που παρατηρείται στο καθεστώς των ΕΛΚΕ και των ερευνητικών κέντρων. Με βάση τις υπό ψήφιση διατάξεις δημιουργίας ερευνητικών οργανισμών ιδιωτικού δικαίου ορίζεται κάθε οργανισμός που είναι φορέας σκοπών οι οποίοι δεν άπτονται της άσκησης δημόσιας εξουσίας και που έχει συσταθεί και λειτουργεί είτε ως ανώνυμη εταιρεία δημοσίου τομέα είτε ως νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου είτε σαν ίδρυμα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Σε άλλο δε σημείο του νομοσχεδίου ορίζεται ότι τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου-ερευνητικά κέντρα επιτελούν δραστηριότητες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο άσκησης δημόσιας εξουσίας και λειτουργούν με ιδιωτικά και οικονομικά κριτήρια. Το επιχείρημα αυτό είναι ψευδές και δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Τα κέντρα, ως επί το πλείστον, διαχειρίζονται δημόσια κονδύλια και επιδιώκουν μέσω της επιτελούμενης έρευνας κοινωφελείς σκοπούς.

Στο άρθρο 13, παρ' όλα αυτά, προκύπτει η εξαίρεση των ερευνητικών κέντρων ιδιωτικού δικαίου από τον δημόσιο τομέα και άρα παύουν να θεωρούνται οργανισμοί δημοσίου συμφέροντος. Με λίγα λόγια υπονομεύεται η λειτουργία και η ύπαρξη των ερευνητικών κέντρων με αναμφισβήτητη μακρόχρονη ερευνητική προσφορά στις κοινωνικές και οικονομικές δομές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανακεφαλαιώνοντας δηλώνω ότι στεκόμαστε πάρα πολύ επιφυλακτικοί απέναντι σε ένα τόσο καταστροφικό νομοσχέδιο, που επισφραγίζει τον όλεθρο και θέτει τις βάσεις για ένα αβέβαιο ερευνητικό και τεχνολογικό μέλλον.

Το ερευνητικό δυναμικό βοά και αντιτίθεται στις προτάσεις σας. Στέκεστε, όμως, αμείλικτοι και κάθετοι στις απόψεις σας και δεν δέχεστε έναν ειλικρινή και ουσιαστικό διάλογο με εκπροσώ-

πους της ερευνητικής κοινότητας, η οποία θέτει επί τάπητος ουσιαστικές και εφαρμόσιμες προτάσεις, που θα συμβάλουν στην ανάπτυξη ενός υγιούς δημόσιου ερευνητικού ιστού.

Προτεραιότητά μας οφείλει να είναι ένα μακρόπνοο σχέδιο, που θα γίνει ο φάρος ενός τεχνολογικού και ερευνητικού ζηνίθ. Ζητάμε τη θεσμοθέτηση ενός πραγματικά μεταρρυθμιστικού νόμου που θα εξυψώσει την έρευνα, την τεχνολογία και την καινοτομία σε ισχυρούς πυλώνες ανάπτυξης, ιδίως τώρα που η χώρα βρίσκεται σε κρίσιμη καμπή.

Κλείνοντας, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας κάνω, εάν μου επιτρέπεται, μια παρατήρηση και να σας δώσω μια συμβουλή. Μη στιγματίσετε το όνομά σας σ' αυτό το Υπουργείο Παιδείας, όπως ο προκάτοχός σας κ. Αρβανιτόπουλος, με την ιδιωτικοποίηση της επαγγελματικής εκπαίδευσης. Μην ιδιωτικοποιήσετε την έρευνα. Αφήστε την ως δημόσιο αγαθό, γιατί απ' αυτά τα πράγματα έχει ανάγκη ο τόπος μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας Καλλιθέας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει. Συγχαρητήρια για την προσπάθειά σας!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής κ. Αντώνιος Γρέγος.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να καλωσορίσουμε και τους μαθητές και να τους ευχηθούμε καλή επιτυχία, να γίνουν άξιοι επιστήμονες και να μείνουν στη χώρα μας.

Θα έπρεπε να είχαμε κι άλλους ομιλητές -και θα θέλαμε να έχουμε κι άλλους ομιλητές- σ' αυτό το τόσο σοβαρό νομοσχέδιο, αλλά δυστυχώς, όπως όλοι ξέρετε, στη «δημοκρατική» Ελλάδα του 2014 υπάρχουν πολιτικοί κρατούμενοι.

Θα ήθελα να κάνω και ένα μικρό σχόλιο. Είμαι πάρα πολύ υπερήφανος που είμαι Έλληνας, αλλά αυτές τις μέρες ζηλεύω τους Πορτογάλους.

Είχαμε πολλές επαφές με τους φορείς, με καθηγητές, με ερευνητές, με εργαζόμενους προκειμένου να γίνει η σωστή καταγραφή των προβλημάτων και των θέσεων για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Κάθε υγιής οικονομικός και εμπορικός οργανισμός ξεδοεί μεγάλο μέρος του κεφαλαίου του στον τομέα της έρευνας και της ανάπτυξης και αυτό γιατί μέσα από την έρευνα προκύπτουν καινοτόμα προϊόντα και ιδέες. Η εκμετάλλευσή τους επιφέρει μακροπρόθεσμα και βραχυπρόθεσμα έσοδα σε κρίσιμους τομείς. Μέχρι τώρα οι κυβερνήσεις δεν έδιναν ιδιαίτερη βαρύτητα σ' αυτά τα θέματα και δυστυχώς το ίδιο συνεχίζουν να κάνουν ακόμα και τώρα. Επικαλούνται οικονομικούς λόγους, θέματα υποδομών και κάθε είδους δυσλειτουργία του κρατικού μηχανισμού που οι ίδιες έχουν στήσει. Αποτέλεσμα όλων των ανωτέρω είναι τα καλύτερα μυαλά της χώρας να φεύγουν στο εξωτερικό, όπου διαπρέπουν ως κορυφαίοι επιστήμονες σε όλους τους τομείς της έρευνας και της τεχνολογίας, ακόμη και στη NASA.

Στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο ακούσαμε τις τοποθετήσεις των φορέων και λάβαμε σοβαρά υπ' όψιν τις παρατηρήσεις τους. Κοινές διαπιστώσεις είναι ότι η κατάργηση των οργανισμών θα πλήξει καίρια τον τομέα της έρευνας και της τεχνολογίας. Η περικοπή του προσωπικού και οι συνθήκες που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι είναι ένας ανασταλτικός παράγοντας. Υπάρχει άμεση ανάγκη χρηματοδότησης της βασικής έρευνας, η οποία επεκτείνεται και σε γεωπολιτικό επίπεδο και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό ειδικά στις μέρες μας.

Επίσης, τα όρια ηλικίας των εργαζομένων, οι μισθοί, ο τρόπος των συνεδριάσεων και γενικά η ανταγωνιστικότητα πρέπει να βελτιωθούν. Εμείς θέλουμε την αύξηση της επιδότησης για την έρευνα και την τεχνολογία, διότι αυτό θα έχει και έναν διεθνή αν-

τίκτυπο.

Δυστυχώς, τα πανεπιστημιακά ιδρύματα δεν λειτουργούν όπως πρέπει και το βλέπουμε αυτό με τα τελευταία γεγονότα που λαμβάνουν χώρα. Χρειάζονται και απαιτούνται ριζικές αλλαγές αλλά και έλεγχος. Το ίδιο πρέπει να συμβαίνει και στα κολλέγια και σε κάθε είδους ιδρύματα αυτού του σκοπού -για να μη θίξουμε προς το παρόν το θέμα του σκανδάλου στα εν λόγω ιδρύματα. Θεωρούμε ότι οι Έλληνες ερευνητές είναι άριστοι και ο ρόλος τους πρέπει να αναβαθμιστεί.

Ακούσαμε, κύριε Υπουργέ, στην επιτροπή για εξοργιστικές ρυθμίσεις σε κολλέγια όσον αφορά τις εισφορές τους σε ασφαλιστικά ταμεία, την ώρα που κάτι τέτοιες ρυθμίσεις δεν γίνονται για τον απλό λαό.

Η έρευνα, η τεχνολογία και η καινοτομία είναι παράγοντες που μπορεί να πρέπει να αποτελέσουν τη βάση για την εθνική πολιτική στην ανάπτυξη. Δυστυχώς, στην πατρίδα μας τα τελευταία χρόνια η έρευνα έχει πάει αρκετά πίσω. Ενώ για ζητήματα ήσσονος σημασίας έχουν δαπανηθεί κονδύλια και εγκρίνονται πιστώσεις, δεν γίνεται το ίδιο για την έρευνα και την τεχνολογία.

Είδαμε τι έγινε με το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, όπου από έλλειψη κονδυλίων σταμάτησε στην ουσία η έρευνα. Στο Δημοκρίτειο έχουμε πάλι προβλήματα και ελλείψεις.

Υποτίθεται ότι γίνεται προσπάθεια να επιλυθούν θέματα με το παρόν σχέδιο νόμου. Από την άλλη πλευρά, βλέπουμε ότι δεν προσδιορίζονται οι διαδικασίες και ο μηχανισμός για τον καθορισμό των εθνικών αξόνων και των προτεραιοτήτων για την έρευνα καθώς και για τη χρηματοδότησή τους.

Είναι πολλά τα ζητήματα που αναφέρονται στο νομοσχέδιο αυτό. Είναι ζητήματα που καλύπτουν διάφορους τομείς στην έρευνα και στην καινοτομία. Παρ' όλα αυτά σήμερα στην Ελλάδα των πολλών δυσκολιών, στην Ελλάδα του μνημονίου και της οξείας κοινωνικής και οικονομικής κρίσης, αυτό που πάντα θα καλύπτει τις παθογένειες και τις δυσλειτουργίες του συστήματος είναι η διάθεση, το μεράκι και η επιστημονική αναζήτηση που επιτυχώς υπάρχει στους Έλληνες ερευνητές, στους Έλληνες εφευρέτες.

Είναι σημαντική η έρευνα και η καινοτομία, όμως τελικά τη λύση δίνει ο πατριωτισμός των ερευνητών και των επιστημόνων. Από παλιά είχαν υπάρξει εργασίες, καινοτομίες και εφευρέσεις. Όμως, πολιτικές υποταγής σε ξένες πολυεθνικές και συμφέροντα δεν τις άφησαν να υλοποιηθούν. Επιστήμονες όπως ο Γεώργιος Γκιόλβας, τον οποίο ενδεικτικά αναφέρω, έχουν δώσει λαμπρά παραδείγματα.

Με τις εφευρέσεις και τη δουλειά που έκαναν θα μπορούσαν να δημιουργήσουν μία τεχνολογική επανάσταση στην πατρίδα μας σε πάρα πολλούς τομείς.

Σήμερα υπάρχουν επιστήμονες που διαπρέπουν. Υπάρχουν εφευρέσεις, καινοτομίες, νέες αντιλήψεις σ' όλους τους τομείς. Οι Έλληνες ερευνητές έχουν προχωρήσει στην έρευνα για φάρμακα κατά του καρκίνου, στην έρευνα για νέα φάρμακα για την αντιμετώπιση ψυχικών παθήσεων και, δυστυχώς, δεν βλέπουμε αυτό το έργο να προβάλλεται και δεν αξιοποιείται φυσικά.

Υπάρχουν μελέτες για αξιοποίηση εναλλακτικών πηγών ενέργειας, για αξιοποίηση της ηλιακής ενέργειας, που και αυτές δεν τις βλέπουμε και δεν υλοποιούνται. Όταν όλοι θέλουν να ξεφορτωθούν το διοξείδιο του άνθρακα, υπάρχει η ελληνική τεχνολογία που το ανακυκλώνει σε σύγχρονο καύσιμο και όλα αυτά γίνονται με τη χρήση της ηλιακής ενέργειας, την οποία έχουμε άφθονη στη χώρα μας. Υπάρχουν τεχνολογίες για τη διαχείριση των σκουπιδιών, για τη μετατροπή ακόμη και των αποβλήτων των ελαιοτριβείων σε ενέργεια.

Πού είναι όλα αυτά; Δεν τα βλέπουμε ούτε αυτά. Το κράτος δεν προστατεύει, δεν προωθεί, δεν δίνει κανένα ερέθισμα σ' αυτούς τους επιστήμονες.

Ας μην πούμε για τα αποτελέσματα ερευνών ομίλων φοιτητών, ας μην πούμε για την κατασκευή ακόμη και μη επανδρωμένου αεροσκάφους τύπου UAV από Έλληνες ερευνητές, το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί, όχι μόνο στην εθνική άμυνα, αλλά ακόμη και στη γεωργία. Υπάρχει ερευνητής που έχει κατασκευάσει μη επανδρωμένο αεροσκάφος UAV, το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί ακόμη και σε ψεκασμούς.

Όταν ως κίνημα κάναμε ερωτήσεις για ελληνικές εφευρέσεις και καινοτομίες -όπως για τα αυτόνομα ρομποτικά οχήματα της ομάδας φοιτητών του Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης, για το αυτοκίνητο με υδρογόνο της ομάδας του Πολυτεχνείου Κρήτης, για το αεροπλάνο τύπου Stealth και για άλλα- οι απαντήσεις που λαμβάναμε ήταν τυπικές, χωρίς καμμία ουσία και νόημα.

Στην πράξη όλες αυτές οι εφευρέσεις και οι καινοτομίες μένουν τελείως αναξιοποίητες. Δεν βλέπουμε μέσα στο νομοσχέδιο να ενισχύονται όλα αυτά. Δεν βλέπουμε να γίνεται κάτι για την αξιοποίηση ενός τόσο σοβαρού και υπεύθυνου επιστημονικού δυναμικού. Δεν βλέπουμε στην πράξη την ενίσχυση της εφευρετικότητας και της επιστημονικής έρευνας των Ελλήνων επιστημόνων, ερευνητών και εφευρετών.

Ερευνητικές ομάδες υποχρεώθηκαν, αφότου έκαναν καινοτομίες και εφευρέσεις, να φύγουν στο εξωτερικό. Η πολιτεία διαχρονικά αδιαφόρησε για την έρευνα. Τα τελευταία χρόνια έχουν υποβαθμιστεί ακόμη και τα ερευνητικά ιδρύματα και έχουν μετατραπεί σε ιδρύματα υπό καθεστώς μη κυβερνητικών οργανώσεων. Δεν νοείται να μην τα αξιοποιούμε ως χώρα.

Είναι πολλές και οι νέες εφευρέσεις και οι καινοτομίες που μπορεί να αξιοποιηθούν. Το επαναλαμβάνουμε για μια ακόμη φορά. Δεν βλέπουμε, όμως, το παρόν νομοσχέδιο να χαράζει το μείς όσον αφορά τις νέες εφευρέσεις, όσον αφορά την πρακτική αξιοποίησή τους προς όφελος της πατρίδας.

Εμείς το λέμε και το επιστημαίνουμε για μία ακόμη φορά ότι η έρευνα, η τεχνολογική ανάπτυξη και, κυρίως, η παιδεία είναι και πρέπει να είναι δημόσιο αγαθό.

Οφείλουμε να παραδεχθούμε ότι είναι μία από τις σπάνιες φορές που η Κυβέρνηση έφερε με τη σωστή σχετικά διαδικασία το νομοσχέδιο για ψήφιση στη Βουλή. Ενώ τη χρονική διάρκεια και την έγκαιρη κατάθεση των τροπολογιών, προς το παρόν τουλάχιστον. Θα δούμε τι θα γίνει μέχρι το τέλος.

Βεβαίως, οι οικονομικές εξελίξεις είναι ραγδαίες και η εφαρμογή νομοσχεδίων είναι σε άμεση συνάρτηση με τις οικονομικές απαιτήσεις των τοκογλύφων, που έχουν έμμεσες επιπτώσεις σε καίριους τομείς, όπως είναι αυτός που αφορά το Υπουργείο Παιδείας. Χαρακτηριστική είναι και η περίπτωση της δήλωσης των πρυτάνεων, που αναφέρουν ότι θα κλείσουν τα ΑΕΙ το 2015, αν δεν υπάρξει χρηματοδότηση, πόσω μάλλον τα ερευνητικά κέντρα.

Φυσικά, την ευθύνη για την κατάντια των ανώτερων και των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων έχουν όλοι οι προκάτοχοί σας, όλοι όσοι εργάστηκαν συστημικά και πέτυχαν τη διάλυση του συγκεκριμένου χώρου. Βαρύτατες ευθύνες, επίσης, έχουν και οι πρυτάνεοι και οι καθηγητές. Όχι, όλοι, βέβαια, αλλά πάρα πολλοί απ' αυτούς.

Συνεπώς αναμένουμε μετά τις σαφείς και ρητές εντολές της τρόικας νέες περικοπές σε βάρος εργαζομένων στα ερευνητικά κέντρα, στα πανεπιστήμια και σε ό,τι σχετίζεται με το Υπουργείο Παιδείας.

Αδιαμφισβήτητα, κάποιες διατάξεις μπορεί να είναι θετικές. Όμως, η ακρόαση φορέων καταδεικνύει ότι το εν λόγω νομοσχέδιο θα προκαλέσει τεράστια προβλήματα στον τομέα της έρευνας, της τεχνολογικής ανάπτυξης και της καινοτομίας. Χαρακτηριστική είναι η θέση του Συλλόγου Εργαζομένων «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ», ο οποίος τονίζει ότι οι συλλογικοί φορείς είναι αυτοί που μεταφέρουν συνολικά και αμερόληπτα τις θέσεις, την εμπειρία και τις αγωνίες του ερευνητικού χώρου.

Θα αναφέρουμε μερικές απ' αυτές. Λένε οι εργαζόμενοι ότι θα υπάρξει μία υποβάθμιση της αξίας και της ανεξαρτησίας των εργαζομένων στον χώρο της έρευνας. Απειλούνται βασικά εργασιακά δικαιώματα και δίνεται η δυνατότητα άμεσης μείωσης του προσωπικού των ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων. Υπάρχει μία διαρκής μισθολογική αβεβαιότητα. Απαξιώνονται οι εθνικές ερευνητικές δομές.

Δεν θεσμοθετείται σαφές πλαίσιο, το οποίο να διασφαλίζει την τακτική δημόσια χρηματοδότηση. Καταργούνται ουσιαστικοί θεσμοί, όπως αυτός των υποτροφιών. Δεν λύνονται τα προβλήματα της γραφειοκρατίας, αλλά αντίθετα διαιωνίζονται παθογενείες του συστήματος με την αύξηση αδιαφανών διαδικασιών στην διοίκηση, χωρίς καν τη διασφάλιση δημοσιονομικού ελέγχου.

Επίσης, τα ερευνητικά κέντρα χάνουν την ερευνητική και διοικητική τους ανεξαρτησία, δημιουργούνται πελατειακές σχέσεις και επιβάλλονται συγκεκριμένοι ερευνητικοί και αναπτυξιακοί περιορισμοί, με αποτέλεσμα τελικά να πλήττεται η έρευνα ως δημόσιο αγαθό.

Καταγράφουμε, βέβαια, και τις απόψεις της Πανελληνίας Ένωσης Καθηγητών Πληροφορικής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης αλλά και άλλων φορέων, που τονίζουν και κάποια θετικά σημεία.

Με αυτές τις σκέψεις και επιφυλασσόμενοι για τις τροπολογίες αύριο, καταψήφισουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει η ειδική αγορήτρια της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Ρεπούση.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το σχέδιο νόμου για την έρευνα και την καινοτομία εν μέσω πάμπολλων τροπολογιών, υποργικών και βουλευτικών.

Θα αφήσουμε για αύριο τα σχόλιά μας για τις τροπολογίες, για να ασχοληθούμε σήμερα με το προτεινόμενο νομοσχέδιο.

Για μας, τη Δημοκρατική Αριστερά, η έρευνα και η καινοτομία αποτελούν τους βασικούς τομείς, στους οποίους η επένδυση είναι στρατηγική επιλογή εξόδου από την κρίση και ταυτόχρονα επιλογή ανάπτυξης.

Δεν είναι τυχαίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι αναπτυγμένες χώρες παρουσιάζουν υψηλό δείκτη επένδυσης στην έρευνα. Για να μιλήσω για την Ευρώπη μόνο, της οποίας ο μέσος όρος κινείται περίπου στο 2,5% του ΑΕΠ με πρωτοπόρες τις βόρειες χώρες, η χώρα μας βρίσκεται στην εικοστή τέταρτη θέση, με 0,78% του ΑΕΠ. Αυτό το ποσοστό ήταν μικρότερο και ανέβηκε γιατί κατέβηκε το ΑΕΠ, όχι γιατί αυξήθηκε η έρευνα.

Η ισχνή επένδυση στην έρευνα στη χώρα μας έρχεται σήμερα να συμπληρωθεί με ένα νέο θεσμικό πλαίσιο, που αντικαθιστά αυτό που είχε θεσπίσει ο ν. 1514/1984. Θα περιμέναμε το νέο σχέδιο νόμου που φέρνει η Κυβέρνηση να είναι μια θεσμική βελτίωση της υφιστάμενης κατάστασης του ερευνητικού ιστού της χώρας.

Ωστόσο, κατά την κρίση μας, το παρόν σχέδιο νόμου δεν αποτελεί θεσμική βελτίωση. Αντίθετα, αποσυναρμολογεί τον καταστατικό χάρτη θεμελίωσης του σύγχρονου ερευνητικού συστήματος της χώρας καθώς και της ακαδημαϊκότητας του συστήματος, αυτού που οφείλει να έχει ένα δημόσιο ερευνητικό σύστημα. Τι θα ήταν για μας θεσμική βελτίωση;

Πρώτον, θα ήταν η διαμόρφωση ενός ενιαίου χώρου τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και έρευνας. Στη χώρα μας, παρά τα βήματα που έχουν γίνει για τις συνέργειες, οι δύο χώροι παραμένουν βασιικά διαχωρισμένοι, με αποτέλεσμα την απώλεια των ωφελειών, τον κατακερματισμό των δυνάμεων, τη διάσπαση του ανθρώπινου ερευνητικού δυναμικού και εν τέλει τις παράλληλες ερευνητικές διαδρομές των δύο χώρων.

Στο σημείο αυτό θα πω για τους συναδέλφους ότι τα πανεπιστημιακά ιδρύματα έχουν δικά τους ερευνητικά κέντρα, τα λεγόμενα ΕΠΙ -Ερευνητικά Πανεπιστημιακά Ινστιτούτα- τα οποία διεξάγουν έρευνα, η οποία πολλές φορές είναι άγνωστη στα ερευνητικά κέντρα και στα ινστιτούτα της ΓΓΕΤ. Και τούμπαλιν. Πολλές φορές, τα πορίσματα της έρευνας που διεξάγεται στα ερευνητικά κέντρα της ΓΓΕΤ και στα ερευνητικά ινστιτούτα δεν είναι αξιοποίησιμα από τα ΕΠΙ και τη διδασκαλία που οφείλει να βασίζεται στην έρευνα.

Επίσης, θα δώσω ένα παράδειγμα για το τι σημαίνουν οι παράλληλες διαδρομές εκπαίδευσης και έρευνας. Θα αναφερθώ στις μελέτες της PISA, που είναι έγκυρες σε ό,τι αφορά τα μαθησιακά αποτελέσματα. Το βασικό πρόβλημα που δείχνουν οι μελέτες αυτές για τη χώρα μας είναι ότι το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα στηρίζεται σε αδρανείς γνώσεις.

Αυτό είναι αποτέλεσμα πολιτικής και ιδεολογίας. Ταυτόχρονα, όμως, είναι και αποτέλεσμα της έλλειψης επικαιροποίησης των γνώσεων αυτών στη βάση των ερευνών που διεξάγονται στη χώρα μας.

Θεσμική βελτίωση για εμάς θα ήταν, πρώτον, το σχέδιο νόμου να φτιάχνει έναν πραγματικό ενιαίο χώρο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και έρευνας. Και δεν το κάνει.

Το δεύτερο που θα έπρεπε να κάνει είναι να αναδιαρθρώνει

τον ερευνητικό ιστό της χώρας, έτσι ώστε να περιλαμβάνει το σύνολο των ερευνητικών κέντρων σε έναν ενιαίο ερευνητικό φορέα.

Αυτήν τη στιγμή έχουμε έναν κατακερματισμένο δημόσιο ερευνητικό ιστό, έχουμε ερευνητικά κέντρα που υπάγονται στη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας – η οποία είναι η Γενική Γραμματεία του Υπουργείου Παιδείας – ερευνητικά κέντρα που είναι στο Υπουργείο Παιδείας, χωρίς να είναι στη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας και μια σειρά από Υπουργεία που έχουν δικά τους ερευνητικά κέντρα.

Αυτό το σχέδιο νόμου φτιάχνει ένα συντονιστικό όργανο. Ωστόσο, δεν επιχειρεί την τομή. Δηλαδή, όλα τα ερευνητικά κέντρα και ιδρύματα θα είναι υπό τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας. Για να μην πω ότι ενδεχομένως θα μας χρειαζόταν και ένα υπουργείο έρευνας και τεχνολογίας, αν ήμασταν μία χώρα με σημαντική θεσμική και οικονομική επένδυση στην έρευνα. Το σχέδιο νόμου διατηρεί αυτόν τον κατακερματισμό. Φτιάχνει ένα συντονιστικό όργανο, ωστόσο παραμένουν διακριτοί οι χώροι.

Τι θα ήταν, επίσης, για εμάς θεσμική βελτίωση; Θα ήταν η ενίσχυση του δημόσιου ερευνητικού συστήματος, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η θέση της χώρας μας στη δημιουργία της κοινωνίας της γνώσης του 21^{ου} αιώνα. Αυτός ο στόχος, της συμμετοχής της χώρας μας στην κοινωνία της γνώσης του 21^{ου} αιώνα, είναι πρωτίστως υπόθεση δημόσιων πολιτικών. Απαιτούνται μεγάλες δημόσιες επενδύσεις, εθνικού και ευρωπαϊκού επιπέδου, προκειμένου να εξασφαλιστεί η πρόσβαση σε όλους τους πολίτες του βασικού κοινωνικού αγαθού της γνώσης, που παράγεται μέσα από την έρευνα και διαχέεται βασικά μέσα από την εκπαίδευση.

Δεν είναι θέμα δημόσιων πολιτικών η εκπαίδευση στο πλαίσιο ενός εθνικού κράτους, όπως είναι η Ελλάδα και άλλα ευρωπαϊκά κράτη; Γιατί να μην είναι θέμα δημόσιων πολιτικών η έρευνα, η οποία είναι τροφοδότης της γνώσης; Ποια είναι η θέση του ιδιωτικού τομέα σε αυτό το σύστημα του δημόσιου ερευνητικού ιστού;

Ξέρετε ότι στη Δημοκρατική Αριστερά δεν δαιμονοποιούμε τον ρόλο του ιδιωτικού τομέα. Στη ΔΗΜΑΡ πιστεύουμε ότι η μετουσίωση της γνώσης, που παράγεται μέσα από την έρευνα, σε πολύτιμο αγαθό κοινωνικά και οικονομικά απαιτεί την ενεργό συμμετοχή των δυνάμεων της παραγωγής, αρκεί οι δυνάμεις αυτές να είναι σε θέση να διαχειριστούν τα ερευνητικά αποτελέσματά σε ένα περιβάλλον που είναι αντικειμενικά αρκετά πιο σύνθετο από αυτό του ερευνητικού εργαστηρίου.

Πολλές φορές ενοχοποιείται το δημόσιο ερευνητικό ινστιτούτο ή κέντρο για τη μη σύνδεσή του με τις δυνάμεις της παραγωγής. Η αλήθεια είναι ότι έχουμε μία δομική αδυναμία στην ελληνική κοινωνία, η οποία σχετίζεται με έναν χαμηλό βαθμό αλληλεπίδρασης του εκπαιδευτικού και ερευνητικού συστήματος με τον παραγωγικό τομέα. Αυτό, όμως, δεν λύνεται με το να κάνουμε τα ερευνητικά ινστιτούτα και τα ερευνητικά κέντρα επιχειρήσεις. Αυτά είναι δημόσια ερευνητικά κέντρα, που οφείλουν να κάνουν συμπράξεις με τον ιδιωτικό τομέα, πρωτόκολλα συνεργασίας, προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος.

Ο ένας, λοιπόν, ρόλος είναι συμπληρωματικός του άλλου και δεν τείνει να τον υποκαταστήσει. Δεν θέλουμε υποκατάσταση του ρόλου του δημόσιου τομέα από τον ιδιωτικό τομέα.

Είμαστε, λοιπόν, υπέρ των πρωτοκόλλων συνεργασίας κατά τρόπο που να διασφαλίζεται το αμοιβαίο όφελος ανάμεσα στο ερευνητικό κέντρο-ινστιτούτο και στον ιδιωτικό τομέα.

Αντί αυτών –είπα τρία, τέσσερα βασικά πράγματα που κατά την άποψή μας θα βελτίωναν θεσμικά το υφιστάμενο πλαίσιο λειτουργίας της έρευνας– το σχέδιο νόμου που φέρνει σήμερα η Κυβέρνηση στη Βουλή αποδομεί το ερευνητικό σύστημα, δημιουργώντας νέα ερευνητικά κέντρα και ινστιτούτα ειδικού σκοπού και συγκεκριμένου χρονικού ορίζοντα, διάφορες ΜΚΟ και εταιρείες που δεν θα έχουν υποχρεωτικά ως κύριο σκοπό την επιστημονική και τεχνολογική έρευνα.

Ενώ, λοιπόν, έχουμε ινστιτούτα και ερευνητικά κέντρα που υπάγονται στη ΓΓΕΤ και αξιολογούνται μέσα από πολύ αυστηρές διαδικασίες αξιολόγησης και μέχρι τώρα έχουν πετύχει πολύ σημαντικά αποτελέσματα στον τομέα αυτόν, ταυτόχρονα δημιουρ-

γείται ένα παράλληλο σύστημα ερευνητικών φορέων –δεν είναι αποκλειστικά ερευνητικοί– οι οποίοι προβλέπεται να εντάσσονται στο Εθνικό Μητρώο Ερευνητικών Οργανισμών με απόφαση του γενικού γραμματέα.

Οι φορείς αυτοί προβλέπεται ότι θα μπορούν να διενεργούν έρευνα με δημόσια χρηματοδότηση, χωρίς τις αναγκαίες διαδικασίες αξιολόγησης, στις οποίες οφείλουν να ανταποκρίνονται τα ερευνητικά κέντρα που εποπτεύονται από τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας.

Οι κυβερνητικές πολιτικές από το 1974 και εξής υποβάθμισαν κατά την άποψή μας, την τριτοβάθμια εκπαίδευση της χώρας, δημιουργώντας σε κάθε αστικό κέντρο πανεπιστήμιο και σε κάθε κωμόπολη ένα ΤΕΙ. Διαμόρφωσαν έτσι έναν πανεπιστημιακό χάρτη μοναδικό στον κόσμο. Δεν υπάρχει πουθενά αλλού αυτό που έχουμε στην Ελλάδα.

Αντί των πανεπιστημιακών *campus*, με βιβλιοθήκες και εργαστήρια, στεγάσατε σε πολυκατοικίες και μαγαζιά πανεπιστημιακά τμήματα και τεχνολογικά ιδρύματα. Αυτήν την κατάσταση δεν μπορείτε σήμερα να τη συμμαζέψετε, ακριβώς γιατί όλη η λογική της διαμόρφωσης του χάρτη της πανεπιστημιακής και τεχνολογικής εκπαίδευσης είναι πελατειακή.

Τι θέλετε να κάνετε τώρα με την έρευνα; Να κάνετε το ίδιο; Δηλαδή, έτσι όπως σπείρατε σε όλη την ελληνική επικράτεια κι ένα πανεπιστημιακό τμήμα ή ένα τεχνολογικό ίδρυμα, θα κάνετε το ίδιο και με τα ερευνητικά κέντρα; Θα βάλατε δίπλα στο «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟ» τη Θεολογική Ακαδημία του Βόλου ή το ερευνητικό κέντρο «MUHAMMAD ALI»; Σε ποια λογική υπακούει αυτή η επιλογή;

Ένα δεύτερο, κατά την άποψή μας, απόηχο αυτού του σχεδίου νόμου είναι ότι συνδέει άρρηκτα την έρευνα με την καινοτομία. Με αυτήν τη σύνδεση υποτιμά τόσο τη βασική έρευνα γενικά, όσο και την έρευνα στις κοινωνικές και ανθρωπιστικές επιστήμες.

Η καινοτομία είναι μερικές φορές η απόληξη μίας ερευνητικής δραστηριότητας και γίνεται η βάση για την παραγωγή νέων προϊόντων, υπηρεσιών και μεθόδων και από τον δημόσιο και από τον ιδιωτικό τομέα. Ωστόσο, η καινοτομία δεν είναι γραμμικά συνδεδεμένη με την έρευνα. Οι έρευνες δεν καταλήγουν πάντοτε σε καινοτομίες.

Κατά συνέπεια, δεν μπορείτε να βλέπετε την έρευνα –βασική και εφαρμοσμένη– μόνο μέσα από το πρίσμα της καινοτομίας. Η καινοτομία είναι ένας κλάδος, η σύνδεση αυτή. Τι θέλουμε; Θέλουμε καλή ποιοτική έρευνα. Θέλουμε έρευνα η οποία να αξιολογείται στη βάση της ποιότητάς της. Θέλουμε καλή, ποιοτική βασική και εφαρμοσμένη έρευνα, που παράγει νέα γνώση, η οποία διαχέεται στην κοινωνία μέσω της εκπαίδευσης και αξιοποιείται κατά περίπτωση από τις δυνάμεις της παραγωγής. Αυτό το είδος της έρευνας θέλουμε και δεν είναι αυτή που φωτογραφίζεται στο σχέδιο νόμου.

Εξάλλου, σύγχρονες μελέτες έχουν δείξει τη σύνδεση που υπάρχει ανάμεσα στις ανθρωπιστικές και τις θετικές επιστήμες. Ακόμη, λοιπόν, και εάν έχουμε μία έρευνα στις ανθρωπιστικές επιστήμες, αυτή μπορεί να είναι πολύτιμη για το σχεδιασμό πολιτικών, μεθόδων και προϊόντων από τη μεριά των θετικών επιστημών. Δεν μπορούμε να έχουμε πάντοτε στο περιθώριο τις κοινωνικές και ανθρωπιστικές επιστήμες.

Σας το είπα και στην επιτροπή, κύριε Υπουργέ και κύριε Γενικέ, ότι αυτό το σχέδιο νόμου φωτογραφίζει αποκλειστικά την έρευνα εκτός ανθρωπιστικών και κοινωνικών επιστημών.

Σας κάλεσα να μας δώσετε και τα στοιχεία της ΓΓΕΤ όσον αφορά το ποσοστό χρηματοδότησης ανάμεσα σε αυτές τις δύο μεγάλες κατηγορίες επιστημών. Τυχαίνει να τα ξέρω τα στοιχεία και είναι απογοητευτικά.

Κάνετε ένα νέο σχέδιο νόμου. Ενισχύστε αυτόν τον τομέα στον οποίο υπολείπεται η χώρα μας, ενώ η κληρονομιά της είναι αντίστοιχη.

Τρίτον, θεωρούμε απαραίτητη τη διασφάλιση των οργανικών θέσεων και του εργασιακού καθεστώτος του προσωπικού ανά κατηγορία. Ο Υπουργός έκανε κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες, όπως μας είπε, εγγυώνται τη διασφάλιση αυτού του εργασιακού καθεστώτος. Θέλουμε να τις μελετήσουμε προσε-

κτικά για να τοποθετηθούμε...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ξέχασα και μία που είναι στην επόμενη σελίδα για το υφιστάμενο προσωπικό, που είναι ακριβώς η ίδια ρύθμιση.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Ωραία, για το υφιστάμενο προσωπικό. Θεωρούμε απαραίτητη τη διασφάλιση των εργασιακών σχέσεων του προσωπικού ανά κατηγορία, δηλαδή όλες τις κατηγορίες, και των διοικητικών υπαλλήλων κ.λπ..

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όλες τις κατηγορίες.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Αυτό που κάνετε είναι θετικό. Θα το μελετήσουμε και θα συμφωνήσουμε σε αυτό.

Όσον αφορά τις τροπολογίες και τα άρθρα, θα τοποθετηθούμε στην αυριανή συνεδρίαση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για λίγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ούτε τριάντα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Απευθυνόμενος στην κ. Φωτίου, παρέλειψα να διαβάσω κάτι. Θα το διαβάσω τώρα, απευθυνόμενος στην κ. Ρεπούση, η οποία πρότρε -και πολύ σωστά- αν η διασφάλιση αυτή αφορά τους πάντες.

Κυρία Ρεπούση, θέλω να διαβάσω τρεις σειρές από τις νομοτεχνικές βελτιώσεις που στείλαμε στις 3 το μεσημέρι. «Το ήδη υπηρετούν προσωπικό (ερευνητές, ΕΛΕ, επιστημονικό, τεχνικό και βοηθητικό προσωπικό και διοικητικοί υπάλληλοι) των υφιστάμενων ερευνητικών κέντρων που εποπτεύονται από την ΓΓΕΤ διατηρεί την ίδια σχέση εργασίας και τη θέση την οποία κατέχει κατά τη δημοσίευση του παρόντος.».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει η κ. Διαμάντω Μανωλάκου, ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Η έρευνα είναι ένας σημαντικός τομέας που έχει δυνατότητες συμβολής στην προοπτική της οικοδόμησης μιας νέας κοινωνίας, στην οποία εργασία και επιστήμη θα έχουν απαλλαγή από τα βαριά δεσμά των καπιταλιστικών σχέσεων και θα αποσκοπούν στην εξύψωση της λαϊκής ευημερίας, την ικανοποίηση των σύγχρονων διευρυνμένων λαϊκών αναγκών.

Σε έναν τέτοιο προσανατολισμό η έρευνα θα είναι κοινωνική ανάγκη και θα απελευθερώσει παραγωγικές δυνατότητες του ανθρώπου. Δεν μπορεί, όμως, ποτέ να αναπτυχθεί σε αυτήν την κατεύθυνση στο πλαίσιο της επιχειρηματικότητας και του ανταγωνισμού που ισχύει σήμερα, γιατί είναι στην εξυπηρέτηση των στρατηγικών συμφερόντων της αστικής τάξης.

Ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής χρειάζεται την επιστήμη και την έρευνα -και κατ' επέκταση και τους επιστήμονες και τους ερευνητές- για να ανοίγει δρόμους κυρίως στην ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία του κεφαλαίου.

Επειδή το κίνητρο της καπιταλιστικής οικονομίας είναι το κέρδος, δυστυχώς η επιστήμη -το έργο, η διδασκαλία, η παραγωγή νέας γνώσης από τους επιστήμονες και ερευνητές- αν και έχει ως έναν βαθμό αντικειμενικό προοδευτικό στοιχείο, τελικά υποτάσσεται στα κελεύσματα των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων και του ανταγωνισμού. Αυτό δεν είναι δαιμονοποίηση, αλλά η πραγματικότητα. Γι' αυτό έχει φέρει σε δεινή κατάσταση χρόνια τώρα σειρά ερευνητικών κέντρων με εργαλείο τη λειψή χρηματοδότηση.

Αυτό εντείνεται στο σημερινό νομοσχέδιο, ωθώντας τους ερευνητές στην αναζήτηση χρηματοδότησης, έτσι ώστε να δέονται με επιχειρηματικούς ομίλους, περιορίζοντας το φάσμα της έρευνας με βάση τις επιδιώξεις των ερευνητών και εξαρτώντας τα ίδια τα αποτελέσματα της ερευνητικής δουλειάς τους από το αν αποκομίζει ή όχι οφέλη για τους ιδιώτες- χορηγούς, με δραματικές συνέπειες και ως προς την ίδια την ποιότητα της παραγόμενης έρευνας.

Εξάλλου η στρατηγική «ΕΥΡΩΠΗ 2020» έχει την εξειδίκευση

της και στον τομέα της έρευνας, γεγονός που συνδέει πιο άμεσα την ερευνητική δραστηριότητα των πανεπιστημίων και των ερευνητικών κέντρων με τα μονοπώλια και τις στοχεύσεις τους.

Η δημιουργία του ευρωπαϊκού χώρου έρευνας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα συγχρηματοδοτούμενα ερευνητικά προγράμματα του ΕΣΠΑ, κατευθύνουν απόλυτα την έρευνα βαθύτερα προς την ιδιωτικοοικονομική λειτουργία, υποβαθμίζοντας εκείνο το κομμάτι της βασικής έρευνας που δεν είναι αποδοτικό για το κεφάλαιο.

Τελικά, χρηματοδοτούνται ερευνητικές διαδικασίες ανάλογα με το κατά πόσο είναι εμπορικά εκμεταλλεύσιμα τα αποτελέσματά τους, δηλαδή κατά πόσο κατοχυρώνονται τα ερευνητικά αποτελέσματα με πατέντες και εμπορικά σήματα, εξυπηρετώντας τις ανάγκες των μονοπωλίων και την ανάγκη διευρυμένης αναπαραγωγής του κεφαλαίου. Γι' αυτό η απάντηση στο ερώτημα: «Έρευνα από ποιον και για ποιον;» είναι θεμελιακής σημασίας για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Φυσικά, έρευνα και ανάπτυξη συνδέονται. Όμως, το ερώτημα είναι το εξής: Έρευνα και ανάπτυξη για τα μονοπώλια και την εξουσία τους, όπως προωθούν η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Κυβέρνηση και τα κόμματα που υποκλίνονται και προσκυνούν την Ευρωπαϊκή Ένωση κι ως βγάζουν επαναστατικές κορόνες ή για την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών;

Η Κυβέρνηση με την Αξιωματική Αντιπολίτευση και τα άλλα αστικά κόμματα διατυπώνουν και αναπαράγουν, με διαφορετικό τρόπο, το γνωστό ιδεολόγημα ότι, για να μπορέσει η χώρα να ανακάμψει από την κρίση, πρέπει να προσαρμοστεί στις συνθήκες του παγκόσμιου ανταγωνισμού και να κινητοποιήσει -όπως λέγεται και στην αιτιολογική έκθεση- το ανθρώπινο κεφάλαιο, το γνωστικό κεφάλαιο και τη δημιουργικότητα.

Σε αυτήν τη βάση η έρευνα αναδεικνύεται ως σημαντικός μοχλός ανάπτυξης για την αντιμετώπιση του κρατικού χρέους και την καταπολέμηση της ανεργίας.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, με αυτό το νομοσχέδιο σπρώχνει τους ερευνητικούς φορείς, με εργαλείο την αποδέσμευση από την Ενταία Αρχή Πληρωμών, να αναζητούν με ίδια μέσα οικονομικούς πόρους, εξωθώντας τους έτσι στην ανάπτυξη συμπράξεων με επιχειρηματικούς φορείς, ενώ με άλλη ρύθμιση απελευθερώνεται πλήρως η οικονομική δραστηριότητα των ερευνητικών φορέων που είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Αυτό εσείς το ονομάζετε ευελιξία!

Ταυτόχρονα, αναδιοργανώνονται δομές και υπηρεσίες του κράτους, με επίκεντρο τη λειτουργία της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας, για να εξυπηρετηθεί μεγαλύτερη συμμετοχή δραστηριοτήτων ΕΤΑΚ στην ενίσχυση ανταγωνιστικότητας και κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, θα ενισχύσει τις αρνητικές εξελίξεις που βιώνουν οι εργαζόμενοι όλα αυτά τα χρόνια, δηλαδή σε χειρότερο προσανατολισμό, αφού ανοίγει ο δρόμος για νέες συγχυσεις, καταργήσεις ερευνητικών κέντρων, εργασιών και ινστιτούτων, για την αλλαγή του καθεστώτος των ερευνητικών κέντρων που είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου σε ιδιωτικό δικαίου.

Για όλα αυτά θα αρκεί ένα προεδρικό διάταγμα και υπουργικές αποφάσεις, καθορίζοντας σημαντικά ζητήματα. Και ζητάτε να σας εξουσιοδοτήσουμε με λευκή επιταγή, προωθώντας ταυτόχρονα και τις ελαστικές σχέσεις εργασίας. Σας πληροφορούμε ότι εμείς δεν θα το κάνουμε.

Το κυριότερο, όμως, είναι ότι δεν διασφαλίζεται η πλήρης κάλυψη των λειτουργικών εξόδων των ερευνητικών κέντρων, ενώ συνολικά η ροή της χρηματοδότησης συνδέεται με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης, δηλαδή με την αποτελεσματικότερη προώθηση των κατευθύνσεων ενίσχυσης της επιχειρηματικής δραστηριότητας. Αυτό θα είναι το κριτήριο, δηλαδή η εξυπηρέτηση της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου, υπονομεύοντας κάθε δυνατότητα φιλολαϊκής ανάπτυξης. Γι' αυτό η κατάσταση που βιώνουν σήμερα οι εργαζόμενοι ερευνητές χαρακτηρίζεται από εργασιακή ανασφάλεια. Είναι το αποτέλεσμα της στρατηγικής επιλογής σας.

Μπορεί να δείχνετε ότι ανησυχείτε για τη φυγή επιστημόνων στο εξωτερικό, την ώρα που η πολιτικές σας επιλογές αυτό ενι-

σχύνουν και οξύνουν τα προβλήματα στον νέο επιστήμονα, αφού η συνέχεια στο ερευνητικό έργο εξαρτάται απόλυτα από το αν θα βρει κάποια σύμβαση στο πλαίσιο ενός ερευνητικού προγράμματος για να πληρώνεται, όταν το ίδιο το αντικείμενο της έρευνάς του καθορίζεται στη βάση των σχεδιασμών και των προτεραιοτήτων των φορέων -κράτος, Ευρωπαϊκή Ένωση, επιχειρήσεις- που προκηρύσσουν τα διάφορα ερευνητικά προγράμματα, όταν ακόμα η θητεία στο εξωτερικό θεωρείται απαραίτητο προσόν για όποιον σκέφτεται την ακαδημαϊκή προοπτική και όταν, σε τελική ανάλυση, η κινητικότητα είναι η αιχμή της ευρωενωσιακής στρατηγικής για το ερευνητικό δυναμικό και οι συνέπειές της ισχύουν ως έναν βαθμό, ανεξάρτητα, αν θέλετε, και από τη φάση στην οποία βρίσκεται η κάθε καπιταλιστική οικονομία.

Είναι, λοιπόν, κοροϊδία και πρόκληση να εμφανίζονται διάφοροι και να λένε ότι αγωνιούν για το φαινόμενο της φυγής των νέων επιστημόνων, αλλά και των προβλημάτων που υπάρχουν.

Με το νομοσχέδιο, βεβαίως, επιχειρείτε ορισμένες βασικές παρεμβάσεις σε ό,τι αφορά κυρίως την προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων στην έρευνα, την τεχνολογία και την καινοτομία. Η ουσία είναι η ενίσχυση της εμπορευματοποίησης της έρευνας και η πιο στενή σύνδεση με τις επιχειρήσεις. Η έμφαση που δίνεται σε αυτήν τη διάσταση αφορά βεβαίως την αγωνία και της αστικής τάξης να αντιμετωπιστούν οι δυσκολίες μεταφοράς των αποτελεσμάτων της παραγόμενης ακαδημαϊκής έρευνας στην αγορά για να έχει κερδοφορία. Ο στόχος είναι σαφής: να λειτουργούν ερευνητικοί φορείς με όρους επιχειρηματικής μονάδας.

Με λιτό και ουσιαστικό τρόπο το διατυπώνει ο Σύλλογος Ερευνητών ΕΛΚΕΘΕ στο δελτίο Τύπου που έδωσε στις 20 Νοέμβρη, που καταθέτουμε στα Πρακτικά, όπου λέει -διαβάζω κατά λέξη- τα εξής: «Ο προφανής στόχος του νομοσχεδίου είναι η μετατροπή εν πολλοίς των ερευνητικών φορέων σε αυτοχρηματοδοτούμενους οργανισμούς, που, προκειμένου να εξασφαλίζουν τα προς το ζην, θα είναι αναγκασμένοι να εκποιούν τα ερευνητικά τους αποτελέσματα, τις υποδομές τους, αλλά και την ακίνητη και κινητή περιουσία τους».

Τα ίδια εκφράζουν με ανακοινώσεις και ψηφίσματα και η Ένωση Ελλήνων Ερευνητών και ο Σύλλογος Ερευνητών «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ» και αυτό είναι θετικό.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Διαμάντω Μανωλάκου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εμείς επί της αρχής όχι μόνο καταψηφίζουμε, αλλά ζητούμε και την απόσυρσή του και ξεκαθαρίζουμε ότι ζητούμε απόσυρση όχι γιατί συμφωνούμε με την υπάρχουσα κακή κατάσταση που οδηγεί στη σημερινή χειρότερη ούτε γιατί θα έρθει η επόμενη κυβέρνηση-σωτήρας, που συμφωνεί και αποδέχεται το αντιδραστικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την έρευνα και το «HORIZON 2020», που μόνο τα συμφέροντα των μονοπωλίων εξυπηρετεί.

Για εμάς η παραγωγή νέας γνώσης είναι κοινωνικό προϊόν και σαν τέτοιο ανήκει σε όλους. Ζητούμε την απόσυρση, για να κερδηθεί χρόνος στην οργάνωση του αγώνα τόσο για το καθημερινό όσο και για την προοπτική, που θα δίνει οριστική λύση υπέρ του λαού, διεκδικώντας τη γενναία χρηματοδότηση της έρευνας από τον κρατικό προϋπολογισμό, ώστε να καλύπτονται με επάρκεια όλοι οι τομείς της και να συμμετέχει σε αυτήν το σύνολο των ανώτατων ιδρυμάτων και του διδακτικού τους προσωπικού.

Για το κόμμα μας είναι όρος η απαγκίστρωση της έρευνας από τους νόμους της ατομικής ιδιοκτησίας -πατέντες, εμπορικά σήματα κ.ά.-, ώστε να γίνει δυνατή η ελεύθερη, πλατιά διάδοση και αξιοποίηση των αποτελεσμάτων της για τη βελτίωση της ανθρωπίνης ζωής, η κατάργηση της δυνατότητας να δημιουργούνται εταιρείες εμπορικής εκμετάλλευσης ερευνητικών προϊόντων από πανεπιστήμια, ερευνητικά κέντρα ή από μέλη του επιστημονικού τους προσωπικού.

Για εμάς είναι κρίσιμο σήμερα να ενωθούν δυνάμεις, ριζοσπάστες ερευνητές και πανεπιστημιακοί εργαζόμενοι στα ερευνητικά κέντρα της χώρας, να συναντηθούν με το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα για το χτίσιμο μιας λαϊκής συμμαχίας με τα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Η ριζοσπαστική διάνοηση πρέπει να συμβάλει στη σύνδεση της επιστημονικής έρευνας με τις ανάγκες των καιρών, για έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης, φιλολαϊκό, με επίκεντρο τις ανάγκες των παραγωγών του πλούτου και όχι των μονοπωλίων.

Το κόμμα μας, μέσα από τις επεξεργασίες του, έχει αναδείξει τις πραγματικές δυνατότητες ανάπτυξης μίας άλλης εξουσίας, της λαϊκής εξουσίας, με μετατροπή των βασικών και συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής της ιδιοκτησίας του μεγάλου κεφαλαίου σε κοινωνική ιδιοκτησία. Ο επιστημονικά οργανωμένος σχεδιασμός και ο εργατικός έλεγχος είναι ο μόνος δρόμος της φιλολαϊκής ανάπτυξης βάσει των εγχώριων δυνατοτήτων.

Η έρευνα στον δρόμο ανάπτυξης για τον οποίο παλεύει το ΚΚΕ, είτε διεξάγεται στα πανεπιστήμια είτε στα ερευνητικά κέντρα και σε συνεργασία με τους κλαδικούς κρατικούς φορείς, μπορεί να συμβάλει καθοριστικά στην επιστημονική πρόβλεψη και στον σχεδιασμό για την ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών.

Έτσι, μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη της παραγωγής και στην αξιοποίηση πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας για τις ανάγκες της βιομηχανίας, για την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών της λαϊκής οικογένειας με -παραγωγή φθηνού ρεύματος και θέρμανσης-, στη βελτίωση της υγείας του λαού -με φθηνά φάρμακα και νέες θεραπείες-, στη μελέτη και αντιμετώπιση κοινωνικών φαινομένων και προβλημάτων, στη βελτίωση της ποιότητας της ζωής και των όρων διαβίωσης του εργαζόμενου λαού, με μέριμνα για το περιβάλλον, όπως και σε άλλα για μία σειρά από κλάδους.

Όλα αυτά προτείνονται στο πλαίσιο μίας σχεδιοποιημένης οικονομίας, με τα μέσα, τις υποδομές και τους πόρους στα χέρια του λαού και την οργάνωση της παραγωγής συνολικά, καθώς και της έρευνας στραμμένης στην κατεύθυνση της ικανοποίησης των λαϊκών αναγκών. Τότε θα είναι και ριζικά διαφορετική η ζωή και τα πράγματα για τους εργαζόμενους στην ερευνητική παραγωγή. Τότε η σταθερή εργασία θα εξασφαλίζει την απρόσκοπτη συνέχιση του ερευνητικού έργου. Θα ήταν επιτακτική ανάγκη, η οποία θα ικανοποιούνταν με τη συγκεντρωτική των προσπαθειών και του δυναμικού για την ολόπλευρη ενίσχυση της πρωτοπόρου ερευνητικής δραστηριότητας, ώστε με ταχείς ρυθμούς να ανεβαίνει το βιοτικό επίπεδο του λαού.

Εμείς ακούσαμε και συναντήσαμε αρκετούς εργαζόμενους στον χώρο της έρευνας. Τους καλούμε να απελευθερώσουν τις δυνατότητες της ερευνητικής δουλειάς. Καλούμε ιδιαίτερα τους νέους ερευνητές και τις νέες ερευνητρίες να συναντηθούν με το ταξικό εργατικό κίνημα και να συνδράμουν στην αναγκαιότητα της λαϊκής συμμαχίας, διεκδικώντας κατάργηση όλων των μορφών εμπορευματοποίησης της έρευνας, με μαζικές προκηρύξεις νέων θέσεων ερευνητών μόνιμης, πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, με κατάργηση των ελαστικών σχέσεων εργασίας, με μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων του διοικητικού και τεχνικού προσωπικού.

Επίσης, πρέπει όλοι οι υποψήφιοι διδάκτορες να ασφαρίζονται και να αμείβονται επαρκώς, σταθερά και αποκλειστικά από κρατικούς πόρους για όσο διάστημα εκπονούν τη διατριβή τους, ώστε να καλύπτουν τις σύγχρονες βασικές ανάγκες. Πρέπει να υπάρχει γενναία αύξηση των δημοσίων δαπανών για την έρευνα, με χρηματοδότηση των ερευνητικών ιδρυμάτων για την κάλυψη όλων των αναγκών της λειτουργίας τους.

Δίνοντας, λοιπόν, προοπτική σ' αυτόν τον καθημερινό αγώνα, όσο ανασυγκροτείται και επανακάμπτει το μαζικό κίνημα και στον χώρο των ερευνητών και όσο συνδέεται η οικονομία με την πολιτική, τόσο δυναμώνει η προοπτική για την αλλαγή τάξης στην εξουσία για να υπάρχει λαϊκή ευημερία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Γιοβανόπουλος, ειδικός αγορητής των Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα περνά έναν διαρκή οικονομικό χειμώνα. Δεν είναι, όμως, η απόγνωση, η κατάρρευση και η γενικευμένη απελπισία που έχει κατακλύσει αυτόν τον τόπο.

Πολύ περισσότερο είναι ο φόβος που έχει σπαρεί στον πλη-

θυσμό και δεν μπορεί να κοιτάξει το μέλλον του με καμμία ασφάλεια. Είναι αυτή η λεπίδα του φόβου που πηγαίνει από την ασφάλεια της ζωής του μέχρι χθες, στην απόλυτη ανασφάλεια του να δημιουργήσει οικογένεια, του να διατηρήσει τη θέση εργασίας του, του να μπορέσει να επιχειρήσει και να δημιουργήσει μια νέα παραγωγική μονάδα. Είναι η μετάβαση από τη βεβαιότητα μιας ήσυχης ζωής, που όλοι ζούσαμε μέχρι πρότινος, στην αβεβαιότητα του τι θα μας ξημερώσει αύριο.

Πώς έφτασαν, λοιπόν, οι Έλληνες να ζουν έτσι; Πώς έφτασαν οι Έλληνες να είναι μελαγχολικοί, να μην πιστεύουν στον εαυτό τους, να μην ξέρουν τι τους ξημερώνει;

Ήταν οι πολιτικές που εφαρμόστηκαν εκείνα τα χρόνια της ευμάρειας. Ήταν εκείνες οι πολιτικές των δύο συγκυβερνώντων κομμάτων που έφτασαν τα πράγματα μέχρι εδώ και ακόμα δεν έχουν εννοήσει ότι πρέπει να αλλάξουν ρότα. Κυρίως ήταν οι άνθρωποι οι οποίοι δεν μπόρεσαν να ξεφύγουν από την απληστία του χρήματος, από τη διαφθορά. Ήταν εκείνοι οι άνθρωποι, προφανώς φίλοι του Ζοζέ Σόκρατες, εκείνου του Πρωθυπουργού της Πορτογαλίας, που ήδη έγκλειστος το 2011 υπηρέτησε ως πρωθυπουργός και έφερε την τρόικα στη χώρα του. Είναι κάποιοι πολιτικοί του φίλοι εδώ μέσα.

Κάποιοι πρέπει να αντιληφθούν ότι έρχεται η ώρα να δουν την αλήθεια κατάματα και να πουν όσα πρέπει να πουν και να αποκαλύψουν. Με ψέματα δεν μπορεί να προχωρήσει αυτός ο τόπος και η ανάπτυξη δεν μπορεί να καταφτάσει ποτέ, ειδικά αν ακούει και τον ΣΥΡΙΖΑ με αυτές τις νεοαριστέρες ελπίδες που προσπαθεί να μοιράσει και που δυστυχώς δεν έχουν αντίκρισμα.

Δεν μας λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, ας πούμε, πού θα βρει τα χρήματα για να κάνει την κοινωνική πολιτική. Δεν μας λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, σε ένα τόσο κρίσιμο νομοσχέδιο σαν και αυτό, ποια είναι η θέση του απέναντι στην πρόκληση που λέγεται «έρευνα και τεχνολογία» και αν πρέπει κάποια στιγμή όντως να δημιουργηθεί –επιτέλους– ένα σχέδιο, για να ξέρουμε πώς προχωράει αυτή η χώρα.

Εμείς φταίγαμε που εμπιστευθήκαμε με τυφλό τρόπο τις ηγεσίες μας. Αδιαφορήσαμε για πολλά χρόνια. Ψηφίσαμε άκριτα. Σε αυτό το παγκόσμιο τσίρκο εξουσίας κάποιοι πολιτικοί παίζανε τον ρόλο του παλιάτσου και αντί να ακροβατήσουν έως θυσίας γι' αυτήν τη χώρα, δέχθηκαν να υπηρετούν ευλόγιστα οποιαδήποτε ξένη εντολή.

Όμως ηγεσία δεν είναι αυτό το πράγμα. Ηγεσία είναι να μπορείς να πείθεις ή να εμπνέεις τους πολλούς να ακολουθήσουν προς ένα κοινό όραμα.

Πείτε μου ποιοι ηγέτες ήταν αυτοί που έδωσαν όραμα και έπεισαν πραγματικά έναν λαό, ο οποίος ήταν κοιμισμένος, αποχαυνωμένος στα διακοποδόμια και στην ευμάρεια;

Σήμερα ακούγονται διάφορες λύσεις, κυρίως θόρυβος, για το πώς θα επιτευχθεί η επόμενη ημέρα. Ακούμε ας πούμε ότι ο τουρισμός θα είναι ο μεγάλος πυλώνας με τα είκοσι εκατομμύρια επισκέπτες. Ναί! Μιλούσα με έναν φίλο μου μηχανικό προχθές και μου έλεγε ότι τα είκοσι εκατομμύρια επισκέπτες άφησαν περίπου είκοσι εκατομμύρια βοθρολύματα πίσω τους και κάποιοι εδώ αυτόχθονες, ιθαγενείς τα περιμάζευαν αντί πινακίου φακής. Αυτός είναι ο τουρισμός που θέλουμε στη χώρα;

Ο τουρισμός μεταλλάχθηκε από ποιοτικός σε ποσοτικός. Να γίνουμε όλοι βαστάζοι, να μας πετάνε αύριο το μάρκο ή το ευρώ, αν τυχόν δεχθούμε καμμία βίαιη έξοδο από αυτό το νόμισμα! Δεν μπορούμε να γυρίσουμε ξανά στον ποιοτικό τουρισμό, εκεί που ανήκει αυτή η χώρα και σε αυτό που μπορεί να προσφέρει στον παγκόσμιο πολιτισμό, αν δεν το αποφασίσει μια πολιτική εξουσία.

Δέχθηκα πρόσφατα και μια εξαιρετική ανάλυση. Δοθέντος ότι υπάρχει αυτό το νομοσχέδιο της έρευνας και τεχνολογίας, νομίζω ότι θα πρέπει όλοι να ξανασκεφτούμε σοβαρά. Στις πάνω αιθούσες συζητείται ένας προϋπολογισμός. Ένας προϋπολογισμός ακόμη μιας βίαιης επίθεσης στη μεσαία τάξη. Δεν εννοείτε να καταλάβετε ότι τα πράγματα αλλάζουν. Πρέπει να πείσετε, αν θέλετε συναίνεση, κάποιοι.

Ήρθε ο κύριος Υπουργός. Θα πω ένα άλλο παράδειγμα. Και απευθυνόμενοι στον δάσκαλο του δικαίου.

Το νομοσχέδιο της δικαιοσύνης είναι η μεγαλύτερη ντροπή για τη χώρα, κύριε Υπουργέ!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ποιο νομοσχέδιο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Το νομοσχέδιο για τη δικαιοσύνη.

Και μιλάω για τις δικονομικές παρεμβάσεις με τις οποίες καταργείται ο μάρτυρας από την πολιτική δίκη και επιστρέφουμε σε μία έγγραφη διαδικασία, κατά την οποία δεν θα υπάρχει η αντιμετώπιση της προφορικότητας, δεν θα υπάρχει πια η μουσικότητα σαν συνθήκη και ο αμυνόμενος στον οποίο επιβλήθηκε κατάσχεση και πλειστηριασμός δεν θα μπορεί να έχει πλέον τρία δικονομικά στάδια αντίδρασης, αλλά μόνο ένα. Τι είναι αυτά τα πράγματα; Είναι μνημονιακή υποχρέωση αυτό; Τι πάτε να κάνετε στον κόσμο; Σας καλώ σαν δάσκαλο του δικαίου να τοποθετηθείτε! Βλέπω και τον κ. Παυλόπουλο! Τι πάτε να φέρετε στον κόσμο;

Για τις δικονομικές αλλαγές που θέλετε να κάνετε απεργεί ολος ο δικηγορικός κόσμος. Νομίζω ότι θα πρέπει να βρούμε με αξιοσύνη, όλοι μαζί, είναι ευκαιρία να βρούμε εκείνους τους πυλώνες που θα οδηγήσουν πράγματι στην ανάπτυξη της χώρας.

Προηγουμένως νομίζω ότι κάγχασε η κ. Φωτίου με ένα επιχείρημά μου και γι' αυτό θα ήθελα να απευθύνω ένα ρητορικό ερώτημα.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Όχι, δεν κάγχασα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Μίλησα με τον κ. Νίκο Λυγερό, έναν γεωστρατηγιστή που ασχολείται με την ΑΟΖ, και διάβασα στην επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στη Journal, στην Gazette, ότι στις 13 Νοεμβρίου 2014 ανακηρύχθηκαν τα είκοσι οικόπεδα της ελληνικής ΑΟΖ και μάλιστα πέρασαν με επίσημο τρόπο από τις ευρωπαϊκές επιτροπές.

Καταθέτω το σχετικό έγγραφο στα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ανακηρύχθηκαν είκοσι οικόπεδα, το άθροισμα του εμβαδού των οποίων είναι μεγαλύτερο από το εμβαδόν της Ελλάδας, συν την Κρήτη, συν τα νησιά, συν τη Ρόδο, συν την Κέρκυρα. Πρόκειται για μία ΑΟΖ, για μία αποκλειστική οικονομική ζώνη, η οποία θα φέρει περίπου μόνο στη Μεγαλόνησο της Κρήτης εκατό χιλιάδες θέσεις εργασίας. Το ρητορικό ερώτημα ήταν αν συμμετέχει ο ΣΥΡΙΖΑ, ο εν δυνάμει νέος εξουσιαστής αυτού του τόπου, στις διαπραγματεύσεις. Το αντιλαμβάνεστε; Χαίρομαι που είναι εδώ ο Παναγιώτης Κουρουμπλής, γιατί ξέρω ότι γνωρίζει το αντικείμενο.

Κάποιος άλλος από τον ΣΥΡΙΖΑ φροντίζει να μάθει, να αντιληφθεί και να μας πει γράμματα και αριθμούς; Αυτό είναι το διακύβευμα; Το αν θα είναι η ΓΓΕΤ αύριο ο αυτοκράτορας της έρευνας; Δεν θα δώσει λόγο; Δεν μπορούμε να του πάρουμε το κεφάλι; Ξέρετε, οι Αμερικάνοι λένε: «Όταν θέλεις να μη βρεθεί μία απόφαση, ανάθεσέ τη σε μία επιτροπή...». Ας πάρει, λοιπόν, την ευθύνη η ΓΓΕΤ και, αν δεν τα πάει καλά, τότε να δούμε πού θα δώσει λόγο.

Όμως, πράγματι η ΑΟΖ είναι μια ευκαιρία. Θα ασχοληθώ σήμερα με το αν το έκανε η Κυβέρνηση Σαμαρά; Ο τόπος είναι αυτός για τον οποίο θα πρέπει να νοιαστούμε. Η ΑΟΖ προχωράει και πρέπει να δούμε πώς συνδέεται με την έρευνα και την τεχνολογία. Πρέπει να δούμε πώς συνδέεται με την καινοτομία και την αριστεία. Πρέπει να δούμε πώς θα κρατήσουμε πίσω τα παιδιά του braindrain. Και υπάρχει τρόπος πια, γιατί δημιουργούνται μεταπτυχιακά στην Καβάλα, στη Θεσσαλονίκη, στον Πειραιά, στην Κρήτη, στα Χανιά. Πρέπει να κρατήσουμε τα παιδιά μας εδώ! Η έρευνα και η τεχνολογία είναι συνδεδεμένη με αυτό το προικισμένο κομμάτι της ελληνικής οικονομίας. Διότι ακούστε: Η ελληνική οικονομία βρίσκεται σε βαθιά καθοδική πορεία εδώ και πολλά χρόνια. Αυτή η καθοδική πορεία με τις αποφάσεις σας δυστυχώς το μόνο που μπορεί να πετύχει είναι να αναστείλει λίγο τον ρυθμό καθόδου. Χρειαζόμαστε εκείνη την καμπή, εκείνη τη στροφή, για να πάρουμε τα πάντα μας και για να εξοικονομήσουμε χρήματα για τη μεσαία τάξη.

Αυτή λοιπόν η καμπή, αυτή η στροφή, για να γυρίσει επιτέλους το κλίμα και οι πραγματικοί αριθμοί -και όχι αυτοί οι πλασματικοί,

τους οποίους εμφανίζουν κάποιες επιτροπές σας- μπορεί να γίνει μόνο από την αποκλειστική οικονομική ζώνη, εφόσον και αυτή βεβαίως θα γίνει με έναν έντιμο τρόπο και με ένα οριστικά μεγάλο σχέδιο. Δεν με ενοχλεί το αν θα είναι και κάποιες εταιρείες, γιατί βεβαίως δεν μπορεί να το κάνει το ελληνικό δημόσιο. Όμως, το όφελος θα είναι εκεί. Και φροντίστε το μακρύ χέρι του ΤΑΙΠΕΔ να μείνει πάντα μακριά από την αποκλειστική οικονομική ζώνη της Ελλάδας.

Θα πρέπει να δούμε ως παράδειγμα το μοντέλο της Κύπρου, όπου μέχρι και κατασκευασμένα νησιά θεωρούνται οι πλατφόρμες, και εκεί μπορεί να υπάρχει και αστυνόμευση. Εκεί, λοιπόν, πραγματικά μπορούμε να δούμε το μοντέλο του πώς περπάτησαν οι αδερφοί Κύπριοι, να το εφαρμόσουμε και να προχωρήσουμε μπροστά. Όμως, ακούω διάφορες φωνές. Ήρθε ένα νομοσχέδιο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Δεν το ξέρετε, κύριε συνάδελφε, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ πρότεινε το μοντέλο της Νορβηγίας για την ΑΟΖ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, μη διακόπτετε. Γιατί διακόπτετε; Ζητήσατε τον λόγο;

Κύριε Γιοβανόπουλε, παρακαλώ, συνεχίστε. Ας μην ξεκινήσουμε τώρα με μία αντιδικία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, αλλά θα πρέπει να πω μία λέξη. Οι άνθρωποι, όπως λέει ο Παναγιώτης Κονδύλης, φορούν παρωπίδες όχι από άγνοια, αλλά επειδή προσφέρουν ασφαλή προορισμό. Έτσι, κύριοι συνάδελφοι; Ασφαλή προορισμό οι παρωπίδες!

Έλεγα, λοιπόν, ότι ήρθε ένα νομοσχέδιο. Συμμετείχαμε στην επιτροπή. Ομόφωνα όλοι οι πρυτάνεις της χώρας λένε ναι στο νομοσχέδιο. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι καχύποπτος και λέει όχι. Και κάποιες άλλες φωνές ακούω να λένε όχι. Και εγώ, ναι, είμαι καχύποπτος. Ομόφωνα όλοι οι πρόεδροι των ΤΕΙ της χώρας λένε ναι.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κάτι δεν...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Πού το είδες αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Να φέρουν τις αποφάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει λόγος να διακόπτετε; Σας παρακαλώ πάρα πολύ! Κυρία Φωτίου!

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρία Φωτίου, σας παρακαλώ! Να τελειώσει ο συνάδελφος. Μετά μας λέτε, άμα θέλετε να μιλήσετε επί προσωπικού ή οτιδήποτε άλλο να πείτε.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Ναι, ναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι θέμα πληροφόρησης. Ήμουν παρών σε όλη τη διαδικασία της επιτροπής. Αν μου πείτε ένα ερευνητικό κέντρο που είπε όχι, ονοματίστε το.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κανένα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αλλά βέβαια...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Σε ακούνε στα θεωρεία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ακούστε, ακούστε. Νομίζω εγώ γίνομαι ο φασίστας, ο εχθρός, αλλά η αλήθεια -ξέρετε- δεν έχει κανένα χρώμα. Η αλήθεια είναι αλήθεια από μόνη της. Τι να την κάνω εγώ τώρα;

Λέγαμε, λοιπόν, ότι χρειάστηκε να επισκεφτώ, για να δω και εγώ προσωπικά τι συμβαίνει επί τόπου, τέσσερα ερευνητικά κέντρα στη χώρα. Και στα τέσσερα ερευνητικά κέντρα ήταν θετικότατο το νομοσχέδιο, με τις ατέλειές του, με τα προβλήματα του, με τις δυσκαμψίες του, με τις δεκάδες τροπολογίες που έρχονται ακόμα και τώρα...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Οι διορισμένες διοικήσεις;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ πάρα πολύ. Για ποιον λόγο διακόπτετε, κύριε Κουρουμπλή; Για ποιον λόγο διακόπτετε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, χρήσιμος είναι και ο διάλογος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συνεχίστε, κύριε Γιοβανόπουλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ υποστηρίζω πάντως, κύριε συνάδελφε, και ειδικά τώρα που είμαι στους Ανεξάρ-

τητους Δημοκρατικούς Βουλευτές, αυτό που έλεγε ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ: «Για να κάνεις εχθρούς, δεν χρειάζεται να κηρύξεις κανέναν πόλεμο. Αρκεί να πεις ανοιχτά αυτό που σκέφτεσαι». Και λέω ανοιχτά αυτό που σκέφτομαι, κύριε συνάδελφε.

Η έρευνα, λοιπόν, δαιμονοποιήθηκε κάποια στιγμή, γιατί -λέει- θα συνδεθεί με το κέρδος. Ναι, επισκέφθηκα ερευνητικό κέντρο -δεν έχει και νόημα να το ονοματίσω- όπου μου εξήγησαν ότι από τον ελληνικό προϋπολογισμό παίρνει ένα εκατομμύριο και φέρνει στη χώρα προγράμματα είκοσι πέντε εκατομμύρια ευρώ. Εκεί τι λέτε; Εκεί ποια είναι η πρωτοβουλία τους; Γιατί δεν την επαινείτε;

Αυτοί οι άνθρωποι στην ουσία θα ήθελαν να απεγκλωβιστούν κιόλας, αλλά μένουν εδώ και προσπαθούν και αγωνίζονται. Και σε αυτούς τους ανθρώπους εμείς τώρα θα πρέπει να τους πούμε: «Όχι, θα κάνετε έρευνα για την έρευνα. Θα κάνετε δουλειά για τη δουλειά. Να κάθεστε, να πληρώνεστε και να μας βγάλετε ένα μοντέλο, το οποίο δεν θα το κάνουμε τίποτα. Δεν θα το πουλήσουμε σε εταιρείες. Δεν θα το πουλήσουμε στο εξωτερικό. Δεν θα το κάνουμε τίποτα.». Αυτό είναι η παιδεία; Η παιδεία πρέπει να έχει και αποτέλεσμα. Πρέπει να φτάσουμε στους ερευνητές, να είμαστε υγιείς, σοβαροί και έντιμοι απέναντί τους.

Το νομοσχέδιο έχει προβλήματα. Μπορώ να σας τα πω ένα προς ένα, για να μη μένουμε μόνο στο ότι το νομοσχέδιο φέρνει καλά -επιτρέψτε μου- και να δούμε και πώς πήγε και η διαβούλευση, για να δούμε και τι είπαν και στις επιτροπές, κύριε Υπουργέ.

Οι διευθυντές πρέπει να μείνουν πενταετούς θητείας, όπως ίσχυε μέχρι τώρα. Αυτή είναι η άποψή μας.

Ένα δεύτερο, στο άρθρο 16 παράγραφος 8 η τελευταία πρόταση πρέπει να διαγραφεί. Δηλαδή, έρχεται το ΕΣΕΤ και συστήνει υποψηφίους. Μάλιστα. Μετά το ΕΣΕΤ θα ορίζει και την επιτροπή, η οποία θα είναι επιτροπή επιλογής; Για όνομα του Θεού! Δεν είπαμε τέτοια πράγματα στη διαβούλευση.

Αυτά πρέπει να τα λύσετε, εάν θέλετε να πάρετε τη θετική μας ψήφο. Έχουμε κάθε καλή διάθεση να το συζητήσουμε, γιατί το νομοσχέδιο, ναι, υπηρετεί.

Συζητούσαμε με έναν Βουλευτή -που είναι και παρών- και λέγαμε ότι όλο το παιχνίδι είναι στη διακυβέρνηση της έρευνας. Ξέρουμε ότι υπάρχουν συμφέροντα από πίσω. Και τώρα λυμαίνονται συμφέροντα την έρευνα και αύριο θα τη λυμαίνονται. Και μπορεί να είναι και πίσω από τις κουρτίνες αυτού του νομοσχεδίου, πιθανότατα. Και εάν πάμε στο «ναι» και το υπερψηφίσουμε, κάποιοι θα ωφεληθούν. Αν πάμε στο «όχι», πάλι κάποιοι θα ωφεληθούν.

Η ζυγαριά θα κριθεί στο να δούμε πόσοι από τους μέσους πολίτες, από την εκπαιδευτική κοινότητα, από τα σπουδαγμένα μας παιδιά θα βρουν μία οδό για να μείνουν στη χώρα, να εργαστούν, για να προσφέρουν αυτήν την εφευρετικότητά τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μάλιστα, να μην ξεχάσετε και τη δέσμευσή σας ότι σε έξι μήνες θα φέρετε και το εθνικό σχέδιο, μέσα από το οποίο θα λειτουργήσουν όλα αυτά -εάν είναι ο καμβάς αυτός- και περιμένουμε το εθνικό σας σχέδιο.

Συνεχίζω. Στις τροπολογίες, τις οποίες θα αναπτύξουμε αύριο, φέρατε μια νομοτεχνική βελτίωση. Διαβάζω στην παράγραφο 6: «Η παράγραφος 1 του άρθρου 12 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται: «Τα μέλη του ΕΣΕΤ ορίζονται με την ακόλουθη διαδικασία:

Ο Υπουργός, μετά από πρόταση της ΓΓΕΤ, διορίζει τον Πρόεδρο, τον Αντιπρόεδρο κ.λπ.». Αυτά συμφωνήσαμε στην επιτροπή; Έτσι διαβουλευτήκαμε; Δεν νομίζω ότι μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι.

Ήρθαμε με κάθε ειλικρίνεια και συζητήσαμε για πράγματα σοβαρά, καταλήξαμε κάπου και έρχεστε τώρα με νομοτεχνική βελτίωση; Σας παρακαλώ, αν κάνω λάθος, διορθώστε με.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Έχετε δίκιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Μπορώ να διακόψω, κύριε Πρόεδρε, για να το ακούσω φωναχτά αυτό από τον κύριο Υπουργό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Προτιθέμεθα να την αποσύρουμε. Έχετε δίκιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ. Δεν συνεχίζω επ' αυτού, λοιπόν.

Πάμε παρακάτω. Κατέθεσα και δύο τροπολογίες, οι οποίες νομίζω ότι είναι πολύ χρήσιμες. Και επιτρέψτε μου τον χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Συντομεύω.

Η μία αφορά τις πρόσθετες αμοιβές. Όταν έρχονται χρήματα στα ερευνητικά κέντρα τα οποία δεν είναι από τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά κατάφεραν αυτά τα κέντρα με οποιονδήποτε τρόπο να αποκτήσουν αυτές τις πρόσθετες αμοιβές -θέλετε από εξωτερικά προγράμματα, θέλετε από εταιρείες, θέλετε από δωρεές, θέλετε από χορηγίες-, τότε να μπορούν με αυτά τα χρήματα να εξυπηρετήσουν και όλο το διοικητικό τους προσωπικό και το τεχνικό τους προσωπικό, γιατί ανήκει και σε αυτούς μερίδιο στο τελικό αποτέλεσμα. Όλοι βοηθάνε για να βγει ένα τελικό αποτέλεσμα σε ένα πραγματικά προικισμένο τέλος μιας έρευνας. Όλοι πρέπει να τιμηθούν και όλοι πρέπει να αμειφθούν. Σας παρακαλώ, να δείτε αυτήν την τροπολογία με πάρα πολύ σοβαρό τρόπο. Πάντα μιλάω για τους πόρους στους ερευνητικούς και τεχνικούς συλλογικούς φορείς που είναι εκτός προϋπολογισμού. Αυτό είναι το ένα.

Δεύτερον, δείτε λίγο τη Χάρτα του Ερευνητή. Έχει ήδη υπογραφεί από έντεκα οργανισμούς, πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα. Αποτελεί κριτήριο χρηματοδότησης -όχι υποχρεωτικής συμμόρφωσης- στο πλαίσιο του «HORIZON 2020». Δείτε το, σας παρακαλώ πολύ, γιατί η ευρωπαϊκή σύσταση περιλαμβάνει τον νομικό επανακαθορισμό του ορισμού του ερευνητή και προσφέρει τη δυνατότητα εξέλιξης, κινητικότητας και αμοιβών σε επιστημονικό προσωπικό με τη συμμετοχή σε ερευνητικά κέντρα, χωρίς όμως να έχει τον τίτλο του εκλεγμένου ερευνητή βαθμίδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επίσης, να πω ότι μας ενδιαφέρει πάρα πολύ η τροπολογία με την οποία θα μπει φραγμός και συγκεκριμένη ελληνική χροιά και φωνή σε σχολεία της Θράκης. Μας ενδιαφέρει πάρα πολύ σε ό,τι αφορά την εκπαιδευτική κοινότητα, ότι το μάθημα της Πληροφορικής θα περάσει ως εξεταστέο μάθημα ή και με τη Χημεία, γιατί πραγματικά αξίζει τον κόπο. Όμως και εδώ έχετε ακόμη μια δουλειά να κάνετε. Πρέπει τα παιδιά, τα Ελληνόπουλα, να αποκτήσουν βάσιμη παιδεία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν αργώ, κύριε Πρόεδρε. Είχα τόσες διακοπές και, όπως καταλαβαίνετε, ο ειρμός μου έχει χαθεί.

Όλα τα Ελληνόπουλα πρέπει να έχουν βασικές γνώσεις σε ό,τι αφορά την Πληροφορική. Λοιπόν, δεν θα είναι μόνο εξεταστέο μάθημα. Φροντίστε η Πληροφορική να περάσει μέσα και στα μαθήματα γενικής κατεύθυνσης, ώστε τα παιδιά να έχουν μια άρτια εκπαίδευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόνο όλοι μαζί μπορούμε. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα είναι σε κρίση. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας επιδείξουμε όλοι ένα γενναίο πνεύμα τώρα, για να αντιληφθούμε ότι χρειαζόμαστε μια εθνική ομάδα, ειδικά απέναντι στους ξένους που έρχονται να φέρουν ρυθμίσεις ταπεινωτικές για τη χώρα. Εμείς τουλάχιστον είμαστε και έτοιμοι και παρόντες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δεν μας είπατε ποια θέση παίρνετε επί της αρχής για το νομοσχέδιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Είμαστε υπέρ του νομοσχεδίου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τελειώσαμε με τους ειδικούς αγορητές και τους εισηγητές και εισερχόμεθα στον κατάλογο των αγορητών επί της αρχής.

Τον λόγο έχει ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος, Βουλευτής της

Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίζω «ναι» επί της αρχής, θεωρώντας ότι το νομοσχέδιο αυτό βελτιώνει τα πράγματα. Και αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κάποιος.

Άκουσα τις αιτιάσεις. Τις άκουσα και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, στην οποία δεν ανήκω, αλλά επειδή αφορά πανεπιστημιακά θέματα, με ενδιέφερε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Να επιδιώκει κανείς το τέλειο είναι σωστό σαν σκοπός ζωής. Αλλά μην ξεχνάμε ότι κάθε νόμος, και ιδιαίτερα στη σημερινή εποχή, είναι ένα δημιούργημα το οποίο δεν μπορεί να επιτύχει εκείνο που καθένας θεωρεί ως ιδανικό. Στο κάτω-κάτω της γραφής, ποιο ιδεώδες είναι εκείνο το οποίο θα επιλέξουμε ανάμεσα στα περισσότερα που καθένας μας επιδιώκει;

Είναι αλήθεια ότι το υπό συζήτηση νομοσχέδιο βελτιώνει πράγματα. Είναι αλήθεια ότι θα μπορούσε να είναι πολύ καλύτερο σε ορισμένα σημεία που αφορούν κάπως γραφειοκρατικά ζητήματα. Αλλά μην ξεχνάτε, επίσης, ότι ορισμένες διαδικασίες επιβάλλονται γιατί, όπως ξέρετε, πολλά πράγματα γίνονται εν ονόματι της διαφάνειας. Και αυτή είναι μια αρχή που πρέπει να την υπηρετήσουμε σήμερα με όποιο κόστος.

Άρα βελτιώνονται ρυθμίσεις οι οποίες υπάρχουν και εισάγονται θεσμοί που δεν υπήρχαν και που είναι αναγκαίοι. Κατά τούτο, λοιπόν, το νομοσχέδιο αυτό συνιστά μια σαφή βελτίωση σε σχέση με την υφιστάμενη κατάσταση.

Υπήρξε ανταπόκριση του Υπουργείου κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, την οποία δεν μπορεί να αμφισβητήσει κανείς, έτσι ώστε να λέμε ότι ο διάλογος αυτός δεν υπήρξε εποικοδομητικός. Αυτοί είναι οι λόγοι για τους οποίους θεωρώ ότι το νομοσχέδιο αυτό πρέπει να ψηφισθεί επί της αρχής.

Από εκεί και πέρα θα κάνω μόνο μερικές παρατηρήσεις που είναι γενικότερες και αφορούν το ζήτημα της έρευνας. Κύριε Υπουργέ, κι εσείς και το επιτελείο σας, βρισκόσαστε στο Υπουργείο Παιδείας σε μία δύσκολη εποχή. Πλην όμως, η εμπειρία που έχει κανείς -ιδίως και από τα πανεπιστημιακά πράγματα- δίνει, ίσως, την ευκαιρία παρά τη δυσκολία των καιρών, την έλλειψη μέσων και υποδομών, χωρίς πρόσθετες ρυθμίσεις -ή όπου χρειαστεί, να δούμε αυτές τις ρυθμίσεις στο μέλλον, άλλωστε οι εξουσιοδοτικές διατάξεις οι οποίες έχετε σας βοηθούν- παρέχουν αυτήν την ευχέρεια να δούμε λίγο περισσότερο κι από κοντά το θέμα της έρευνας στον χώρο των ανώτερων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Είναι μια έρευνα η οποία μπορεί και πρέπει να γίνει καλύτερη από ό,τι είναι σήμερα. Διότι αυτή η έρευνα δεν απαιτεί πάντοτε χρήματα και υποδομές. Απαιτεί ανοιχτά μυαλά.

Έχοντας γυρίσει ξανά στο πανεπιστήμιο, διαπιστώνω ότι σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς η ποιότητα των φοιτητών είναι πολύ καλύτερη από προηγούμενα χρόνια. Μέσα σε αυτήν την κρίση που μαστίζει την ελληνική κοινωνία, οι ίδιοι οι φοιτητές, οι ίδιοι οι σπουδαστές, είναι εκείνοι οι οποίοι αντιλαμβάνονται τι σημαίνει να οξύνει κανείς το μυαλό για να αντιμετωπίσει αυτόν τον εφιάλτη ο οποίος μας περιβάλλει.

Αυτήν τη δυνατότητα έρευνας που έχει το πανεπιστήμιο πρέπει να την αξιοποιήσουμε. Είναι δυνάμεις που πρέπει να αξιοποιήσουμε, ιδίως στον χώρο των θεωρητικών επιστημών. Στον χώρο των θετικών επιστημών η εργαστηριακή δουλειά παρέχει στα πανεπιστήμια τη δυνατότητα να κάνουν έρευνα, ενώ στις θεωρητικές επιστήμες δεν υπάρχει το ίδιο. Εκεί χρειάζεται περισσότερο άνοιγμα.

Ήδη στον τομέα της Νομικής Σχολής και ιδίως στον τομέα δημοσίου δικαίου, ξεκινήσαμε μία ερευνητική συνεργασία με τη Βουλή. Αυτό μπορεί να γίνει και με πολλούς άλλους χώρους στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Και ειδικά στον ιδιωτικό τομέα οι φοιτητές όχι να αποτελέσουν αντικείμενο εκμετάλλευσης, αλλά ακριβώς να μπορέσουν να αναπτύξουν τις δυνατότητες τους και να μπουν πολύ γρηγορότερα στον επαγγελματικό στίβο με τις καλύτερες δυνατότες προϋποθέσεις.

Ρίξτε μία ματιά περισσότερο σε αυτήν την έρευνα η οποία μπορεί και πρέπει να γίνει μέσα στο πανεπιστήμιο, από το ίδιο το πανεπιστήμιο. Αρκεί να του ανοίξουμε τους ορίζοντές του.

Ένα άλλο ζήτημα το οποίο θα ήθελα να αναφέρω είναι ότι βε-

βαίως υπήρξαν αρκετές τροπολογίες, που οι περισσότερες από αυτές ήρθαν γιατί είναι αντικείμενο των συζητήσεων οι οποίες έγιναν στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Πώς το εννοούμε το νομοσχέδιο; Έχει αλλάξει σημαντικά σημεία, ακριβώς λόγω της συζήτησης που έγινε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Πώς θα γίνει διαφορετικά αν δεν έλθουν αυτές οι τροπολογίες;

Κι εγώ κατηγορώ ευθέως την πρακτική τροπολογιών που έρχονται σε άσχετα νομοσχέδια και επιπλέον δεν δίνουν –επαναλαμβάνω– την παραμικρή δυνατότητα προετοιμασίας από την πλευρά των Βουλευτών. Εδώ, όμως, οι περισσότερες τροπολογίες είναι προϊόν συζήτησης και κυρίως προϊόν προσαρμογής στις αγορεύσεις και στα θεσμικά, καλώς νοούμενα, αιτήματα των συναδέλφων.

Αναφέρω χαρακτηριστικά το παράδειγμα, το οποίο έρχεται να προσαρμοσθεί σε αυτήν την παρατήρηση που έκανα προηγουμένως για την έρευνα στα πανεπιστήμια. Πολύ σωστά, κύριε Υπουργέ –σας το είχαμε επισημάνει πολλοί, σας το είχα επισημάνει κι εγώ– φέρνεται τη ρύθμιση εκείνη που αλλάζει το ν.4009/2011 και συγκεκριμένα το άρθρο 22, αν δεν κάνω λάθος.

Κύριοι συνάδελφοι, ο νόμος έλεγε ότι όταν κανείς εκλέγεται σε ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα σε οποιαδήποτε βαθμίδα και διορίζεται για πρώτη φορά –κι όχι σε εσωτερική εξέλιξη– θα πρέπει επί τρία χρόνια να είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Δεν μπορούσε δηλαδή να είναι μερικής απασχόλησης. Ένας σημαντικός επιστήμονας, παραδείγματος χάριν, ο οποίος εκλέγεται κατευθείαν στην πρώτη βαθμίδα στο πανεπιστήμιο και ο οποίος είναι ήδη καταξιωμένος κοινωνικά, πρέπει να εγκαταλείψει τα πάντα και να έλθει τρία χρόνια μόνο στο πανεπιστήμιο.

Επειδή οι καιροί είναι χαλεποί και επειδή οι μισθοί των καθηγητών, των μελών ΔΕΠ στο πανεπιστήμιο, είναι πλέον τόσο μικροί, ώστε να μην μπορούν να ανταποκριθούν, γι' αυτό λέτε μέχρι το 2016, κύριε Υπουργέ.

Εγώ σας το λέω, κύριε Υπουργέ ούτε καν μέχρι το 2016. Αυτό είναι ένα κίνητρο που θα ίσχυε ακόμα και αν είχαμε καλούς καιρούς. Είναι κίνητρο αυτό για να προσελκύσεις πετυχημένους ανθρώπους από την κοινωνία για να έλθουν στο πανεπιστήμιο, ανεξάρτητα από το πώς είναι οι καιροί. Πρέπει να δημιουργήσουμε κίνητρα, γιατί σιγά-σιγά δεν βρίσκουν κίνητρα οι άνθρωποι που είναι πετυχημένοι στην επαγγελματική τους ζωή για να έλθουν στο πανεπιστήμιο και να κουβαλήσουν την εμπειρία που έχουν αποκτήσει στην πράξη. Η επιστήμη σήμερα δεν είναι μόνο θεωρία. Σωστά το φέρνεται αυτό, λοιπόν, και το επικροτούμε.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και κυρίως από το εξωτερικό δεν έρχονται.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και όχι μόνο.

Θα κάνω επιπλέον μια παρατήρηση μόνο. Ρίξτε μια ματιά στην αντίστοιχη παρατήρηση που σας κάνει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, στο άρθρο 21 παράγραφος 7. Έχετε μία εξουσιοδότηση εκεί. Μιλάτε για τα πολύ σημαντικά ερευνητικά προγράμματα τα οποία προϋποθέτουν φοίτηση, αποφοίτηση, πτυχίο. Και έρχεστε και λέτε εκεί πως οτιδήποτε σχετίζεται με τον προσδιορισμό των προσόντων για την εισαγωγή, τον τρόπο αποφοίτησης, αλλά και όλο το πρόγραμμα, θα γίνεται με απλή υπουργική απόφαση.

Ορθά, κατά την εκτίμησή μου, επισημαίνει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής ότι εδώ δεν πρόκειται, κατά το άρθρο 43 παράγραφος 2 εδάφιο β' του συντάγματος, για ειδικότερο τεχνικό ή λεπτομερειακό θέμα ή θέμα το οποίο σχετίζεται με τοπικά ζητήματα. Εδώ έχουμε ένα πολύ σημαντικό ζήτημα.

Θεωρώ ότι για δύο λόγους πρέπει να το κάνετε με διάταγμα – μια απλή αναδιατύπωση – ένα διάταγμα με πρόταση του Υπουργού Παιδείας. Γιατί δεν είναι –όπως σας είπα και πάλι– ειδικότερο τεχνικό ή λεπτομερειακό θέμα. Είναι ένα θέμα το οποίο μόνο με προεδρικό διάταγμα μπορεί να ρυθμιστεί.

Και κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ. Το προεδρικό διάταγμα είναι σαφές ότι περνά από επεξεργασία από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Η επεξεργασία του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι ένα πολύ σημαντικό «φίλτρο» το οποίο σας προϋποθέτει...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Για ποιο θέμα λέτε;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι στο άρθρο 21 παράγραφος 7, αυτό που σας λέει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, η υπουργική απόφαση η οποία εκδίδεται σε ό,τι αφορά τα ζητήματα τα σχετικά με τη φοίτηση, την αποφοίτηση και την εισαγωγή στα επαγγελματικά προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης. Εκεί έχετε βάλει ότι όλα αυτά ρυθμίζονται με απλή υπουργική απόφαση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αύριο το πρωί θα το αλλάξουμε απαιτώντας προεδρικό διάταγμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, είναι καλύτερα έτσι, γιατί η επεξεργασία που θα γίνεται, σας απαλλάσσει και από την οποιαδήποτε αγωνία σχετικά με τα θέματα συνταγματικότητας. Αυτή είναι η μόνη παρατήρηση που ήθελα να κάνω.

Ευχαριστώ πολύ και συγγνώμη για την υπέρβαση του χρόνου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Πετράκος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, φέρνεται προς ψήφιση ένα σχέδιο νόμου που προωθεί την ιδιωτικοποίηση του ερευνητικού συστήματος της χώρας, την εμπορευματοποίησή του και την αποδόμηση της ακαδημαϊκότητάς του.

Κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε πολύ καλά ότι η έρευνα αποτελεί ένα από τα κυριότερα εργαλεία ανάπτυξης και προόδου μιας χώρας. Η έρευνα –και κυρίως η βασική πρώτα απ' όλα έρευνα– είναι αυτή που προωθεί την ανάπτυξη της οποιασδήποτε καινοτομίας και μπορεί να αποτελέσει το εφαλτήριο για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας μας.

Το συγκριτικό πλεονέκτημα της Ελλάδας είναι ο μεγάλος αριθμός των επιστημόνων της και τα υψηλά επίπεδα δημόσιας πανεπιστήμια. Δυστυχώς, όμως, χιλιάδες νέοι επιστήμονες προσφέρουν σήμερα στο εξωτερικό τις υπηρεσίες τους και τις γνώσεις που απέκτησαν στη χώρα μας. Προσφέρουν στο εξωτερικό τις γνώσεις που πήραν από το ελληνικό δημόσιο σχολείο και πανεπιστήμιο, παρ' ότι εσείς συνεχώς μειώνετε τις δαπάνες για την παιδεία και για την έρευνα. Το απαράδεκτο και αναιμικό 0,5% του ΑΕΠ που υπήρχε το 2012 για την έρευνα το μειώνετε ακόμα περισσότερο, ενώ ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ξεπερνά το 2% και ο στόχος για το 2020 είναι να πάει στο 3%.

Παρ' όλα αυτά, οι Έλληνες ερευνητές και επιστήμονες, επειδή ακριβώς έχουν ισχυρές βάσεις από το ελληνικό δημόσιο σχολείο και πανεπιστήμιο, είναι πρωτοπόροι σε πάρα πολλούς τομείς.

Είναι χαρακτηριστικά τα στοιχεία που παρουσιάστηκαν πρόσφατα στις 8 και 9 Νοέμβριο, στο συνέδριο της Ελληνικής Μαθηματικής Εταιρείας στο οποίο από άρθρο του έγκριτου επιστημονικού περιοδικού «NATURE» προκύπτει ότι ο αριθμός των αρίστων επιστημονικών δημοσιεύσεων για την Ελλάδα είναι από τους υψηλότερους παγκοσμίως.

Την ίδια στιγμή, σε έρευνα του εξίσου έγκριτου επιστημονικού περιοδικού «SCIENTIST» βλέπουμε ότι η Ελλάδα ενώ έχει τον ίδιο περίπου αριθμό ερευνητών ανά εκατομμύριο πληθυσμού με χώρες όπως οι ΗΠΑ, η Ιαπωνία, η Δανία και μεγαλύτερο από τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ισπανία και την Ιταλία, πληρώνει μόνο το 1/6 του ποσού ως ποσοστό του ΑΕΠ για την έρευνα σε σχέση με τις χώρες αυτές.

Τα στοιχεία αυτά που παρουσιάστηκαν στο συνέδριο της Ελληνικής Μαθηματικής Εταιρείας, τα καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πετράκος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και όλα αυτά, δίδω να συνοψολογίσουμε τους χιλιάδες Έλληνες επιστήμονες αποφοίτους ελληνικών σχολείων και πανεπιστημίων που εργάζονται σε προαναφερθέντα ιδρύματα και ερευνητικά κέντρα του εξωτερικού, ενδυναμώνοντας τους αντί-

στοιχους δείκτες άλλων χωρών και όχι της Ελλάδας. Αυτά για την αποκατάσταση της αλήθειας σε σχέση με το έργο που παράγεται στα επιστημονικά μας ιδρύματα που τόσο συκοφαντούνται από τα φίλα προσκείμενα στην Κυβέρνηση μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Μια κυβέρνηση, λοιπόν, που θέλει να λέγεται σοβαρή και να λέει ότι θέλει να βγάλει τη χώρα από την κρίση, θα έπρεπε να αυξήσει σημαντικά τις δαπάνες για την παιδεία και την έρευνα. Εσείς κάνετε το ακριβώς αντίθετο και πάνω από όλα υποβαθμίζετε την έρευνα ως βασικό δημόσιο αγαθό.

Γι' αυτό, το νομοσχέδιο είναι απαράδεκτο και το καταψηφίζουμε και ζητάμε να αποσυρθεί. Τα λέει αυτά μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ; Καταθέτω στα Πρακτικά τι λέει ο πρώην Πρόεδρος του ΕΣΕΤ, ο κ. Σταμάτιος Κριμιζής:

« κατά τη δική μας γνώμη, το προτεινόμενο νομοσχέδιο μαζί με άλλους ερευνητές, πρέπει να αναθεωρηθεί σημαντικά με βάση του άξονες που εισηγηθήκαμε » -άρα αυτά που είπαν δεν υπάρχουν πουθενά- « και έχουν αγνοηθεί, ώστε να προωθηθεί ουσιαστικά η έρευνα και η καινοτομία στην Ελλάδα σε μια κρίσιμη καμπή».

Μία άλλη ερευνήτρια γράφει επίσης ότι «αντί να ακούσει το Υπουργείο αυτούς που δούλεψαν για αυτό, έφερε ένα νομοσχέδιο που αφαιρεί από τον έλεγχο του Κοινοβουλίου και συνεπώς τη μέριμνα του Νομοθετικού Σώματος της Ελλάδας τον κρίσιμο για την ανασύνταξη της χώρας μας τομέα της έρευνας, υποβαθμίζει τον ΕΣΕΤ κ.λπ.».

Επίσης, άλλος ερευνητής αναφέρει ότι «παλιά είχαμε εκλογές και οι κυβερνητικοί νόμιζαν ότι θα πάρουν ψήφους φυτεύοντας σε κάθε ραχούλα ένα τμήμα ΑΕΙ ή ΤΕΙ. Τώρα η νυν Κυβέρνηση σπέρνει ερευνητικά κέντρα. Είναι και αυτό μία μεταρρύθμιση».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πετράκος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτήν τη μεταρρύθμιση προωθείτε και δεν τα λέμε μόνο εμείς. Το σχέδιο νόμου, λοιπόν, υποβαθμίζει τη βασική έρευνα και λέτε ότι προωθεί την καινοτομία. Όμως, η καινοτομία δεν μπορεί να είναι η βασική λογική του νόμου για την έρευνα. Είναι χρήσιμη, αλλά είναι αποτέλεσμα της βασικής έρευνας. Εξάλλου, όπως έχει τονιστεί, «η βασική έρευνα είναι η εφαρμοσμένη που παλεύει να εφαρμοστεί». Χωρίς βασική έρευνα δεν μπορεί να υπάρξει ούτε εφαρμοσμένη ούτε καινοτομία.

Πολλά ερευνητικά έργα, τα οποία αρχικά φαινόταν ότι δεν έχουν καμμία σημασία, στη συνέχεια δημιούργησαν τεχνολογική επανάσταση, όπως είναι για παράδειγμα οι ακτίνες λέιζερ. Είναι χαρακτηριστικό επίσης ότι η Ιαπωνία πριν από δώδεκα χρόνια παράτησε τη βασική έρευνα για χάρη της καινοτομίας. Διαπίστωσε ότι είναι λάθος της και αναγκάστηκε να ξαναγυρίσει στη χρηματοδότηση και προώθηση της βασικής έρευνας. Εσείς, όμως, δεν βγάζετε συμπεράσματα από τα λάθη των άλλων χωρών.

Επίσης, προωθείτε τη δημιουργία μιας νέας μεγάλης αγοράς -λέτε- ερευνητικών υπηρεσιών στις δεκατρείς περιφέρειες, που θα χρηματοδοτηθεί από ευρωπαϊκά κονδύλια και τον κρατικό προϋπολογισμό.

Προβλέπετε τη δημιουργία νέων ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων ειδικού σκοπού και συγκεκριμένου χρονικού ορίζοντα, αλλά και ΜΚΟ ή εταιρειών που θα μπορούν να εγγράφονται στο μητρώο ερευνητικών οργανισμών με απόφαση της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας και να λειτουργούν μόνο με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και στόχο φυσικά το κέρδος και όχι βέβαια το δημόσιο συμφέρον.

Χρηματοδοτείτε μάλιστα και φορείς του εξωτερικού. Άκουσον, άκουσον! Δηλαδή, χωρίς κεντρικό σχεδιασμό, χωρίς καμμία μελέτη σκοπιμότητας ή βιωσιμότητας και στη συνέχεια χωρίς αξιολόγηση και αποτίμηση του έργου τους, οι φορείς αυτοί θα διεξάγουν έρευνα δι' ίδιον όφελος με τα χρήματα του ΣΕΣ 2014-2020, σε αντίθεση βέβαια με τον υπάρχοντα δημόσιο ερευνητικό ιστό της χώρας, ΑΕΙ, ερευνητικά κέντρα, που εποπτεύονται από τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας και κατά καιρούς αξιολογούνται από διεθνείς επιτροπές.

Επιπλέον, το νομοσχέδιο δεν συνδέει τα ΑΕΙ με τα ερευνητικά κέντρα. Δεν κατονομάζει ερευνητικά κέντρα, όπως είπε και η εισηγητριά μας, γεγονός που προκαλεί ανησυχία για ξαφνικό κλείσιμο. Εκχωρεί δημόσιο χρήμα για να γίνουν ιδιωτικά ερευνητικά κέντρα. Επιπλέον, οι υπάρχοντες ερευνητές αγνοούνται και δεν αναφέρονται ως δημόσιοι λειτουργοί.

Κύριοι συνάδελφοι και κύριοι Υπουργοί, αυτό που χρειάζεται σήμερα είναι να ενισχυθεί το δημόσιο ελληνικό πανεπιστήμιο. Να ενισχυθεί η έρευνα με προγράμματα και χρηματοδότηση στα ελληνικά πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα. Να δοθούν υποτροφίες και οικονομική ενίσχυση στους μεταπτυχιακούς φοιτητές και υποψήφιους διδάκτορες και μεταδιδάκτορες για να μην φεύγουν και άλλοι σπουδαίοι επιστήμονες από τη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σκεφτείτε μόνο το αποτέλεσμα που θα είχαμε αν οι Έλληνες ερευνητές ανταγωνίζονταν τους ερευνητές των άλλων χωρών με ίσους όρους. Όλα αυτά βέβαια ούτε μπορεί, ούτε θέλει να τα κάνει η συγκυβέρνηση. Αυτά μπορεί να τα εγγυηθεί μόνο μία κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριοι της συγκυβέρνησης, γνωρίζετε πολύ καλά ότι η έρευνα και ο ακαδημαϊκός χώρος είναι δομές πολύπλοκες και ιδιαίτερα ευαίσθητες. Είναι δύσκολο να χτιστούν. Είναι εύκολο όμως να γκρεμιστούν. Αυτό μπορεί να προκαλέσει το νομοσχέδιό σας. Γι' αυτό σας ζητάμε να το αποσύρετε. Θα φέρει τη χώρα μας πολλά χρόνια πίσω, όπως σας έχουν ήδη προειδοποιήσει και πρυτάνεις και καθηγητές και ερευνητές.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργουλιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Ευγενάκης.

ΕΥΓΕΝΗΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι πρόκειται για ένα εξαιρετικό νομοθέτημα, για το οποίο θα μιλήσω στο δεύτερο μέρος της τοποθέτησής μου αλλά και στην αυριανή συνεδρίαση.

Ωστόσο, θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ σε ένα θλιβερό γεγονός που απασχολεί τις τελευταίες εβδομάδες την κοινωνία της Κρήτης. Μιλώ για την αναγόρευση του Γερμανού καθηγητή κ. Ρίχτερ ως επίτιμου καθηγητή του Πανεπιστημίου Κρήτης. Είναι χρέος μας και χρέος σας, κύριε Υπουργέ, ως αρμόδιος Υπουργός να πράξετε τα δέοντα σε όποιον προσβάλλει την ιστορία μας, αποδεχόμενος την παραχάραξη και παραποίηση της, την τιμή όσων θυσιάστηκαν για την πατρίδα μας, αλλά κυρίως σε όσους καταπατούν νόμους και κανόνες λειτουργίας των πανεπιστημίων.

Ο καθηγητής κ. Ρίχτερ είναι ένας αρκετά γνωστός ιστορικός, ο οποίος έχει ασχοληθεί συστηματικά με την ελληνική και κυπριακή ιστορία. Ο κ. Ρίχτερ με το επίμαχο βιβλίο του «Επιχείρηση Ερμής: η κατάκτηση της νήσου Κρήτης τον Μάιο του 1941» προχωρεί με επαγγελματισμό, θα μπορούσε να πει κάποιος, αλλά όχι πάντοτε με επιτυχία, σε μια αναθεώρηση της ιστορίας του τόπου με τους κατακτητές της.

Πρώτον, η αμφισβήτηση της στρατηγικής συμμαχίας της κατάκτησης της Κρήτης έρχεται σε αντίθεση με κάποιες, αλλά σίγουρα όχι με όλες τις επιστημονικές απόψεις επί του θέματος.

Το δεύτερο επίπεδο του αναθεωρητισμού και το πλέον προκλητικό για κάθε Έλληνα, πόσω μάλλον για κάθε Κρητικό, είναι η διαφαινόμενη σχετικοποίηση των εγκλημάτων πολέμου που διέπραξαν τα στρατεύματα του Γ' Ράιχ. Η λογική του συγγραφέα είναι ότι το ανηλέες και πέραν του δικαίου πολέμου κινούμενου κρητικού αντάρτικου εξώθησε τους εισβολείς σε αποκτήνωση. Οι εισβολείς ήταν στην πλειοψηφία τους επίλεκτες μονάδες διαπνεόμενες από έναν ιδεαλισμό.

Είναι τόσο απαράδεκτη η σύνδεση της κτηνωδίας του επιτιθέμενου και του κατακτητή με την οργή του αμυνόμενου, που ο ιστορικός εδώ χάνει τη συμπάθεια κάθε στοιχειωδώς αντικειμενικού αναγνώστη, πόσω μάλλον του Έλληνα, πόσω μάλλον του Κρητικού.

Δεν πρόκειται ούτε για αμφισβήτηση της ακαδημαϊκής ελευθερίας, ούτε για σκοταδισμό κάποιων στρατιωτικών και ειδικά σταμμάτων κάποιοι να δημιουργούν εντυπώσεις. Ουδείς εμπόδιζε και ουδείς θα εμποδίσει στο μέλλον τον καθηγητή κ. Ρίχτερ να

αναπτύξει τις απόψεις του. Η ανακήρυξή του όμως σε επίτιμο διδάκτορα, αυτή η εξαιρετική τιμή που συνδέει διά βίου το ίδρυμα με τον κατ' εξαίρεση έτσι τιμώμενο αποτελεί κάτι εντελώς διαφορετικό.

Τέτοιες προκλητικές και άστοχες κατά τη γνώμη μου αστοχίες βλάπτουν την ίδια τη συμφιλίωση των Ευρωπαίων και ειδικότερα την περαιτέρω ανάπτυξη των σχέσεών μας με τη φίλη και σύμμαχο σήμερα Γερμανία, η οποία είναι φορέας μιας πολιτισμικής παράδοσης αξιοζήλευτης και ανθρωπιστικής, πολύ διαφορετικής από εκείνη που πρέσβευαν οι ιππότες τότε των εισβολέων αλεξιπρωτιστών που γρήγορα μετατράπηκαν σε σφαγείς αμάχων.

Θα μιλήσω πιο συγκεκριμένα, πολύ γρήγορα και με ονόματα, κύριε Υπουργέ. Το Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Κρήτης αναγόρευσε στις 20 Νοεμβρίου, έπειτα από πρωτοβουλία και εισήγηση του επίκουρου καθηγητή κ. Ανδρέα Στεργίου, ο οποίος ήταν μαθητής του Γερμανού καθηγητή κ. Ρίχτερ και έντονος υποστηρικτής των θέσεων του.

Επικεντρώνομαι, κύριε Υπουργέ -που τώρα πλέον με παρακολουθείτε, είστε στην Αίθουσα- στο διαδικαστικό κομμάτι που σας αφορά ως αρμόδιο Υπουργό. Οι διαδικασίες που ακολουθήθηκαν στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης ήταν ελλιπείς και προβληματικές, καθώς δεν υπήρξε καμμία γραπτή εισήγηση, όπως προβλέπει ο νόμος.

Ταυτόχρονα, ο εισηγητής απέκρυψε -και τα λέω από αυτό εδώ το Βήμα- το επίμαχο βιβλίο και την προβληματική του επιχειρηματολογία, καθώς και το γεγονός ότι εδώ και τρία χρόνια υπάρχουν εντονότερες διαμαρτυρίες για το περιεχόμενο του βιβλίου αυτού το οποίο εξομιάζει τον αγώνα του κρητικού λαού με τις ναζιστικές θηριωδίες, θέμα που συνδέεται με την εθνική προσπάθεια διεκδίκησης των πολεμικών αποζημιώσεων για το οποίο θέμα η ελληνική κυβέρνηση έχει απολύτως ξεκάθαρη θέση.

Επιπλέον, την ημέρα της συνέλευσης του τμήματος δεν δόθηκαν καν και τα δύο άλλα ονόματα των καθηγητών που προτείνουν προς αναγόρευση τον Γερμανό καθηγητή, κάτι δηλαδή που απαιτείται και θεωρείται αυτονόητο. Την ίδια ώρα μάλιστα σε συνέντευξή του σήμερα, 25-11-2014, ο κύριος πρόεδρος του Πανεπιστημίου Κρήτης, κ. Ευριπίδης Στεφάνου, δηλώνει ότι γνώριζε τις αντιδράσεις από το 2011 -παρακαλώ- καθώς ήταν παρών στην παρουσίαση του επίμαχου βιβλίου, κατά την οποία ο επίτιμος αντιστράτηγος ΓΕΕΘΑ κ. Μανούσος Παραγιουδάκης, εκδήλωσε τότε έντονες διαμαρτυρίες, τις οποίες δημοσίευσε ακολούθως στον τοπικό Τύπο.

Ο αρχικός σχεδιασμός ήταν η τελετή αναγόρευσης να λάβει χώρα στις 19 Νοεμβρίου στο ωδείο της πόλης του Ρεθύμνου. Ακυρώθηκε, όμως, έπειτα από έντονες αντιδράσεις και διαμαρτυρίες του κρητικού λαού. Είχαν προηγηθεί διαμαρτυρίες διαφόρων φορέων μεταξύ άλλου του εθνικού συμβουλίου διεκδίκησης των πολεμικών αποζημιώσεων, αλλά και των πολλών ακαδημαϊκών όχι μόνο του οικείου τμήματος.

Παρά, όμως, τις αντιδράσεις και παρά τα στοιχεία που είδαν το φως της δημοσιότητας, οι προεκτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ προχώρησαν τελικά στην τελετή αναγόρευσης που έγινε την επόμενη μέρα, στις 20 Νοεμβρίου, στο Πανεπιστήμιο Κρήτης, που τελούσε μάλιστα υπό κατάληψη μετά από συνεννόηση του κοσμήτορα της σχολής, κ. Δημήτρη Μυλωνάκη και της Προέδρου του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης, κ. Αγγελικής Μαυρομούστακου. Πολλά μέλη της ΔΕΠ του οικείου τμήματος δεν έλαβαν καν γνώση της εν κρυπτώ διαδικασίας αναγόρευσης του αμφιλεγόμενου καθηγητή και υπάρχουν ερωτηματικά για τη διαδικασία που ακολούθησε από τον κοσμήτορα της σχολής και την πρόεδρο του τμήματος στη συνεννόηση με το συντονιστικό της κατάληψης.

Ο νόμος, κύριε Υπουργέ, όπως γνωρίζετε, προβλέπει τη δημόσια πανηγυρική τελετή παρουσία των πρυτανικών αρχών και των μελών του τμήματος που βραβεύει τον καθηγητή. Μέχρι στιγμής δεν έχει γίνει γνωστό ποιοι συμμετείχαν σε αυτήν την κλειστή αναγόρευση πέρα από τον εισηγητή της πρότασης αναγόρευσης μαθητή του κ. Ρίχτερ, του επίκουρου καθηγητή, του κοσμήτορα της σχολής και του προέδρου του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης.

Μήπως ξέρουν από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ να μας πουν κάτι περισσότερο; Το λέω αυτό διότι είμαι σίγουρος ότι ξέρουν, διότι στε-

λέχη του ΣΥΡΙΖΑ -και το καταγγέλλω επίσημα- κελαηδούσαν μέσα στο πανεπιστήμιο όλες τις προηγούμενες ημέρες, διότι στον ΣΥΡΙΖΑ ανήκουν και κάποιοι από τους παραπάνω καθηγητές που ανέφερα ονομαστικά. Τι έχει να πει σήμερα η ηγεσία του κόμματός σας για αυτήν την εξευτελιστική πράξη;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Όπως αντιλαμβάνεστε δημιουργούνται τα εξής ερωτηματικά. Πώς είναι δυνατόν το Πανεπιστήμιο Κρήτης να βρίσκεται σε κατάληψη και να πραγματοποιούνται όλες αυτές οι διαδικασίες και να θεωρούνται έγκυρες;

Πώς είναι δυνατόν να μην γνωρίζουμε ακόμα και σήμερα, παρά τον ντόρο που έχει γίνει, πώς και από ποιους έγιναν αυτές οι διαδικασίες αναγόρευσης και ποιοι είναι αυτοί που διαταράσσουν την παραδοσιακή σχέση του Πανεπιστημίου Κρήτης με την κοινωνία της Κρήτης;

Πώς είναι δυνατόν σήμερα να μην έχουν αποδοθεί ευθύνες σε όσους διέσπυραν και πιθανόν χρησιμοποίησαν το Πανεπιστήμιο Κρήτης για προσωπικές στρατηγικές και μήπως πρέπει να εξετάσετε, κύριε Υπουργέ, τυχόν ακύρωση αυτής της αποφάσεως μιας και είναι κάτω από σκοτεινές συνθήκες, κάτω από ένα μυστικισμό που δεν τιμά τη δημοκρατική λειτουργία των πανεπιστημίων μας;

Κύριε Υπουργέ, είναι πραγματικά ντροπή να συμβαίνουν τέτοια γεγονότα στους χώρους του Πανεπιστημίου Κρήτης. Είναι ντροπή πανεπιστημιακοί, δάσκαλοι να παραποιούν κανόνες, να παραβιάζουν νομοθεσία, να αμαυρώνουν την εικόνα του Πανεπιστημίου Κρήτης και να διαταράσσουν την παραδοσιακή σχέση του πανεπιστημίου με την κοινωνία της Κρήτης.

Σας ζητώ, λοιπόν και σας παρακαλώ να διερευνήσετε όλα τα επίσημα, τα οποία σας κατέθεσα από το Βήμα της Βουλής, ως Κρητικός Βουλευτής αλλά και ως ενεργός πολίτης ενός περήφανου και ταυτόχρονα ιστορικού τόπου της Κρήτης.

Είναι ζήτημα τιμής απέναντι στους Έλληνες που θυσίαστηκαν για την ελευθερία της πατρίδας μας και την αποκατάσταση της ηθικής τάξης και είναι ο ελάχιστος φόρος τιμής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για το νομοσχέδιο θα μιλήσω στην αυριανή συνεδρίαση, μιας και τελείωσε ο χρόνος μου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει η κ. Ηρώ Διώτη.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου αναφέρεται ότι στις παρούσες συνθήκες πολλές οικονομίες, ανάμεσα σε αυτές και η δική μας, ήρθαν αντιμέτωπες με πρωτοφανείς προκλήσεις και πως η πολιτεία χρειάζεται να κινητοποιηθεί.

Ο εισηγητής, λοιπόν, του νομοσχεδίου εδώ κομψά αναφέρεται στις καταστροφές που έχει υποστεί μέχρι τώρα η κοινωνία, οι εργαζόμενοι και η οικονομία και έχει δίκιο στο ότι το τι θα γίνει είναι ζήτημα της πολιτείας. Για να δούμε, λοιπόν, τι προτείνει για τη συνέχεια σε αυτό το νομοσχέδιο για τόσο σοβαρά θέματα.

Γράφει στην αιτιολογική ότι είναι διεθνώς γνωστό και παραδεκτό ότι για να μπορέσει μία χώρα να ανακάμψει από τη δύσκολη οικονομική θέση στην οποία έχει περιέλθει, πρέπει να κινητοποιήσει κύρια περιουσιακά στοιχεία της, όπως είναι το ανθρώπινο κεφάλαιο, το γνωστικό κεφάλαιο και η δημιουργικότητα.

Προφανώς εδώ ο εισηγητής κομψά λέει ότι πρέπει να κινητοποιήσουμε ανθρώπινο και γνωστικό κεφάλαιο, εννοώντας προφανώς, όπως πολύ σωστά είπε και η κ. Φωτίου η εισηγήτριά μας στην αρχή, να τους κινητοποιήσουμε προς τα έξω, να αναγκάσουμε δηλαδή τους νέους επιστήμονες σε μετανάστευση, όπως έκανε η Κυβέρνηση όλα τα χρόνια της κρίσης.

Επειδή και λίγο παρακάτω στο σκεπτικό του, το Υπουργείο ομολογεί ότι η έλλειψη δημόσιας χρηματοδότησης καταστρέφει και την έρευνα, καταλήγει για άλλη μία φορά στη λύση που εφάρμοσε όλα τα χρόνια του μνημονίου με όλους τους μνημονιακούς νόμους αυτή η Κυβέρνηση, η οποία λέγεται «παράδοση στο ιδιωτικό κεφάλαιο, παράδοση και της έρευνας και της τεχνο-

λογίας και των ιδρυμάτων». Ήρθε, λοιπόν και η σειρά τους.

Η πολιτεία, λοιπόν, που έχει ευθύνη τι αποφασίζει; Αποφασίζει ότι ούτε η έρευνα ούτε η τεχνολογία είναι δημόσια αγαθά ούτε έχουν κάποιο κοινωνικό ρόλο, άρα μπορούν να δοθούν σε ιδιωτικό κεφάλαιο. Και μάλιστα προτείνει και τον τρόπο, ο οποίος είναι γνωστός και *made in USA* πρώτα απ' όλα. Δηλαδή τι; Δηλαδή, όπως πάλι κομψά το διατυπώνει, αύξηση του μεγέθους των οργανισμών μεταφοράς τεχνολογίας μέσω συγχωνεύσεων, δηλαδή μεγάλες εταιρείες τεχνολογίας και βιοτεχνολογίας που θα ρυθμίζουν και θα ιδιοποιούνται τα επιτεύγματα της έρευνας, ακόμα και των δημοσίων ιδρυμάτων.

Στην Αμερική αυτό έγινε τη δεκαετία του 1980 αργότερα και στην Ευρώπη, όπου οι εταιρείες καθόριζαν την έρευνα και στα δημόσια ιδρύματα και ιδιοποιούνταν τα αποτελέσματα με κατοχύρωση συνήθως διανοητικής ιδιοκτησίας, δηλαδή πατεντών ή αλλιώς διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας. Ακόμα κι αν η έρευνα χρηματοδοτούνταν από το δημόσιο, μπορούσε το ίδρυμα ή το πανεπιστήμιο να κατοχυρώνει διανοητική ιδιοκτησία και να την πουλάει στην αγορά. Το τι συνέβη με αυτήν την πολιτική στον τομέα της βιοτεχνολογίας και του φαρμάκου, πιστεύω ότι όλοι το γνωρίζουμε σε αυτήν την Αίθουσα.

Τι έγινε στην αναδυόμενες οικονομίες και τι θα γίνει κι εδώ με αυτήν την πολιτική που αποτέλεσε και δόγμα στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου; Καταστράφηκαν αγροτικές οικονομίες γιατί εξαρτήθηκαν από τις ελάχιστες εταιρείες που κατείχαν δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας σε τεχνολογία, που αφορούσε φυτά, ζώα, αγροχημικά και ούτω καθεξής. Ο κατάλογος είναι μεγάλος. Πέθαναν εκατομμύρια άνθρωποι από μη πρόσβαση σε φάρμακα, επειδή λίγες εταιρείες στον κόσμο είχαν την τεχνολογία, την οποία κατοχύρωσαν με διανοητική ιδιοκτησία και απέκλεισαν όλους τους υπόλοιπους.

Γνωστή, ελπίζω και στους παριστάμενους στην Αίθουσα, η δραματική αντιπαράθεση μεταξύ φαρμακευτικών εταιρειών και της Κυβέρνησης της νοτίου Αφρικής σχετικά με τα κατοχυρωμένα με διπλώματα ευρεσιτεχνίας φάρμακα κατά του AIDS, όπου εταιρείες φαρμάκων έκαναν ό,τι μπορούσαν για να διευρύνουν τα πνευματικά τους δικαιώματα και ουσιαστικά να εμποδίζεται έτσι η πρόσβαση εκατομμυρίων ανθρώπων του αναπτυσσόμενου κόσμου σε φθινό φάρμακο.

Τι μας λέει, λοιπόν, τώρα το Υπουργείο ανάμεσα στα άλλα; Μας λέει ότι η καινοτομία είναι το μέλλον. Σωστό από μία άποψη. Τι άλλο λέει; Ότι για να ανθίσει η καινοτομία και να πάει στην αγορά, χρειάζονται δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας. Εδώ, όμως, έχουμε μία σειρά προβλήματα. Κατ' αρχάς έχουμε τη γνωστή που χρησιμοποιεί ο νεοφιλελευθερισμός για να περιτυλίξει τα χειρότερα. Ανάμεσα στα χειρότερα, λοιπόν, είναι και τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, η πνευματική δηλαδή ιδιοκτησία.

Ερώτημα, για να αποφύγουμε τις παρεξηγήσεις. Πάνω σε τι πνευματική ιδιοκτησία;

Θα αναφερθώ, δηλαδή -γιατί και η αιτιολογική έκθεση το γενετικό υλικό ως πετυχημένο παράδειγμα το εισηγείται- σε κάτι που υπαινίχθηκα πριν, μιλώντας για τις εταιρείες και τα ιδρύματα που ασχολούνται με την τεχνολογία. Λέει, λοιπόν, η αιτιολογική έκθεση: «Για την ενίσχυση της αγοράς διανοητικής ιδιοκτησίας» - και εδώ αναφέρει το γενετικό υλικό - «έχουν προταθεί διάφορες μορφές συναλλαγών (παραχώρηση άδειας εκμετάλλευσης, πωλήσεις) και γενικά η αξιοποίηση των ερευνητικών αποτελεσμάτων της δημόσιας έρευνας». Επίσης, η έκθεση λέει: «Μια κύρια τάση, η οποία θα βοηθούσε στην επίτευξη αυτού του στόχου, είναι η αύξηση του μεγέθους των οργανισμών μεταφοράς τεχνολογίας». Και συνεχίζει: «Επιπλέον, σημαντικό ρόλο στην κατεύθυνση αυτή θα έπαιζε η αξιοποίηση υπαρχόντων εργαλείων, η έρευνα επί συμβάσει, η κατοχύρωση των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και η παραχώρηση άδειας εκμετάλλευσης».

Εν κατακλείδι, δηλαδή, το νομοσχέδιο που αναφέρεται στην ενίσχυση της αγοράς διανοητικής ιδιοκτησίας επί γενετικού υλικού προωθεί, ανάμεσα στα άλλα, την πλήρη εξάρτηση αλλά και τη διαφθορά των ερευνητών και των ιδρυμάτων από το ιδιωτικό κεφάλαιο, το οποίο είτε πληρώνει είτε κάνει το ίδιο έρευνα και ακολούθως παίρνει πατέντες επί γενετικού υλικού φυτών, ζώων κ.λπ..

Ακόμα και δημόσια, όμως, να είναι η έρευνα, θα ιδιωτικοποιείται, λέει η έκθεση. Ως γνωστόν, αυτό στην αγορά κυρίως της Αμερικής, αλλά και της Βόρειας Ευρώπης είναι ένα *success story* για τις εταιρείες βιοτεχνολογίας που φτιάχνουν γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς, αυτούς που αποδίδονται συνήθως με τον όρο μεταλλαγμένα. Και νομίζω ότι καταλαβαίνουμε όλες και όλοι τι σημαίνει αυτό.

Επιπλέον, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, απ' ό,τι βλέπουμε, επιθυμείτε να βγάλετε στο σφυρί -και το λέει σαφώς η αιτιολογική έκθεση- και τους γενετικούς σπόρους της χώρας, δηλαδή και τη διατροφική της ασφάλεια και κυριαρχία και να γίνουμε και με τη «βούλα» μια κανονική αποικία, στην οποία θα λεηλατούνται τα πάντα, μια και η εισηγητική έκθεση μιλάει για «πατέντες» και «συμβάσεις παραχώρησης άδειας εκμετάλλευσης» και για τους γενετικούς μας πόρους.

Την ίδια στιγμή που, μετά την εμπειρία πολλών χωρών από την πειρατεία επί των γενετικών σπόρων από τις πολυεθνικές -αυτό που κυρίως οι εταιρείες αποκαλούν «βιοκατόπτευση»- οι χώρες αυτές νομοθετούν για να τους προστατέψουν, εδώ το Υπουργείο και η Κυβέρνηση νομοθετούν για να τους ιδιωτικοποιήσουν και να τους βγάλουν στην αγορά ως ιδιοκτησία κάποιας εταιρείας, όπως η Αμερική.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, παρά να σας συγχαρούμε για την απόφασή σας να ιδιωτικοποιήσετε μέσα από αυτό το νομοσχέδιο, ακόμα και αν είναι στις αδρές γραμμές, τη φύση και τη ζωή.

Τέλος, πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι αυτό που νομοθετείτε, προωθεί τα ολιγοπώλια και μονοπώλια επί της έρευνας και των αποτελεσμάτων της και με λίγα λόγια, για άλλη μια φορά λίγες εταιρείες απαιτούν νομοσχέδια και η πρόθυμη Κυβέρνηση τους τα φτιάχνει.

Το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι, πρέπει να αποσυρθεί. Σε οποιαδήποτε μορφή του, όμως, οι γενετικοί πόροι της χώρας και η βιοποικιλότητά της δεν μπορούν να είναι προϊόν διαπραγμάτευσης με όρους αγοραίους και όρους ιδιοκτησίας.

Κύριοι Υπουργοί, μην ξεχνάτε ότι έχετε υπογράψει τη σύμβαση για τη βιοποικιλότητα. Καμμία κοινωνία, η οποία επιθυμεί την επιβίωσή της, δεν μπορεί να επιτρέψει τέτοιες καταστάσεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει η κ. Κωνσταντοπούλου.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Υπουργέ, θα ξεκινήσω λέγοντας ότι μια ολόκληρη γενιά και άλλες ακόμη έχουν θυσιαστεί στον βωμό των πολιτικών που εσείς επιλέξατε, ισχυριζόμενοι ότι τις σώζετε από τα δικά σας λάθη. Είναι εκατοντάδες χιλιάδες οι νέοι επιστήμονες που δεν μπορούν ούτε να βρουν δουλειά ούτε να ανταμειφθούν για την επιστημοσύνη τους και τα προσόντα τους στη χώρα μας και αναγκάζονται να μεταναστεύουν, όπως σε άλλες εποχές οι Έλληνες εργάτες.

Το νομοσχέδιο, με το οποίο ουσιαστικά εσείς επιτείνετε το πρόβλημα αντί να το αντιμετωπίσετε, αποτελεί και την τρανότερη απόδειξη ότι είστε αμετανόητοι σε αυτήν την κοινωνιοκτονία, σε αυτήν την γενοκτονική πολιτική που λέγεται μνημόνιο. Το λέω για λογαριασμό της γενιάς μου, αλλά το λέω και για λογαριασμό των επόμενων γενεών, που αν η πολιτική σας συνεχιστεί για πολύ, θα τις καταδικάσετε σε μεσαιωνικές συνθήκες εργασίας και ζωής.

Λέγοντας αυτά, θα ήθελα να κάνω ένα σύντομο σχόλιο στα εννιά λεπτά που μίλησε ο κ. Αυγενάκης, για το Τμήμα Πολιτικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Κρήτης. Δράττομαι της ευκαιρίας να το κάνω, γιατί είχα την τιμή να εκπροσωπώ, ως συνήγορος πολιτικής αγωγής, την οικογένεια του Στέλιου Αλεξανδρόπουλου, του καθηγητή που έχασε τη ζωή του μέσα στο πανεπιστήμιο, οδηγούμενος σε συνθήκες απόγνωσης και ασφυξίας, γιατί τόλμησε να καταγγείλει το κύκλωμα των παρατάξεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, το οποίο εγγυόταν ακαδημαϊκή επιβράβευση και εξέλιξη, μέσα από έναν μηχανισμό επιβράβευσης ημετέρων.

Ο κ. Αυγενάκης, λοιπόν, μιας και ασχολείται με τα του Πανεπιστημίου Κρήτης και με το συγκεκριμένο τμήμα, ας δώσει μία απάντηση. Γιατί το Υπουργείο Παιδείας, από το 2006 μέχρι σήμερα, δεν απάντησε για το τι έγινε στην υπόθεση του κ. Στέλιου

Αλεξανδρόπουλου; Γιατί στην υπόθεση του τμήματος αυτού του Πανεπιστημίου Κρήτης χάθηκε μία ανθρώπινη ζωή, ενός ανθρώπου που αγωνίστηκε για τη διαφάνεια στο πανεπιστήμιο;

Ας απαντήσει όποιος προφασίζεται όψιμα ότι κόπτεται για τη λειτουργία του πανεπιστημίου και την ποιότητα της ακαδημαϊκής ζωής. Γιατί αυτή η υπόθεση κουκουλώθηκε; Πώς έφτασε ένας άνθρωπος από καταγγέλλον να γίνει θύμα; Πώς χάθηκε μια ανθρώπινη ζωή, εκείνου ο οποίος αγωνίστηκε για να σπάσει αυτό το απόστημα;

Ας αναλάβει τις ευθύνες του ο καθένας όψιμος υπερασπιστής της ακαδημαϊκής ελευθερίας και ποιότητας, γιατί αυτή η υπόθεση ανάγεται στο 2006 και αφορά άμεσα τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και τα μέλη τους και μέλη ΔΕΠ, τα οποία συναλλάσσονταν με τις αντίστοιχες φοιτητικές παρατάξεις, όπως καταγγέλθηκε και κατατέθηκε από τα ίδια τα μέλη των φοιτητικών παρατάξεων, της ΠΑΣΠ και της ΔΑΠ. Για να τελειώνουμε εδώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Έρχομαι τώρα σε ένα άλλο ζήτημα, που αφορά τις όψιμες κορόνες του Υπουργού Δικαιοσύνης. Τι σχέση έχει; Έχει, κύριε Υπουργέ, γιατί αποδεχθήκατε στο νομοσχέδιό σας, το οποίο είναι νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, να μπει τροπολογία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, το οποίο αλλάζει πάλι τον Οργανισμό Δικαστηρίων, κατά τρόπο προκλητικό. Ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης, φαντάζομαι, δεν θα έρθει ούτε καν να υπερασπιστεί την τροπολογία του.

Κατά τα άλλα, εμφανίζεται ως «αρχιερέας» της κάθαρσης και της διαφάνειας και επιτίθεται στο ΣΥΡΙΖΑ ότι δήθεν ο ΣΥΡΙΖΑ ήθελε να αρχειοθετηθεί η υπόθεση «SIEMENS». Με συγχωρείτε, είναι ο κ. Τσουκάτος ΣΥΡΙΖΑ ή ήταν πριν δύο μήνες στο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ; Είναι ο κ. Μαντέλης ΣΥΡΙΖΑ ή δικάζεται τώρα και ο Υπουργός Δικαιοσύνης φέρνει νομοσχέδιο, από το οποίο θα μπορούν να επωφεληθούν οι δωκόμενοι της «SIEMENS»; Άφησε, μήπως, τον κ. Χριστοφοράκο να διαφύγει κάποια Υπουργός Εξωτερικών του ΣΥΡΙΖΑ; Άφησε, μήπως, τον κ. Καραβέλα να διαφύγει κάποιο Υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ;

Η υποκρισία αυτή θα τελειώσει. Πρέπει να καταλάβετε ότι προκαλείτε, πρώτα απ' όλα, την κοινωνία, που αντίθετα με όσα θα επιθυμούσατε και θα ευχόσασταν, έχει και μνήμη και κρίση. Και έχει και δικαιολογημένη οργή και αγανάκτηση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Είναι και τα εκατομμύρια της «ENERGA» και της «HELLAS POWER».

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πετράκο, έχετε δίκιο. Είναι και άλλες υποθέσεις που η Κυβέρνηση αυτή μεθοδεύει να αμνηστεύσει και να εξυπηρετήσει υπαίτιους και υπολόγους, όπως ακριβώς η υπόθεση για τα χρήματα που υπεξαίρεθηκαν από τις εταιρείες «ENERGA» και «HELLAS POWER», πρώην «AEGEAN POWER».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Έρχομαι τώρα σε μια άλλη τροπολογία. Τη βλέπετε, κύριε Υπουργέ, τη σφραγίδα «εκπρόθεσμος». Είναι φαρδιά, πλατιά. Την έχετε προσυπογράψει. Με αυτή, λοιπόν, την τροπολογία για άλλη μία φορά, πολλοστή επί διακυβέρνησή σας, παρέχετε αμνηστία και ατιμωρησία, διευκόλυνση και εξυπηρέτηση σε αυτούς που διαχειρίζονται δημόσιο χρήμα, σε αυτούς τους οποίους εσείς εμπιστευθήκατε για να διοικούν αυτό το έκτρωμα που έχετε δημιουργήσει και λέγεται NEPIT, για να προβαίνουν σε σύναψη συμβάσεων και συνομολόγηση υποχρεώσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ εννέα λεπτά όσα μίλησε και ο κ. Αυγενάκης για το θέμα του Πανεπιστημίου Κρήτης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Όχι, κυρία συνάδελφε. Θα σας δώσει το Προεδρείο όσα λεπτά χρειαστείτε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ναι. Σας λέω πόσο χρόνο θα χρειαστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Με συγχωρείτε πάρα πολύ. Το πόσο μίλησε ο κ. Αυγενάκης δεν αποτελεί κριτήριο λειτουργίας του Κοινοβουλίου και εκπλήττομαι που ακούω αυτό το επιχείρημα.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Εγώ εκπλήσσομαι που αντι-

δράτε. Πείτε μου πόσο χρόνο έχω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο χρόνος σας έληξε. Για να ολοκληρώσετε τη σκέψη σας έχετε ένα λεπτό.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω ενάμισι λεπτά σας παρακαλώ για να μιλήσω για αυτήν την τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ωραία, ενάμισι λεπτό και δύο λεπτά. Το Προεδρείο μπορεί να σας δώσει και δύο λεπτά και παραπάνω, αλλά όχι επειδή μίλησε ο κ. Αυγενάκης περισσότερο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ωραία. Θα σας παρακαλέσω να έχω δύο λεπτά για να μιλήσω για αυτή την τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ορίστε, κυρία συνάδελφε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Λοβέρδο, εσείς είστε υπεύθυνος για αυτήν την τροπολογία και βεβαίως όποιος συναινεί στη συζήτησή της. Εμείς δεν συναινούμε από πλευράς του ΣΥΡΙΖΑ και το λέμε ξεκάθαρα. Με αυτή, λοιπόν, την τροπολογία δημιουργείται ένα πλάσμα νομότη-
των.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Για ποια;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν την γνωρίζετε, κύριε Λοβέρδο;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Για ποια λέτε απ' όλες;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Η τροπολογία με την οποία λέτε ότι θεωρούνται νόμιμες όλες οι πράξεις, συμβάσεις και τα χρήματα που έχουν εκταμιευτεί από τον ειδικό διαχειριστή της «EPT A.E.», οι κάθε είδους συμβάσεις για παροχή υπηρεσιών, προμήθεια υλικών, ανάθεση έργων. Ενδεικτικά αναφέρω: η μίσθωση ραδιοτηλεοπτικών κυκλωμάτων, προμήθεια προγράμματος, πληρωμή πνευματικών δικαιωμάτων, παροχή υπηρεσιών διερμηνείας, φύλαξης και εστίασης. Δηλαδή, οι εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ που πληρώσατε για οκτώ μέρες στα στούντιο ιδιοκτησίας Μπόμπολα-Ψυχάρη για να λειτουργεί η ΔΤ, οι εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ που πληρώσατε στη «DIGEA» για να εκπέμπει ψηφιακά η NEPIT, ενώ η EPT είχε δικαίωμα ψηφιακού διαύλου, οι εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ που έχουν διασπαθιστεί και βέβαια συμπεριλαμβάνονται σε αυτά και ενέργειες στις οποίες είχε προβεί ο εκλεκτός σας κ. Γκίκας Μάνλης, Ειδικός Διαχειριστής της «EPT A.E.» και υπό την προηγούμενη ιδιότητά του, αυτήν του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της «EPT A.E.», και δεν αισχύνεστε!

Εμείς έχουμε δικαιωθεί δυστυχώς σε όλα. Δικαιωθήκαμε για το ότι καταθέσαμε πρόταση εξεταστικής επιτροπής για την EPT, που την καταψηφίσατε. Δικαιωθήκαμε, γιατί καταψηφίσαμε το νομοσχέδιο για τη NEPIT που αποδεικνύεται ποια φενακή αποτελούσε. Δικαιωθήκαμε, γιατί καταθέσαμε πρόταση μομφής όταν αποφασίσατε να στείλετε MAT στις 4.00' τα ξημερώματα για να καταλάβουν το ραδιομέγαρο και να εκπέμπει σήμερα από εκεί αυτό το μόρφωμα που έχετε δημιουργήσει και το οποίο το μόνο που κάνει είναι να προπαγανδίζει τα έργα και τις ημέρες σας σε τόσο προκλητικό βαθμό ώστε να εμφανίζει ακόμη και τις καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών να έχουν επιτεθεί στα MAT! «Επιτέθηκαν οι καθαρίστριες στα MAT», είδηση από τη NEPIT!

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, νομίζω ότι είναι ξεκάθαρο από ποια θέση μιλά ο καθένας σε αυτήν εδώ τη Βουλή, αυτήν εδώ τη μέρα. Είναι ξεκάθαρο ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μιλά από θέση ευθύνης, όταν λέει ότι αυτοί του είδους οι μεθοδεύσεις δεν πρόκειται να γίνουν παραδεκτές και η απόδοση ευθυνών και η λογοδοσία για όλα αυτά που φοβάστε, θα γίνει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Υπουργέ, θέλετε κάποια παρέμβαση; Έχετε το δικαίωμα, απλώς ρωτώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων):

των): Όχι, δεν θα πάρω τον λόγο σήμερα καθόλου. Το είχα πει ενώ προηδρεύαν άλλοι συνάδελφοί σας. Απλώς και μόνο επειδή στο τέλος της ομιλίας της η κ. Κωνσταντοπούλου αναφέρθηκε και σε μένα προσωπικά, θέλω να πω ότι εγώ θα μιλήσω αύριο. Και θα μιλήσω αύριο και για το κείμενο του σχεδίου νόμου, για την έρευνα και την τεχνολογία αλλά και για τις τροπολογίες. Αποδέχομαι τις παρεμβάσεις συναδέλφων που στέκονται ενιαία στο θέμα και για το σχέδιο νόμου αλλά και για τις τροπολογίες του.

Ωστόσο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, και για τη ΝΕΡΙΤ, αλλά και για το Υπουργείο Δικαιοσύνης και για όλες τις άλλες τροπολογίες που εμείς ως μέλη της Κυβέρνησης συνυπογράφουμε, ούτως ώστε να συζητηθούν στο πλαίσιο αυτού του σχεδίου νόμου, έχουμε οπωσδήποτε συλλογική ευθύνη, αλλά την ειδική επιχειρηματολογία θα την κάνουν οι αρμόδιοι Υπουργοί. Θα έρθουν όλοι οι αρμόδιοι Υπουργοί για να υποστηρίξουν τις τροπολογίες, τις οποίες εμείς συνυπογράφουμε. Και οπωσδήποτε αποδεχόμαστε συλλογικά την πολιτική ευθύνη, γιατί η πολιτική ευθύνη της Κυβέρνησης είναι συλλογική. Είναι προφανές αυτό. Η ειδική επιχειρηματολογία, όμως, επί των ειδικών επιχειρημάτων, θα γίνει από τους αρμόδιους Υπουργούς.

Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κυρίες Πρόεδρε, μήπως μπορεί να μας πει ο κύριος Υπουργός, αν θέλει, ποιες τροπολογίες από τις βουλευτικές θα δεχθεί για να μπορέσουμε να έχουμε καλύτερη ενημέρωση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Αν είναι σε θέση ο κύριος Υπουργός να μας πει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ναι, βεβαίως. Αύριο το πρωί, κύριε συνάδελφε. Δεν είμαστε σε θέση τώρα να πούμε. Είναι πάρα πολλές. Ορισμένες είναι πάρα πολύ πολύπλοκες και θέλουμε να τις δούμε. Θα ενημερώσουμε το Σώμα στην πρωινή συνεδρίαση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Εντάξει. Εγκαίρως, όμως, κύριε Υπουργέ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ωραία, το Προεδρείο συνηγορεί, κύριε Υπουργέ. Όσο νωρίτερα γίνει αυτό, τόσο καλύτερα για αν μπορούν οι εισηγητές και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι να τοποθετηθούν.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Τι ώρα ξεκινάει αύριο η πρωινή συνεδρίαση, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Στις 10.00' ξεκινάει αύριο το πρωί. Και μιας και το είπατε, αν δεν έχει αντίρρηση το Σώμα, να ολοκληρώσουμε απόψε στις 23.30', 24.00' το αργότερο. Θα μιλήσει ο Υφυπουργός, θα του απαντήσουν όσοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι το επιθυμούν απόψε και θα συνεχίσει, βεβαίως, ο κατάλογος των ομιλητών.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Οπότε οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι θα μιλήσουν αύριο, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Απόψε θα μιλήσει ο Υφυπουργός και όποιος θέλει του απαντάει σήμερα. Όποιοι δεν θέλουν, μπορούν να μιλήσουν αύριο.

Ο κ. Κωνσταντόπουλος έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο επιστημονικός και ερευνητικός κόσμος της χώρας περίμενε είκοσι εννιά, ουσιαστικά, χρόνια ένα νέο νομοσχέδιο στον χώρο της έρευνας και της καινοτομίας. Το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο έρχεται έστω και με μεγάλη καθυστέρηση, δίνει μια νέα πνοή στον χώρο της έρευνας, της τεχνολογίας και της καινοτομίας, παρά τις ενστάσεις που υπάρχουν, παρά τα προβλήματα, παρά τις αδυναμίες του, στο πεδίο, ιδιαίτερα, της ικανοποίησης του ανθρώπινου ερευνητικού δυναμικού στην πατρίδα μας.

Πρέπει, λοιπόν, η τροπολογία που εισηγήθηκε ο Υπουργός για εξομείωση των μισθών ερευνητών και καθηγητών να υλοποιηθεί, πρέπει το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, αν έχει κάποιες ενστάσεις, να άρει αυτές τις ενστάσεις. Επίσης, πρέπει να ξαναδούμε τη μονιμότητα των ερευνητών της Α' και της Β' βαθμίδας, η οποία αφορούσε όλους τους ερευνητές, όπως και τις εργασιακές σχέσεις των άλλων ερευνητών της χώρας μας, ιδιαίτερα όσον αφορά τον κίνδυνο να μετατραπούν οι συμβάσεις τους από μόνιμες σε αορίστου χρόνου.

Είναι θέματα τα οποία πρέπει να ικανοποιήσουμε, γιατί δυστυχώς έρευνα χωρίς ικανοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού στον χώρο αυτό, δεν νοείται.

Κύριε Υπουργέ -σας το επισήμανε και η κ. Ρεπούση προηγουμένως- υπάρχει, δυστυχώς, μια αναντιστοιχία μεταξύ των γνωστικών αντικειμένων που έχουμε συγκριτικό πλεονέκτημα στη χώρα μας, όπως είναι η αρχαιολογία, με άλλα γνωστικά αντικείμενα τεχνικής κατεύθυνσης, όσον αφορά τη χρηματοδότησή τους. Οι πρόσφατες ανακαλύψεις στην Αμφίπολη και η σχέση κόστους - όφελος που υπήρξε εκεί, μας δείχνει προς τα πού πρέπει να κινηθούμε. Έχουμε ένα τεράστιο συγκριτικό πλεονέκτημα, το οποίο πρέπει να εκμεταλλευθούμε και να κατευθύνουμε τη χρηματοδότηση της έρευνας προς αυτήν την κατεύθυνση.

Επίσης, αυτά τα οποία αιτιάζεται η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ότι δόθεν ιδιωτικοποιείται η έρευνα, δεν ευσταθούν.

Η απάντηση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής είναι σαφής. Στη σελίδα 5 αναφέρει ότι η δημόσια χρηματοδότηση, όπως αυτή εξειδικεύεται με τις διατάξεις του άρθρου 26 του τρίτου κεφαλαίου του υπό ψήφιση νομοσχεδίου, καθορίζεται σαφώς και δεν μπορεί να αμφισβητηθεί. Υπάρχει κάποιο θέμα, καταλαβαίνω, κυρία Φωτίου, που κουνάτε το κεφάλι σας, αλλά δεν μπορούμε να αμφισβητούμε ή να κρίνουμε τις απόψεις της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής αλά καρτ, όπως μας συμφέρει. Υπάρχει δημόσια χρηματοδότηση ή δεν υπάρχει; Είναι εξασφαλισμένη η δημόσια χρηματοδότηση, ασχέτως αν δεν μας ικανοποιεί ίσως ο βαθμός αυτής της δημόσιας χρηματοδότησης. Σίγουρα, όμως, οι κορώνες ότι οδηγούμε την έρευνα σε ιδιωτικές ατραπούς νομίζω ότι δεν ευσταθούν και δεν τιμούν και τον χώρο του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Από εκεί και πέρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω υποχρέωση να εστιάσω την ομιλία μου σε μία τροπολογία, η οποία αδικεί αυτό το νομοσχέδιο. Αδικεί ένα νομοσχέδιο, το οποίο φυσικά υπερψηφίζω. Η συγκεκριμένη τροπολογία θέλω να πιστεύω ότι όχι μόνο αδικεί το νομοσχέδιο, αλλά αδικεί και τον χώρο της εκπαίδευσης και θα φέρει πολλά προβλήματα στη σπουδάζουσα νεολαία μας.

Η κοινωνική μου ευαισθησία, το αίσθημα ευθύνης απέναντι στον κόσμο της εκπαίδευσης, η επιστημονική μου υπόσταση, αλλά και αυτό καθαυτό το αντικείμενο της επαγγελματικής μου ενασχόλησης, τα παιδιά και οι έφηβοι, δεν μου επιτρέπουν να μείνω αδιάφορος στις επιχειρούμενες αλλαγές στο ν. 4186/2013, ένα νόμο που εμείς ψηφίσαμε εδώ μέσα πριν από ένα χρόνο.

Σε ό,τι αφορά το εξεταστικό, θέλω να πω ότι το εξεταστικό είναι ένα εξαιρετικά ευαίσθητο θέμα, το οποίο κάθε χρόνο απασχολεί τουλάχιστον ενενήντα χιλιάδες οικογένειες και οι εξετάσεις αποτελούν μία καθοριστική στιγμή στη ζωή των εφήβων κατά τη μετάβασή τους στην ενηλικίωση. Ως εκ τούτου, αποτέλεσε για εμένα δυσάρεστη έκπληξη η αντιμετώπιση του εξεταστικού με μεγάλη προχειρότητα, όπως φαίνεται στην τροπολογία με τίτλο «Ρύθμιση θεμάτων διάρθρωσης προγραμμάτων και απολυτηρίων εξετάσεων». Και μόνο που ο ίδιος ο Υπουργός πριν από λίγες ώρες, στη συνάντηση που είχαμε μαζί του, υποσχέθηκε ότι θα φέρει νομοτεχνική βελτίωση, την οποία ακόμη φυσικά δεν είδαμε, αλλά θέλουμε να τη δούμε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αύριο το πρωί θα την έχετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Θέλω να τη δω, κύριε Υπουργέ, και να είναι σαφής αυτή η νομοτεχνική βελτίωση.

Βλέπω συγκεκριμένα ότι η τροπολογία επαναφέρει ένα θέμα, το οποίο εμείς οι ίδιοι συζητήσαμε εξαντλητικά και ψηφίσαμε στο ν. 4186/2013 πριν από ένα χρόνο, την εξέταση ενός μαθήματος πληροφορικής διαζευκτικά με τη χημεία στο δεύτερο επιστημονικό πεδίο εξειδίκευσης των θετικών και τεχνολογικών σπουδών. Καταλήξαμε πριν από ένα χρόνο ότι θα ήταν πιο χρήσιμη για την εκπαίδευση η οριζόντια διδασκαλία της πληροφορικής στο σύνολο των μαθητών ως μάθημα γενικής παιδείας και γι' αυτό με τον νόμο αυξήθηκαν σημαντικά οι ώρες διδασκαλίας της πληροφορικής. Τόσο ο νυν Υπουργός, όπως και ο προηγούμενος Υπουργός, είχαν δεσμευθεί με προηγούμενες δηλώσεις τους.

Θεωρώ περιττό να επιχειρηματολογήσω υπέρ της επιστήμης της Χημείας. Δεν είμαι χημικός, γιατρός είμαι, αλλά οφείλω

πολλά στη Χημεία για την κατανόηση και της Φαρμακολογίας, των φαρμάκων, της Φυσιολογίας, της Βιοχημείας και των παρενεργειών, σε πολλά θέματα για τα οποία πραγματικά η Χημεία μου έδωσε τεράστια εφόδια στην άσκηση του ιατρικού μου λειτούργηματος. Έτσι, λοιπόν, θεωρώ αδιανόητο τον 21ο αιώνα να καλείται ο οποιοσδήποτε επιστήμονας των θετικών και τεχνολογικών επιστημών να μην έχει κατακτήσει τη στοιχειώδη γνώση της αναγνώρισης του φυσικού κόσμου μέσα από τη μελέτη της Χημείας, όπως και της Φυσικής και των Μαθηματικών. Είναι αδιανόητο και υποσκάπτει την επάρκεια και την ποιότητα του μελλοντικού επιστημονικού δυναμικού της χώρας το να συνεχιστεί η σημερινή κατάσταση, με την οποία μεγάλο μέρος των φοιτητών ακόμη και στα χημικά τμήματα, στα τμήματα χημικών-μηχανικών, στα τμήματα γεωπονικών σχολών, σχολών μηχανικών περιβάλλοντος και πολλών άλλων εισάγονται χωρίς να έχουν εξεταστεί στη Χημεία.

Σε μία χώρα που πρέπει να επενδύσει στην τεχνολογία τροφίμων, που πρέπει να επενδύσει σε επιστήμες του περιβάλλοντος, που πρέπει να γνωρίζει τις φαινόμενες που περιέχει το ελαιόλαδο -για να πω ένα απλό παράδειγμα- σε μία χώρα που το αυτονόητο πρέπει να κυριαρχεί, νομίζω πως οτιδήποτε έχει να κάνει με αυτό το θέμα πρέπει να εξεταστεί. Πρέπει άμεσα, κύριε Υπουργέ, να μας φέρετε αυτήν τη νομοτεχνική βελτίωση που να βγάζει αυτό το διαζευκτικό «ή», που ο μαθητής σε αυτήν την κρίσιμη ηλικία, σε αυτήν την κριτική ηλικία, θα πρέπει να αποφασίσει αντός αν θα διαλέξει Χημεία ή Πληροφορική για το τι θα σπουδάσει αργότερα και να έχουμε φοιτητές ιατρικής ή φυσικομαθηματικών σχολών ή γεωπονικής ή χημικών μηχανικών ή μηχανικών περιβάλλοντος χωρίς γνώσεις Χημείας.

Θα σας πω ότι μπορεί στο ωρολόγιο πρόγραμμα να φαίνονται οι ώρες της Χημείας πολλές, στην πράξη, όμως, όπως έγινε και στην Τεχνολογική 1 και 2, θα δείτε ότι αυτές οι ώρες θα είναι πάρα πολύ λίγες και θα έχουμε υποσκάψει το ίδιο το μέλλον μας, θα έχουμε πυροβολήσει τα ίδια τα πόδια μας.

Γι' αυτό αύριο κόλας περιμένω να δούμε αυτήν τη νομοτεχνική βελτίωση. Ενώ, λοιπόν, όλο το νομοσχέδιο και όλες τις άλλες τροπολογίες τις ψηφίζω, για τη συγκεκριμένη τροπολογία έχω τις ενστάσεις μου.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Δερμιτζάκης έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τους τελευταίους είκοσι οχτώ μήνες που είμαι Βουλευτής, συμμετέχοντας στην Επιτροπή Έρευνας και Τεχνολογίας, μετά από δεκάδες ακροάσεις που είχαμε με τα συμβούλια των ερευνητικών κέντρων, τις επισκέψεις σε ερευνητικά κέντρα και τις επαφές με ερευνητές, το κυρίαρχο συμπέρασμα - που δεν είναι μόνο δικό μας- είναι ότι η έρευνα και η καινοτομία θα μπορούσε με μία άλλη πολιτική να αποτελέσει τον καταλύτη σε μία πραγματική και ουσιαστική ανάκαμψη και σε μία πραγματική παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Υπάρχουν τεράστιες δυνατότητες, οι οποίες χάνονται. Και, δυστυχώς, υπάρχει και ένα πλούσιο ανθρώπινο δυναμικό που δεν αξιοποιείται, με αποτέλεσμα πολλοί νέοι επιστήμονες να φεύγουν στο εξωτερικό.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν αυτήν την παράμετρο, θα περίμενε κανείς ότι το νομοσχέδιο για την έρευνα και την τεχνολογία θα αποτελούσε σημαντική ευκαιρία και εφελκυστικό για να βγει η χώρα από την παγίδα και την καθοδική πορεία που την έχουν οδηγήσει οι καταστροφικές πολιτικές των μνημονίων που εφαρμόστηκαν τα τελευταία τεσσαράμισι χρόνια.

Δυστυχώς όχι μόνο χάνεται αυτή η ευκαιρία, αλλά ο νόμος αυτός αποτελεί οπισθοδρόμηση. Οπισθοδρόμηση ακόμη και από τον νόμο 1485 1985, που ψήφισε ως κυβέρνηση το ΠΑΣΟΚ και, προφανώς, το είχε ψηφίσει και ο μόλις αποχωρήσας από την Αίθουσα Υπουργός, ο κ. Λοβέρδος.

Με το παρόν νομοσχέδιο δεν υπάρχει καμμία δέσμευση από το κράτος ότι θα διασφαλίσει δημόσιους πόρους για την έρευνα. Δεν διασφαλίζεται η λειτουργία των ερευνητικών κέντρων, ούτε ακόμη και αυτή η μισθοδοσία του στελεχικού του δυναμικού,

ούτε και το ίδιο το εργασιακό τους καθεστώς. Απεναντίας, αναγκάζει τα ερευνητικά ιδρύματα να ψάχνουν απεγνωσμένα κονδύλια από τον ιδιωτικό τομέα για να επιβιώσουν. Έτσι, τα ερευνητικά κέντρα μετατρέπονται σε επιχειρήσεις καινοτομίας στην υπηρεσία του ιδιωτικού τομέα για τις ανάγκες των αγορών και οι ερευνητές μετατρέπονται σε επιχειρηματίες και κυνηγούς κονδυλίων.

Τα κέντρα έρευνας χάνουν τη διοικητική και ερευνητική τους ανεξαρτησία, υποβαθμίζεται ο ρόλος του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Καινοτομίας και στοχοποιείται η ανεξαρτησία του.

Παράλληλα, απειλούνται τα θεμελιώδη εργασιακά δικαιώματα. Δίνεται η δυνατότητα άμεσης μείωσης του προσωπικού, ενώ για το προσωπικό που θα παραμείνει, όπως ανέφερα και προηγουμένως, θα υπάρχει συνεχής μισθολογική αβεβαιότητα, μισθολογικές και εργασιακές αντιθέσεις και θα επιβάλλονται ελαστικές και εργολαβικές μορφές εργασίας σε όλο το προσωπικό. Οι εργαζόμενοι και το μέλλον τους θα εξαρτώνται αποκλειστικά από τις ανάγκες του ιδιωτικού τομέα.

Η έρευνα παύει να είναι δημόσιο αγαθό, παύει να είναι ένα αγαθό στην υπηρεσία της κοινωνίας. Όταν διακοπεί η χρηματοδότηση της έρευνας από τους δημόσιους πόρους, γνωρίζουμε όλοι ότι η έρευνα θα σταματήσει. Ουδέποτε η έρευνα χρηματοδοτήθηκε σε αυτήν τη χώρα από ιδιωτικές επενδύσεις, ιδιαίτερα αυτήν την περίοδο που οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις προσπαθούν να επιβιώσουν μέσα σε αυτήν τη μνημονιακή λαίλαπα.

Κι ενώ νομοθετούνται όλα αυτά τα πρωτοφανή, που δεν έχουν ιστορικό προηγούμενο σε καμμία χώρα, στην ουσία προωθείται διπλή ιδιωτικοποίηση της έρευνας. Πρώτον, ιδιωτικοποιούνται τα δημόσια ερευνητικά κέντρα και δεύτερον δημιουργείται και πριμοδοτείται νέα αγορά ερευνητικών ιδιωτικών κέντρων. Και όλοι αυτοί θα λειτουργούν με επιχειρηματικά κριτήρια.

Ως άμεση αρνητική συνέπεια θα έχουμε τον κατακερματισμό του ερευνητικού χώρου. Στην ουσία, η Κυβέρνηση, πιστή στο νεοφιλελεύθερο δόγμα και τις μνημονιακές επιταγές, αποσύρει τη στήριξη, τη χρηματοδότηση της έρευνας από τις δημόσιες δαπάνες και το δημόσιο χαρακτήρα, παραδίδοντάς την στους νόμους των αγορών. Συνεχίζει έτσι τη λογική των τελευταίων πέντε χρόνων, της συνεχόμενης συρρίκνωσης των πόρων προς τα δημόσια ερευνητικά κέντρα που φθάνει το 68% από το 2008 μέχρι σήμερα και εξισώνει θεσμικά τη δημόσια έρευνα με τις ιδιωτικές ερευνητικές εταιρείες.

Παράλληλα, με το παρόν νομοσχέδιο, η διοίκηση της έρευνας θα είναι εξαρτημένη από την κυβερνητική πολιτική. Τα ερευνητικά ιδρύματα χάνουν τη διοικητική και ερευνητική τους ανεξαρτησία, καθώς υπάρχουν ασάφειες και ρυθμίσεις που προβλέπουν απευθείας αναθέσεις και παραπέμπουν σε ικανοποίηση πελατειακών σχέσεων, αλλά και λόγω των υπερεξουσιών που αποκτά η Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας.

Σημαντική παράλειψη είναι ακόμα ότι δεν συνδέεται ο χώρος της έρευνας με την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Απουσιάζουν εκείνες οι ρυθμίσεις για τη δημιουργία ενιαίου χώρου ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας και καταργούνται κατοχυρωμένοι θεσμοί, όπως οι υποτροφίες.

Συμπερασματικά, με τον νόμο που φέρνετε προς ψήφιση, πλήττεται η έρευνα ως δημόσιο αγαθό στην υπηρεσία της κοινωνίας. Στοχοποιείται η επιστημονική γνώση και η αναζήτηση που πρέπει, σύμφωνα με τις επιταγές του Συντάγματος, να είναι ελεύθερη, η δε ανάπτυξη και προαγωγή τους αποτελούν υποχρέωση του κράτους.

Υπάρχουν όρια, όμως, κύριοι της συγκυβέρνησης και εσείς τα έχετε υπερβεί προ πολλού! Δεν μπορείτε να εντάσσετε τα πάντα στη λογική και στη βάρβαρη νεοφιλελεύθερη αντίληψη και στην υπηρεσία των αγορών και των αναγκών τους.

Στην ιστορία της ανθρωπότητας η έρευνα ήταν χρήσιμη και ωφέλιμη για την κοινωνία όταν υπηρετούσε τις πραγματικές της ανάγκες. Η ελευθερία και η γνώση δεν τιθασεύονται, δεν μπαίνουν σε μεταλλικά καλούπια. Ούτε εσείς θα το κατορθώσετε αυτό. Άλλωστε, κυρίες και κύριοι της συγκυβέρνησης, ο πολιτικός σας χρόνος είναι πλέον ελάχιστος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Αυλωνίτου.

Στη συνέχεια θα μιλήσει ο κ. Διαμαντόπουλος, η κ. Καφαντάρη και μετά θα πάρει τον λόγο ο κύριος Υφυπουργός.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μετά από πολυετή απασχόληση ως ερευνήτρια σε ελληνικό ερευνητικό κέντρο -στο Εθνικό Κέντρο Αθλητικών Ερευνών- και μετά από πολυετή ερευνητική εργασία στο εξωτερικό -στις Ηνωμένες Πολιτείες- τείνω να αντιμετωπίζω το θέμα της επιστημονικής έρευνας κάπως πιο πρακτικά από ό,τι το αντιμετωπίζουν οι συντάκτες του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα.

Στις μέρες μας η επιστημονική έρευνα αποτελεί το μοναδικό αξιόπιστο προπομπό της οικονομικής ανάπτυξης με όρους 21^{ου} αιώνα. Έτσι, το γεγονός ότι στα χρόνια της οικονομικής κρίσης η συνολική ετήσια δαπάνη για την έρευνα στην Ελλάδα έχει πέσει κατά 68% -από 80 εκατομμύρια ευρώ σε μόλις 26 εκατομμύρια- λαμβάνοντας υπ' όψιν και τη μείωση κατά 30% όπως προβλέπει ο προϋπολογισμός του 2015, είναι για εμένα ένας βασικός πρώτος δείκτης της αποτυχίας της εφαρμοζόμενης οικονομικής της πολιτικής.

Καταλαβαίνω, βέβαια, ότι για πολλούς ανθρώπους ο χώρος της επιστημονικής έρευνας περιβάλλεται από μια μυθική αχλύ. Θα περίμενα, όμως, το Υπουργείο Παιδείας να έχει τη στοιχειώδη εντιμότητα να μην κρύβεται πίσω από ομιχλώδη παραπετάσματα, όταν αντιμετωπίζει το κρίσιμο θέμα της έρευνας.

Όλη η φιλοσοφία του σημερινού νομοσχεδίου βρίσκεται σε τέσσερις μόλις λέξεις, οι οποίες έχουν καταχωνιαστεί, έχουν «κρυφθεί» στο άρθρο 13, παράγραφος 3, ανάμεσα σε διάφορες εύχρες πομφόλυγες, οι οποίες λένε ότι τα ερευνητικά κέντρα που είναι Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου, αλλά και οι ειδικοί λογαριασμοί κονδυλίων έρευνας των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, λειτουργούν με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια.

Αυτό σημαίνει ότι κάθε ερευνητικό πρόγραμμα, που αναλαμβάνεται, πρέπει να βγάζει τα έξοδά του και να αφήνει κέρδη. Δεν προσδιορίζεται, βέβαια, ο χρονικός ορίζοντας κερδοφορίας. Καταλαβαίνει, όμως, κανείς ότι ένας δημόσιος οργανισμός που καλείται να λειτουργήσει με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, θα βγάζει ετήσιους ισολογισμούς και θα θέλει να έχει κάθε χρόνο κέρδη, μάλιστα και από την πρώτη χρήση. Πώς να έχει, όμως, κέρδη από την πρώτη χρήση ένα ερευνητικό κέντρο, όταν αυτό που κάνει, η επιστημονική έρευνα, αποδίδει τα οικονομικά της αποτελέσματα μόνο σε βάθος χρόνου;

Από την εμπειρία μου οφείλω να σας πω ότι χρειάστηκα τρία χρόνια -δωδεκάωρα, νυχθημερόν- για να δημοσιεύσω τα πρώτα αποτελέσματα και άλλα δύο -συνολικά πέντε- για να ολοκληρώσω ένα κομμάτι ερευνητικού έργου, που ο σχεδιασμός του επεκτεινόταν σε βάθος χρόνου είκοσι ετών.

Όταν επεκτείνεται, λοιπόν, η επιστημονική έρευνα σε τέτοιο βάθος χρόνου, φυσικά και δεν μπορεί να έχει κέρδη. Εκτός και αν προσανατολιστεί αποκλειστικά σε ερευνητικές δραστηριότητες βραχύπνοιας απόδοσης.

Έτσι, η βασική έρευνα απαγορεύεται στην ουσία για οικονομικούς λόγους και τα ερευνητικά κέντρα προσανατολίζονται αποκλειστικά στην εφαρμοσμένη έρευνα. Ακόμα, όμως, και η εφαρμοσμένη έρευνα δεν αποδίδει κέρδη μέσα σε ένα χρόνο.

Η μοναδική κερδοφόρα λύση που απομένει, με αυτό το νομικό πλαίσιο, είναι η ανάληψη εκτέλεσης ερευνητικών προγραμμάτων για ιδιωτικές επιχειρήσεις, οι οποίες θα πληρώνουν από πριν και θα αναλαμβάνουν οι ίδιες το ρίσκο της μακροχρόνιας απόσβεσης της επένδυσής τους. Δηλαδή, με αυτό το νομοσχέδιο τα ερευνητικά κέντρα της χώρας μετατρέπονται σε μπουτίκ -μάλιστα, σε μπουτίκι!- ερευνητικού έργου για την εξυπηρέτηση των ιδιωτικών επιχειρήσεων.

Όποια ιδιωτική επιχείρηση κρίνει ότι δεν τη συμφέρει να έχει δικό της εσωτερικό ερευνητικό τμήμα -είναι κοστοβόρο άλλωστε- μπορεί να πάει σε ένα κρατικό ερευνητικό κέντρο και να του αναθέσει ένα συγκεκριμένο ερευνητικό πρόγραμμα που την ενδιαφέρει.

Ουσιαστικά επιστημονική έρευνα θα γίνεται στην Ελλάδα μόνο

σε εκείνα τα θέματα και σε εκείνη την έκταση που θα αποφασίσουν να επιλέξουν οι λογιστές των ιδιωτικών επιχειρήσεων.

Εδώ θα μας πει κάποιος -πιθανώς νεοφιλελεύθερος- οικονομολόγος ότι μια τέτοια κατάσταση των πραγμάτων θα του ήταν απόλυτα επιθυμητή. Έλα, όμως, που, άσχετα από τις ιδεολογικές προτιμήσεις που έχει ο καθένας, η προσέγγιση στην επιστημονική έρευνα -και οφείλω να σας διαβεβαιώσω γι' αυτό και να σας το αποδείξω- παρουσιάζει τρία συγκεκριμένα προβλήματα:

Πρώτον, ο λογιστής μπορεί να ζητήσει αυτό που ξέρει. Δεν μπορεί, όμως, να ζητήσει αυτό που δεν υπάρχει ακόμα. Κανένας λογιστής το 1900, δεν θα ζητούσε να εφευρεθεί το αεροπλάνο. Κανένας λογιστής το 1950, δεν θα ζητούσε να εφευρεθεί το λείζερ. Κανένας λογιστής το 1960, δεν θα ζητούσε να εφευρεθεί ο προσωπικός ηλεκτρονικός υπολογιστής. Έτσι, η απαίτηση να είναι η επιστημονική έρευνα άμεσα κερδοφόρα, στραγγαλίζει την ίδια την επιστημονική έρευνα.

Δεύτερον, αν ξεπεράσουμε τους περιορισμούς που θέτει το λογιστήριο, ακόμα και στην εφαρμοσμένη έρευνα, η αποκοπή ενός ερευνητικού κέντρου από τη βασική έρευνα στενεύει τους ορίζοντες των ερευνητών.

Υπάρχουν προβλήματα εφαρμοσμένης έρευνας που δεν μπορούν να λυθούν χωρίς την καλύτερη γνώση του υποκείμενου φαινομένου.

Το νομοσχέδιό σας εγγυάται ότι τα προβλήματα δεν θα λυθούν ποτέ από ένα ελληνικό ερευνητικό κέντρο.

Τρίτον, η έστω και κατά παραγγελία επιστημονική έρευνα, χρειάζεται ερευνητές. Οι ερευνητές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φτιάχνονται μέσα από την έρευνα. Εάν δεν αναπτύξεις την καλόρμηση να ρωτάς συνεχώς γιατί συμβαίνει κάτι, τότε όσο καλός επιστήμονας και αν είσαι, δεν μπορείς να γίνεις ερευνητής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Με το δικό σας, όμως, νομοσχέδιο το ερώτημα «γιατί;» θα πρέπει να περνάει πρώτα από το λογιστήριο. Έτσι τα ερευνητικά κέντρα που σχεδιάζετε, θα έχουν μειωμένη δυνατότητα παραγωγής ερευνητών, πράγμα που σε βάθος χρόνου θα τα οδηγήσει σε μαρσάο.

Το νομοσχέδιό σας, λοιπόν, πάσχει στη βασική του στόχευση. Είναι επί της αρχής εξωπραγματικά εσφαλμένο και θα πρέπει να αποσυρθεί πάραυτα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Διαμαντόπουλος.

ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για άλλη μία φορά -κοιτώντας τη λίστα των ομιλητών- ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η ισχυρότερη παρουσία σε αυτήν την Αίθουσα. Βέβαια είναι λίγο περιεργο γιατί από πλευράς Κυβέρνησης, από τα χείλη του Πρωθυπουργού αλλά και των Υπουργών, η καινοτομία, η σύνδεση με τις αγορές είναι το επόμενο «success story». Βέβαια δεν είναι εδώ κανείς για να το υποστηρίξει. Κάποιοι έχουν γραφτεί στον κατάλογο των ομιλητών αλλά από το προφίλ και από την παρουσία τους εδώ μέσα, μάλλον κάποιες τροπολογίες θα έρθουν να υποστηρίξουν και τίποτα δεν θα πουν για έρευνα και καινοτομία.

Παρ' όλα αυτά να μπω εγώ στο θέμα.

Πρέπει να σημειώσουμε εξ αρχής ότι το πεδίο της εφαρμοσμένης έρευνας είναι ένα βασικό πεδίο το οποίο συντεταγμένα πρέπει να στηρίξουμε στη χώρα μας. Είναι γεγονός ότι στην Ελλάδα διαθέτουμε ένα μεγάλο ανθρώπινο δυναμικό, υψηλά ειδικευμένο, με άρτια επιστημονική μεθοδολογία, το οποίο λόγω των συνθηκών της οικονομικής κρίσης βρίσκεται να αναζητά διέξοδο για το ερευνητικό του έργο εκτός των συνόρων, στον ευρωπαϊκό αλλά και στον παγκόσμιο χώρο.

Το μεγάλο αυτό ερευνητικό δυναμικό δεν απέκτησε αυτές τις δεξιότητες τυχαία. Είναι παιδί του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου, ενός δημόσιου πανεπιστημίου, που παρά τη συνεχιζό-

μενη υποχρηματοδότησή του από την ελληνική πολιτεία και τις κυβερνήσεις που την υπηρέτησαν, με συνέπεια την έλλειψη υποδομών, έχει να επιδείξει -ιδιαίτερα εάν συγκριθεί με τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια- σημαντικά επιτεύγματα στο χώρο της έρευνας, έρευνα που αφορά τόσο τον τεχνολογικό τομέα όσο και τον τομέα των ανθρωπιστικών και κοινωνικών επιστημών.

Αυτό το επιστημονικό και ερευνητικό δυναμικό για εμάς αποτελεί παρακαταθήκη για το παρόν και το μέλλον αυτού του τόπου. Θεωρούμε ότι τα δημόσια πανεπιστημιακά και τεχνολογικά ιδρύματα και τα δημόσια ερευνητικά κέντρα, θα παίξουν σημαντικό ρόλο στην κοινωνική και παραγωγική ανασυγκρότηση αυτού του τόπου, καθώς με τη συμβολή τους στην έρευνα αλλά και με την εργασία τους στους αντίστοιχους κλάδους, μπορούν να προσδώσουν στη χώρα μας μία καλύτερη θέση στο διεθνή κατεστημένο εργασιών.

Υπάρχει, όμως, μία θεμελιακή διαφορά στον τρόπο με τον οποίο εμείς αντιμετωπίζουμε εν γένει το σκοπό και τους στόχους της έρευνας και της τεχνολογίας. Στη δική μας οπτική η ερευνητική δραστηριότητα, καθώς και η τεχνολογία οφείλει να υπηρετεί το κοινωνικό συμφέρον και τις κοινωνικές και οικολογικές ανάγκες. Με αυτήν την έννοια, η ερευνητική δραστηριότητα δεν μπορεί παρά να είναι αποσυνδεδεμένη από τις επιδιώξεις τις ιδιωτικής κερδοφορίας και της αγοράς, διότι όταν η έρευνα συνδέεται άμεσα με τις ανάγκες της αγοράς και της ιδιωτικής κερδοφορίας, τότε αλλοιώνεται ο θεμελιακός στόχος της, αυτός της αναζήτησης της αλήθειας.

Η έρευνα από ιδρύσεως της επιστήμης και των πανεπιστημίων, υπήρξε το ορθολογικό εκείνο μέσο για την αναζήτηση της αλήθειας. Συνεπώς, για να εξυπηρετήσει η έρευνα καθολικούς κοινωνικούς στόχους και όχι τους στενούς στόχους που τίθενται κάθε φορά από την ανάγκη του υψηλότερου ιδιωτικού και άρα ατομικού κέρδους, οφείλει να είναι δημόσια και καθολική, όπως επίσης και το αγαθό της παιδείας, κύριε Υφυπουργέ.

Σήμερα, εισάγεται ένα σχέδιο νόμου για την ανάπτυξη της έρευνας, της τεχνολογικής ανάπτυξης και της καινοτομίας, το οποίο αντιβαίνει στις βασικές αρχές και τους σκοπούς ίδρυσης των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και της βασικής εφαρμοσμένης ερευνητικής δραστηριότητας.

Κεντρική ιδέα του νομοσχεδίου, είναι η προσπάθειά του να περικλείει ή να μην εξασφαλίσει δημόσια χρηματοδότηση για την εφαρμοσμένη έρευνα από τους δημόσιους ερευνητικούς φορείς, ενώ ταυτόχρονα επιδιώκει τη χρηματοδότηση επιχειρήσεων και ιδιωτικών πρωτοβουλιών. Με επίφαση την αποκεντρωμένη οργάνωση των ερευνητικών κέντρων, περικλύπτει τη δημόσια χρηματοδότηση των ερευνητικών κέντρων, πράγμα που δείχνει ότι δεν στοχεύει στην ανάπτυξη της βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας.

Η σύλληψη του νομοσχεδίου υπηρετεί το νεοφιλελεύθερο δόγμα σε ό,τι αφορά την καθιέρωση ιδιωτικοοικονομικών κριτηρίων για τα δημόσια ερευνητικά κέντρα, την ίδια στιγμή που το απειμπολεί όταν προβλέπεται να στηρίζει με δημόσια χρηματοδότηση ιδιωτικές επιχειρήσεις. Δύο μέτρα και δύο σταθμά, προφανώς υπέρ της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Στόχος του είναι να υπηρετήσει αυτό που ονομάζει καινοτομία, που όμως απαντά μόνο στις επιταγές της αγοράς και στις επιταγές για απορρόφηση από ιδιώτες των ευρωπαϊκών προγραμμάτων για την προγραμματική περίοδο 2014-2020, την ίδια στιγμή που έχει σταματήσει η χρηματοδότηση σε πολλά εγκεκριμένα ερευνητικά προγράμματα.

Ταυτόχρονα, σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση τόσο του ανθρωπίνου δυναμικού όσο και των ερευνητικών κέντρων εν γένει, μεγάλο μέρος των κριτηρίων καταλαμβάνεται από ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, όπως προείπα. Η πολιτεία και το κράτος δεν δεσμεύονται για τη χρηματοδότησή τους. Καταργούνται οι σταθερές θέσεις εργασίας. Επιχειρείται η γενίκευση του απασχολούμενου επιστήμονα με μπλοκάκι στο πλαίσιο προγραμμάτων.

Έτσι, δεν δημιουργείται σοβαρή ερευνητική πολιτική. Δεν υπάρχει πρόταση για ανανέωση του ερευνητικού προσωπικού και για συγκεκριμένα μέτρα ανάσχεσης της μαζικής φυγής νέων επιστημόνων στο εξωτερικό.

Συμπερασματικά, με το νομοσχέδιο αυτό επιδιώκεται η απορ-

ρύθμιση του χώρου της έρευνας και η παράδοσή της στην ιδιωτική αγορά. Αυτό δεν υπηρετεί σε καμία περίπτωση το σχέδιο για μία στοχευμένη εθνική στρατηγική για την ανάπτυξη της έρευνας και της τεχνολογίας, η οποία θα υπηρετεί τόσο το δημόσιο και κοινωνικό συμφέρον όσο και το ανθρωπινό δυναμικό του χώρου της έρευνας.

Η δική μας στρατηγική, έχει να κάνει με την ενίσχυση του ενιαίου δημόσιου και ακαδημαϊκού χαρακτήρα της έρευνας, που υλοποιείται σήμερα και στα πανεπιστήμια και στα ερευνητικά κέντρα. Θέλουμε, δηλαδή, δημόσια πανεπιστήμια και δημόσια ερευνητικά κέντρα.

Δεύτερη βασική μέριμνα του δικού μας σχεδίου, θα είναι η υποστήριξη της βασικής έρευνας και η θέσπιση βασικών όρων του ενιαίου χώρου ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας, όπως και σταθερές θέσεις εργασίας, που σημαίνει υπεράσπιση της αντίληψης ότι ο ερευνητής είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και αμείβεται για να είναι ανεξάρτητος από ιδιωτικά συμφέροντα, ώστε να υλοποιεί υψηλής ποιότητας έρευνα και όχι υπεράριθμα προγράμματα μόνο για οικονομικούς λόγους.

Εμείς μιλάμε για ένα δημοκρατικό σχεδιασμένο -από την πολιτεία με τη βοήθεια των επιστημονικών φορέων- εθνικό στρατηγικό σχέδιο για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη, με εγγυημένη χρηματοδότηση, το οποίο θα εγκρίνεται από το Κοινοβούλιο, δίχως γραφειοκρατικές αγκυλώσεις και θα αντανakλά τις εθνικές προτεραιότητες κάθε φορά που θα λαμβάνει υπ' όψιν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας, με σκοπό την ορθή και οικολογική διαχείριση, την αξιοποίηση του δυναμικού, των υποδομών και την παραγωγή νέας γνώσης που θα ενσωματώνεται στην κοινωνία.

Για εμάς η καινοτομία είναι παράγωγο της βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας και με αυτήν την έννοια υπηρετεί ένα μακροπρόθεσμο σχέδιο και όχι μία κοντόφθαλμη στρατηγική που υπάγεται μόνο στο στόχο της κερδοφορίας.

Με τα παραπάνω γίνεται ξεκάθαρο για ποιο λόγο απορρίπτουμε αυτό το νομοσχέδιο. Το καταψήφισουμε και θέλουμε να το πάρτε πίσω ευθύς αμέσως, διότι οι μέρες της αφθονίας σας είναι μετρημένες και δεν μπορείτε να υποθηκεύετε το μέλλον του ελληνικού λαού και πολύ περισσότερο του ερευνητικού έργου που παράγεται σε αυτήν τη χώρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Η κ. Καφαντάρη έχει τον λόγο.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τη στιγμή που στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο μέσος όρος της εθνικής εγχώριας δαπάνης για έρευνα κυμαίνεται από 2,1% έως 2,5% του ΑΕΠ, η Κυβέρνηση εδώ στην Ελλάδα, αντί να αυξήσει το ούτε 0,5% του ΑΕΠ που διατίθεται για ερευνητικούς σκοπούς, επιλέγει με το νομοσχέδιο αυτό, να τελειώσει την έννοια της έρευνας ως δημόσιου αγαθού, που διασφαλίζεται με κρατικά χρήματα και παράγεται από δημόσιους φορείς.

Με το εν λόγω νομοσχέδιο, η Κυβέρνηση δεν εξασφαλίζει στους ερευνητές της πατρίδας μας ούτε τα βασικά. Δεν εξασφαλίζει ούτε σταθερό ετήσιο εισόδημα ούτε εργασιακή ασφάλεια σε ανθρώπους οι οποίοι, κατά τα άλλα, θα έπρεπε να εργάζονται απερίσπαστοι στην πολύτιμη και απαραίτητη για την πατρίδα μας επιστημονική αποστολή τους. Κι όταν δεν εξασφαλίζει σε έναν εργαζόμενο τα στοιχειώδη, είναι σαν να «κλείνεις το μάτι» στον ιδιωτικό τομέα, ο οποίος πλέον θα κατευθύνει την έρευνα σύμφωνα με επιχειρηματικά συμφέροντα.

Είναι μάλιστα τόσο ιδεοληπτική η μονομέρειά σας, κύριοι της συγκυβέρνησης, που δεν διστάζετε όχι μόνο να πάψετε την εγγυημένη χρηματοδότηση στα υφιστάμενα ερευνητικά ιδρύματα της χώρας μας αλλά και να μοιράσετε τα όποια κονδύλια σε έναν αχαρτογράφητο -και το τονίζω- κατάλογο δικαιούχων μία κίνηση τουλάχιστον προκλητική, σε μία χώρα που μαστίζεται από την κρίση και προσπαθεί να σηκώσει κεφάλι. Υπό αυτήν την έννοια, είναι τουλάχιστον κοροϊδία να λέει η Κυβέρνηση ότι στόχος της είναι η εθνική δαπάνη για την έρευνα να φτάσει στο 3% του ΑΕΠ

το 2020.

Δεν είναι τυχαίο ότι σύσσωμη η ερευνητική κοινότητα έχει αντιταχθεί στο εν λόγω νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε. Το σύνολο σχεδόν των φορέων έχουν εκφράσει πλήθος αντιδράσεων, ενώ ακόμη και το νέο ΕΣΕΤ -Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας- έχει εκφράσει σοβαρές ενστάσεις γι' αυτό.

Με ποια νομιμοποίηση, λοιπόν, κύριοι της συγκυβέρνησης, θα προχωρήσει αυτό το σχέδιο νόμου; Πώς θέλετε εμείς να συμφωνήσουμε στην πλήρη απορρύθμιση της έρευνας στη χώρα μας και να συνομολογήσουμε στην αποξένωσή της από την πανεπιστημιακή διδασκαλία;

Πότε στο παρελθόν υπήρξε και σε ποιο παράδειγμα μπορείτε να μας παραπέμψετε, για να ισχυριστέτε ότι χωρίς βασική δημόσια έρευνα υπήρξε κάποιο επιτυχημένο εκπαιδευτικό μοντέλο;

Θα είναι εγκληματικό να υπάρχουν αύριο πανεπιστήμια χωρίς σύνδεση με τα ερευνητικά κέντρα και ερευνητικά κέντρα χωρίς σύνδεση με τα πανεπιστήμια, τη στιγμή που η Ελλάδα «αιμορραγεί» συνεχώς τα τελευταία χρόνια, με αθρόα και μαζική μετανάστευση νέων παιδιών, νέων υψηλά καταρτισμένων επιστημόνων, που αναγκάζονται να αφήσουν τη χώρα μας και να αναζητήσουν εργασία, την ίδια στιγμή που η Κυβέρνηση έρχεται να περάσει ένα νόμο, που θα οδηγήσει ακόμη περισσότερους νέους ανθρώπους, νέα παιδιά μας, εκτός συνόρων.

Το εν λόγω νομοσχέδιο, στρέφει την έρευνα και τα ερευνητικά ιδρύματα να εξυπηρετούν άμεσα επιχειρηματικά συμφέροντα στο χώρο της καινοτομίας, αντί να πριμοδοτεί το συμφέρον της χώρας για βασική και εφαρμοσμένη έρευνα. Αναγκάζει τα εκπαιδευτικά ιδρύματα να λειτουργούν τα ίδια σαν επιχειρήσεις καινοτομίας για λογαριασμό του ιδιωτικού τομέα, για να επιβιώσουν. Αναγκάζει τους ερευνητές να λειτουργούν σαν επιχειρηματίες, αφού το κράτος δεν εξασφαλίζει ούτε τη μισθοδοσία τους ούτε το εργασιακό τους καθεστώς.

Το κράτος δεν δεσμεύεται ότι θα διασφαλίσει δημόσιους πόρους, δηλαδή δημόσια χρηματοδότηση για έρευνα ούτε με 1 ευρώ για τα ερευνητικά κέντρα. Αγνοούνται τα υφιστάμενα ερευνητικά κέντρα, δηλαδή ο ερευνητικός ιστός της χώρας μας, καθώς το κείμενο του νόμου πουθενά δεν τα καθορίζει και δεν τα ορίζει και απαξιώνει μάλιστα και να τα κατονομάσει, αφήνοντας ανοιχτό το ενδεχόμενο να τα κινεί κατά το δοκούν η εκάστοτε εποπτεύουσα αρχή.

Πού αναφέρεται στο εν λόγω νομοσχέδιο το ΙΤΣΑΚ, κύριοι της συγκυβέρνησης, το Ινστιτούτο Τεχνικής Σεισμολογίας και Αντισεισμικών Κατασκευών, που έχει έδρα τη Θεσσαλονίκη, το οποίο με το ν. 4002/2011 συγχωνεύθηκε με τον ΟΑΣΠ, τον Οργανισμό Αντισεισμικού Σχεδιασμού και Προστασίας σαν μονάδα έρευνας του ΟΑΣΠ και ακόμη δεν έχει εκδοθεί ο κανονισμός; Μιλάμε για ένα καθαρά ερευνητικό κέντρο, με πλούσιο και τεράστιο επιστημονικό έργο. Διαθέτει διακόσιους πενήντα σειсмоγράφους σε όλη την επικράτεια και το παρακολουθεί, με εξειδικευμένους επιστήμονες. Είναι ένα ερευνητικό κέντρο, το οποίο κύρια χρηματοδοτείται από την Ευρώπη, από ευρωπαϊκά προγράμματα. Θέλετε να το εξαφανίσετε και αυτό;

Τώρα θα αναφερθώ, κύριε Υπουργέ, κύριοι της συγκυβέρνησης, στο θέμα του ΙΓΜΕ. Θα πει κάποιος. Για ποιον λόγο; Όμως, έχει σχέση το εν λόγω νομοσχέδιο με το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών, νυν ΕΚΒΑΑ.

Θα ήθελα, λοιπόν, να πω ότι οι συνεχείς δημόσιες προτάσεις του Προέδρου του ΙΓΜΕ για την ένταξή του στη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας δείχνει ότι το μέλλον του ΙΓΜΕ είναι δυσώδης.

Θα ήθελα να μιλήσω -είναι γνωστό, και σε αυτήν την Αίθουσα πολλές φορές έχουμε αναφερθεί- για το σημαντικό ρόλο αυτού του ερευνητικού φορέα επάνω στο θέμα των ορυκτών πόρων, με μεγάλη συμβολή σε θέματα χωροταξίας, προστασίας από φυσικές καταστροφές και ελέγχου του υδατικού δυναμικού της χώρας. Το εν λόγω ινστιτούτο, όπως είναι αυτήν τη στιγμή, λειτουργεί με ελάχιστους γηρασμένους εργαζόμενους λόγω της συνεχούς αποψίλωσης, υποβαθμισμένο οικονομικά, χωρίς καλά-καλά αυτοί οι ερευνητές, αυτοί οι υπάλληλοι, αυτοί οι εξειδικευμένοι επιστήμονες να πληρώνονται. Ποιο είναι, λοιπόν, το μέλλον του; Μήπως είναι η αλλαγή του ρόλου του με τέτοιο τρόπο, ώστε να

εξυπηρετήσει τα κάθε λογής συμφέροντα;

Ο λόγος είναι απλός. Για να ξεπουλήσετε, κύριοι της συγκυβέρνησης, μαζί με τα άλλα δημόσια αγαθά και τη δημόσια περιουσία και όσο ορυκτό πλούτο έχει απομείνει σε αυτήν τη χώρα.

Ένα άλλο ιδιαίτερο σημείο που θέλω να πω σε σχέση πάλι με το ΙΓΜΕ και με το εν λόγω νομοσχέδιο, είναι η χρηματοδότηση των έργων για την ύπαρξή του και ότι το μόνο χρήμα το οποίο θα κυκλοφορήσει από το 2014 έως το 2020 από το νέο ΕΣΠΑ, προβλέπεται να διανεμηθεί κυρίως στις δεκατρείς περιφέρειες της χώρας, με ανταγωνιστικά προγράμματα προς τις ευρωπαϊκές περιφέρειες, έχει δε προϋπόθεση για τη χρηματοδότηση, τη σύνδεση των ερευνητικών κέντρων με αυτές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Αντί, λοιπόν, η Κυβέρνηση να σχεδιάσει και να αξιοποιήσει τον υφιστάμενο ερευνητικό ιστό, το νομοσχέδιο θέλει να δημιουργήσει μία νέα μεγάλη ιδιωτική αγορά ερευνητικών υπηρεσιών, διασπαρμένων στις δεκατρείς περιφέρειες σε συνεργασία με ευρωπαϊκά κέντρα, η οποία θα χρηματοδοτηθεί από ευρωπαϊκά κονδύλια και από τον πενιχρό, ελάχιστο κρατικό προϋπολογισμό.

Κλασικό παράδειγμα πάνω σε αυτό, είναι και η ίδρυση, θα έλεγα, του νέου ερευνητικού ιδρύματος «Ερευνητικό Κέντρο Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης Καραθεοδωρή». Έχω ένα ερώτημα και για τον τίτλο αλλά δεν θα το αναφέρω επί του παρόντος και για λόγους χρόνου. Το φοβερό αυτό κέντρο θα περιλαμβάνει τέσσερα ινστιτούτα, το Ινστιτούτο Ενεργειακού Σχεδιασμού και Αειφόρου Αξιοποίησης Φυσικών Πόρων, το Ινστιτούτο Διαχείρισης Φυσικών και Τεχνολογικών Καταστροφών, το Ινστιτούτο Τεχνολογίας Τροφίμων και Αγροτικής Παραγωγής, το Ινστιτούτο Επεξεργασίας Λόγου. Έδρα θα έχει δε την Ξάνθη.

Θα ήθελα, λοιπόν, να ρωτήσω το εξής: Δεν γνωρίζετε, κύριοι της συγκυβέρνησης, ότι υπάρχει παράρτημα του ΙΓΜΕ αυτήν τη στιγμή στη Θράκη; Τι χρειάζεται, παραδείγματος χάριν, το νέο αυτό ινστιτούτο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΧΑΡΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Θα ήθελα να πω, επίσης και για το θέμα της έρευνας στον αγροτικό τομέα ότι φαίνεται ότι πρυτανεύουν νέες πολιτικές και απλά προωθούνται και τοπικά μικροκομματικά συμφέροντα.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω, κύριοι της συγκυβέρνησης, ότι με αυτό το σχέδιο νόμου, δεν εξυπηρετείτε ούτε το δημόσιο συμφέρον ούτε πράττετε πατριωτικό καθήκον, όπως ακούμε τελευταία από πολλούς Υπουργούς σας. Απλά, ξεπουλάτε τα πάντα όσο-όσο, σε μία απέλπιδα προσπάθεια από την πλευρά σας να αγοράσετε λίγο πολιτικό χρόνο, γιατί το τέλος αυτής της συγκυβέρνησης πλησιάζει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστώ και εγώ.

Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός κ. Γεωργαντάς για δέκα λεπτά και μετά μπορεί να πάρει το λόγο όποιος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος επιθυμεί. Βλέπω, βέβαια, ότι υπάρχουν και ένας-δύο συνάδελφοι Βουλευτές οι οποίοι έχουν γραφτεί. Αν θέλουν, μπορούν να μιλήσουν απόψε ή αύριο. Μετά θα γίνει η ψήφιση επί της αρχής.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα χρειαστώ πάνω από έξι με επτά λεπτά.

Πριν τα κύρια σημεία της τοποθέτησής μου, κύριοι συνάδελφοι, οφείλω δύο απαντήσεις, σχετικά με τις τοποθετήσεις που παρακολούθησα. Η πρώτη, έχει να κάνει με την τοποθέτηση της κ. Αυλωνίτου για το άρθρο 13 του νομοσχεδίου.

Πράγματι, κυρία Αυλωνίτου, το κείμενο το οποίο διαβάσατε στην παράγραφο 2, αναφέρεται στα ερευνητικά κέντρα που έχουν συσταθεί ως νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και πράγματι, αυτά λειτουργούν με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και αξιοποιούν για την εξυπηρέτηση των σκοπών τους τα αποτελέσματα των έργων και των προγραμμάτων στα οποία συμμετέχουν και

τους ίδιους πόρους που δημιουργούν, κατά τα προβλεπόμενα στο σχετικό εσωτερικό κανονισμό τους και τις κείμενες ειδικές διατάξεις. Το διαβάζω, όπως αναφέρεται στο κείμενο του νόμου.

Δεν νομίζω, λοιπόν, να είναι κακό αρχικώς να χρησιμοποιούν για τους σκοπούς τους τα αποτελέσματα των έργων και των προγραμμάτων στα οποία συμμετέχουν. Όμως, πρέπει να σημειώσουμε ότι παρακάτω, στην παράγραφο 5, αναφέρεται ακριβώς «τα ερευνητικά κέντρα μπορούν να ασκούν μη οικονομική ή και οικονομική δραστηριότητα».

Άρα, δεν πρέπει να συνδέουμε τη λειτουργία των ερευνητικών κέντρων μόνο με οικονομική δραστηριότητα και μόνο με το κέρδος. Δεν εννοούμε, βέβαια, ότι το κέρδος θα πρέπει να το καταδικάσουμε αλλά δίνεται η δυνατότητα στο νομοσχέδιο αυτό, για τη λειτουργία ερευνητικών κέντρων ξεκάθαρα με μη οικονομική δραστηριότητα. Μάλιστα, αναφέρεται στην παράγραφο 5, ότι όταν τα ερευνητικά κέντρα ασκούν και οικονομική δραστηριότητα, τότε υπόκεινται στους κανόνες κρατικών ενισχύσεων και στην υποχρέωση διακριτής λογιστικής παρακολούθησης των οικονομικών και μη οικονομικών δραστηριοτήτων τους.

Αυτά ήθελα να πω σε σχέση με όσα ελέχθησαν για τη στόχευση των ερευνητικών κέντρων.

Σ' αυτό το νομοσχέδιο, έγινε μία πραγματική διαβούλευση. Στη διάρκεια της συζήτησης στις επιτροπές, κατατέθηκαν εκατόν πέντε νομοτεχνικές βελτιώσεις και ήδη μέχρι σήμερα έχουμε άλλες τριάντα πέντε. Νομίζω ότι η έννοια της διαβούλευσης έχει επιτελεστεί στην ουσία της σ' αυτό το συγκριμένο νομοσχέδιο.

Βεβαίως, πρέπει να σημειώσουμε και την παρατήρηση του Υπουργού νωρίτερα, ότι δηλαδή τις όποιες υπουργικές ή άλλες τροπολογίες, αύριο θα κληθούν να τις υπερασπιστούν οι καταθέσαντες Υπουργοί.

Βεβαίως, επειδή ακούστηκε νωρίτερα ότι δεν διασφαλίζεται και το εργασιακό καθεστώς των εργαζομένων, νομίζω ότι αυτό είναι αναληθές και μπορεί πολύ εύκολα να το διαπιστώσει ο καθένας. Είναι απόλυτα ξεκάθαρο ότι το εργασιακό καθεστώς των εργαζομένων με κάθε είδους εργασιακή μορφή στα ερευνητικά κέντρα διασφαλίζεται με απόλυτα ρητό τρόπο.

Υπάρχουν κάποιες διαπιστώσεις οι οποίες είναι αναγκαίες και τις οποίες νομίζω ότι θα τις έκανε ο καθένας από εμάς σε σχέση με το καθεστώς το οποίο επικρατούσε γύρω από το καθεστώς της έρευνας και της τεχνολογίας. Η πρώτη, είναι ότι οι πόροι που διατίθεντο για την έρευνα, ήταν πολύ κάτω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Η δεύτερη, είναι ότι δεν υπήρχε ενιαίος εθνικός χώρος έρευνας και κυρίως ότι δεν υπήρχε στρατηγική στόχευση. Μάλιστα, η έλλειψη όλων αυτών των προαπαιτούμενων, δημιουργούσε μία εικόνα διάσπαρτων ερευνητικών δραστηριοτήτων, τα ευρήματα των οποίων παρέμεναν αναξιοποίητα. Σε κάποιες περιπτώσεις, μάλιστα, κυριάρχησε η αντίληψη ότι κάνουμε έρευνα για την έρευνα. Όμως η ερευνητική δραστηριότητα, δεν μπορεί να αναπτύσσεται σε ένα αποστειρωμένο περιβάλλον αλλά αντίθετα πρέπει να χαρακτηρίζεται από εξωστρέφεια. Πρέπει να συνδέεται με την κοινωνία και τη στρατηγική ανάπτυξη της οικονομίας.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα, είναι από τα πιο σημαντικά που έρχονται προς ψήφιση στη Βουλή τα τελευταία χρόνια, γιατί έρχεται να καλύψει ένα πολύ μεγάλο θεσμικό κενό. Το νομοθετικό πλαίσιο για την έρευνα, την τεχνολογική ανάπτυξη και την καινοτομία, έτσι όπως είχε διαμορφωθεί με το ν. 1514/1985 ήταν ανεπαρκές και ασύμβατο στις σύγχρονες συνθήκες.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα θεραπεύει αυτές τις ανεπάρκειες και λαμβάνει υπ' όψιν του το περιεχόμενο της Ευρωπαϊκής Χάρτας του Ερευνητή. Ανατρέπει τις υπάρχουσες ανεπάρκειες αλλά δεν διαταράσσει, αφού μπορεί να εφαρμοστεί άμεσα από την πρώτη μέρα της ψήφισής του, χωρίς να προκαλέσει δυσλειτουργίες.

Δημιουργεί ένα πλαίσιο παραγωγικής και ουσιαστικής αξιοποίησης όλων των πόρων που θα διατεθούν από το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα για την ανάπτυξη ερευνητικών δραστηριοτήτων. Για πρώτη φορά δημιουργείται ένας ενιαίος εθνικός χώρος έρευνας και για πρώτη φορά η Ελλάδα αποκτά μία εθνική πολιτική για την έρευνα, την τεχνολογική ανάπτυξη και την καινοτομία. Για πρώτη φορά η ερευνητική κοινότητα μπορεί να λειτουργήσει

μέσα σε ένα σύγχρονο, ευέλικτο, ενιαίο και λειτουργικό θεσμικό πλαίσιο που εγγυάται την αξιοποίηση του ανθρώπινου επιστημονικού δυναμικού.

Για πρώτη φορά κυριαρχεί μία άλλη αντίληψη που συνδέει την έρευνα με την πραγματική οικονομία, την παραγωγική διαδικασία και την ίδια την οικονομία. Επειδή, μάλιστα, δεν πρέπει αυτές οι διαπιστώσεις να μείνουν κενές περιεχομένου, θα αναφερθώ στις βασικές καινοτομίες του νομοσχεδίου.

Η πρώτη καινοτομία, λοιπόν, είναι ότι υπάρχει εκσυγχρονισμός της γενικής γραμματείας στα πρότυπα άλλων ευρωπαϊκών οργανισμών που διαχειρίζονται και υλοποιούν πολιτική ΕΤΑΚ. Νομοθετείται, επίσης, επταετές σχέδιο δράσης για την υλοποίηση του ΕΣΕΤΑΚ.

Επίσης, εισάγεται ο θεσμός του επιστημονικού συνδέσμου σε κάθε Υπουργείο και της οριζόντιας Συντονιστικής Επιτροπής Έρευνας, Τεχνολογικής Ανάπτυξης και Καινοτομίας με σκοπό τη συμβολή στον κεντρικό σχεδιασμό και συντονισμό των δράσεων του ΕΣΕΤΑΚ και του σχεδίου δράσης για την υλοποίησή της.

Επίσης, θεσμοθετούνται τα Περιφερειακά Συμβούλια Έρευνας και Καινοτομίας για την ανάπτυξη δραστηριοτήτων στη βάση κατευθυντήριων αρχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ενίσχυση της έρευνας και της καινοτομίας στην περιφέρεια. Αναδιαρθρώνεται το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας, Τεχνολογικής Ανάπτυξης και Καινοτομίας, με προβλέψεις εκπροσώπησης σ' αυτό του ερευνητικού, ακαδημαϊκού και επιχειρηματικού χώρου, καθώς και των περιφερειακών επιστημονικών συμβουλίων.

Βελτιώνεται η λειτουργία των ερευνητικών κέντρων, η ενίσχυση της ανεξαρτησίας τους, η ενίσχυση των δυνατοτήτων της αξιοποίησης των ιδίων πόρων τους. Ενισχύεται και υποστηρίζεται η έρευνα από ανταγωνιστικές πηγές, ώστε σε συνδυασμό με την ενίσχυση από τον κρατικό προϋπολογισμό, να προσεγγιστεί ο στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ενίσχυση της ΕΤΑΚ στο 3% του ΑΕΠ.

Ενισχύονται τα έργα ΕΤΑΚ που εμπίπτουν στις κατηγορίες. Πρώτον, βασικής έρευνας. Δεύτερον, βιομηχανικής έρευνας. Τρίτον, πειραματικής ανάπτυξης. Και τέταρτον, μελετών σκοπιμότητας, σύμφωνα με τις εθνικές και ενωσιακές κανονιστικές διατάξεις.

Υπάρχουν σαφείς προβλέψεις για την αξιοποίηση κάθε πόρου μέσω, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, για τη χρηματοδότηση ΕΤΑΚ, όπως ερευνητικά δίκτυα, συνεργασία ερευνητικών ιδρυμάτων με το δημόσιο, μεταξύ τους και με τον ιδιωτικό τομέα, συμφωνίες-πλαίσιο, συμμετοχή σε κοινότητες γνώσης και καινοτομίας. Προβλέπεται η δημόσια χρηματοδότηση των ερευνητικών οργανισμών, καθώς επίσης και η αξιολόγησή τους, η δυνατότητα σύναψης προγραμματικών συμφωνιών και λοιπά.

Υπάρχουν σαφείς προβλέψεις για τη δυνατότητα των δημοσίων ερευνητικών οργανισμών να αξιοποιούν ερευνητικά, εθνικά και διεθνή ερευνητικά και αναπτυξιακά προγράμματα, καθώς και τα ερευνητικά αποτελέσματα που προκύπτουν με κάθε τρόπο και με ενίσχυση σε αυτά της συμμετοχής των ερευνητών.

Υπάρχουν πολλά ακόμα καινούργια στοιχεία, καινοτομίες του παρόντος νομοσχεδίου τα οποία θα μπορούσα να αναφέρω. Όμως, αυτό που προσπάθησα πραγματικά να διαπιστώσω -και ελπίζω να υπάρχει η ευκαιρία αύριο στην κατ' άρθρο συζήτηση να αξιολογηθεί από το Σώμα- είναι αυτή η αντίδραση, αυτή η άρνηση για αυτό το νομοσχέδιο, αυτή η επίταση από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για την απόσυρσή του.

Δεν πρόρεσα πράγματι -και νομίζω ότι κάθε αξιόπιστος κριτικός αναλυτής των ομιλιών που έγιναν δεν μπορεί να βρω τα στοιχεία εκείνα, τα οποία δίνουν το ερέθισμα στους Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να ζητάνε την απόσυρση αυτού του νομοσχεδίου.

Είναι σίγουρα ένα νομοσχέδιο προς την θετική κατεύθυνση. Είναι ένα νομοσχέδιο που το αποδέχθηκαν ευνοϊκά οι άνθρωποι των ερευνητικών κέντρων. Είναι ένα νομοσχέδιο που μέσα από τη διαβούλευση βελτιώθηκε.

Βεβαίως η Κυβέρνηση είναι έτοιμη ακόμη και αύριο, να δεχθεί τις όποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις μέσα στο πνεύμα του νομοσχεδίου, έτσι ώστε να γίνει όσο καλύτερο μπορεί και να αποτελέσει εργαλείο για την ανάπτυξη της οικονομίας της χώρας μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Θέλει κάποιος από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους τον λόγο, παρακαλώ;

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Εγώ θέλω να πάρω τον λόγο, κύριε Πρόεδρε, κανονικά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Αύριο, κύριε Πρόεδρε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Αύριο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το λέω, για να δούμε πως διαμορφώνεται η εικόνα. Όποιος θέλει αύριο, μπορεί να μιλήσει αύριο. Όποιος θέλει απόψε, μπορεί να μιλήσει απόψε.

Βλέπω τον κ. Αρβανίτη και την κ. Μακρή να θέλουν να μιλήσουν απόψε.

Κύριε Αρβανίτη, έχετε τον λόγο. Μετά θα μιλήσει η κ. Μακρή.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αλήθεια, η τροφοδότηση εγκεφάλων των διεθνών ερευνητικών κέντρων γίνεται από την Ελλάδα εδώ και χρόνια. Ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, της δυστυχίας και της αθλιότητας, ηνάγκασαν δεκάδες χιλιάδες νέους επιστήμονες να καταφύγουν στο εξωτερικό και να τροφοδοτούν με την ευφυΐα τους, την ευρηματικότητά τους, τα ξένα ερευνητικά τεχνολογικά κέντρα.

Ερωτάται εδώ, με το υπάρχον ήδη έμψυχο δυναμικό, τι αποτελέσματα είχαμε στον τομέα της ερευνής, της τεχνολογίας; Δεν νομίζω ότι υπάρχουν αποτελέσματα. Υπήρχαν αποτελέσματα, δηλαδή έκαναν εργασίες με αποτελέσματα, όπως στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης, στο Πανεπιστήμιο της Κρήτης. Παρά ταύτα, το κράτος αδιαφόρησε. Για ποιον λόγο; Υπάρχουν παρόμοια δεκάδες περιστατικά -για να μην πω εκατοντάδες- ευρηματικών Ελλήνων που θα μπορούσαν εδώ να προσφέρουν στην πατρίδα μας αλλά και σε όλο τον κόσμο, πολλά, μα πάρα πολλά οφέλη.

Λείπει ο κ. Λοβέρδος, ο οποίος είναι νομικός και ήθελα να κάνω την εξής επισημάνση, αξιότιμε, κύριε Πρόεδρε. Στο άρθρο 1 του υπό κρίση νομοσχεδίου σχετικό με το αντικείμενο και τους σκοπούς, αναφέρεται συλλήβδην το άρθρο 16. Αυτό είναι λάθος και θα μπορούσα να το ονομάσω κυριολεκτικά ιεροσουλία. Και γίνεται αυτό, παρά το γεγονός ότι η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής στην αιτιολογική της έκθεση, αναφέρει την παράγραφο 1 του άρθρου 16 -και ορθώς!-, που αφορά εις την τεχνολογία, εις την έρευνα, εις την προστασία του κράτους και όλα αυτά. Μάλιστα, επικουρικός θα μπορούσε να αναφέρει και την παράγραφο 7 του άρθρου 16, που αφορά την επαγγελματική αποκατάσταση -όπως επικουρικός. Το άρθρο 16, έχει εννέα παραγράφους.

Βέβαια, δεν είναι αντικείμενο του παρόντος να αναφερθώ στην παράγραφο 2 του άρθρου 16. Χωρίς αυτά τα οποία επιτάσσει η παράγραφος 2 του άρθρου 16, δηλαδή ότι βασική αποστολή -και όχι ότι υποχρεούται, όπως λέει το άρθρο 1- του κράτους είναι η παιδεία, χωρίς παιδεία τι θα δημιουργήσουμε; Άψυχα ρομπότ, τεχνολόγους και ερευνητές που θα προσφέρουν μόνο στην τεχνολογική εξέλιξη; Αυτό είναι άχρηστο και επικίνδυνο.

Είδα και προηγούμενα νομοσχέδια του Υπουργείου Παιδείας, τα οποία εψηφίστηκαν από τη Βουλή και τα οποία ήταν κάθε άλλο παρά ικανοποιητικά. Είδα ότι κατέστη ανενεργός η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 16, που αναφέρεται, εκτός των άλλων, στην ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνειδήσεως των Ελλήνων. Και πολύ φοβούμαι ότι αν αρχίσει από τούδε -που δεν το πιστεύω!- η Αναθεώρηση του Συντάγματος, θα υπάρξουν πολλοί οι οποίοι θα πουν να αναθεωρηθεί αυτή η διάταξη της παραγράφου 2. Θα υπάρξουν πολλοί! Θυμηθείτε το! Διότι όλοι αυτοί, τείνουν σταδιακά εδώ και σαράντα χρόνια στον αφελληνισμό. Πρώτα άνθρωποι και μετά τεχνικοί, τεχνολόγοι και ρομπότ. Πρώτα άνθρωποι, πρώτα Έλληνες!

Εάν συνεχιστεί με το υπάρχον δυναμικό εδώ η έρευνα, η τεχνολογία και όλες οι καινοτομίες, δεν νομίζω ότι θα έχουμε ιδιαίτερα αποτελέσματα. Και αυτό επειδή η Κυβέρνηση -όλες οι κυβερνήσεις τα τελευταία σαράντα χρόνια- έχει δώσει εξετάσεις διαπλοκής, διαφθοράς και η μόνη τεχνολογική έρευνα ήταν στα εργαστήριά της, σχετικά με το πως θα διαπλέκονται καλύτερα, τεχνικότερα και πως θα προκαλούν διαφθορά και σε άλλους

αλλά και στους ίδιους ως διεφθαρμένοι. Αυτή ήταν όλη η δραστηριότητα της Κυβερνήσεως!

Βέβαια, πιστεύω ότι ο κύριος Υπουργός, όπως πάντα, δεν με ακούει, γιατί δεν έχει κανέναν απολύτως λόγο να με ακούσει. Και τώρα θυμηθήκαμε ξαφνικά να συντάξουμε ένα νομοσχέδιο και να το φέρουμε εδώ. Ακούστε, όμως! Υπάρχουν και θετικές διατάξεις. Δεν λέγω! Όμως, η ιστορία και η εμπειρία μάς έχει διδάξει το εξής. Ότι αφήνονται πάρα πολλά περιθώρια, ώστε να παραμείνει -δεν υπάρχει ασφαλιστική δικλίκis- ανασφάλιστη και ανέλεγκτη η εκροή χρήματος προς ορισμένους ιδιώτες, προς ορισμένες ιδιωτικές εταιρείες ή φυσικά πρόσωπα.

Και επειδή κρατεί ακόμα -και θα κρατεί όσο υπάρχει αυτή η Κυβέρνηση- το κλίμα της διαπλοκής, της διαφθοράς και της ασεβείας προς το νόμο και προς την ηθική, ασφαλώς αυτή η κατάσταση θα συνεχιστεί.

Συνεπώς, δεν είδα πουθενά εδώ, αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, μία ασφαλιστική δικλίκis ότι τα χρήματα, αυτές οι κρατικές επιχορηγήσεις, θα πάνε και θα πιάσουν τόπο. Δεν είδα, επίσης, ότι αυτό θα αποτελέσει εκείνη την έλξιν η οποία θα μας φέρει πίσω αυτούς οι οποίοι εξεπατρίστησαν, τους νέους μας επιστήμονες. Δεν το βλέπω αυτό. Και επαναλαμβάνω τύποις υπάρχουν θετικές διατάξεις.

Λοιπόν, δεν θέλω να επανέλθω στο άρθρο 16, που είναι πάρα πολύ σημαντικό. Πρέπει να το διορθώσετε, κύριε Υπουργέ -ο κ. Λοβέρδος θα το κάνει, είμαι σίγουρος για αυτό- εδώ. Όχι στο άρθρο 16 αλλά στην παράγραφο 1 του άρθρου 16. Και εάν θέλει ο κύριος Υπουργός, επικουρικός θα αναφερθεί και η παράγραφος 7 του άρθρου 16.

Θα κάνω ορισμένες παρατηρήσεις που έχω σταχυολογήσει εδώ. Μιλάτε για διαδικασία αξιολογήσεως. Είναι κάτι εντελώς ρευστό, είναι κάτι εντελώς ασαφές, το ποια θα είναι η διαδικασία αξιολογήσεως. Δηλαδή, εγώ εάν προσκομίσω δύο, τρία, τέσσερα πτυχία, είμαι άξιος; Όχι, θα πρέπει να υπάρξει μια προσφορά μου συγκεκριμένη, ώστε να συμπεριληφθώ σε κάποιο τέτοιο πρόγραμμα και να υποστηριχθώ οικονομικά από το δημόσιο.

Επίσης, χρησιμοποιείται ο όρος «βασική έρευνα». Και λέμε. «Χωρίς να προβλέπεται άμεση εμπορική εφαρμογή ή χρήση, πειραματική ή θεωρητική εργασία, που αναλαμβάνεται κυρίως για την παραγωγή νέων γνώσεων, σχετικά με τα βασικά αίτια φαινομένων και παρατηρήσιμων γεγονότων». Αυτό μπορεί να το κάνω και εγώ -μπορεί να το κάνει οιοσδήποτε- και να επιχορηγηθώ, χωρίς ουσία, δηλαδή χωρίς να υπάρχει εφαρμογή. Δεν το αντιλαμβάνομαι. Νομικός είμαι αλλά δεν το αντιλαμβάνομαι.

Περαιτέρω, δαπάνες προσωπικού: «Το κόστος ερευνητών, τεχνικών και λοιπού υποστηρικτικού προσωπικού στο βαθμό που τα άτομα αυτά απασχολούνται στο σχετικό σχέδιο ή δραστηριότητα». Ερωτάται: Τι εννοείτε «στο βαθμό»; Πώς προσδιορίζεται αυτός ο βαθμός; Χρονικώς, ποσοτικώς; Πώς ακριβώς; Δεν το αντιλαμβάνομαι ούτε αυτό, είναι αόριστο. Ο όρος «βαθμός» είναι αόριστος, έπρεπε να είναι πιο συγκεκριμένος.

Και προχωρώ στην «Ενωση Καινοτομίας» και λέμε «για να αντιμετωπιστούν» -το λέει μάλιστα και βαρβαριστί, «Innovation Union»- «Προκλήσεις όπως. Η κλιματική αλλαγή, η ασφάλεια εφοδιασμού με ενέργεια και τρόφιμα». «Ασφάλεια εφοδιασμού με ενέργεια και τρόφιμα», που έπρεπε για την αυτάρκειά μας, να έχουμε πέσει γονατιστοί και να δουλεύουμε τα χωράφια μας, για να έχουμε αυτάρκεια στα είδη διατροφής και έχουμε σμπαραλιάσει την γεωργία μας; Τώρα το θυμηθήκαμε;

Και όσον αφορά στη δημογραφική γήρανση. Δηλαδή ένα ερευνητικό κέντρο, πώς θα συντελέσει με την έρευνά του για να αντιμετωπίσει τη δημογραφική γήρανση; Γηράσκει ο πληθυσμός και έχουμε οξέυατο δημογραφικό πρόβλημα. Πώς θα το αντιμετωπίσει; Δώστε λεφτά στους πολυτέκνους. Δώστε χρήματα. Δώστε απαλλαγές. Αφήστε τους αφορολόγητους. Μόνο έτσι αντιμετωπίζεται. Χρειάζεται κανένας εγκεφαλος που έχει γνώσεις τεχνολογικές και τα υπόλοιπα, για να κάνει έρευνα το πως νέα ζευγάρια θα παντρευτούν, θα κάνουν παιδιά, το πως να διευκολυνθούν και ει δυνατόν, τα νέα ζευγάρια που παντρεύονται να έχουν και μια επιχορήγηση; Να ο τρόπος! Χρειάζεται ειδικό κέντρο έρευνής επ' αυτού ή κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας ή πάμε να δικαιολογήσουμε καταστάσεις για ύποπτη εκροή χρη-

μάτων;

Περαιτέρω, υπάρχει ένα καθεστώς ενισχύσεων στην παράγραφο 31 του άρθρου 2 που λέει: «Κάθε πράξη με βάση την οποία, χωρίς να απαιτούνται περαιτέρω μέτρα εκτέλεσης, μπορούν να χορηγούνται μεμονωμένες ενισχύσεις σε επιχειρήσεις, οι οποίες ορίζονται στην εν λόγω πράξη, κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο και κάθε πράξη βάσει της οποίας μπορεί να χορηγείται ενίσχυση». Δεν καταλαβαίνω τίποτα ή μάλλον καταλαβαίνω, αυτό που καταλαβαίνετε και εσείς. Ευκολότατη εκροή χρήματος υπόπτως. Ευκολότατη εκροή! Το λέει σαφώς εδώ, δεν χρειάζεται να είσαι νομικός.

Περαιτέρω, οι «συμβουλευτικές υπηρεσίες συνεργασίας» στην παράγραφο 43. «Η παροχή συμβουλών εργασίας και εκπαίδευσης στην ανταλλαγή γνώσεων και εμπειριών, καθώς για τη βελτίωση της συνεργασίας». Τι διατύπωση είναι αυτή; Ούτε αυτήν την καταλαβαίνω. Ένα καταλαβαίνουμε όμως, από εδώ. Θα πρέπει να πληρωθούν κάποιοι σύμβουλοι; Δηλαδή, έχουν ανάγκη συμβούλων οι ερευνητές ή έχουν ανάγκη ερεύνης και μέσα για να ερευνήσουν; Οι σύμβουλοι τι δουλειά έχουν; Δεν το καταλαβαίνω. Τέλος πάντων.

Προχωρούμε πιο πέρα. Θα μιλήσω για το πεδίο εφαρμογής και θα τελειώσω. Βλέπω ότι περνάει και η ώρα. Ξέρω ότι έχει μια ανοχή ο κύριος Πρόεδρος και τον ευχαριστώ γι' αυτό. Κι άλλες φορές το έχει επιδείξει. Αλλά ήθελα να πω για την επικαιρότητα, περαίνουν μια-δυο λέξεις.

Στο πεδίο εφαρμογής λέει: «...οι διατάξεις των Κεφαλαίων Α', Β', Γ', Δ' και ΣΤ' του παρόντος νόμου, όπως κατά περίπτωση ορίζεται σε αυτές, εφαρμόζονται...» κ.λπ.. Και λέει τώρα στην παράγραφο β' που παρέχονται επιχορηγήσεις, που παρέχεται δημόσιο χρήμα. Στα ερευνητικά κέντρα της Ακαδημίας Αθηνών - μάλιστα-, στο Μουσείο Γουλανδρή, Φυσικής Ιστορίας, στο Ίδρυμα Ευγενίδου, στο Ίδρυμα Ορμύλια, στο Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, στο Εθνικό Σύστημα Υποδομών Ποιότητας -δεν το ξέρω αυτό, το ομολογώ-, στο Εβραϊκό Μουσείο Ελλάδος.

Τι έρευνα θα κάνει το Εβραϊκό Μουσείο Ελλάδος; Θα αναπτύξει την τεχνολογία για πλέον ανώνυμη περιτομή; Δεν το αντιλαμβάνομαι αυτό. Το αντιλαμβάνεται κανένας; Θα πάρουν λεφτά, δηλαδή, αυτοί οι οποίοι κερδίζουν δισεκατομμύρια εδώ και τα στέλνουν στις τράπεζές τους έξω; Θα πάρουν κι αυτοί λεφτά; Πάλι; Στο Ερευνητικό Κέντρο Μοχάμεντ Άλι. Τι είναι αυτό. Θα ερευνήσει πώς θα γίνουν τα ηλεκτρονικά γάντια του μποξ; Δεν τα καταλαβαίνω αυτά τα πράγματα. Δεν ξέρω, εκτός κι αν έχω έρθει από άλλον πλανήτη.

Αυτά είναι τα ύποπτα που είπα, κύριε Υπουργέ. Αυτά είναι τα ύποπτα. Πως θα υπάρξει εκεί που δεν πρέπει εκροή χρήματος αδίκου εις βάρος του ελληνικού λαού, πάντα εις βάρος του ελληνικού λαού! Και να μην επεκταθώ περαιτέρω για το άρθρο 1 του καταστατικού του Κεντρικού Ισραηλτικού Συμβουλίου, που δεν έχουν προσφέρει ούτε καρφίτσα στον Ελληνισμό!

Και περαίνω. Η συμβολή στην προώθηση της ισότητας των φύλων, με την ισότιμη ενσωμάτωση του γυναικείου φύλου στην έρευνα. Μα είναι δυνατόν ποτέ να έχει κανείς αντίρρηση γι' αυτό; Είναι δυνατόν ποτέ; Αλίμονο! Υπάρχουν γυναικείοι εγκέφαλοι, γυναίκες πολύ ανώτερες από τους άντρες. Ποιος θα μπορούσε; Εκ περισπού έχει θεθεί αυτό. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί ετέθη. Είναι αυτονόητο. Εντελώς αυτονόητο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Ισότης υπάρχει απόλυτη. Εκεί που δεν υπάρχει ισότης -και εγώ θα το ήθελα να υπάρχει- είναι στα δεκαοκτώ τους χρόνια οι γυναίκες να στρατεύονται. Έχουμε ανάγκη στρατού.

Τελειώνω και θέλω μόνο το εξής, επειδή είναι στην επικαιρότητα, με την άδεια σας και εάν επιτρέπετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, έχουμε λίγο υπερβεί τον χρόνο. Κάντε μια προσπάθεια.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ: Θα πω μόνο ένα, κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά την εθνική ενότητα. Σας ενδιαφέρει.

Τελευταία γίνεται πολύς λόγος για εθνική ενότητα. Και μάλιστα, ακούσαμε τον κ. Παπαδημιούλη και τον κ. Μιχαλάκη, επίσης, από την άλλη πλευρά, να μιλάνε για εθνική ενότητα, διότι το

απαιτούν οι στιγμές. Ξέρετε τι μου θυμίζει αυτό; Τους βιαστές κάποιας ανήλικης, οι οποίοι αφού τη βιάσουν επανειλημμένως, μετά ζητάνε την επιμέλειά της στα δικαστήρια. Αυτό μου θυμίζει. Πώς είναι δυνατόν να υπάρξει εθνική ενότητα, από αυτούς οι οποίοι έδρασαν αντεθνικώς όλα αυτά τα χρόνια, αποδεδειγμένα; Απόδειξη; Η εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας και εξαθλίωση του λαού μας, η συνεχής φορολόγηση χωρίς ελπίδα να βελτιωθούν τα πράγματα.

Τι άλλο θα μπορούσε να προκαλέσει μια τέτοια εθνική συνεννόηση, με μόνο την επιτάχυνση των διαδικασιών εις βάρος της πατρίδος μας, ώστε να εκτελεστούν κατά γράμμα οι αποφάσεις των εντολών;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και επιτρέψατε μου να κλείσω με το του ποιητού: «Όσοι το χάλκεον χέρι βαρύ του φόβου αισθάνονται, ζυγό δουλείας ας έχωσι» -γιατί αυτός τους πρέπει!-, «θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία», κύριοι κυβερνητικοί. Αλλά στερείστε και αρετής και τόλμης.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Η κ. Μακρή έχει τον λόγο.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το Υπουργείο Παιδείας εισηγείται το νομοσχέδιο με τίτλο: «Έρευνα, τεχνολογική ανάπτυξη και καινοτομία και άλλες διατάξεις». Στο νομοσχέδιο βέβαια βρέθηκε ακόμη μια φορά η ευκαιρία να κρεμαστούν εντελώς άσχετες τροπολογίες.

Ελπίζουμε να αντισταθείτε και να μη φέρνεται νέες εκπρόθεσμες ρυθμίσεις κατά τη διάρκεια της συζήτησης, όπως τροπολογίες για την Εκκλησία της Κρήτης, συμπλήρωση διατάξεων σχετικά με τους αξιωματικούς του Λιμενικού Σώματος και της Ελληνικής Ακτοφυλακής και φυσικά την τροπολογία θεσμικού θανάτου της ΕΡΤ και ανανέωσης συμβάσεων του μορφώματος αυτού της ΝΕΡΙΤ που δημιουργήσατε. Θα αναφερθούμε, βέβαια, διεξοδικά στις τροπολογίες στην αυριανή συζήτηση.

Σήμερα, ακούσαμε από πολλούς συναδέλφους για την αξία της έρευνας, της τεχνολογικής ανάπτυξης και της καινοτομίας. Ειδικά οι Βουλευτές που στηρίζουν την συγκυβέρνηση, ανένωσαν την εισηγητική έκθεση σαν σχολική έκθεση ιδεών. Εδώ, βέβαια, είναι Κοινοβούλιο, εδώ δεν φθάνει η έκθεση και χρειάζονται και λύσεις για τα προβλήματα που καθυστερούν την έρευνα, την τεχνολογική ανάπτυξη και την καινοτομία. Το ερώτημα που τίθεται, είναι αν το νομοσχέδιο αυτό παρέχει όλες αυτές τις λύσεις.

Η απάντηση είναι ότι δυστυχώς, όχι. Είναι τόσο κακογραμμένο, που τα δύο πρώτα εδάφια της παραγράφου 2Δ του άρθρου 18 επαναλαμβάνονται, ενδεικτικό παράδειγμα το οποίο σας επισημαίνει και η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής και καταδεικνύει το επίπεδο προχειρότητάς σας.

Η έρευνα και η τεχνολογία χρειάζονται σχεδιασμό και δέσμευση στην υλοποίησή. Αυτά, βέβαια, δεν γίνονται με μηδενικά κονδύλια. Πρόσφατα, έρευνα του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης με στοιχεία του 2011, κατατάσσουν την Ελλάδα στην εικοστή τέταρτη θέση μεταξύ είκοσι επτά κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τον δείκτη «Ένταση Έρευνας και Ανάπτυξης». Το 2012, δεν καταφέρατε τίποτα σπουδαιότερο, αφού η χώρα εξακολουθούσε να βρίσκεται στις τελευταίες θέσεις μεταξύ των είκοσι επτά χωρών.

Τα κόμματα της συγκυβέρνησης, δεν δίνουν χρήματα για την έρευνα. Δίνουν μόνο στους εργολάβους εθνικών οδών, όταν αργούν οι Υπουργοί να υπογράψουν συμβάσεις και καταπλέφτουν ρήτρες. Δίνουν σε καναλάρχες δάνεια, τη στιγμή που οι επιχειρήσεις τους παρουσιάζονται στα πρόθυρα της χρεοκοπίας. Διαγράφουν βεβαιωμένα πρόστιμα σε επιχειρηματίες. Μειώνουν τους φόρους ολιγαρχών, που διενεργούν τριγωνικές συναλλαγές με offshore εταιρείες. Δίνουν σε ύποπτες ΜΚΟ, οι οποίες δεν παράγουν κανένα επιστημονικό έργο και ύστερα αλλάζουν για μερικούς μήνες τον Ποινικό Κώδικα, προκειμένου να θέσουν τις υποθέσεις δίωξης στο αρχείο.

Βέβαια, εδώ θα πρέπει να σας πούμε -μια και μιλήσαμε για ΜΚΟ- συγχαρητήρια για τον Γραμματέα της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Παπαμιμικό, ο οποίος για να στηρίξει τον κ. Φορτσάκη, μας

είπε ότι θα πρέπει να φτιάξουμε και αστυνομία πανεπιστημίων. Αυτό μου δίνει μια καλή ευκαιρία να σας κάνω μια πρόταση, να δημιουργήσουμε μία αστυνομία για ΜΚΟ σε αυτήν τη χώρα, για να δούμε που πήγαν τα κονδύλια, του κρατικού κορβανά.

Με το παρόν, λοιπόν, νομοσχέδιο, όχι μόνο βλέπετε προς το φασισμό και την αποδόμηση της δημοκρατίας αλλά έρχεστε και εκχωρείτε και νέες δυνατότητες σε ΜΚΟ, να λυμαίνονται κρατικό χρήμα.

Συγκεκριμένα, σε σχετικό υπόμνημα που έχει καταθέσει ο Σύλλογος Ερευνητών του «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ» διαβάζουμε ότι σχεδιάζετε τη δημιουργία νέων ερευνητικών κέντρων και ινστιτούτων ειδικού σκοπού και συγκεκριμένου χρονικού ορίζοντα αλλά και τη δυνατότητα ίδρυσης πάσης φύσεως ιδιωτικών ερευνητικών οργανισμών, ΜΚΟ ή εταιρειών, που θα διέπονται από τις διατάξεις του νέου νόμου και δεν θα έχουν υποχρεωτικά ως κύριο σκοπό τους την επιστημονική και τεχνολογική έρευνα. Ακόμη και σε φυσικά πρόσωπα δίνεται η δυνατότητα ένταξης στις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Οι παραπάνω φορείς, προβλέπεται να εντάσσονται στο Εθνικό Μητρώο Ερευνητικών Οργανισμών, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Έρευνας και Τεχνολογίας και να λειτουργούν αποκλειστικά με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και αποκλειστικό στόχο το οικονομικό κέρδος, όχι βέβαια αυτό που είναι το δημόσιο συμφέρον.

Οι φορείς αυτοί θα διενεργούν στο εξής έρευνα με δημόσια χρηματοδότηση, χωρίς κανείς να τους αξιολογεί και να αποτιμά το έργο τους, σε αντίθεση με το δημόσιο εθνικό ερευνητικό ιστό των ΑΕΙ και των ερευνητικών κέντρων, που εποπτεύονται από τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας και που αξιολογούνται περιοδικά από διεθνείς επιτροπές εδώ και μία εικοσαετία.

Δεν μπορείτε να φέρετε ένα σωστό νομοσχέδιο για την έρευνα και την τριτοβάθμια εκπαίδευση και η ανικανότητά σας έρχεται περαιτέρω και δημιουργεί και ανασφάλεια στους ερευνητές της χώρας.

Τα ερευνητικά κέντρα, όπως είναι ο «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ», αναφέρονταν ρητά από τον προηγούμενο νόμο. Εάν ψηφιστεί το παρόν νομοθέτημα δεν θα υπάρχει σαφής και ξεκάθαρη παράθεση των ερευνητικών κέντρων, με αποτέλεσμα ο γενικός γραμματέας, να μπορεί να καταργήσει, για παράδειγμα, τον «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟ», να συγχωνώσει το αστεροσκοπείο και να δρα χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του Κοινοβουλίου για τόσο σοβαρά και τόσο ευαίσθητα ζητήματα. Ύστερα μας λέτε ότι ο σκοπός σας είναι η προαγωγή της έρευνας.

Η έρευνα, όμως, δεν μπορεί να γίνεται βασιζόμενη αποκλειστικά σε ιδιώτες. Η βασική έρευνα οφείλεται να διεξάγεται από το κράτος, γιατί απλούστατα οι ιδιώτες ενδιαφέρονται για ερευνητικά προγράμματα χαμηλού κόστους με σύντομη διάρκεια και άμεσα αποτελέσματα. Είναι λογικό, γιατί θέλουν να αποκτήσουν γρήγορα κέρδος από τα χρήματα τα οποία επενδύουν.

Αντίθετα το κράτος, έχοντας μια στρατηγική μεγιστοποίησης του αποτελέσματος για την κοινωνία, οφείλει να αναζητά τομείς που ωφελούν όλους τους πολίτες, χωρίς βέβαια να ενδιαφέρεται άμεσα για τον χρονικό ορίζοντα ολοκλήρωσης και χωρίς να αποτιμά σε χρηματικά ποσά τα αποτελέσματα της έρευνας.

Το κράτος, οφείλει να διατηρεί ένα βασικό επίπεδο έρευνας, όταν οι ιδιώτες δεν μπορούν ή δεν θέλουν να επενδύσουν και να παρέχει τη δυνατότητα διασύνδεσης ερευνητικών αλλά και πανεπιστημιακών κέντρων με την αγορά και –προσέξτε– να παρέχει τη δυνατότητα, όχι να εξαρτά την ύπαρξη των πανεπιστημίων από την ιδιωτική χρηματοδότηση. Αρα, δεν υπάρχει κανένα δίλημμα. Οι ρόλοι κράτους και ιδιώτη στην έρευνα είναι διακριτοί και δεν υποκαθίστανται.

Δεν χρειάζεται, λοιπόν, να κρύβεστε πίσω από νεοφιλελεύθερες εξυπνάδες, γιατί προσβάλλετε το ανθρώπινο δυναμικό των ελληνικών ερευνητικών κέντρων τα οποία είναι σαφές ότι θέλετε να κλείσετε για να παρέχετε νούμερα απολυμένων στην τρούκα.

Οι Έλληνες, βέβαια, διαπρέπουν στο εξωτερικό στον τομέα της έρευνας. Για παράδειγμα, αναφέρω τη Φωτεινή Αγραφιωτή από το Νομό Κοζάνης, η οποία σπούδασε στο Πολυτεχνείο Κρήτης και συνέχισε τις σπουδές της με υποτροφία στο Πανεπιστή-

μιο του Τορόντο. Εκεί, κατασκεύασε ένα λογισμικό που μπορεί να καταγράφει μέχρι και το συναίσθημα που αλλάζει από τους χτύπους της καρδιάς, την αναπνοή, την πίεση και ό,τι έχει σχέση με την κλινική εικόνα του χρήστη και να φέρνει νέα δεδομένα στην ασφάλεια, στις στρατιωτικές επιχειρήσεις, στην τηλεϊατρική και σ' όλες τις ηλεκτρονικές συσκευές. Αυτή, λοιπόν, την κοπέλα την αξιοποιούν στον Καναδά.

Εδώ, βέβαια, έχετε διαλύσει τις στρατιωτικές επιχειρήσεις της χώρας, γιατί έχετε αποδομήσει και κλείσει τα αμυντικά συστήματα της χώρας και βέβαια αποδομείτε και κλείνετε τα δημόσια νοσοκομεία της χώρας.

Έτσι, λοιπόν, ποια θα ήταν η τύχη της συγκεκριμένης ερευνητριας στην Ελλάδα της μνημονιακής δανειακής σύμβασης, καθώς η κοπέλα αυτή δεν είναι γόνος γνωστής οικογένειας, για να διορίζεται στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος με χιλιάδες ευρώ μισθό το χρόνο ούτε βέβαια ήταν ή είναι αφισοκολλητής των κομμάτων σας;

Το συμπέρασμα είναι ότι η Ελλάδα διαθέτει εξαιρετικά δυνατά μυαλά. Διαθέτει, όμως, και καταξιωμένα πανεπιστήμια, παρ' όλο που εσείς τα έχετε αποδομήσει και αυτά.

Διαβάζουμε σε σχετικό δημοσίευμα: «Στην κορυφή της Ευρώπης το Τμήμα Φυσικής Κρήτης. Πανευρωπαϊκή πρωτιά πέτυχε το Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Κρήτης, σε αξιολόγηση multirank που έγινε ανάμεσα σε εκατόν σαράντα τρία τμήματα φυσικής με την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Η διάκριση του Τμήματος Φυσικής του Πανεπιστημίου Κρήτης ως το κορυφαίο στην Ευρώπη, επιτεύχθηκε για την ποιότητα αλλά και την ποσότητα του ερευνητικού του έργου, για την παγκόσμια απήχυσή του, τις διεθνείς επιστημονικές συνεργασίες και το ύψος της ανταγωνιστικής χρηματοδότησης από διεθνείς οργανισμούς.

Εμείς, όμως, δεν διαθέτουμε κυβερνήσεις ικανές να απαγκιστρωθούν από το παλαιοκομματικό κατεστημένο της διαπλοκής και της υπόγειας συναλλαγής που θα έλθουν να υποστηρίξουν αυτούς τους ανθρώπους για να τους αξιοποιήσουμε αύριο, ώστε να συμβάλλουν στην ανάπτυξη της πατρίδας μας.

Θυμόμαστε βέβαια όλοι το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» για τα πανεπιστήμια, σύμφωνα με το οποίο αναθέτατε την εκπόνηση σχεδίου αξιολόγησης και αναδόμησης των τριτοβάθμιων ιδρυμάτων σε θυγατρικές ιδιωτικών ΙΕΚ. Γιατί; Για να διατηρηθεί ένας κρατικόδίαιτος ιδιωτικός τομέας, που δεν μπορεί να ανταγωνιστεί τα δημόσια ιδρύματα. Αυτοί οι ιδιώτες είναι τώρα που θα χρηματοδοτήσουν την έρευνα.

Θα πρέπει, βέβαια, να αστείεύετε αν το πιστεύετε αυτό. Με τέτοια μέτρα ούτε έρευνα παράγεται ούτε τίθενται οι βάσεις της ανάπτυξης. Με τη δική σας οπτική και με νομοσχέδια σαν κι αυτό, το μόνο που καταφέρνετε είναι η εξαγωγή εξειδικευμένου προσωπικού στο εξωτερικό.

Δεκαέξι χιλιάδες ιατρούς και νοσηλευτές ζητούν οι Φινλανδοί με υψηλούς μισθούς. Φυσικά τους συμφέρει, γιατί το κόστος εκπαίδευσης των ιατρών αυτών το έχουν πληρώσει οι Έλληνες φορολογούμενοι και αν δεν κάνω λάθος, το κόστος κάθε φοιτητή είναι 100.000 ευρώ για να ολοκληρώσει τις σπουδές του στην Ιατρική Σχολή.

Την ίδια ώρα, βέβαια, η ελληνική Κυβέρνηση υποχρεώνει το προσωπικό των νοσοκομείων σε εξαντλητικές υπερωρίες, πληρώνει διοικητές νοσοκομείου χωρίς να καλύπτει τις ιατρικές θέσεις και περνάει νόμους που καταργούν στην πράξη τη δημόσια υγεία. Ο ΕΟΠΥΥ, δεν καλύπτει ακόμη την αξονική αγγειογραφία των ασθενών. Μπορεί να το συμπεριλάβετε στο μέλλον αλλά στο μεταξύ θα έχουν πεθάνει κάποιοι που δεν έχουν ιδιωτική ασφάλεια ή χρήματα.

Δεν είστε ικανοί να παρέχετε τα στοιχειώδη στους Έλληνες πολίτες, γι' αυτό και αναφέρθηκε σε αυτό το παράδειγμα. Και έρχεστε και διατυμπανίζετε ότι θα αναβαθμίσετε την έρευνα και δεν μας λέτε με ποιον τρόπο. Δεν εκμεταλλεύεστε καν τα τριτοβάθμια ιδρύματα που έχουν ειδικευμένες γνώσεις σε ζωτικούς τομείς της ελληνικής οικονομίας, όπως για παράδειγμα, κύριε Υπουργέ, το ΤΕΙ Καβάλας, το οποίο διαθέτει ειδικό τμήμα για μηχανικούς πετρελαίου και φυσικού αερίου.

Σας ρωτώ. Μια που φέρατε και τις συμβάσεις για τους υδρο-

γονάνθρακες, το αξιοποιήσατε; Ανατρέξατε στο διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό, για να αναζητήσετε προτάσεις αξιοποίησης του ορυκτού πλούτου της χώρας; Προφανώς όχι, γιατί είχατε προσλάβει δικά σας παιδιά σαν συμβούλους και τους παρείχατε ταξίδια, αντί να αξιοποιείτε τους πόρους ως πραγματική επένδυση για τη χώρα.

Το υπόμνημα των ερευνητών του «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ» είναι ξεκάθαρο. Συγκεκριμένα μεταξύ άλλων αναφέρει: «Είναι έκδηλο πλέον σε όλη την ερευνητική μας κοινότητα ότι ο σκοπός που εξυπηρετείται από το νομοσχέδιο είναι η διάλυση των διεθνών, καταξιωμένων και ήδη συστηματικά αξιολογούμενων δημόσιων ερευνητικών κέντρων και η παραχώρηση των εθνικών υποδομών τους, σε οποιασδήποτε μορφής εταιρείες ή οργανισμούς που θα έχουν τους σκοπούς τους και μεταξύ άλλων δραστηριοτήτων, την έρευνα και που θα μπορούν να διαχειριστούν τα κονδύλια του νέου ΕΣΠΑ χωρίς έλεγχο, αξιολόγηση και κοινωνική λογοδοσία.»

Δυστυχώς, η έρευνα και η καινοτομία, από εθνική προτεραιότητα της χώρας, όπως θα έπρεπε να είναι, έγιναν -αίφνης το Μάιο του 2014 με πρωτοβουλία Ελλήνων πολιτικών- μνημονιακή υποχρέωση.

Για όλους, λοιπόν, αυτούς του λόγους που σας ανέφερα, καταψηφίζω το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Θα πρέπει να σας πω ότι στους Ανεξάρτητους Δημοκρατικούς Βουλευτές, οι αποφάσεις του καθενός μας, δεσμεύουν αποκλειστικά τους ίδιους και την πολιτική συνείδηση του καθενός μας. Δεν μπορώ, λοιπόν, να συναινέσω στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, το οποίο θεωρώ ότι αποτελεί νομοσχέδιο αποδόμησης της έρευνας, της τεχνολογικής ανάπτυξης και της καινοτομίας της Ελλάδας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει η κ. Μπατσαρά, τελευταία ομιλήτρια για σήμερα και μετά θα ψηφίσουμε επί της αρχής το σχέδιο νόμου.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΠΑΤΣΑΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, η έρευνα, η τεχνολογία και η καινοτομία, αποτελούν βασικούς πυλώνες στους οποίους στηρίζεται η ανάπτυξη μιας χώρας. Είναι προφανές, λοιπόν, ότι πρέπει να διέπονται από ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο, το οποίο να ανταποκρίνεται στην κρατούσα πραγματικότητα αλλά και να αντέχει στις προκλήσεις του μέλλοντος, τις κοινωνικές, οικονομικές και πολιτισμικές.

Ιδιαίτερα για τη χώρα μας, η οποία τα τελευταία έτη μαστίζεται από βαθύτατη οικονομική κρίση και ύφεση, η πολιτική για την έρευνα και την καινοτομία καθίσταται κομβικής σημασίας και μπορεί να αποδειχτεί σημαντικός μοχλός ανάπτυξης, εάν ο κύριος στόχος της είναι η αποκατάσταση της ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας και δι' αυτών η πάταξη της ανεργίας, η ενίσχυση της απασχόλησης και εντέλει, η ανάκαμψη της οικονομίας.

Καθίσταται επομένως αναγκαία η αναμόρφωση και ο εκσυγχρονισμός του υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου για την έρευνα και την τεχνολογία και η προσαρμογή σε ένα ανανεωμένο μοντέλο λειτουργίας, το οποίο θα εξασφαλίζει τη συνάφεια ανάμεσα στους οικονομικούς και κοινωνικούς του στόχους, τη συνοχή με άλλες πολιτικές δράσεις και την καθολικότητα όσον αφορά στο εύρος και στους ενδιαφερόμενους φορείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου, εισάγει ένα νέο πλαίσιο το οποίο θα διέπει στο εξής την έρευνα, την ανάπτυξη και την καινοτομία σύμφωνα με τις επιταγές του Συντάγματος και με τις σύγχρονες εθνικές και διεθνείς απαιτήσεις.

Εντός του πλαισίου αυτού, η πολιτεία επιδιώκει ένα διαφορετικό μείγμα πολιτικής, μια ρεαλιστική πρόταση η οποία αξιοποιεί την εμπειρία του παρελθόντος, λαμβάνοντας παράλληλα υπ' όψιν τις τρέχουσες εξελίξεις.

Υπό αυτήν την έννοια, το παρόν σχέδιο νόμου προσφέρει νέα εύρηστα εργαλεία και πιο αποτελεσματικές δομές στον ερευνητικό ιστό της χώρας, επιχειρώντας τη σύνδεσή του με τον αντίστοιχο ευρωπαϊκό και την αξιοποίηση των αποτελεσμάτων των προπαθειών της επανεξέτασης των πολιτικών για την έρευνα και την καινοτομία.

Βασική προτεραιότητα του παρόντος νομοσχεδίου, είναι η δημιουργία ενός εθνικού χώρου έρευνας, ο οποίος θα αποτελεί και τον ακρογωνιαίο λίθο μιας κοινωνίας της γνώσης όπου η εκπαίδευση, η έρευνα, η κατάρτιση και η καινοτομία, θα στοχεύουν στην αποτελεσματική επίτευξη των οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών στόχων, καθώς και στην εκπλήρωση των προσδοκιών των πολιτών.

Παράλληλα, σ' αυτόν τον εθνικό χώρο έρευνας, θα κυκλοφορούν ελεύθερα οι ερευνητές, οι τεχνολογίες και η γνώση, θα καταβάλλεται προσπάθεια αποτελεσματικού συντονισμού των εθνικών και περιφερειακών ερευνητικών δραστηριοτήτων, των προγραμμάτων και των πολιτικών.

Τέλος, θα αξιοποιούνται οι ευρωπαϊκές και εθνικές χρηματοδοτήσεις για την υλοποίηση πρωτοβουλιών και δράσεων.

Είναι σαφές εκ των ανωτέρω και εξ όσων έχουν αναφέρει αρκετοί συνάδελφοι και ο κύριος Υπουργός αλλά και ο εισηγητής της παράταξής μας, κ. Κόνσολας, ο οποίος με σαφή και λεπτομερή λόγο ανέπτυξε το νομοσχέδιο, ότι στις παρούσες συνθήκες, οι πολλοί και ποικίλοι φιλόδοξοι στόχοι, τα διαφορετικά εργαλεία επίτευξής τους, οι φορείς και οι δομές υλοποίησης της νέας πολιτικής για την ΕΤΑΚ, απαιτούν νέους τρόπους συντονισμού των εισαγόμενων πολιτικών, της καινοτομίας, προκειμένου να διασφαλιστεί η συνοχή του σχεδιασμού και της εφαρμογής του.

Καλείται προς τούτο η γενική γραμματεία έρευνας και τεχνολογίας να παίξει το ρόλο ενός κεντρικού συντονιστή, με στόχο την ενίσχυση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, την αποσυμφόρηση της αγοράς και των ερευνητικών συστημάτων και αρμοδιοτήτων, την αύξηση της χρηματοδότησης και τη χρησιμοποίηση των δημόσιων συμβάσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου, προτείνει για πρώτη φορά εθνική στρατηγική για την έρευνα, την τεχνολογία, την τεχνολογική ανάπτυξη και την καινοτομία και ένα πρώτο επταετές ρεαλιστικό και αποτελεσματικό σχέδιο δράσης για την υλοποίησή της. Τα δυο αυτά εγκρίνονται από το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Αποτελεί δε μια σύγχρονη πολιτική πρόταση, η οποία κάτω από τις παρούσες δυσμενείς συνθήκες και μέσα σε ένα μεταβαλλόμενο κόσμο ο οποίος χαρακτηρίζεται από την επιταχυνόμενη παγκοσμιοποίηση της έρευνας και της τεχνολογίας και από την συνεχή εμφάνιση νέων επιστημονικών και τεχνολογικών δυνάμεων, θα δώσει νέα ώθηση στην έρευνα και την τεχνολογία.

Υπ' αυτές τις συνθήκες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προσωπικά θα στηρίξω το σχέδιο νόμου. Καλώ και εσάς να το στηρίξετε ως ένα καινοτόμο και πρωτοποριακό σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εμείς ευχαριστούμε την κυρία συνάδελφο για την συντομία της ομιλίας της.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και το ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, δικογραφία που αφορά στον Υπουργό Δημοσίας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη κ. Βασίλειο Κικίλια.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Έρευνα, τεχνολογική ανάπτυξη και καινοτομία και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Έρευνα, τεχνολογική ανάπτυξη και καινοτομία και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 14 Οκτωβρίου 2014 και της Τετάρτης 15 Οκτωβρίου 2014 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Συνεπώς, τα Πρακτικά της Τρίτης 14 Οκτωβρίου 2014 και της Τετάρτης 15 Οκτωβρίου 2014 επικυρώθηκαν ομοφώνως.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.41' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τετάρτη 26 Νοεμβρίου 2014 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργα-

σία:

α) Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Έρευνα, τεχνολογική ανάπτυξη και καινοτομία και άλλες διατάξεις».

β) Συζήτηση και λήψη απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 62 του Συντάγματος και το άρθρο 83 του Κανονισμού της Βουλής, για τις αιτήσεις άρσης της ασυλίας των Βουλευτών κυρίων Παύλου Βογιατζή και Ιωάννη Μιχελάκη, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ